CĂRȚI ROMANTICE

SERIA „REBELI DE ODINIOARĂ

Ca ofiţer în Marina Regala, Lucas Mandeville a purtat multe **bătălii, urmate de ani grei de închisoare. întors la Londra, încearcă să refacă legătura cu lumea în care s-a**

născut, însă este văzut doar ca un fost prizonier care, evadând, a renunţat la lucrul cel mai de preţ al unui ofiţer: onoarea. Iar când este nevoit să participe la un bal alături de oameni care sunt gata să-l provoace din pricina **trecutului său, şi-ar dori mai degrabă să fie pe un câmp de luptă. Dar apariţia unei Femei care produce rumoare este pe cale să îi schimbe complet viaţa.**

e/
Book

Kendra Douglas a atras dezaprobarea nobilimii printr-un divorţ scandalos. Dar tocmai de aceea Lucas îi cere să danseze cu el şi, mânat de o dorinţă neaşteptată, se oferă să o ajute să-şi recapete reputaţia. Astfel pornesc să dezlege iţele complotului care i-a distrus viaţa Kendrei şi ajung să trăiască o dragoste la care nici nu au visat. „Mary Jo Putney reuşeşte, cu talentul ei îndelung exersat, să facă dintr-o poveste neverosimilă pentru epoca Regentei una credibilă pentru cititori, ţesând laolaltă teme precif situaţia femeilor la 1800, divorţul, prietenia, războaie napoleoniene, metodele de tratament alternative, şi efecS traumei de orice fel asupra psihicului uman. O lectură antrenantă şi emoţionantă despre eforturile unei mame (recupera fiul din mâinile unui tată rău-intenţionat şi de recăpătarea nu doar a reputaţiei şi a statutului social \ ambii protagonişti, dar şi a încrederii şi a stimei de s LAURA FRUNZĂ, BLOGGER

M/
Lir

aMARY JO PUTNEY Dragoste şi onoare

Traducere din limba engleză Cristina Radu

LITERA
Bucureşti

În amintirea lui Bradley V. Clark, prieten, excelent contabil şi partenerul meu de prânz şi al lui Ruth Cohen, extraordinarul meu agent literar, care mi-a deschis uşa spre noua mea viaţă şi carier

ăcapitolul 1

Londra, martie *1816*

Lucas Mandeville ezită la intrarea sălii de bal şi se gândi la ghiulelele ce distrugeau catargele şi dădeau foc velelor. La marinarii care urlau şi luptau corp la corp cu pistoale şi cu pumnale. Când fusese în Marina Regală şi avusese parte de lupte pe mare cu francezii, aproape că murise într-una din ele. Dar acum mai degrabă ar fi vrut să fie pe o punte în flăcări decât în sala aceea de bal.

Dar îşi luase un angajament personal să facă tot ce îi stătea în putinţă pentru a restabili legătura cu lumea în care fusese născut, în ciuda numeroşilor oameni care l-ar fi ignorat sau chiar mai rău. Se duse cu gândul înapoi la unul dintre sezoanele sale din Londra, când era un tânăr şi înflăcărat cadet. îi plăceau balurile, dansul, flirtul cu fetele drăguţe. Cu siguranţă putea face asta din nou.

Lucas afişă un calm pe care nu-l simţea şi intră în sala de bal. 11 întâmpinară gazdele, Lord şi Lady Clanton. Doamna îi dărui un zâmbet prietenos. Expresia feţei soţului său se înăspri, dar nu-l scuipă în faţă pe Lucas. încuviinţă civilizat din cap şi spuse:

- Foxton.

Dar nu-i întinse mâna. Probabil că soţia îi spusese să se poarte frumos pentru că Lucas avea un titlu şi o avere considerabilă, iar familia Clanton avea două fete nemăritate.

Lucas salută gazdele cu politeţe, apoi se alătură mulţimii. Participase la câteva evenimente sociale cu verii lui, Simon şi Suzanne Duval, dar acelea fuseseră adunăr

imai mici cu oaspeţi atent aleşi, pentru a fi îngăduit ■ Lucas. Oamenii pe care îi cunoscuse la acele eveni "CU erau genul care acceptau că între albul şi negrul abs^l'^ puteau exista multe nuanţe de gri. ~'ut

Lucas se găsea în acel teritoriu gri.

Salută câţiva oameni pe care îi cunoscuse în reşedinţa Duval şi, la rândul lor, ei îl salutară cu amabilitate. Până acum, toate bune.

Se uită la dansatori, bătând ritmul din picior. Fusese stângaci la dans, dar Suzanne îi dăduse lecţii înainte de a găzdui o mică petrecere cu dans unde putea să exerseze, Poticnelile îi fuseseră iertate cu un zâmbet de către partenerele lui. Spre sfârşitul serii, era în stare să se descurce destul de bine pe ringul de dans.

Acum venise timpul să îşi pună în aplicare aptitudinile redobândite. Invită la dans o femeie măritată pe care o cunoscuse în casa verilor lui. Ea acceptă, iar amândurora le plăcu. Apoi alt dans cu altă femeie pe care o cunoscuse la familia Duval.

Dansul lung se sfârşi, iar partenera lui îi mulţumi cu un zâmbet înainte de a se întoarce la soţul ei. El se uită în jur, căutând o nouă parteneră, când o exclamaţie unanimă de şoc străbătu sala de bal.

El se întoarse şi văzu o femeie în negru care înainta prin mulţime. Capul semeţ ridicat şi postura dreaptă îl făcură să se gândească la regine. Cleopatra înfruntări-du-l pe conducătorul Imperiului Roman. Elisabeta cea Mare adunându-şi armatele împotriva puternicei armade spaniole.

Maria, regina Scoţiei, îndreptându-se spre eşafod.

Se lăsă o tăcere adâncă, iar muzica se auzi mai încet, apoi se opri. După aceea începură şoaptele. ^ . q

- Cum îndrăzneşte femeia asta să apară aici? şuiera femeie. O divorţată! O adulterină!

- Se spune că Lady Denshire s-a culcat cu patru dinu prietenii soţului ei, şopti cu pasiune în glas altă reme

Prima voce spuse:

- Doar cu trei. Soţul meu era acolo când ei au depus mărturie la tribunal!

-Scandalos! rosti altă femeie cu o groază fascinantă. O adevărată ruşine!

Şoaptele continuará în timp ce oaspeţii se îndepărtară, lăsând-o pe femeia în negru singură în mijlocul ringului de dans.

Lumina slabă arăta că Lady Denshire era graţioasă cu părul ei castaniu şi capul ridicat. În bărbia ridicată, Lucas văzu mândrie, furie, sfidare şi groază. Era varianta lui feminină. Chiar văzu cum i se schimbă postura când sfidarea fu copleşită de teamă şi de umilinţă.

Se întoarse încet, privirea ei cercetând oaspeţii care se retrăgeau ca şi cum căuta o faţă prietenoasă. Era frumoasă, chinuită şi deznădăjduit de singură.

Sub imboldul momentului, el traversă sala de bal goală şi zâmbi spre femeia în negru.

-Sunt Foxton, Lady Denshire. Deşi nu am fost prezentaţi oficial, vreţi să dansaţi un vals cu mine?

Cu acest ultim cuvânt, el aruncă o privire poruncitoare spre orchestră. Dirijorul încuviinţă din cap, uşurat să primească o oarecare îndrumare, iar cvartetul începu un vals.

Ea îngheţă, arătând ca o căprioară gata s-o ia la fugă.

- De ce vreţi să dansaţi cu mine? Sunt o proscrisă.

-Şi eu însumi sunt un fel de proscris, spuse el împăciuitor, şi nu vieţuiesc pe acest pământ ca să arunc cu piatra. întinse mâna din nou. Valsaţi cu mine!

capitolul 2

Kendra se uită în ochii bărbatului şi nu văzu decât bunătate. Il luă de mână, extrem de recunoscătoare că îi oferea sprijin într-o vâltoare de acuzaţii. Când începură să danseze, simţi căldura strânsorii lui prin mănuşile de piele şi îşi dădu seama că mâinile ei erau reci ca gheaţa.

Maru Jo Puhm/

Ce o apucase să vină la balul ăsta? Pentru că voia dreptate, dar n-o putea găsi aici. Se concentra la paşii de vals, nemaiavând nevoie de o umilinţă în plus dacă se poticnea de picioarele partenerului.

-Tocmai mi-am dat seama că am făcut cunoştinţă oficial, spuse Foxton. Cu mulţi ani în urmă. Eu eram Lucas Mandeville şi, dacă ochii nu mă înşală, pe arunci erai Kendra Douglas.

Ea îşi ridică privirea şi se uită atentă la partenerul ei. Păr blond, trăsături puternice şi regulate şi expresie de sfânt chinuit. Îi trebuiră câteva clipe să îşi dea seama că pe vremuri bărbatul fusese un tânăr şi vesel cadet cu care flirtase în primul ei sezon.

Arăta ca un bărbat care parcursese drumuri lungi şi dificile în acest timp. Sau mai degrabă navigase pe mări furtunoase de când devenise ofiţer în Marina Regală.

- Ultima dată am dansat împreună în noaptea dinaintea plecării spre Plymouth, unde te îmbarcai pe vasul tău.

El încuviinţă din cap.

-Aveai o rochie tare drăguţă, cu multe broderii albastre ce făceau ca ochii să-ţi arate ca nişte safire.

Ea uitase asta. Domnul Mandeville fusese prea tânăr şi prea încântat de noua lui carieră pentru a avea stofă de soţ, dar îi plăcuse de el şi îi dorise toate cele bune.

-Ai o memorie bună. Erai chipeş şi fermecător, şi mi-a părut rău când ai plecat să te îmbarci pe vas.

- îmi plăcea să mă cred chipeş, dar eram tânăr. A trecut mult timp de atunci, spuse el încet.

- Pentru amândoi, rosti ea cu o voce încordată, înţeleg că ai moştenit tidul bunicului tău. Titlul de lord e suficient pentru a nu-ţi păta reputaţia dansând cu o femeie scandaloasă ca mine?

10

- Poate că sunt mai scandalos decât tine. îi arunca un zâmbet strâmb. Să ne pătăm reciproc reputaţia?

Pe atunci, ea îl plăcuse pe tânărul cadet, dar îl plăcea şi pe lordul chinuit de acum. încordarea i se risipi, dar trebui să întrebe:

-Cunoşti învinuirile care mi se aduc.[7]

El ridică din umeri.

-Am auzit nişte bârfe şoptite când ai intrat, dar astea sunt zvonuri, nu informaţii.

Ea se bucură că el înţelegea diferenţa.

-Ştii ce înseamnă să fii acuzat şi să nu te poţi apăra?

-De fapt, ştiu, spuse el gânditor. Situaţia mea nu a fost identică, dar există asemănări.

Ce l-ar fi putut face pe Lucas Mandeville să devină un proscris? Trişase la cărţi? Niciodată. Laşitate sub focul inamic? Ca orice bărbat aflat în bătălie, ar fi putut fi cuprins de spaimă, în special dacă era tânăr, dar era greu de imaginat aşa ceva.
Amintindu-şi că abia dacă îl cunoscuse cu mulţi ani în urmă, iar acum nu-l cunoştea deloc, ea decise că era lipsit de sens să speculeze. Era mai bine să se relaxeze şi să se bucure de acest dans în braţele unui străin înţelegător.
Muzica se sfârşi, iar partenerul ei se îndepărtă de ea.
-Te-ai săturat de balul ăsta?
Ea oftă. Mânia şi sfidarea se risipiseră, lăsând în urmă un gol.
- Mi-a ajuns. Nu voi găsi dreptatea aici.
- Dreptatea poate fi greu de găsit, zise el sec. Dacă eşti gata de plecare, te conduc până acasă.
Ea îşi îngustă ochii.
- Eşti interesat să afli cât de scandaloasă sunt?
-Nicidecum. El zâmbi vag. Vărul meu mi-a spus odată că sunt un incurabil cavaler rătăcitor. Probabil acum eşti prea mânioasă să doreşti o prietenie, dar arăţi de parcă ţi-ar prinde bine un aliat sau cel puţin un ascultător imparţial.
Ea îi cântări cuvintele în minte. Un aliat ar fi fost bi- nevenit, deşi nu era sigură că putea avea atâta încredere.

Dar un ascultător imparţial ar fi fost binevenit că avea o nevoie disperată de a-şi spune pove^*7"' care putea s-o creadă.

-Ai dreptate în privinţa asta, deşi rămâne dădacă poţi fi o astfel de persoană. Lrjcuie.sc în re şi nu am nevoie de însoţitor, dar mă poti coH-' dacă^doreşti.

- încerc să dovedesc că încă sunt un gentleman doresc să o fac, explică el. Străzile pot fi periculos*- timpul nopţii pentru o femeie singură.

Muzica începu un nou vals, iar perechile începui B se mişte pe ringul de dans, lăsând un spaţiu circuni-itr în jurul Kendrei şi al partenerului ei. Foxton o lui dt braţ şi o conduse spre margine, unde gazda lor Iii tai rămas-bun de la alţi oaspeţi care plecau.

Lady Clanton strânse din buze când se apropie Kendra.

- Nu mi-am dat seama că încă eşti pe lista mea d* invitaţi, Lady Denshire.

Kendra se întrebase de ce primise o invitaţie.

-îmi pare rău că v-am adus la uşă proasta reputaţii. Lady Clanton.

Faţa celeilalte femei se relaxa, afişând un amuzam-?'':: prudent.

- Probabil ar trebui să-ţi mulţumesc. Proasta repugn: stimulează un eveniment social, adăugă, apoi se intoan- să vorbească cu alt oaspete.

Foxton o însoţi în hol, unde un lacheu eficient ad* se pelerina neagră pentru Kendra şi pălăria lui ro%r ■

După ce îşi puse pelerina, ea îl luă de braţ pe însop« ei şi coborâră în stradă. El întrebă:

-Unde locuieşti? Ai spus că e în apropiere. .

-Thorsay House. E chiar lângă St. James, la & străzi de aici. . ,

Kendra fu surprinsă când îşi dădu seama cat tă se simţea la braţul lui. Oare pentru că se cun • ^ înainte sau pentru că cl nu emitea judecăţi, nu sc uita lacom la ea şi n-o dispreţuia? Poate că toate la un loc.

Fox ton mergea ca un militar: drept, atent la împre-jurimi şi, evident, nu precum o pradă uşoară. Ei nu-i era teamă de o scurtă plimbare noaptea în acea parte a Londrei, dar nu era rău să aibă un bărbat capabil drept însoţitor.

-Thorsay, spuse el gânditor. Numele e dat după grupul de insule scoţiene dintre Orkney şi Shetland?

-Da, toate cele trei arhipelaguri sunt mai mult scandinave decât celtice, deşi acum fac parte din Scoţia. Thorsay House aparţine stăpânului insulelor, care le permite localnicilor să o folosească drept pensiune când se află în Londra. Bunica mea era din Thorsay, verişoară primară cu stăpânul. Eu mi-am petrecut verile acolo, deci mă pot numi localnică. Atmosfera relaxată şi binevoitoare a casei fusese un sanctuar în iadul care devenise viaţa ei. Am fost recunoscătoare să fiu binevenită în casă când am avut nevoie de un nou cămin.

-Ai fost dată afară din domiciliul conjugal? întrebă încet Foxton.

-Da.

Vocea ei era aspră. Aceea fusese cea mai rea zi din viaţa ei, o furtună de foc ale cărei detalii i se înceţoşau în minte. îşi amintea doar durerea şi pierderea.

Amândoi tăcură în timp ce străbătură străzile spre Thorsay House. La baza scărilor, ea se opri să-şi scoată cheia din săculeţ.

Avea de gând să-i mulţumească politicos lui Foxton pentru că o însoţise, când el îi surprinse privirea şi spuse sobru:

-Viaţa ta a fost distrusă, Kendra Douglas. Furia şi durerea sunt inevitabile şi probabil necesare. Dar la un moment dat trebuie să alungi mânia şi să păşeşti spre viitor. E posibil? Ce contează cel mai mult pentru tine şi cum poţi face primul pas pentru a realiza asta?

Cuvintele lut intrau ca lama unui cuţit prin rrămânrâ- rile din 5 uri erai ei. Trase adânc aer în rier:. gândindu-se la ce spusese el. L\i. venise timpul >â meargă înainte. nu să rămână re loc şi să fie mistuită de ioc.

-Acesta e cel mai va Ic ros star re care l-a m primit până acum. Ai dat de înţeles că şi viata ra a fost distrusa. Ai deveni: înţelept făcând fără cu bine dezastrelor

El zâmbi cu o autoironie forţară.

- Nu. am aflat greşind. Sunt dispus să-ţi povestesc întreaga istorie scandaloasă dacă te interesează.

Ea îşi îngustă ochii, smdiindu-l. vrând să pătrundă cu privirea dincolo de trăsăturile frumoase ale bărbatului, până în sufletul acestuia. Fe vremuri, crezuse că ştia să aprecieze corect oamenii, dar anii ce trecuseră ii distruseseră această convingere.

Acum se sili să lase garda jos pentru a privi cu adevărat. Foate că greşea, dar simţea că Lucas Mandeville era un bărbat în care putea avea încredere, cel puţin într-o mică măsură.

-Mi-ar plăcea să aud această poveste scandaloasă, de preferat la un pahar de brandy. Vrei să mi re alămri pentru o discuţie' *Lkxir* o discuţie.

- Doar o discuţie. încuviinţă el. părând uşor amuzat de atitudinea ei circumspectă.

Ea descuie uşa şi intră, lăsând-o deschisă pentru ca Lord Foxton s-o urmeze. în Thorsav House era linişte h acea oră. Nu mai erau alţi oaspeţi, iar doamna şi domnul Brown. cei care aveau grijă de casă. dormeau.
Pe masa îngustă din hol ardea o lumânare. Ea ridi că sfeşnicul şi merse spre un mic salon pe stânga. în vreme ce aprindea lămpile, Foxton îngenunche lângă şemineu şi ată tăciunii focului. Ca orice scoţian, nu se formaliza aşteptând ca altcineva să îndeplinească sarcini mărunte.

După ce focul începu să ardă bine, se ridică şi privi în jur prin salon. Pereţii erau decoraţi cu arme scoţiene: săbii şi topoare de luptă aşezate în cerc, pumnale şi scuturi şi alte instrumente ale morţii. Se duse spre o roată de pumnale şi îşi trecu vârful degetelor peste tăişul de vreo 45 de centimetri.

-Un pumnal scoţian, spuse ea. Foarte bun pentru lupta corp la corp.

El schiţă un zâmbet şi se întoarse spre ea.

-Thorsay House se aşteaptă să fie invadată de englezi?

- Dacă vin, suntem pregătiţi. Dulapul cu băuturi era încuiat, dar Kendra plătise să fie bine aprovizionat, aşa că avea una din chei. Peste câteva clipe, turnă două

pahare de brandy franţuzesc bun. Îi întinse un pahar şi se aşează pe fotoliul aflat în stânga şemineului. Mă interesează să aflu care au fost greşelile care ţi-au distrus viaţa. Când ne-am întâlnit, erai un tânăr cadet nerăbdător să-şi pună la încercare curajul împotriva francezilor şi, în cele din urmă, să devină amiral. Cum ai ajuns să fii defăimat?

El se aşează pe celălalt fotoliu, cu trupul lung şi zvelt adumbrit în lumina ce pâlpâia. îmbrăcat în hainele ce îi veneau ca turnate, părea a fi prea slab, însă încordat şi puternic.

- Pe vremea aceea, eram mai mult un tânăr prost şi infatuat plin de entuziasm. După ce am descoperit realităţile Marinei Regale, mi-a pierit cheful de a deveni amiral. Dar, în general, mi-a plăcut viaţa şi, cum lupta cu francezii era importantă, am rămas. Apoi vasul meu a fost scufundat, iar eu am fost luat prizonier împreună cu câţiva supravieţuitori. Asta a condus la dezonoarea mea.

- Laşitate în timpul luptei? întrebă ea. Pot înţelege cum cineva cade pradă groazei într-o situaţie fatală.

El ridică din umeri.

în acel moment, aveam deja experienţă în luptele pe mare, fusesem rănit şi devenisem fatalist. Păcatul meu de neiertat a fost altceva. Ti-e cunoscut cum sunt trataţi prizonierii de război şi ce este o eliberare pe cuvânt de onoare?Ea se gândi o clipă. . .
-Unui prizonier eliberat temporar i se acorda li, bertate de mişcare în jurul oraşului unde este încarcerat în schimbul cuvântului său de ofiţer şi de gentleman că nu evadează. în afară de faptul ca locuieşte în condiţii confortabile în afara închisorii, poate fi schimbat cu un prizonier inamic de acelaşi rang. Un locotenent pentru un locotenent, un căpitan pentru un căpitan.

Ea îşi muşcă buza, ghicind ce urma. - Exact. Un om care îşi încalcă promisiunea făcută la eliberarea condiţionată şi evadează îşi trădează onoarea. Reputaţia lui e pătată şi iremediabil pierdută. Bărbaţii onorabili îl ignoră, pretinzând că nu-l cunosc. S-ar putea să-l scuipe drept în faţă. îl exclud din cluburi şi cu siguranţă nu se aşază la masa de joc cu el. Eu am evadat, mi-am încălcat cuvântul şi astfel am fost dezonorat. Foxton învârti băutura în pahar. E mai bine, pentru că nu-mi place să joc cărţi.

Vrând să înţeleagă, ea întrebă: -îţi doreai mai mult libertatea decât onoarea? Sau situaţia era mai complicată:

Ea îşi dădu seama că el era încordat doar când vă^u că faţa i se relaxeaza.

-Â fost într-adevăr complicată. Bău nurin Air, k dy. La fel ca majoritatea ofiţerilor caornr dln bran' am fost trimis la închisoarea din Verdun u' ^ îmâi plăcută, dar suportabilă. Apoi am fost r ,neaPărat închisoare mai mică, în Bitche, care ave k ^ la ° reputaţie de a fi cea mai insuportabilă d'* emeritata militare franceze. Acolo am avut ghini mtrMnchiGorile atenţia comandantului, colonelul RouV a atrag e cut pentru cruzimea lui. ^ un orn cunos-
Când el tăcu din nou, ea întrebă- -Ce fel de atenţie? Ai fost insolent? Kî - Nu mai mult decât alţi prizonieri' nil'PUs? ispăşitor în situaţii din ce în «* ,11ai ^ nva SCQg C' roti
nelinişţit paharul în mAnfi. Voia A 3 mă umilea în hţ* lui, dar cu nu mă pricep la ;IM;I. Poate ca rn-ii? fi descur-cat'mai bine daca aş fi învăţat cum s-o fac.

_ J·jind o persoana căreia nu-i place să »<: umilcască, pol confirma că e dificil sa-ţi schimbi atitudinea, spuse ea. Eu înclin să arunc cu lucruri în loc să rnă umilesc.

-Nu mă miră, rosti el zâmbind. Vocea îi deveni sumbră. Mai întâi, Roux mi-a acordat eliberarea pe cuvânt de onoare, apoi a revocat-o şi m-a aruncat în cea mai mizerabilă temniţă din Bitche. A repetat asta luni la rând. Era un joc de-a şoarecele şi pisica, în care pisica deţinea toată puterea.

Ea tresări, simţind că experienţele lui fuseseră mult mai dureroase decât le descriau cuvintele lapidare.

-S-a comportat aşa şi cu alţi prizonieri?

Foxton îşi termină băutura cu o înghiţitură lungă, apoi se ridică şi începu să se plimbe prin cameră, privirea lui ascunsă alunecând peste armele etalate.

- Era abuziv în diverse feluri cu majoritatea prizonierilor, dar faţă de mine nutrea o ură deosebită.

- Ştii de ce?

Foxton se opri în faţa unei serii de topoare aşezate în cerc, cu mânerele spre interior, ca spiţele unei roţi.

- Roux era fiu de muncitor şi a avansat în armată, devenind colonel. Chiar era de admirat, dar era un om mânios, care îi dispreţuia pe cei născuţi în bogăţie şi privilegii. îi dispreţuia pe englezi şi, mai presus de orice, pe blestemaţii de aristocraţi. Era scund, brunet şi nu prea arătos. Eu întruchipam tot ceea ce el ura: înalt, blond, moştenitorul unui titlu. Voia să mă distrugă. Era destul de creativ în încercările lui de a o face.

Kendra nu se gândise la el în acest fel, dar Foxton chiar era imaginea unui tânăr lord englez blond şi chipeş, un ideal rar în viaţa de zi cu zi. Nu era de mirare că un om scund, brunet şi urât, născut în sărăcie ura chiar şi prezenţa unui astfel de prizonier.-Am trecut prin experienţa de a li victima unui bărbat puternic, care a focut tot ce i-a stat În puteri să mă distrug, spuse ea încet. Roux recurgea la tortura.

-Câteodată, dar specialitatea lui era tortura mentală. Metoda lui preferată era să cheme câţiva prizonieri în acelaşi timp şi să anunţe că în scurt timp se va face un schimb. Cu roţi în afară de mine. Când, în cele din urmă, am întrebat când voi fi schimbat şi eu, mi-a răspuns că niciodată, că mai degrabă m-ar vedea mort decât să se petreacă aşa ceva.

Vocea inexpresivă a lui Foxton îi dădu fiori Kendrei. -Eliberarea pe cuvânt de onoare e legată de posibilitatea unui schimb de prizonieri, nu-i aşa? Este valabilă când cel care are prizonierul nu-şi îndeplineşte partea lui de angajament?

-Aici intervine complicaţia morală. E momentul în care am ajuns la limită. Parcurse camera ca să studieze săbiile scoţiene cu două tăişuri, destul de grele pentru a crăpa ţeasta unui taur. Pe atunci nu eram într-o formă bună. Am decis să dau dracului onoarea. Mai bine să mor Încercând să evadez. -Dar n-ai murit.

-Am fost pe aproape. Am fost rănit de patrulele trimise să mă prindă. Am continuat să merg clătinându-mă pe picioare până când m-am prăbuşit lângă biserica dintr-un sat. Viaţa mi-a fost salvată de fratele Emmanuel un bătrân franciscan vindecător de oase, care pentru mine e aproape un sfânt.

Surprinsă, ea întrebă:

-Nimeni nu a vrut să predea un prizonier engl$_{e}$ chiar dacă probabil se oferea şi o recompensă?

-Vorbesc franceza la fel de bine ca engleza, aşa că nimeni nu şi-a dat seama ce sunt. Foxton lăsă să-i pe un râset aspru. Am supravieţuit, dar, î$_{n}$ cel$_{e}$ $_{c}$ii$_{n}$ urmă, colonelul Roux a câştigat. Odată ce mi-a$_{m}$ re- venit, am simţit întreaga povară a încălcării onoarei Mă uram prea mult ca să mă întorc în Angli^ $_{aşa}$
că mulţi ani am trăit o viaţă de călugăr franciscan rătăcitor împreună cu fratele Emmanuel, încercând să-mi ispăşesc păcatele.

-Ai devenit călugăr franciscan? întrebă ea uimită. -N^am depus niciodată jurământul. Gura i se strâmbă într-un rânjet. Nu sunt făcut pentru viaţa de sfânt. Le-am dat de înţeles oamenilor că sunt un novice pe lângă un călugăr mai bătrân.

Kendra îşi mai turnă nişte brandy, spunându-şi că povestea lui devenea din ce în ce mai interesantă. - Ce formă a luat ispăşirea?

-Am devenit ucenicul fratelui Emmanuel şi am învăţat meşteşugul lui în vreme ce îl îngrijeam. Cutreieram ţinuturile rurale şi tratam pe oricine avea probleme de oase sau de încheieturi. Stăteam în mici biserici de ţară şi în comunităţi religioase. Câteodată, în ferme sau chiar în şoproane. Foxton înghiţi cu greu în sec. Era bătrân şi şubred şi am fost onorat să-l servesc. După ce a murit fratele Emmanuel, i-am continuat munca, dar cu... mai puţină determinare.

- Ce te-a convins să te întorci în Anglia? -Vărul meu Simon. Mi-e ca un frate. Am fost crescuţi împreună, iar el nu a fost niciodată ferm convins că am murit. Este un individ foarte insistent, aşa că iată-mă aici!

înainte ca ea să poată pune alte întrebări, Foxton se duse şi îşi mai turnă nişte brandy, după care se aşeză la loc pe fotoliu.

-Am spus destule. E rândul tău acum. -Apreciez faptul că eşti dispus să împărtăşeşti atât de multe din trecutul tău complicat. Trecutul şi durerea lui. De ce ai făcut-o când eu sunt aproape o străină? El îi aruncă un zâmbet obosit. - Câteodată, e mai uşor să vorbeşti cu un străin decât cu un prieten. Şi, de asemenea, pentru că suntem în situaţii asemănătoare, simt un fel de înrudire. Sper că e o bază pentru prietenie. Simţi şi tu la fel?Ea simţi asta cu ferocitate ce o şoca.

-Am câţiva prieteni care *nu* m-au abandonat cu totul, dar nici unul care *înţelege cu* adevărat ce înseamnă să fii dezonorat. Da, suntem *spirite* înrudire. Ea trebuia să fie la *fel de cinstită* ca eJ, *indiferent cât de* dureros ar fi fost. *Cuvintele tale despre depăşirea* durerii *au avut ecou în* mine. Asta, *precum* şi decizia de a acţiona pentru a obţine ce *îmi* doresc cel mai mult.

- Ce anume.[7]

- *Fiul* meu. *închise ochii* ca să-şi stăpânească lacrimile. *îmi vreau fiul!*

capitolul *3*

-îmi vreau *fiul!*

Cuvintele *ei* tânguitoare răsunară în mica încăpere Lucas simţi cum tresare de uimire, *deşi* n-ar *fi* trebuit' Trecuseră destui ani ca Lady *Denshire să* poată avea o mulţime de copii. Dar se părea că avea doar unul. iar *el* îşi dădu seama pe loc care era problema.

-Conform *legilor* englezeşti, tatăl are toate drepturile în ce priveşte copiii. *Denshire* nu te lasă să-ţi vezi fiul?

Ea clătină din cap cu degetele încleştate pe ah 1 pe jumătate gol.

-Pentru că sunt o femeie scandaloasă, e categoric d toria lui să mă ţină departe de Christopher, rosti de amărăciune.

- Unde începe povestea ta.[7] întrebă el. De ce te-ai ritat cu Denshire[7]

Fu rândul Kendrei să se ridice *şi să se* plimbe n • cameră cu paşi lungi *şi* încordaţi.

- La puţin timp după ce ai plecat să te îmbarci pe Vas km cunoscut pe GilbercStafford. Era inteligent, chipeş şi amabil *şi ne făceam* reciproc să râdem. Bunicul era de acord cu el, iar părinţii lui mă plăceau. VÎ2 .proprietatea - mă puteam vedea locuind acolo cu el, crescându-ne copiii şi fiind fericită. Ne-am logodit.

Ea tăcu. Lucas întrebă blând:

- A murit?

Kendra înghiţi în sec.

-A fost cel mai absurd lucru. S-a tăiat la mână într-un căpăstru ruginit. Părea că nu era grav, dar s-a inflamat. Trei zile mai târziu, era mort. A trecut multă vreme până ce m-am imaginat măritându-mă cu altcineva. Dar voiam o familie. Voiam să fiu femeie măritată, cu responsabilităţi, aşa că, în cele din urmă, m-am lăsat convinsă de un văr mai în vârstă care mă

introdusese prima dată în societate să mă întorc la Londra. N-am găsit pe nimeni de care să mă îndrăgostesc, dar Denshire era atractiv şi părea plăcut. Ne-am căsătorit şi la început ne-am împăcat bine. Gura i se strânse. Nu mi-am dat seama decât după căsătorie că acel aspect exterior plăcut ascunde un suflet meschin şi egoist. Ştii că am o moştenire importantă?

-Nu, spuse el surprins. Pentru că nu îmi căutam o soţie, nu m-am gândit niciodată la asta. Denshire era vânător de zestre?

Ea încuviinţă din cap, cu chipul ascuns în umbră, plimbându-se în jurul micului salon.

-Bunicul din partea mamei, un negustor prosper, mi-a lăsat o zestre importantă. Dar era scoţian şi credea că soţul nu ar trebui să aibă control asupra averii soţiei, aşa încât banii mei erau într-un fond la care soţul meu nu putea avea acces fără acordul meu.

- Nu e genul de lucruri cu care un vânător de zestre să vrea să aibă de-a face. Dar, desigur, Denshire a aflat asta când s-au făcut aranjamentele, nu-i aşa?

-Da, a încercat să negocieze accesul deplin la banii mei, însă bunicul şi avocaţii lui au fost de neclintit. Denshire avea o considerabilă avere proprie, aşa încât până la urmă a acceptat condiţiile cu o aparenţă de bunăvoinţă, dar mai târziu am aflat că fusese furios. Nu s-a împăcat niciodată cu gândul. Oftă. Mi-am dorit ca atunci să fi anulat logodna. Ar fi fost umilitor, dar eu aş fi fost mult mai bine.

- Moştenitoarele nu apar aşa de uşor, aşa că n-a vrut să te piardă, spuse cinic Lucas. îmi închipui că, dacă avea nevoie de mai mulţi bani, credea că te putea convinge sau te putea forţa să-i dai.

- Da, aşa a crezut, ceea ce a fost o dovadă de nechib- zuinţă din partea lui, spuse Kendra. Dar primii ani ai căsniciei noastre n-au fost răi. îmi plăteam facturile personale şi am contribuit la cheltuielile casei cu ceea ce credeam a fi o sumă rezonabilă. Se născuse Christopher şi îmi petreceam mare parte din timp cu el la ţară, în vreme ce Denshire era ocupat în Londra cu activităţile unui gentleman. Ne înţelegeam la fel ca ma-

joritatea cuplurilor până când lui Denshire i s-au terminat banii.

-Jocuri de noroc?

- în mare parte, deşi sunt sigură că avea multe vicii costisitoare. Devenise foarte pretenţios.

îsi atinse obrazul stâng, iar Lucas se întrebă dacă soţul ei o'lovise când ea nu-i dăduse ascultare. Probabil aşa
se întâmplase. . . . .

-Nu-l vedeam pe Denshire decât când venea să ceară bani. Am fost destul de nechibzuită să accept prima dată dar niciodată după aceea. îşi atinse din nou obrazul Devenise din ce în ce mai furios. În cele din urmă, ' decis că situatia era insuportabilă şi am cerut o separai legală. Asta a declanşat răzbunarea.

Ceea ce a dus la scandal şi la dezonoare?

Gcra r5'Un **ak** fector **declanşator a fost moartea** bu- ~ ral p.i Mi-a **lăsat cea mai mare parte a averii lui.** niCU Sî urască **pe Denshire, aşa ca** fondul **ce ţinea**
Ajunsese sal <u ^ mâini[e s0ţuJui meu devenise
moştenirea depa Drept răzbunare> Dens hir

Dray/xte >i *wwo.re*
(\<-âh divorţeze de mine a făcut-o în aşa fel încât numele meu *ă fie complet pătat.
~Siw/urul motiv de divorţ în Anglia e adulterul şopti, spu-vc Luai/: pe o voce neutră. Aveai o aventură?
-Bineînţeles că nul pufni ea. Nu-l voiam nici pe bărbatul pe 01 re îl aveam, cu atât mai puţin pe altulî
Luca.s se încruntă când văzu că discuţia ajunse într-un punct dificil.
-Pentru că va acordat divorţul, trebuie să fi existat dovezi convingătoare. Ce s-a. întâmplat de fapt?
-Trei dintre bunii săi prieteni au depus mărturie la tribunal că a existat o petrecere ce s-a lăsat cu o beţie acasă la noi şi că eu le-arn cerut să se culce cu mine, spuse ea tensionată. El se încruntă.
- Bănuiesc că rninţeau.
Ea începu să se plimbe din nou ca o panteră captivă.
- Cred că au spus adevărul pe care îl ştiau ei. Noaptea aceea e neclară pentru mine. Se pare că Denshire a angajat o prostituată care semăna cu mine, apoi m-a drogat până la inconştienţă. În întuneric şi beţi, prietenii lui au crezut că eu eram femeia care se culcase cu ei şi, în consecinţă, au depus mărturie.
Lucas îşi ţinu respiraţia.
- E un lucru revoltător de diabolic şi de crud! Cum poate un bărbat să facă aşa ceva soţiei sale? Mamei copilului său?
- Pe el îl preocupau doar propriile plăceri şi dorinţe, spuse ea rece. Pe atunci, mă dispreţuia. îmi imaginez că a conceput un plan ca să îmi aducă cea mai mare umilinţă publică.
- Există vreo şansă ca tu să fi fost agresată când erai prea inconştientă ca să-ţi dai seama ce se petrecea? întrebă el blând.
Ea clătină din cap.
V,
- Eram singură de ani buni. Dacă aş fi fost agresată de trei bărbaţi, trupul meu şi-ar fi dat seama a doua zi de dimineaţă. Sunt sigură că am petrecut noaptea singură. Măcar pentru asta sunt recunoscătoare.
-Camerista ta a putut să depună mărturie în favoarea ta?
-A dispărut în acea noapte. Nu ştiu sigur dacă Denshire a plătit-o să plece sau dacă a omorât-o. Kendra se înfioră. Mă tem că a fost crimă.
Lucas încercă să-şi imagineze ce îndurase Kendra. O femeie mai slabă ar fi fost distrusă. -Nimeni nu te-a ascultat?
- O femeie nu poate depune mărturie pentru propria apărarel izbucni ea cu furie în glas. Nu puteam face nimic să mă apăr. *Nimic!* Denshire a divorţat de mine, mi-a spus că n-o

să-l mai văd niciodată pe fiul nostru şi că a început procedurile legale ca să poată avea acces la fondurile pe care le instituise bunicul meu, deoarece îi datoram o sumă uriaşă

drept daună pentru comportarea mea scandaloasă. E *diabolic!*

- Diabolic sau nebun, încuviinţă Lucas. Pot să-ti mai pun nişte întrebări? Vreau să încerc să înţeleo ce era în mintea soţului tău.

- Sigur, rosti ea fără vlagă. Am avut la dispoziţie mult timp să mă gândesc la cele întâmplate.

- Cel puţin Denshire n-a fost atât de necrutăt - să te omoare, ceea ce i-ar fi simplificat viaţa în t °T mcât şurile, spuse Lucas pe un ton care îi transformă ate Sen~ le într-o întrebare ezitantă. cuvinte-

-Moartea mea l-ar fi împiedicat pentru totde- punâ mâna pe avere, spuse ea categoric. Banii ar f Una în cele din urmă la Christopher - jumătate Ca j a ^ Uns împlinit 25 de ani, iar restul la 30 de ani. Dacă fiul murea într-un accident oribil, banii mergeau l a ' de binefacere şi la rude mai îndepărtate. Denshire'111111 fi văzut nici măcar un bănuţ. e

- Bunicul tău pare că a fost un om înţelept şi bân U i t Ea zâmbi puţin. °r- -Aşa era. Fioros şi înspăimântător, dar totuşi blând cu mine.

Fusese şi protectorul ei, dar acum nu mai era. Ea devenise o femeie singură şi dezonorată, aflată într-o situaţie disperată. Lucas bănuia că în aceste împrejurări un tribunal putea decide că Denshire avea dreptul de a administra banii în numele fiului său.

- Din fericire, n-ai fost abuzată în acea noapte, dar s-au complicat lucrurile prin angajarea unei femei care să se pretindă a fi soţia lui, spuse Lucas. Ştii de ce n-a ales calea mai simplă?

-M-am gândit la asta, rosti ea încet. Cred că Denshire s-a decis să angajeze o înlocuitoare pentru că, dacă rămâneam însărcinată după acea noapte, el ar fi fost tatăl legal, dar n-ar fi vrut să-şi asume responsabilitatea pentru un copil care nu era al lui. Lucas clătină din cap.

- E o poveste oribilă. Nu-i de mirare că îţi doreşti cu atâta furie dreptatea.

-Mă crezi? întrebă ea, părând exasperată. Când rostesc cuvintele cu glas tare, povestea mea pare prea ciudată pentru a fi adevărată.

-Da, te cred, zise el calm. Nu numai că e greu de imaginat ca o persoană să inventeze o astfel de poveste, dar, chiar dacă ne-am văzut doar de vreo şase ori, Kendra Douglas

pe care am cunoscut-o demult era mult prea cinstită. Cred că încă eşti.

Ea respiră uşurată şi, în sfârşit, se întoarse la fotoliul ei de lângă foc. Luă carafa cu brandy ca şi cum se gândea să-şi mai toarne, apoi o lăsă jos.

- Mă bucur că mă crede cineva. încerc să decid ce voi face în continuare. Să-l împuşc pe Denshire ar fi foarte plăcut, dar nu vreau să sfârşesc în ştreang.

-Dacă Denshire poate fi dat în vileag drept un monstru, ai putea recâştiga custodia lui Christopher, spuse Lucas. Noi trebuie să găsim martori care să-ţi sprijine povestea. Pentru început, camerista ta şi femeia sa se dea drept soţia lui.

- Sper ca Molly să fie încă în viaţă, dar dacă este nu ştiu cum s-o găsesc. îşi înclină capul. Ai spus noi' M-ai ajuta?

Lucas zâmbi, simţind un fior de nerăbdare. -Ai nevoie de un aliat, iar eu am nevoie de o cauză bună pentru care să lupt. întinse mâna spre fotoliul ei. Hai să facem un pact pentru dreptate în numele tău, ce zici?

Arătând de parcă voia să plângă, ea îi luă mâna şi o strânse cu putere.

- Da! Sper să ştii mai bine decât mine de unde să începem.

După ce îi eliberă mâna, el spuse: -Am câteva idei. Şi am prieteni care vor avea şi mai multe idei. Stau la verii mei Simon şi Suzanne. Vrei să iei cina cu noi mâine-seară ca să discutăm posibilităţile?

- E acel Simon care ţi-e ca un frate? Lucas încuviinţă din cap.

-A fost colonel în serviciul de spionaj militar, aşa că are câteva talente, dar şi prieteni utili.

- Pe soţia lui nu o va deranja să aibă la masă o femeie dezonorată? întrebă îngrijorată Kendra.

-Suzanne este cea mai înţelegătoare femeie. Şi ea a avut un trecut complicat şi poate că are nişte soluţii pentru situaţia ta.

Atunci îti mulţumesc pentru invitaţie! Kendra r^uflă cu greutate. Acum trebuie să mă odihnesc. Mulţumesc că ai venit să mă salvezi la bal şi pentru că m-ai ascultat.

Lucas se ridică şi se îndreptă spre uşă. -Voi trece la toţi cei implicaţi

- Până m îlra rear pute a avea informaţii Iegate £ i la persoanele ca ceea ce ţi s* mtamp Vedni p^.. că asta ar ajuta? întrebă ea.

-Nu ştiu, dar ar putea fi un început.

-Sper. Trase adânc aer în piept. Mulţumesc, Lord Foxron. Mă simt mai liniştită pentru că am discutat. Pas cu pas, voi merge înainte cât pot de bine.

-Asta e tot ce putem face. El zâmbi. Ar trebui să-mi spui Lucas dacă vom *fi* alinţi. Asta va compensa faptul că cu vreau să-ţi spun tot Kendra Douglas.

Fa îşi ţuguie buzele gânditoare.

-Vreau să fiu din nou Kendra Douglas. Ea era mai puternică şi avea mintea mai limpede. Femeile scoţiene îşi păstrează numele, aşa că voi cere acest drept. Nu mai vreau s;ȷ fiu Lady Denshire!

în timp ce vorbeau, ea începuse să semene tot mai mult cu Kendra Douglas pe care şi-o amintea el. Asta îl bucura, pentru că ea avea nevoie de putere şi de limpezime ca să scape de dezastrul din viaţa ei.

-Voi veni mâine să te iau la cină, Kendra. Sper să dormi bine.

-Poate că aşa voi face, spuse ea surprinsă în timp ce îl conducea spre uşă. Noapte bună, Lucas!

După ce plecă, ea urcă scările spre camera ei, obosită, dar simţind o mică speranţă că putea apărea soarele prin negura întunecată a disperării ce o sufocase de când i se spulberase viaţa.

Deşi Denshire făcuse tot ce îi stătuse în putinţă s-o distrugă, nu reuşise. Acum ea avea să riposteze. Femeile aveau puţine arme, dar ea era mai bine înarmată decât majoritatea pentru că avea bani şi hotărâre. Dumnezeule, şi cât de hotărâtă era!

Se întrebă până unde avea să meargă Lucas cu ajutorul oferit. Era o afacere prea murdară, iar el nu avea nici un motiv special să se străduiască atât pentru o persoană aproape străină. Poate că avea să-şi piardă interesul, iar ea urma să rămână pe cont propriu. Dar bunătatea şi încrederea lui însemnaseră foarte mult pentru ea.După ce aprinse lampa în camera ei, deschise curia de bijurerii şi scoase miniatura cu Christopher, mai loroasâ decât orice bijuterie. Pictura fusese executată cu un an în urmă. De atunci crescuse, dar zâmbetul lui senin nu se schimbase.

Sau poate că se schimbase. Ea nu-l mai văzuse de luni întregi şi viaţa lui fusese tulburată aproape la tel de tare ca a ei. Ce minciuni îi spusese tatăl lui despre divorţ? îi spusese lui Christopher că mama lui era o târfă al cărei nume nu trebuia rostit niciodată? Sigur că nu, Christopher avea doar nouă ani!

Dar Denshire era capabil de o mare ticăloşie, aşa că poare făcuse ca acele minciuni urâte să ajungă la urechile fiului lui. Oare Christopher credea poveştile tatălui lui? Ea şi cu fiul ei fuseseră foarte apropiaţi, în vreme ce Denshire fusese un tacă distant, nu foarte interesat de fiul lui, cu excepţia faptului că avea nevoie de un moştenitor pentru titlu.

Se rugă ca dragostea dintre ea şi fiul ei să nu fi fost distrusă.

Degetele i se albiră pe rama miniaturii în timp ce o răvăşi oroarea coşmarului care se repeta. Iar şi iar îl visa pe Christopher cum îi era smuls din braţe. De fiecare dacă el plângea neajutorat, iar ea nu pucea'f$_{ace\ n\ i}$ - să-l salveze. *Nimic.*

Trebuia să-şi ia copilul înapoi, pentru binele amândurora.

capitolul 4

Lucas se simţi surprinzător înviorat p$_{e}$ drum$_{u}$l j toarcere la reşedinţa Duval unde locuia împ$_{rei}$^? ^{m}~ Simon şi Suzanne, cei care îl ajutau să-şi reclăde^/ ^{CU}ta în societatea în care fusese născut. Era dator ° familii după toată suferinţa $_{P}$e care le-o adus**

preferat să fie altundeva. fiDoar acum, când simţea ci avea un nou »cop, îşi Jădu M:ama car dc mulr timp se lă*a*e în voi, ^rţii. Dc f! ,t chiar de când fusese capturat dc francezi. Valurile vierii îl purmeră mulţi ani ca prizonier de război, găn- dm'du-v; doar la supravieţuire)i la speranţă disperata ca
înrrK) zi avea hă fie din nou liber.

Apoi urmaseră anii de penitenţi când călătorise prin ţinuturile rurale ale Belgiei ca ucenic şi servitor al fratelui fimmanuci. Trăise viata simplă a unui frate franciscan şi ajurase mulţi oameni în suferinţă, dar nu simţise niciodată ci aparţinea locului unde se afla. Deşi fusese cât dc car mulţumit, nu văzuse şi nu voise un viitor dincolo dc viaţa pe care o trăia.

Apoi îl găsise Sirnon. Prima reacţie a lui Luca-s la întâlnirea lor fusese o retragere temătoare în rutina cunoscută. Dar în zilele ce urmaseră înţelesese că venise vremea să sc întoarcă la viaţa pc care o pierduse.

Primii paşi ezitanţi îl purtaseră la Bruxelles. Deşi nu avea pregătire de medic, abilităţile lui de vindecare a oaselor şi cele medicale ajutaseră la salvarea de vieţi în potopul de răniţi de după Waterloo. Pusese oase la loc şi chiar folosise harul ciudat şi nesigur al vindecării care se revărsa câteodată din mâinile lui.

După luptă, acceptase invitaţia lui Simon să revină acasă în Anglia, mai întâi la proprietatea acestuia din Berkshire, iar acum în casa din faţa lui. Casa confortabilă din oraş era a lui Simon, dar Lucas crescuse aici după ce rămăsese orfan şi fusese luat de mătuşa şi de unchiul lui. Fusese crescut ca frate al lui Simon, iar acum stătea în aceeaşi cameră pe care o ocupase când fusese copil. Stătuseră împreună tot timpul, învăţând, călărind Şi susţinând cu înflăcărare meritele armatei sau pe cele ale marinei.

Intră folosindu-şi cheia şi, înainte de a urca scările, luă lampa care îi fusese lăsată aprinsă. Camera lui era în partea din faţă a casei, dar văzu o dâră de lumină sub ᵘŞa stăpânilor casei.
Gândindu-se că poate Simon era treaz, bătu uşorla uşă apoi intră când acesta îi acordă permisiunea. Scena casnică din faţa ochilor lui Lucas era atât de caldă, în- cât întregul său trup se relaxă. Simon stătea întins pe canapea, cu picioarele încrucişate întinse spre foc şi braţul în jurul soţiei lui. Suzanne se ghemuise lângă el dându-i să sugă bebeluşului. Mama şi copilul erau înveliţi cu un şal moale de lână, aşa încât se vedea doar creştetul copilului. Lucas spuse şoptit:

- Suzanne, tu şi Madeline întruchipaţi cea mai desăvârşită imagine a unei madone cu pruncul pe care am văzut-o vreodată!

-într-adevăr, spuse drăgăstos Simon mângâind braţul soţiei lui. Pentru că Suzanne o hrăneşte pe Madeline, m-am gândit că se cuvine ca eu să-i ţin de urât. Cum a fost prima ta ieşire de unul singur la bal?

-A fost destul de bine. Lucas se aşeză pe un fotoliu aranjat într-un unghi potrivit cu canapeaua, atent să nu deranjeze grămada de blană încolăcită - pe Leo, pisoiul tigrat al lui Suzanne, şi pe Rupert, câinele blând de origine necunoscută al lui Simon. Statutul meu de burlac prosper şi dorit m-a protejat de dispreţul pe faţă şi de ignorarea voită şi am dansat de câteva ori cu femei pe care le-am cunoscut aici în casa voastră. Apoi lucrurile au devenit... interesante.

Suzanne îl privi cu un zâmbet somnoros.

- Cât de interesante?

-Pe la jumătatea serii, o temeie îmbrăcată în necn- intrat în sala de bal, iar toată lumea s-a dat înapoia [3] cum era bolnavă de ciumă. Şoapte de indi[gnare spu] că era recent divorţată şi o tarta vrednică de dispreţ "i iremediabil pierdută.

Simon ridică sprâncenele.

-Era Lady Denshire? Am auzit de scandal, da[r n.], cunosc persoanele implicate. Bănuiesc că nu [te.ai] g înapoi îngrozit.

Simon îl cunoştea bine.

-Nu, pentru că eram în situaţii asemănătoare, am invitat-o la dans şi mi-am dat seama că am cunoscut-o cu ani în urmă, chiar înainte de a mă îmbarca pe primul meu vas. Pe atunci era Kendra Douglas şi cea mai sinceră femeie pe care am cunoscut-o vreodată.

Părând interesată, Suzanne spuse:

-Ti-a spus versiunea ei?

-Da, şi am promis s-o ajut. Lucas relată concis situaţia Kendrei, sfârşind prin a spune: Sper că nu vă deranjează că am invitat-o la cină mâine-seară. M-am gândit că totuşi aţi putea gândi o strategie pentru a-şi câştiga dreptatea.

Suzanne se trezi de-a binelea când Lucas vorbi. Când el termină de povestit, ea deja stătea dreaptă, cu ochii verzi fulgerând, deşi continua să-şi alăpteze pruncul.

- O crezi pe femeia asta?

-Da, spuse el. Părerea mea se bazează mai mult pe intuiţie decât pe fapte, dar chiar cred că Kendra Douglas spune adevărul.

Suzanne se uită spre soţul ei.

-Atunci trebuie s-o ajutăm. Femeile sunt prea des victimele bărbaţilor agresivi.

Tonul ei spunea că decizia fusese luată şi era de necontestat. Având în vedere trecutul ei, Lucas nu era mirat să afle că Suzanne voia să lupte pentru orice femeie care fusese abuzată de un bărbat.

Simon ştia şi el foarte bine asta, aşa că încuviinţă din cap.

- Mâine la cină putem să-i ascultăm povestea şi să stabilim ce avem de făcut.
Ridicându-se în picioare, lui Lucas îi veni un gând în minte.

-Cu ani în urmă, înainte să fiu capturat de francezi, am lăsat un cufăr cu lucruri personale în casă. Mai e aici sau a fost aruncat după presupusa mea moarte?
Simon rămase nemişcat.
-Bineînţeles că n-am aruncat cufărul. E în colţul din spate al garderobei mele. îl poţi lua acum dacă vrei.
-De ce aici şi nu în pod? întrebă mirat Lucas.
-Cred că era un fel de a te ţine aproape, spuse încet vărul lui. Nu l-am deschis niciodată, dar mi-a plăcut să ştiu că e acolo.
Lucas simţi cum îl străpunge adânc durerea vinovăţiei pentru ceea ce anii lui de autoexil însemnaseră pentru Simon.
-îmi pare rău. Nu meritam atâta devotament.
- Fireşte că meritai, tu îmi eşti ca un frate. Pentru cine altcineva să-mi fi făcut griji? Simon rânji cu sinceritatea pe care o avusese de copil. S-a dovedit că am avut dreptate, nu-i aşa? N-ai murit.
- Nu că n-aş fi încercat, spuse sec Lucas.
Vărul lui râse, detensionând atmosfera. Suzanne spuse:
-Ce speri să recuperezi din cufărul tău de mult abandonat? Sau n-ar trebui să întreb?
-N-ar trebui să întrebi, rosti caustic Simon.
-Nu-mi aduc aminte exact ce am lăsat în cufăr. Nişte hârtii oficiale şi cărţi, mici sculpturi în lemn şi un pumnal al Marinei Regale, ceea ce mă interesează acum explică Lucas. Thorsay House, unde locuieşte Kendra,are o mulţime de arme scoţiene expuse pe pereţi, inclusiv pumnale scoţiene. Cred că aspectul e puţin diferit de versiunea marinei, aşa că vreau să le compar.
-*Fireşte,* spuse Suzanne cu căldură. Ce bărbat n-a f disperat să afle care din ele e mai lung?
Lucas râse.
- Bănuiesc că insinuezi că nici unei femei sănătoas la cap nu i-ar păsa. Sunt sigur că ai dreptate. E î$_{n}$ T ^ $_{u}$u dacă mă duc după cufăr acum, Simon?
Vărul lui flutură din mână spre dormitorul lui.
-Stii unde e garderoba.
Lucas încuviinţă din cap şi le ura noapte buna î$_{na}$i$_{nte}$ de a-şi lua lampa şi de a intra în dormitorul lui Si$_{m}$o$_{n}$
r *J*
Nu părea prea aglomerat pentru că Simon şi Suzanne dormeau întotdeauna împreună în dormitorul doamnei din celălalt capăt al apartamentului. Lucas le invidie neobişnuita tandreţe.
Cufărul era acolo unde spusese Simon, în colţul din spate al garderobei, cu câteva cuverturi împăturite peste el. Mută

cuverturile şi luă cufărul de mânerul de piele de la un capăt, iar cu cealaltă ţinu lampa. Cufărul păruse mare când îl luase prima dată la şcoală, dar acum îl putea ridica uşor doar cu o mână.

Ieşi din garderobă pe uşa din spate, care dădea spre un coridor. Odată ajuns în camera lui, puse cufărul pe pat şi cercetă zgârieturile şi alte urme făcute de când mătuşa şi unchiul Duval i-I dăduseră la prima lui plecare spre Harrow. Simon primise unul asemănător, al lui fiind acoperit cu piele de un roşu-închis datorită interesului său pentru armată, în vreme ce al lui Lucas era albastru marin. Pe ele erau inscripţionate iniţialele lor cu mici cuie cu cap de aramă.

îşi trecu degetele peste iniţiale. Mătuşa şi unchiul Duval îl primiseră cu căldură după moartea părinţilor săi şi întotdeauna îi trataseră pe ambii băieţi cu o strictă imparţialitate. Fusese foarte norocos, dar se întrebă de ce se gândise la cufăr în seara aceea.

Pentru că era o poartă spre viaţa anterioară. Până acum nu fusese pregătit să cerceteze acea viaţă. Cu o expresie hotărâtă, întoarse cheia în încuietoare şi deschise uşa spre trecutul lui.

capitolul 5

Lucas ajunse cu câteva minute mai devreme pentru a o însoţi pe Kendra la cină, aşa că ea nu avu prea mult timp să se întrebe dacă nu cumva el se răzgândise. Cobora scările când menajera, doamna Brown, spuse că oaspetele ei sosise. Lucas era în salon, uitându-se la un cerc de pumnale aranjate pe perete.Pcnmi că nu o observase, ea profită de ocazie pentru a-l studia. Era un gentleman londonez din capjrină-n picioare, bine îmbrăcat, rezervat, greu de citit. încerca să şi-l imagineze cu tunsoarea blondă a călugărilor, îmbrăcat în roba maro şi largă a unui franciscan. Era greu sâ-l vadă aşa, dar anii în care dusese o viaţă religioasa explicau calmul lui profund. La fel ca ea, era dezonorat şi simţea această pată, dar accepta că asta era viaţa lui de acum. Trebuia ca ea să-i urmeze exemplul.

-Bună seara, Lucas, spuse ea.

El se întoarse, iar ea văzu că acel paşnic călugăr ţinea în mână un pumnal lung şi periculos, asemănător cu cele expuse în cercul de pe peretele din spatele lui.

-Faci comparaţii.[7] întrebă ea amuzată. Să vezi dacă pumnalul tău e mai lung?

El râse.

-Verişoara mea Suzanne a spus acelaşi lucru. Bărbaţii nu sunt mereu obsedaţi de lungime. Studiam diferenţele. Pumnalele scoţiene sunt mai variate ca stil, aşa e de aşteptat, şi mânerele sunt mai plate. îi întinse arma cu mânerul înainte. Asta e un pumnal al Marinei Regale, un simbol pentru ofiţerii de marină. Este o armă foarte eficientă pentru lupta corp la corp, cum ar fi când te urci la bordul unei nave inamice sau când ei se urcă pe nava ta.

Pumnalul era elegant şi letal, lung cât antebratul ei, cu o lamă frumos prelucrată şi cu mâner de sidef '

-Acesta e pumnalul pe care l-ai avut în anii petrecuti în marină?

- Nu, acela s-a pierdut când am fost capturat de fran cezi. Acesta i-a aparţinut tatălui meu. Era căpitanul unei fregate şi a murit în acţiune.

Ea îi înapoie pumnalul.

_ De aceea ai intrat şi tu în marina?

El încuviinţă din cap.

_ Părea a fi o ocupaţie meritorie. După mo lui, pumnalul ne* fost returnat mipreună cu lUcrur£
lui. Mama mi l-a dat, dar avertizându-mă să-l ţin în teaca şi să fiu foarte atent pentru că lama e foarte ascuţită. >e uită la armă cu o privire distantă. A murit la puţin timp după asta, iar eu am fost trimis să locuiesc cu mătura şi cu unchiul meu. Luni întregi am purtat în permanentă pumnalul băgat în teacă. Dormeam cu el în fiecare noapte până când mătuşa mea, mama lui Simon, m-a convins să-l pun deoparte.

- De ce nu l-ai purtat când ai devenit tu însuţi ofiţer?

1 Pumnalul tatălui meu era prea preţios pentru a risca. L-am lăsat într-un cufăr cu mici comori acasă la Simon când am plecat la război. Băgă lama în teaca de la brâu şi o acoperi cu haina. E timpul să plecăm. E o noapte rece, dar luna e strălucitoare, iar reşedinţa Duval nu e departe.

- O noapte potrivită pentru plimbare. Ieşind pe stradă, ea spuse: N-am fost pe deplin sigură că vei veni. încă mi-e greu să cred că un străin este dispus să ajute o femeie scandaloasă.

El îi oferi braţul.

-Trebuie să fac ceva ca să-mi ocup timpul. Nu-mi plac jocul de cărţi, băutura şi luptele pe bani şi nu cunosc multă lume în Londra, aşa încât să fac ceva util ori tentant.

Ea îl luă de braţ şi cotiră spre stradă. Casele din acea zonă aveau felinare în faţă, dar luna plină oferea o lumină mai bună şi arunca umbre spectaculoase ale gardurilor de fier şi ale copacilor rari. Nu mai era nimeni pe stradă şi noaptea era plăcură şi liniştită. Kendra trase adânc aer în piept, savurând aerul nopţii şi compania. Trecuse multă vreme de când nu mai cunoscuse liniştea. Iar Lucas era un bărbat foarte liniştitor.

Cotind pe următoarea stradă spre casa vărului său el spuse:

-Kendra e un nume neobişnuit. Scoţian?

-Posibil. E un nume de familie din partea mamei mele. Odată, vicarul mi-a spus că există o dispută - dacă numele este anglo-saxon, galez sau scoţian, îi explică ea. De fapt, e al doilea prenume. Am fost botezată Mary Kendra Douglas.

-Nu te simţea ca o Mary?

- în timp ce învăţam să merg, s-a decis că nu mă purtam destul de frumos să fiu Mary, aşa că de atunci am fost Kendra, spuse ea râzând.

Cât timp trecuse de când răsese? Un nor acoperi luna, întunecând strada. -Mă întreb cât va trece până când iluminatul cu gaz va fi disponibil în tot oraşul, remarcă Lucas.

- Destul timp, cred. Gândeşte-te doar la toate conductele care vor trebui instalate.

Din fericire, în acel cartier erau lumini stradale din loc în loc şi caldarâmul era curat, dar trecătorii înţelepţi trebuiau să fie atenţi.

U colţul din faţă' doi copaci veşnic verzi aruncau umbre întunecate pe caldaram. Ea văzu ceva miscându-se în umbre. Poate un came?

O clipă mai târziu, liniştea fu spulberată când două siluete, nu, trei ţasnira din umbre m ^u- ,

- chipuri ~ îni-n necate şi amenin ţatoare. Kendra îneb^t-s ~ , înalt se răsti:

cel mai

- Daţi-ne tot ce aveţi, şi nimeni nu va fi ~ • -Nu, spuse blând Lucas, păşind între K bărbaţi. Nu vrem necazuri, asa că îti endra şi din loc. ' ' 8erez s-o iei

- Să nu spui că nu te-am avertizat! spuse f ţilor cu un râs aspru, sărind în faţă cu o bâtă ^ărba- îansă spre capul lui Lucas. Pe care o
Doar că Lucas nu era acolo. Kendra văzu u întunecat zburând - pălăria lui? - când el f<?r °biect de bâtă. Cu aceeaşi mişcare lină, scoase pumnal teacă şi sfâsie mâna atacatorului, încheietura şi Ul
* p*rtea
laterală. Bărbatul urlă când bâta îi căzu din mâna rănită şi sângele ţâşni negru din rană.

Mişcându-se prea rapid pentru a fi urmărit, Lucas se roti spre dreapta şi lovi cu mânerul pumnalului în tâmpla celui de-al doilea bărbat. Acesta gemu de durere şi se clătină înspre spate.

Al treilea scoase un pumnal şi se aruncă asupra lui Lucas. Urmă un schimb rapid de lovituri şi se auzi scrâşnet de metal când arma lui Lucas blocă lama mai scurtă a duşmanului său. Violenţa se sfârşi când o lovitură de pumnal îl scoase din luptă pe celălalt bărbat şi cuţitul îi căzu zăngănind pe caldarâm.

Kendra abia avu timp să conştientizeze pericolul înainte ca altercaţia să se termine şi atacatorii să fugă în noapte, lăsând pe stradă doar pete întunecate de sânge. Cu voce tremurândă, ea spuse:

- Eşti nevătămat?

Lucas se uită la sânge, părând la fel de uimit ca ea de apărarea reuşită împotriva hoţilor.

- Da, sunt bine. Tu cum eşti?
- Speriată, dar destul de bine. Trase adânc aer în piept, liniştindu-şi nervii. Toţi călugării franciscani luptă la fel de bine ca tine?

-Aşa cum am spus deja, n-am fost niciodată un călugăr adevărat. Scoase o batistă şi şterse sângele de pe lama pumnalului înainte de a-l băga în teacă şi a-şi recupera pălăria căzută pe jos. După ce şi-o puse, îi oferi braţul. E interesant cum abilităţile de vechi marinar sunt prezente la nevoie.

-Rapiditatea în gândire e una dintre ele. II luă de braţ pentru că era nesigură pe picioare. Când bărbaţii aceia au atacat, am fost paralizată ca un iepure. în timp ce mintea mea a reînceput să funcţioneze, tu deja te descotorosiseşi de cei trei ticăloşi.

-Reacţia rapidă în faţa primejdiei e dezvoltată prin practică. Să fii mulţumită pentru că n-ai fost nevoită să îţi dezvolţi acel talent deosebit, spuse el sec. Din fericire,reşedinţa Du val e chiar după colţ. Am luat suficient aer proaspăt.

Când începură să meargă, ea spuse: -Am scăpat nevătămaţi, deci cred că acest mic incident poate fi mai degrabă interesant decât deiaiuuos- -Orice luptă de care te poţi îndepărta este o lupd bună.

După o duzină de paşi fără a vorbi, ea spuse încet -Ai trăit perioade ale vieţii foarte diferite, nu-i aşa: După altă duzină de paşi el răspunse.- - Da. Şi trebuie să armonizez acele părţi diferite ale trecutului meu. Ofiţerul de marină şi franciscanul ¿unu complet opuşi. Prizonierul de război... El scutură din cap şi tăcu.

Ea se gândi la cuvintele lui. Aliatul ei era un bărbat complicat, dar extrem de interesant. Acesta trebuia să fie motivul pentru care era asa de înţelegător cu ea.

Mulţumi Cerului pentru asta. Avea nevoie de cât mai mulţi aliaţi.

capitolul 6

Kendra era emoţionată de întâlnirea cu Simon şi Suzanne, bănuia Lucas, dar ascundea bine asta. Sin^rul semn al neliniştii ei fu ridicarea bărbiei când intră în salon lângă el. Era aceeaşi bravadă pe care o afisase când intrase în mijlocul sălii de bal cu o seară înainte.

Atunci îi admirase curajul. De data asta, simţi o reacţie atât de şocant de intensă şi de neaşteptată, ¿e care la început n-o recunoscuse a *fi* dorinţă. El şi dorinra fuseseră străini multă vreme. Fund prizonier de război apoi călugăr celibatar îi lipsiseră ocaziile. În pIUs> ^ *
să se poarte din nou dezonorant. ^

Nu încetase să observe femeile; cand o cunoscuse Pe Suzanne, fusese şocat de frumuseţea ei. Dar acea ap£ ciere fusese rezervată **şi** impersonala - şi la fel ar fi dacă ea nu era soţia lui Simon.

Dar Kcndra, cu durerea şi curajul ei, atinse ceva de mult îngheţat în adâncul fiinţei lui, un lucru interesant şi destul de tulburător. Acele gânduri i se învolburau prin minte, dar nu stânjeniră prezentările.

-Simon şi Suzanne, ea e Lady Denshire, dar preferă numele de fată Kendra Douglas.

Simon se ridică şi îi oferi un zâmbet prietenos. -Bine ai venit, Kendra Douglas! Eu sunt Simon Duval şi e o plăcere să te cunosc.

-Mulţumesc, colonele Duval. Plăcerea e de partea mea, spuse ea cu sinceritate.

Se ridică şi Suzanne cu un zâmbet cald şi primitor. La fel îl primise pe Lucas când apăruse la uşa ei în Bruxelles, părăsindu-şi viaţa de franciscan, dar neavând idee ce urma.

Acum, când se gândi la asta, el ştiu că era aceeaşi primire caldă cu care mătuşa Duval îl întâmpinase pe nepotul orfan sosit în acea casă. Nu era de mirare că Simon se îndrăgostise

de Suzanne.

-Probabil crezi că nu seamănă prea mult, deşi sunt veri primari, dar ai dreptate, spuse Suzanne pe o voce caldă şi cu un uşor accent franţuzesc. Dar, pentru nişte bărbaţi, amândoi sunt foarte buni ascultători.

Kendra zâmbi la rândul ei, expresia relaxându-i-se când văzu primirea făcută.

-O trăsătură rară şi minunată, nu-i aşa? Suzanne era pe cale să mai adauge ceva când privirea i se aţinti asupra lui Lucas. - Ai sânge pe cămaşă! Simon deveni periculos de atent. - Ce s-a întâmplat?

Lucas coborî privirea şi văzu stropii întunecaţi pe cămaşa albă. Petele deja deveniseră maro. Dădu indiferent din mână.

-Nu-i sângele meu. Am fost atacaţi de nişte tâlhari, dar m-am descotorosit cu uşurinţă de ei.

-Vrea să spună, zise Kendra, că, folosindu-şi pumnalul Marinei Regale şi nişte talente uimitoare de luptă,vărul vostru i-a alungat înainte ca eu sâ am destula" minte să ţip ori să fug.
Simon dădu aprobator din cap.
- E bine de ştiut că nu ţi-ai pierdut vechile talente, frate!
Lucas ridica stânjenit din umeri. -Erau amatori. Nimeni n-a murit, aşa că n-a fost mare lucru.
-Dar cu siguranţă a fost supărători Privirea lui Suzanne se întoarse la Kendra. Lucas ne-a spus câte ceva despre situaţia ta. Sper să te putem ajuta sâ ţi se facă dreptate.
- Şi eu sper la fel, spuse Kendra pe o voce joasă. N-am ştiut de unde să încep.
-Ne vom gândi la ceva, rosti Suzanne. Dar mai întâi să mâncăm şi să bem, pentru că mâncarea bună şi discuţiile duc la idei bune.
Simon zâmbi şi îşi puse mâna pe umărul soţiei lui. -Cred că bucătăreasa mea franţuzoaică a fost motivul pentru care Suzanne a acceptat să se mărite cu mine.
-Nu singurul motiv, spuse cu seninătate Suzanne, dar cu siguranţă a fost pe listă! Acum haideţi să vă relaxaţi şi să beţi un pahar de vin înainte de masă! Vom discuta mai târziu.
Kendra îsi dădu repede seama că Lucas avusese d **re D** ta te - î»P[iăcca Veril ,UI, Care CR]U oame ni înte- Lători Cina fu simplă, mâncare de t[ară] f[ranţu].
'\<r\ şi creâ o atmosferă calda cu discuţii relaxate, ¡ntimp ce terminau de mâncat brănzeturile, deja îşi [SP]rru7semnai[e]al lui Suzanne, se mutară în [sa]l[on SI] ¿ servi caieaua. Gazda ii întinse Kendre, o cea[f]câ

discutăm. Spune-ne povestea ta! Simon adăugă:- îmi

amintesc că am auzit despre divorţ - a *(ost* vor- b? de o situaţie legală neobişnuită, dar nu ştiu care a fcr?t aceea.

Liniştea Kendrei se risipi. Ţinea ceaşca de catea cu ambele mâini tremurânde ca să şi le încălzească. Dar discuţia cu Lucas avută cu o seară în urmă îi fu de ajutor să'-şi spună povestea mai uşor. După ce povesti ce se întâmplase cu adevărat, spuse:

-Cazul a fost neobişnuit în mai multe feluri. De obicei, soţul afectat îl acuză pe amantul soţiei de adulter într-un proces civil. Dacă are câştig de cauză, amantul plăteşte o amendă substanţială pentru distrugerea căsniciei. Apoi urmează procesul ecleziastic în care soţul îşi acuză soţia de adulter şi cere separarea legală. Acest proces a fost diferit pentru că nu a fost un amant acuzat. În schimb, Denshire a pretins că purtarea mea a fost atât de scandaloasă, încât ar fi trebuit să plătesc o amendă uriaşă pentru acţiunile mele adulterine. Problemele legale încă nu s-au clarificat, dar până acum Denshire a câştigat cu dovezile aduse, convingând instanţa că purtarea mea infamă a fost de neconceput. Vocea îi deveni amară. Evident că n-am putut depune mărturie pentru că sunt femeie.

Când intră în detalii, Suzanne îşi apăsă pumnul de buze cu ochi duri. Simon era complet nemişcat şi radia o furie rece şi calmă. Lucas arăta... periculos.

Când Kendra termină de povestit, Suzanne se aplecă şi o strânse de mână.

-îmi pare aşa de rău pentru tot ce ai îndurat! spuse ea plină de compasiune. Bănuiesc că n-ar fi înţelept să-l împuşcăm pur şi simplu pe Lord Denshire.

Cuvintele erau atât de nepotrivite venind de la Suzanne, încât toţi râseră, risipind tensiunea.

-Nu, iubita mea însetată de sânge! spuse Simon afectuos. N-ar fi înţelept. Poate că Denshire merită, dar prima persoană la care s-ar ajunge ar fi Kendra, iar ea are şi ª?a destule necazuri.

Lucas se uită în ochii Kendrei.

-Ai spus că de fapt cel mai mult îţi vrei fiul. L-ai mai văzut de când a început procesul de divorţ?

-Nici măcar o dată! Dacă aş şti unde este, l-aş răpi şi l-aş duce într-una din colonii, spuse aprig Kendra. Dar nu ştiu. Sunt sigură că nu e în casa din Londra. Ar putea fi oriunde. într-o şcoală, cu un prieten sau o rudă în cea mai depărtată regiune a Angliei. Denshire nu s-a interesat niciodată de Christopher decât ca moştenitor, aşa încât n-a dorit să fie

apropiat de el. M-am gândit să angajez un detectiv să îl caute, dar un băiețel... Clătină din cap. E ca un ac în carul cu fân.

-Acum, când am şi eu un copil, înţeleg nevoia pătimaşă

de a face orice pentru a-l proteja, spuse încet Simon. Dar, dacă îţi scoţi copilul din ţară, nu te vei mai putea întoarce niciodată în Anglia şi îl vei priva pe fiul tău de dreptul legitim şi de moştenirea de la tatăl lui.

-Ştiu, spuse Kendra. Dar, în afară de titlu, nu va fi mult de moştenit. Denshire va ipoteca totul până ce va ajunge la faliment. Cred că lui Christopher'îi va fi mai bine cu un părinte care îl iubeşte.

-Cu siguranţă este adevărat, încuviinţă Lucas dar ar fi mai bine sa-ţi dovedeşti nevinovăţia ca ~ câştiga custodia fiului tău în vreme ce în • °cuieşti în prîa ţară.

- Cum să fie posibil? întrebă cu amărăciune V J N-am putut să depun mărturie în ~ ra. Tribunalul a hotărât că Denshire era partea^* n-am primit nici un fel de proprietate sau > rial pentru că am banii mei, nu mă pot recă ~ ^ dacă aş vrea şi - vocea i se frânse - au de hiar nepotrivită să fiu mama propriului copil! t

- E monstruos! exclamă Suzanne. Chiar ţi ■ să te recăsătoreşti? terzis

Kendra ridică din umeri.

-Nu îmi pot imagina că m-aş putea recăsători vreodată. asa că e cea mai mică dintre nedreptăţi. Pierderea lui Christopher e de departe cea mai gravă dintre ele. dar mi-ar plăcea să mă pot mişca liberă în societate fără ca lumea să se retragă îngrozită ca şi cum as avea lepră. Mi-ar mai plăcea tare mult să dau în vileag purtarea monstruoasă a lui Denshire, iar scandalul să se mute în casa lui, acolo unde îi e locul. Dar nu-mi pot imagina cum s-ar putea înfăptui.

-Nu ştiu dacă asta se poate realiza în faţa legii, dar Denshire poate fi judecat şi condamnat în raţa opiniei publice, spuse Simon cu ochii îngustaţi. Vor n necesare multe dovezi convingătoare. Martori credibili care au văzut ce s-a petrecut de fapt în acea noapte nefastă. Ideal ar fi o retractare din partea unuia sau a mai multora dintre bărbaţii care au depus mărturie în favoarea lui Denshire.

Lucas adăugă încet:

-Am o idee. Deşi s-ar putea să fie nebunească.

-Spune-ne şi o să-ţi zicem noi dacă e nebunească, rosti prietenqte Suzanne.

- Kendra vrea custodia fiului ei şi recăpătarea reputaţiei. Ambele i-au fost luate de legi şi poate că în felul ăsta va fi nevoie să modificăm acele legi.

Kendra se încruntă.

-Sună rezonabil, dar cum se poate realiza asta când femeile au un asemenea statut juridic?

-În calitate de membru al Camerei Lorzilor, pot propune o lege personală[1] pentru a îndrepta o anumită greşeală odată ce avem dovezi de netăgăduit, explică Lucas. Aş propune un proiect de lege pentru a-l acuza pe Denshire de fraudă şi defăimare, subliniind că aceasta constituie dovada că nu e potrivit ca tutore pentru nul său.

2[n sist<j[mul] J[u"]dic englez, proiectele de legi se împart în publice şi P«sonal[e]. Acestea din urmă se aplica unei persoane sau unui «rup [C] P^ne şi permit scutirea de efectele altei legi. (n.tr.)

Se auzi un oftat comun al celorlalţi. Simon comenrâ;

- E un plan îndrăzneţ şi plin de imaginaţie, dar poate funcţiona? A mai existat un proiect de lege personala de genul ăsta propus în Camera Lorzilor?

-N-am idee, dar un membru al Camerei Lorzilor are libertate cu privire la proiectele de legi propuse. Lucas făcu o grimasă. E ironic că ei nu i s-a permis să vorbească în nume propriu, dar unui bărbat, chiar şi unuia dezonorat ca mine, i se va da ascultare. Nu-i corect, dar ăsta-i mersul lucrurilor.

-S-ar putea să nu fie necesar să se meargă până la a propune o lege personală, Lucas, spuse Suzanne. Dacă avem dovezi convingătoare, putem să i le prezentăm lui Denshire şi să-l întrebăm dacă doreşte să devină obiectul dezgustului şi dispreţului printre aristocraţi. Ne vom abţine să-i facem publice delictele dacă îi dă Kendrei custodia lui Christopher. Nu e precum completa distrugere a reputaţiei sale publice, dar ar atinge ţelul cel mai important pentru Kendra.

-Există mai multe feluri de dovezi, replică Suzanne cu o privire iscoditoare. Kendra, te-a vătămat vreodată Denshire? Atât de tare încât să încalce limitele H^nr^i'

Kendra simți cum sângele i se scurge din vene când vorbele celeilalte femei ajunseră până la cea mai profundă rușine a ei. Nu voise s-o dezvăluie, dar era singura ei șansă de a se elibera de iadul în care trăia în prezent. Își lăsă privirea în jos și șopti:

- Da, m-a bătut când a vrut bani.

Suzanne o strânse cu putere de mâ[illegible]. Când Kendra [illegible]ne avea pro-

[n]l[a] masculină [ie] mai multe:

-Şantaj. Kendra se încruntă. S-ar putea să funcţioneze. E mai mult decât mândru şi n-ar vrea ca reputatia să-i fie pătată în faţa prietenilor. Dar ar fi nevoie de multe dovezi pentru a-l convinge.

- încuia. ^

¡i întâlni privirea, îşi dadu seama că **Suzani** oriile experienţe amare produse de violenţ'

asupra femeilor.

Asta o încuraja pe Kendra să de$_{zvă}$l$_{uie\ m}$ -Hărţuirea şi brutalitatea lui Denshire au -> mul Pentru care mi-am petrecu: mare parte cir. ™r ? $_{ră}$ cu Christopher. Acum careva luni. axa a;uns - limi^ când Denshire a venit ia moşie şi ceaiâ

rarJ.

- Ce s-a întâmplat atunci? întrebi Suranne cu ochii e: veni liniştiţi şi înţelegători. ^ ^ ^

-Când i-am spus că nu ii voi mai ca negări rar.:. $_{m}$-a atacat în furia benei. De dara asta. am ripostaşi m-a izbit de şemineu. Mi-a izbi: piciorul stâng ie pătam! fierbinte- La început am fost prea amorţiri să rug. spuse Kendra într-un şuvoi de cuvinte dureroase. Aş?. că m-a lisat acolo să ard.

capitolul 7

Cuvintele Kendrei făcură să se lase tăcerea, până când Suianne exclamă:

-Dumnezeule, ce oribili Ţi-au luat hainele foc?

-Am urlat, m-am rostogolit pe covor şi mi-am folosit şalul ca sâ înăbuş flăcările. Din fericire, mâinile nu mi-au rost prea arse. Barele de fier ale grătarului îşi lăsaseră amprenta pe partea inferioară a piciorului, iar durerea Kendrei fusese înfiorătoare. îmi amintesc vag că Denshire bâiguia că nu voise sâ mă rănească. înainte de a pleca în grabă spre Londra.

-Nici măcar n-a aşteptat să vadă cât de grav erai răniţi? întrebă Lucas neîncrezător.

-Nu-i plac lucrurile dezagreabile - nici măcar când el este cel care le produce, spuse sec Kendra.

Se aplecă şi îşi ridică poalele rochiei spre genunchi. Lratele cicatrici roşii de pe pulpa stângă erau vizibile chiar şi prin ciorapii de mătase. Bănuia că aveau ^{sa} se estompeze cu timpul, dar nu aveau sâ dispară niciodată.

Cei prezenţi se uitară şocaţi la cicatrici. Kendra îşi asa J0S tlvu$_{l}$ rochiei şi se îndreptă de spate

.- Asta nu e neapărat o dovadă că soţul meu m-a agr?. iţ $ sat. La fel de bine aş fi putut să fiu neîndemânatică şi $ \ mă împiedic, căzând singură pe şemineu. ' * ^

-Dar servitorii? întrebă Lucas. A fost chematu* doctor?

- Camerista mea a auzit agitaţia şi m-a găsit căzută p* " ^ podea, dar n-a văzut ce s-a întâmplat. A fost chemat ui\ \l doctor care mi-a bandajat arsurile şi mi-a dat doze putei- „l nice de laudanum pentru durere. Când mi-am veiutlu ^ fire câteva zile mai târziu, am aflat că Denshire îl luase ^ pe Christopher cu el.

Urmă altă tăcere rece înainte ca Suzanne să şoptească. ^ - îmi pare aşa de rău... ^

Durerea de a-l pierde pe Christopher fusese chiar mai mare decât agonia fizică a Kendrei. Străduindu-se să-şi s păstreze vocea calmă, ea spuse: a

-M-am decis să cer o separare legală. Eu şi Denshiie l nu mai eram soţ şi soţie de ani Întregi şi, deoarece (Christopher era mic, părea rezonabil să fie lăsat în grija mea până când era destul de mare ca să meargă la şcoală. Aşa că am plecat la Londra să vorbesc cu Denshire. Părea supărat când i-am expus intentiile mele, dar n-a obiectat. Am crezut că a făcut asta deoarece i-am zis că i-aş da o mare sumă de bani, iar el voia mai mult banii decât să-şi vadă fiul. Se sili să-şi tempereze furia ce o cu- prindea. În schimb, trei zile mai târziu, a aranjat scena falsă pentru divorţ. J

Pe o voce tăioasă, Simon rosti: -Mă gândesc totuşi dacă n o,- - l ■ Denshire să fie împuşcat. ^ Uebm aran'at C1

-Foarte-foarte tentant, încuvii mă i„ ,

plină de compasiune aţintită asupri v "? ^T^ Lr putea întoarce împotriva ei! Kendreu lnsă asW Simon luă carafa şi mai turnă brmrî,, -Am observat că întotdeauna o ^^ fiecaie' tă de brandy ajută la dez Vo l tar Un ^ntltate modera;

ei strategii. Dacappccsîir, *Luova* poate propune proiectul de lege pcrv> palâ, îI;jr cc sc mai poare face până arunci/
^Să găsim un avocat bun, care înţelege toate dedesubturile legii divorţului, spuse Luca.s, Sunt implicate tribunalele civile şi ecleziastice, dar nu ştiu rnai mult de atât.
Simori şi Suzanne schimbării o privire.
-Kirkland! spuseră ci aproape în acekşi timp.
- E avocat.[7] întrebă Kendra.
-Kirkland e un conte care cunoaşte multa, lume şi e foarte bun în a rezolva problemele cu discreţie, explică Simon. Poate că n-am menţionat la vremea aceea, Lucas, dar Kirkland e proprietarul casei din Bruxelles unde am stat înainte şi după Waterloo.
-Aha! făcu Lucas cu interes. Casa cu angajaţii care aveau atât de multe, variate şi interesante talente. Dacă ştie oameni ca aceia aici, în Anglia, ar putea să găsească martorii de care Kendra are nevoie pentru a-şi construi cazul.
-Exact, spuse Suzanne cu privirea aţintită asupra Kcndrei. Gândeşte-te la Kirkland ca la un păianjen chipeş şi fermecător în mijlocul unei vaste reţele de oameni folositori. Acum, când Napoleon a fost exilat pe acea insulă din sudul Atlanticului, Kirkland ar trebui să aibă timp şi cred că va fi dispus să facă dreptate pentru o femeie nedreptăţită.
- E un fel de spion? presupuse Kendra.
-S-ar putea spune aşa, zise Simon cu blândeţe. Sau i^ar putea spune doar că are printre prieteni mulţi bărbaţi importanţi la care poate apela la nevoie.
-Şi mulţi dintre acei bărbaţi au soţii amabile şi lipsite de prejudecăţi, adăugă Suzanne, Le pot invita la ceai pe câteva dintre cele pe care le cunosc, aşa încât să le poţi atrage de partea ta. Asta aduce invitaţii la petrecerile lor şi o şansă să influenţezi opinia publică. Dar reabilitarea ta publică nu va fi uşoară. Trebuie să dezvălui adevărul stând în faţa celorlalţi şi expunându-ţi suferinţa, ştiind că unii vor riposta. irebuie să suporţi mul re. iar rezultatul e nesigur. Eşti dispusă să înfrunţi toate astea?
Era o întrebare serioasă, care merita un răspuns serios, aşa încât Kendra se gândi la ce trebuia să înfrunte. Intrarea în sala de bal cu o seară în urmă îi răpise toată furia şi hotărârea. Fusese cât pe ce să se întoarcă la uşa de la intrare. Nu avea să uite niciodată umilinţa mistuitoare de a sta în mijlocul ringului de dans. tratată ca un monstru, cu priviri pline de uri şi
insulte şoptite.
Dar îndrăzneala de a merge la acel bal îi oferise un aliat uluitor, iar Lucas o adusese aici, unde găsise blândeţe, intelesere şi speranţă. Ridică bărbia.

-În ultimele luni m-ara ascuns ca o vulpe târându-se la pământ. E timpul să mă ridic şi să lupt pentru dreptate. Sriu că nu va fi uşor, dar sunt pregătită pentru ce va urma.

-Vei avea nevoie de un însoţitor, spuse gânditor Luca-. Aş fi bucuros să-mi asum acest rol. Nici eu nu sunt bine-venit peste tot, dar cel puţin putem face faţă împreună desconsiderării.

Suzanne zâmbi, dar spuse:

Lumea va presupune că sunteţi amanţi. Nu cred ca ast'a va ajuta la refacerea reputaţiei Kendrei

Dar **nu** suntem **amanţi. Kendra se uita la Lucas şi • 1 lor se întâlniră cu o putere ce o făcu să tresară, privirile inter es să se recăsătorească, chiar dacă**

N T u avea r n 7\ liberă so facă, dar dintr-odată fu brusc legal ar ti io* » ^ a lui Lucas. E1 avea acea conştienta ac *V* . răz ^ 0 i n i c şi compasiunea unui forţă masculin ^ ^ ^^ pentru prima dată ideea ^ vindecător, iar p uă şi st ânjenită de propria reacţie, a avea un a™ anC' f. ^ Nu veri ¡mar¡> dar d ^ îsi feri privirea-l ui ead_ Lucas doreşte să mă spri-

de apropian « J b du l al doilea. jine. Poate ven de g -Trebuie să ne interesam de gradul de rudenie, spuse Lucas. Cine ştie? Poate că suntem într-adevăr un fel de veri. Am nişte strămoşi scoţieni care s-ar putea să fie înrudiţi cu familia ta scoţiană şi ar fi greu de demonstrat contrariul.

Kendra simţi cum o parte din încordare i se risipeşte. Provocările ce o aşteptau ar fi fost mai uşor de înfruntat dacă îl avea pe Lucas lângă ea. Cum ajunsese să pară aşa de firesc? Suzanne se ridică.

-Vă las pe voi trei să faceţi strategii. E timpul s-o hrănesc pe Madeline.

Multe femei de rang înalt preferau să apeleze la doici, dar Kendra îşi hrănise ea însăşi copilul şi evident şi Suzanne făcea la fel. Întrebă:

- Pot s-o văd şi eu?

-Mi-ar face plăcere să ţi-o arăt, spuse Suzanne zâmbind. Deşi, te previn, nu face multă conversaţie!

Kendra râse şi se ridică în picioare.

-Vin imediat! Între timp, iată o listă cu potenţiali martori şi toate detaliile din acea noapte de care îmi amintesc.

Petrecuse mult timp concepând acea listă. Le dădu două copii lui Lucas şi lui Simon, apoi o urmă pe Suzanne urcând scările.

Camera copilului era două etaje mai sus, luminată delicat cu o singură lampă. O cameristă croşeta liniştită pe un balansoar de lemn, dar se ridică la intrarea celor două femei.

- Domnişoara Madeline e gata să mănânce şi eu sunt gata să beau o ceaşcă de ceai!

Suzanne chicoti şi îi făcu semn fetei să iasă, apoi se aplecă **peste** pătuţul frumos sculptat şi o ridică pe mica **ei fetiţă. Madeline** zâmbi somnoroasă şi căscă. Avea păr**ul negru, ca ambii** părinţi, tenul ca de sidef şi probabil **avea ochii verzi ca mama** ei.
E frumoasă, spuse încet Kendra

- .Ne place să credem asta, zise Suzanne zâmbind,

¡mi place să ştiu că pătuţul ăsta a fost în familia mamei lui Simon de mulţi ani. Simon, mama şi mătuşa lui şi generaţii dinaintea lor au fost legănaţi aici.

Kendra îşi trecu degetele peste lemnul negru lustruit, imaginându-şi toţi copilaşii dulci care dormiseră la adăpostul lui.

- Ce fermecător să ai o astfel de istorie de familie pentru copilul tău!

- Da, mai ales că din moştenirea familiei mele n-a mai rămas nimic. Suzanne se aşeză în balansoar şi îşi desfăcu corsajul rochiei - hainele ei erau concepute inteligent, să se deschidă ca să-şi poată alăpta copilaşul. Are doar o lună. S-a născut ceva mai devreme, dar e sănătoasă, după cum vezi.

- Ce miracol este un copil! spuse Kendra, aşezându-se pe celălalt fotoliu. Abia îmi amintesc când Christopher era aşa de mic.

-îl vom găsi, spuse calmă Suzanne, punându-şi fetiţa la sân. Tatăl lui va avea grijă de moştenitor dacă nu de el ca persoană.

- îmi spun şi eu asta. Kendra inspiră adânc să se liniştească. Suzanne, de ce ai acceptat povestea mea aşa de repede? Eu însămi aş putea avea reţineri în a crede o astfel de poveste scandaloasă, istorisită de o femeie necunoscută.

Suzanne se rezemă de spătarul balansoarului şi 0 bătu pe spate pe fiica ei.

-Lucas te-a adus aici - şi el rar greşeşte în privinţa oamenilor. Aşadar... Ezită înainte de a continua: Am fost pe un vas capturat de piraţi berberi şi am ajuns sclavă în haremul unui funcţionar turc extrem de dezagreabil Stiu multe despre telul în care barbaţii abUzeazi femeile. Iar cele aflate în situaţi, disperate au nevoie de alte femei.

U L

Kencîra presupuse că descrierea sumară a captivităţii ascund un ocean de durere despre care noua sa prie- ff nu dorea sâ vorbească

_Mâ bucur că experienţele te-au tăcut sa tu olanda, -u mânioasă, şi îţi mulţumesc din adâncul inimii. Ţie li soţului tău în egală măsură.

* ^îmon a fost soldat- A văzut mult din partea întunecată a vieţii şi are încredere în judecata lui Lucas. Suzanne zâmbi. Eu am

fost singură la părinţi şi mă bu- ^ur tare mult că am primit un frate când m-am măritat cu Simon.

-Mă bucur că am avut curajul să merg la balul de la

familia Clanton, pentru că asta m-a adus aici. Kendra se ridică de pe fotoliu. Te las cu fiica ta. Perioada asta din viaţa unui prunc e aşa de dulce! Iar copiii cresc aşa de repede!

Suzanne zâmbi larg.

- Ştiu, dar cu puţin noroc vor mai fi un copil sau doi în viitorul nostru.

Kendra spera asta pentru Suzanne şi îşi dori să vadă un astfel de viitor şi pentru ea.

Lucas ridică privirea când auzi paşii Kendrei coborând scările. Când se alătură bărbaţilor în salon, fu uimit când văzu cât de schimbată părea a fi faţă de prima dată când o văzuse. încă purta negru şi avea aceeaşi ţinută maiestuoasă, dar nu mai arăta mânioasă şi disperată. Acum părea... hotărâtă.

Le făcu semn să rămână aşezaţi pentru că dăduseră să se ridice la intrarea ei.

-Nu-i nevoie să vă ridicaţi. Şedinţa de strategie a fost productivă?

Simon încuviinţă din cap.

-II cunosc oarecum pe unul dintre bărbaţii care au depus mărturie împotriva ta. Hollowell pare a fi un tip rezonabil. Dacă i se prezintă suficiente dovezi, s-ar putea
sâ>şi schimbe opinia despre ceea ce s-a petrecut în noapte. Poate câ şi ceilalţi bărbaţi sunt rezonabili.

Kendra înclină capul gânditoare.

- Dacă femeia care s-a prefăcut poate fi găsită şi convinsă să spună adevărul, ar putea oferi detalii intime ce bar putea convinge câ ea a fost cea cu care s-a culcat, nu eu.

- E o idee foarte bună, încuviinţă Lucas. Sper ca acest Kirkland să o poată găsi pe femeie.

-Talentul său de a afla lucruri e legendar. Simon bătu cu degetul pe altă listă. Am căutat evenimente viitoare pentru a le găsi pe cele organizate de prieteni care şi-ar putea oferi sprijinul. De asemenea, aşa cum a spus Suzanne, poate să aranjeze să cunoşti femei cu influenţă care să-ţi susţină cauza.

- M-am gândit cum să mă prezint, spuse Kendra. Am purtat negru ca semn de doliu pentru moartea adevărului. Roşu ar fi mai bine pentru că sunt considerată o femeie scandaloasă?

Lucas avu o scurtă imagine a Kendrei în roşu arzând ca o

flacără pasională. înghiţi în sec.

- Cred că în negru e mai bine pentru că e serios şi se potriveşte situaţiei taie. Şi arăţi bine în negru.

-Are logică. Foarte bine, nu voi purta haine colorate. Mi-am făcut o garderobă de doliu când a murit bunicul, aşa că sunt pregătită. Îşi ascunse un căscat. E timpul să mă întorc la Thorsay House.

-Vin cu tine, spuse Lucas ridicându-se.

Ea îi aruncă un zâmbet dulce, obosit.

- Pentru că am fost atacaţi în timp ce veneam aici mă bucur că mă însoţeşti.

Se ridică şi Simon.

- Vin şi eu, în caz că tâlharii care au atacat mai devreme încă se **află** acolo şi sunt supăr^

Când Lucas o **ajută să**-ş. **puna pelerina, Kendru spuse** ezitând: -Am discutat despre apariţia mea în locuri publice, îţi c cunoscuta Academia de Scrima Angelo.[7]

-Amândoi am învăţat scrimă acolo, răspunse Lucas. Metodele de la Angelo sunt mult superioare oricăror pregătiri făcute în marină sau armată.

- Ce am învăţat acolo mi-a salvat viaţa în repetate rânduri. reflectă Simon. De foarte multe ori.

-Te interesează să te duci în vizită pentru că se dau lecţii femeilor? întrebă Lucas.

1 Q$_{a}$¡ Când eram copil şi am vizitat Thorsay, vărul meu Ramsay ne-a dat nişte lecţii de scrimă nouă, fetelor, când nici un adult nu era prin preajmă, ca să nu spună că n-avem voie. Mi-a plăcut scrima, este un exerciţiu superb.

-Să mergem mâine?

Kendra se uită radioasă spre el.

-Da, te rog!

Lucas simţi acea radiere până în măduva oaselor. Efectul era... interesant.

-Te superi dacă vin şi eu? întrebă Simon. Au trecut mulţi ani de când am încrucişat spadele, Lucas.

-Aşa e şi sunt sigur că ai exersat mai mult decât mine. Dar mi-ar plăcea, spuse Lucas. Te deranjează că venim amândoi, Kendra?

- Deloc. Vocea îi scăzu până aproape de o şoaptă. Mă simt binecuvântată că am găsit astfel de prieteni şi de aliaţi!

Lucas simţise cam la fel când Simon şi Suzanne îşi deschiseseră casele şi inimile pentru el. Era bucuros că îi putea oferi acel gen de sprijin Kendrei.

întoarcerea la Thorsay House decurse fără probleme. Kendra merse între Lucas şi Simon, dar îl ţinu de braţ pe Lucas.

Le mulţumi elegant ambilor bărbaţi când ajunse- rí la destinaţie şi stabiliră o oră de întâlnire pentru a doua zi.Luna apusese şi străzile erau întunecate, dar linişti- te. Ajunseseră aproape la jumătatea drumului spre casă când Simon remarcă:

-Fluieri.

Lucas clipi.

- Serios?

-Kendra Douglas e frumoasă şi interesantă, zise Simon pe o voce amuzată. Partea ta de călugăr dispare?

- Dacă întrebi dacă o găsesc atractivă, răspunsul este da, admise Lucas. E o mare plăcere să redescopăr admiraţia masculină pentru sexul opus. Dar, dacă întrebi dacă simt mai mult decât asta, răspunsul e, firește, nu. Viaţa ei e zbuciumată şi a spus clar că nu e deloc interesată de bărbaţi decât ca prieteni şi posibili aliaţi. Dacă îl poate găsi pe Christopher al ei, probabil că va dispărea cu el şi nu va mai fi văzută vreodată în Anglia.

-Aşa e, spuse Simon gânditor. N-aş învinovăţi-o dacă ar părăsi ţara cu fiul ei, dar sper să nu se ajungă la asta. E o femeie puternică şi, dacă îşi poate susţine cazul, cu siguranţă în viitor vor beneficia multe femei de asta.

Fără îndoială, Simon avea dreptate, dar Lucas nu-şi făcea griji pentru femei în general.

Acum îşi făcea griji pentru Kendra.

capitolul 8

Cât timp trecuse de când Kendra aştepta **cu** ne 1 re o nouă zi aşa cum o făcea azi? Era gata şi aşte$_{pt}$ ~^ Lucas bătu la uşa Thorsay House.

El îi zâmbi, arătând de parcă aştepta şi $_{e}$i • , $^{Y\ 1\ Z}$lua cu bucurie.

- Pentru că plouă, am decis să mergem cu trâ$_{s}$ Privirea i se îndreptă spre fusta-pantalon. Asta $_{e}$ cost* mul tău de scrimă?

-Mi-am fiicut costumul acosta pentru a călări bărbă- $_{rcsrc}$, îi cxplicA ca, în timp ce el o ajuta să-şi pună pele- rina. Am crescut în Northumbcrland, iar cci de acolo sunt mai puţini formali decât cci din suci. ¡mi place să călăresc bărbăteşte şi îmi place libertatea de mişcare pe care o am cu fusta-pantalon, aşa că mi-am făcut una pentru perioada de doliu după moartea bunicului meu. Sper că nu te deranjează.

-Deloc, zise el, ţinând uşa deschisă pentru ea. Respect pragmatismul.

-Abia aştept să învăţ cum să folosesc o sabie aşa cum trebuie, spuse ea coborând treptele spre trăsura care aştepta. Ar putea fi de folos dacă Denshire se apropie de mine!

-Este indicat doar pentru autoapărare, replică el hotărât. Dar nu-i niciodată un lucru rău să înveţi să te aperi.

Ajunseră la trăsură, iar el o ajută să urce, apoi se aşezară în faţa lui Simon. Era spaţiu suficient pentru toţi trei, dar la limită, ceea ce însemna că piciorul ei şi cel al lui Lucas se

atingeau, un fapt pe care încercă să-l ignore. Era prea conştientă de el - şi îi plăcea.

-Bună ziua, Kendra, spuse Simon cu un zâmbet. Ştii istoria Academiei Angelo? Când Kendra clătină din cap, el spuse: Fondatorul, Domenico Angelo Malevolti Tremamondo, era un spadasin italian. Rosti numele melodios, ceea ce amintea că Simon era şi european, şi englez în egală măsură. Se povesteşte că s-a îndrăgostit de o frumoasă actriţă englezoaică şi a urmat-o la Londra. Odată ajuns aici, s-a uitat în jur şi a decis că englezii aveau nevoie disperată de lecţii de scrimă pentru a-i face egali cu spadasinii de pe Continent.-Nu greşea, spuse Lucas. Academia lui a prosperat, a adoptat numele Angelo ca nume de familie pentru că era mai simplu, iar acum e condusă de fiul lui, Henry. Din ce am auzit, Domenico le preda băieţilor de la Eton, iar fiul lui Henry - Henry cel Tânăr - se pregătea să preia conducerea academiei.

-Sper să continue să le predea femeilor, spuse Ken- dra. De ce să aibă parte de distracţie doar bărbaţii?

Lucas zâmbi pieziş.

- Pentru că noi am organizat lumea astfel încât să se potrivească gustului masculin. Dar femeile precum Mary Wollstonecraft Godwin[1] schimbă asta.

Kendra fu impresionată că el cunoştea lucrarea *Apărarea drepturilor femeii.* Schimbarea avea să se producă încet, dar poate că într-o zi femeile aveau să se apere singure într-o sală de tribunal.

Drumul până la Academia Angelo de pe Bond Street fu scurtă, iar vizitiul îi lăsă exact în faţa uşii, aşa că mer- seră puţin prin ploaie înainte de a intra. Kendra se uită cu interes în jurul ei, scuturându-şi picăturile de ploaie de pe pelerina neagră. Camera principală a academiei avea tavanul înalt şi arcade modelate, pe pereţi fiind expuse perechi de spade de diferite modele, de la ño- rete la extraordinarele săbii scoţiene cu două mânere. Era chiar şi o pereche de pumnale asemănătoare cu cel al lui Lucas.

Era limpede că academia era gazda bărbaţilor sportivi şi a distracţiei simple. Pe lângă pereţi erau împrăştiate grupuri de fotolii şi mici mese pentru confortul privitorilor, iar două perechi de scrimeuri erau angajate în duel în capetele opuse ale marii săli. Murmurul scăzut al conversaţiilor se opri când intrară Kendra şi însoţitorii ei, dar fu repede reluat. Cei de la Angelo probabil erau obişnuiţi să vadă femei acolo.

Se apropie un bărbat simpatic cu o expresie primitoare Kendra presupuse că era Henry Angelo.
'-Colonel Duval, întotdeauna e o plăcere! exclamă el, scuturând

mâna lui Simon. Intorcându-se spre Lucas

[1] Mary Wollstonecraft Godwin, cunoscută drept Mary Shelley, o scriitoare
losoful Percy Bysshe Shelley. (n.tr.)
britanică şi editor al operelor soculuí ei, poetul"¡^

nnmnule **Mandeville** sau **mai degrabă** Lord **„ru5e:** **să vă văd din nou!** A **rrecut prea** mult
Fo^Uneacâaţimurit-
7 ul e un camarad neserios, spuse Lucas stran-
T^na întinsă de Angelo. Dar în cazul ăsta nu a fost d narte. O trase în faţă pe Kendra. Permiteri-mi prea pe ver¡so ara mea, doamna Kendra Dou-
îl^niresată de nişte posibile: lecţii.
Privirea lui Henrv se ascuţi. Fara îndoiala, zvonuri' relataseră şi despre divorţul Kendrei, dar el îi luă mâna cu aceeaşi căldură pe care o arătase faţă de Simon
-Atunci aţi venit la locul potrivit, doamnă Douglas. ^unt câteva doamne care se antrenează aici în mod refulat. Voi vorbi cu dumneavoastră mai târziu pentru că mai întâi vreau să-i văd pe cei doi încrucişându-şi spadele. Arătă spre Simon şi Lucas.
Verii schimbară o privire şi Simon spuse:
-Suntem nerăbdători. îşi dădură jos hainele şi pălăriile ce fură luate de un servitor odată cu pelerina Kendrei.
În timp ce Angelo le dădea două spade mici şi boante, Kendra spuse hotărâtă:
-Vă rog, nu vă răniţi unul pe celălalt! Lui Suzanne nu i-ar plăcea.
-Nici nouă, o asigură Simon. Cu ochii sclipind, adăugă: Acum, vere, hai să vedem cât de multe îţi aminteşti!
-Nu multe. A trecut destul timp, răspunse Lucas zâmbind, dar în timp ce flexa lama spadei uşoare pentru a se obişnui cu greutatea armei şi cu punctul de echilibru, avea un aer experimentat.
Privitorii se aşezară în cerc, făcându-le loc celor doi bărbaţi să lupte. Lucas şi Simon salutară cu spadele ridicate, apoi începură să se dueleze uşor, tatonân- du-se reciproc.
În timp ce ritmul luptei se acceleră, Kendra privea fascinată. Nu fusese niciodată atât de conştientă de frumuseţea trupurilor bărbăteşti. Scrima era opo ezie letală în acţiune, ce etala braţe antrenate şi umeri puternici, eschive rapide şi un joc de picioare agil. Desi Simon părea mai experimentat, Lucas avea alonja mai mare şi era la fel de rapid.

Ea îşi dori ca Suzanne să fi fost acolo şi să aprecieze acea etalare de eleganţă masculină. Era... excitant, dar şi

încântător. Până şi o novice ca ea putea vedea cum înţelegeau şi anticipau mişcările celuilalt şi cătă plăcere le făcea această luptă prietenească. într-adevăr, erau ca doi fraţi!

Lupta neoficială se termină când Simon făcu un salt înainte şi vârful bont al spadei lui îl atinse pe Lucas în dreptul inimii.

- Lupta s-a terminat. Eşti mort, dragă vere!

Râzând, Lucas făcu o plecăciune de acceptare.

-Voi supravieţui ca să lupt în altă zi. Trebuie să facem asta mai des.

în timp ce bărbaţii primeau prosoape şi îşi ştergeau feţele transpirate, Kendra bătu din palme.

- Bravo, domnilor! E minunat să priveşti doi spadasini experimentaţi, care nu încearcă să se omoare unul pe celălalt.

- într-adevăr, aşa este, spuse Henry Angelo. Doriţi să încercaţi şi dumneavoastră o mică spadă, doamnă Douglas.[7] Vă voi arăta eu însumi, ca să-mi dau seama de aptitudinile dumneavoastră.

-Am făcut scrimă când eram tânără, spuse Kendra- Dar n-am un rea! talent.

-Asta trebuie să hotărăsc eu. Hai să ne retragem în sala de practică şi sâ vă găsim o spadă!

Kendra plecă împreună cu Angelo, **simţind** că trăia mai mult decât o făcuse de multă vreme. începuse să ii placă să fie o femeie scandaloasă.

Un ofiţer intră în vorbă cu Simon, dându-i ocazia lui Lucas sâ se plimbe prin jur. Trecuseră ani de la ultima lui vizi^ dar nu se schimbaseră prea multe.

Un raft de pe un perete avea manuale de scrimă scrise de diverşi instructori din familia Angelo. Familia era de multă vreme asociată cu armata, făcând tot ce îi stătea în putinţă să ridice nivelul de pregătire al spadasinilor englezi la standardul de pe Continent.

Lucas se gândea să i se alăture lui Simon când se deschise uşa. iar cinci bărbaţi care păreau a fi din aceeaşi familie intrară însoţiţi de o rafală de vânt şi ploaie. Majoritatea erau domni sportivi, precum cei prezenţi, dar în erup era şi un bărbat în negru, care se mişca nesigur în cârje.

\;nul dintre bărbaţi, un individ corpolent cu o alură militară, îl ajută să intre, apoi întrebă:

-Să te duc la un scaun, Godfrey?

-Nu, la naiba, Patrick! izbucni Godfrey.

Se părea că era un bărbat mândru, hotărât să se descurce singur. Instinctele de vindecător de oase ale lui Lucas se treziră. Se întrebă ce se întâmplase cu Godfrey şi de ce mergea în cârje. O vătămare permanentă sau una temporară?

Era dificil să aprecieze vârsta bărbatului pentru că faţa lui era distorsionată de durere.

în timp ce Godfrey se îndreptă greoi spre un scaun, îşi

ridică privirea şi îl văzu pe Lucas. Faţa i se strâmbă într-un spasm de şoc şi îşi pierdu echilibrul, prăbuşin- du-se la pământ.

Tresărind, Lucas înaintă să-l ajute pe bărbatul prăbuşit.

- Vâ simţiţi bine?

Godfrey se feri.

-Tu! urlă el. Nu mă atinge, laş blestemat!

Lucas se opri, uluit de furia şi de ura de pe fata omului căzut la pământ. Doi dintre însoţitorii lui Godfrey se grăbiră să-l ajute. în timp ce îl ridicau, aşezându-l pe un scaun, Patrick întrebă: -Ce s-a întâmplat

- ?El' flutură Godfrey o cârjă spre Lucas. Locotenentul Lucas Mandeville! Un laş care nu a respectat termenii eliberării pe cuvânt de onoare, răspunzător de starea mea de infirmitate. Cum *îndrăzneşte* să spurce aerul ace^ tui loc ce aparţine gentlemenilor?

Patrick se uită spre Lucas.

-Aşadar, ăsta e laşul despre care vorbeai! Câtă inso lenţă! Ieşi de aici, ticălosule! Locul tău nu e sub acelaşi acoperiş cu al fratelui meu!

Lucas se confruntase cu câteva ignorări făţişe, dar niciodată cu o astfel de ură ostentativă. Trase adânc aer în piept.

-Sunt Lucas Mandeville, dar nu-mi amintesc să-l fi cunoscut pe domnul Godfrey şi nici nu-mi amintesc să-i fi pricinuit vreun rău.

-Asta face ca situaţia să fie şi mai gravă! mârâi Patrick, trase o pereche de mănuşi din buzunarul mantiei şi îl plesni peste faţă pe Lucas.

El se dădu înapoi din reflex, evitând lovitura.

- Dumnezeule, ce se presupune că aş fi făcut?

-Ai încălcat termenii eliberării pe cuvânt de onoare, ceea ce a dat naştere unei primejdii şi unei pedepse şi mai mari pentru cei rămaşi, spuse Godfrey cu sălbăticie. Aruncă o cârjă la podea. Iată rezultatul!

Lucas studie faţa celuilalt bărbat, dar nu-i era cunoscută.

-îmi pare rău pentru durerea dumitale, spuse el încet. Dar nu văd cum pot fi răspunzător pentru ce a suferit un străin.

-Asta e cea mai gravă insultă dintre toate mârâi Patrick. Numeşte-ţi secunzii! ' marai

-Nu mă voi lupta cu dumneata, spuse Lucas * până să se enerveze. Cred că amândoi sunteti ne/[1106]' Nu mă voi lupta cu un nebun pentru o f$_{aptă\ pe}$ n-am comis-o! care

Cu un urlet de furie, Patrick îşi dădu jos hain • aruncă la podea, apoi se duse la cea mai *il*

arme şi smulse o pereche de săbii încrucişare de pe [C]erete. îi aruncă una lui Lucas şi înşfăca mânerul celei- {alte cu îndemânarea unui luptător experimentat.

- Luptă, la naiba, sau te străpung cu sabia acolo unde stai!

Lucas înjura în timp ce apuca din reflex sabia pe care Patrick o aruncase spre el, reuşind s-o prindă de mâner, $_{n}$u de tăiş. Nu era una dintre săbiile uşoare folosite je obicei la academie, ci una de cavalerie, mai lungă şi mai grea, letală şi tară protecţie la vârf ca să atenueze o lovitură.

Avu doar o clipă să evalueze arma înainte ca Patrick să-l atace. Lucas abia reuşi să contreze la timp lovitura celuilalt bărbat.

Nu voia să omoare pe cineva, nici chiar pe acest frate exagerat de protector şi dezinformat. Dar, dacă cineva trebuia să moară în acea zi, Lucas nu voia ca acela să fie el.

capitolul 9

-Aveţi talent la asta, doamnă Douglas, spuse Henry Angelo aprobator, parând un atac al Kendrei cu mica sabie.

-Mă flataţi, signor Angelo, spuse zâmbind la rândul ei. Dar îmi aduc aminte cât de mult îmi plăceau lecţiile pe care le-am primit de la vărul meu şi cât de bine mă simţeam făcând exerciţii fizice.

Angelo se mişcă, atacând cu o serie de lovituri.

-Fusta-pantalon se potriveşte foarte bine pentru acest exerciţiu. Câteva dintre doamnele care vin aici regulat poartă pantaloni şi sunt de părere că se potrivesc foarte bine pentru scrimă.

- Pantaloni? Kendra se apără cam stângaci în faţa pro resorului ei. Ideea de a purta îmbrăcăminte masculină era surprinzătoare, dar putea vedea avantajele. Mi-ar plăcea să cunosc câteva doamne care vin aici regulat.

- De obicei, sunt câteva aici în dimineţile de miercuri şi... An gel o se opri şi se încruntă, ascultând vocile răstite dinspre salonul principal. Vă rog să mă scuzaţi, se pare că entuziasmul cuiva a scăpat de sub control.

Kendra îl urmă, ieşind din mica sală de practică, apoi i se tăie respiraţia când îl văzu pe Lucas angajat într-o luptă aprigă şi în scrâşnet de metale cu un bărbat solid, care avea o privire ucigaşă. Şi săbiile lor aveau vârfuri neprotejate, mortale.

Ceilalţi vizitatori ai academiei se adunaseră în jur să privească, unii vizibil stânjeniţi de luptă, alţii entuziasmaţi într-un chip morbid. Angelo ezită, poate gândin- du-se la cel mai sigur mod de a opri duelul ce scăpase de sub control.

Kendra icni când bărbatul solid îi sfâşie umărul lui Lucas, iar sângele ce ţâşnea îi pătă cămaşa albă. Instinctiv se năpusti înainte, dar fu oprită când o mână grea o apucă de umăr. Simon.

-Nu-i atrage atenţia, spuse Simon pe o voce tensionată. Ar putea fi fatal. Lucas e un spadasin de primă mână şi încearcă să termine asta fără să moară cineva.

- *Cineva* trebuie să oprească asta! ripostă ea, încercând să-şi elibereze braţul.

Poate că o femeie încercând să intervină i-ar fi făcut pe cei doi bărbaţi să renunţe. Sau poate că ar fi fost tăia-

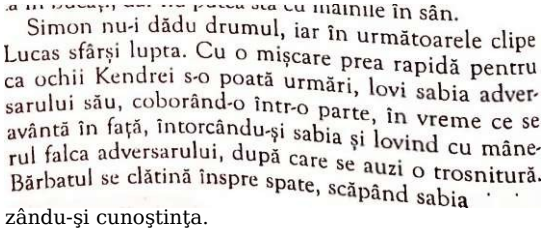
Simon nu-i dădu drumul, iar în următoarele clipe Lucas sfârși lupta. Cu o mișcare prea rapidă pentru ca ochii Kendrei s-o poată urmări, lovi sabia adversarului său, coborând-o într-o parte, în vreme ce se avântă în față, întorcându-și sabia și lovind cu mânerul falca adversarului, după care se auzi o trosnitură. Bărbatul se clătină înspre spate, scăpând sabia

zându-şi cunoştinţa.

Lucas se uită cu ochii albaştri de bărbaţi.

şi pier-
ariăfori' «jur, la cercul

-Conform regulilor *duelului,* chestiunea a fost rezolvară în fap martorilor. Se poare presupune că victoria mea asupra acestui individ, Patrick, dovedeşte că dreptatea a fost de partea mea. Mai doreşte cineva să încerce să mă omoare fără a cunoaşte realitatea situaţiei?

-Eu vreau! Vocea răguşită veni dinspre un bărbat îmbrăcat în negru aşezat pe un scaun lângă perete, cu mâinile subţiri încleştate pe două cârje. Şi eu cunosc realitatea!

-Mă îndoiesc. Vocea lui Lucas se îmblânzi. Dacă vrei să explici de ce îţi doreşti să mă vezi mort, sunt dispus să discut chestiunea cu dumneata.

Bărbatul în negru scuipă spre el, dar era prea departe pentru a-şi putea atinge ţinta.

-Nu pot contesta acuzaţii care n-au fost formulate, Godfrey. N-ai decât să mă chemi dacă vrei o discuţie cinstită. Dacă nu, mă poţi lăsa *naibii* în pace!

Eliberată de Simon, Kendra se strecură prin grupul privitorilor.

-Vreau să arunc o privire la rana de la umăr, Lucas.

-Mă înţeapă. Nu tare.

-Totuşi...

Aproape că îl atinse când unul dintre cei din jur spuse în şoaptă:

-Târfa lui Denshire! O pereche potrivită pentru un laş care îşi încalcă cuvântul dat pentru eliberare.

În trecut, Kendra pretinsese că nu auzea astfel de comentarii, dar nu şi de data aceasta. Se răsuci pe călcâie:

-Cazul meu e altul în care nu cunoaşteţi faptele, domnule!

-Nu? spuse el rânjind răutăcios.

Mâinile Kendrei se încordară şi îşi dădu seama că încă avea mica sabie cu care exersase. O ridică şi puse vârful pe mijlocul pieptului mitocanului.

El icni şi încercă să se dea înapoi, dar retragerea îi fu blocată de alţi bărbaţi.soţie în vreme ce îi fură moştenirea, ce cale

mai bu ^ să găsească decât să-i târască numele în noroi? * ^ ea dulce. Nu eşti de acord?
- Da... presupun că da, se bâlbâi el cu privirea aţintită asupra micii săbii ce îl apăsa deasupra inimii.
Deşi vârful avea o apărătoare de siguranţă, pentru Kendra ar fi fost simplu s-o scoată şi să-l rănească serios.
-Atunci gândeşte-te la asta!
Apăsă sabia destul de tare ca el să o simtă prin cămaşă, apoi coborî arma şi îi întoarse spatele.
Mulţimea se împrăştie, părăsindu-i pe Kendra şi p$_{e}$ cei doi prieteni ai ei. Simon îşi scosese lavaliera şi ban- dajă cu pricepere rana de pe umărul vărului său.
Un bărbat îl ajută să se ridice de pe podea pe Patrick, care gemea, şi îl conduse la un fotoliu, lângă Godfrey. Ridicându-şi privirea, îl văzu pe Simon şi înţepeni.
-Colonel Duval! Eşti un erou de la Waterloo! De ce îl sprijini pe... cel care şi-a încălcat jurământul?
-îl cunosc pe Lucas Mandeville dintotdeauna, replică Simon pe o voce ce putea să încremenească un întreg regiment. N-am cunoscut nici un om mai onorabil decât el. Ştiu personal asta, dar dumneata ştii doar din auzite. Evaluează-ţi mai bine sursele, domnule!

Bărbatul se înroşi ca racul şi nu răspunse.

Discuţia se întrerupse când Henry Angelo se apropie.

- Doamnă Douglas, colonel Duval, Lord Foxton, vreţi să veniţi în biroul meu?

Toţi încuviinţară şi il urmara în biroul ce se afla în spatele holului mare. Lucas spuse; $^{v\,1}$ _ ţ$_{mi}$ pare rău că am cauzat necazuri, signor Angelo.
Nu voi mai veni pe aici.

KL<ii cauzat nici un necaz, mormăi Angelo, scoţând
- Când un bărbat lipsit de onoare vrea să scape d . .. r. .
' într^

" r'**nlîn** de **bandaje, pontezi şi alte articole medicale** T **r n** sertar **încăpător din partea de jos** $_{a}$ **biroului** său. **Şeaua de** pe **umărul dumitale are nevoie de î$_{ngrijire.}$**
Lucas păru stânjenit, dar se relaxă când Simon adăugă:
- Mă îngrijesc eu de asta. Am oblojit o grămadă de răni pe front.
Angelo turnă apă într-un lavoar şi îl puse lângă articolele medicale. în timp ce Simon scotea lavaliera plină de sânge şi spăla rana, Lucas întrebă:
-Ai'idee de ce tipul ăla, Godfrey, e hotărât să mă vadă pedepsit pentru nişte fapte pe care nu le cunosc?
Angelo se încruntă.

-Godfrey Rogers. E cel mai mic dintre numeroşii săi fraţi şi toţi sunt foarte protectori cu el. Patrick, bărbatul care te-a atacat, e cel mai mare, fost ofiţer de cavalerie. Godfrey a fost cadet în Marina Regală, capturat şi închis de francezi. A fost rănit grav când a căzut şi a încercat să scape, cred, şi s-a întors schilodit acasă.

-Nu-mi amintesc să-l fi cunoscut, dar poate că el m-a văzut într-una din închisorile franceze. Lucas îşi ţinu răsuflarea când Simon curăţă rana cu gin, fiindcă îl ustura. Nu ştiu cum m-ar putea face asta răspunzător pentru starea lui, dar în mintea lui trebuie să existe o legătură. Aş vrea să pot vorbi cu el fără să fiu tăiat de unul dintre fraţi.

- Dacă fraţii Rogers nu se pot controla, nu sunt bi- neveniţi aici, spuse categoric Angelo. Voi vorbi cu ei şi sper ca în viitor să vă pot vedea pe toţi.

Simon puse un bandaj curat pe rană, apoi îl ajută pe Lucas să-şi îmbrace haina. Cu petele de sânge acoperite, arăta destul de normal.

Kendra se linişti şi spuse:

-Miercuri dimineaţă, signor Angelo. Abia aştept să cunosc mai multe doamne care practică aici scrima.

În timp ce plecau de la academie, Simon întrebă:

-Vrei să iei prânzul cu noi, Kendra? I-am trimis azi-dimineaţă un mesaj lui Lord Kirkland în care i-am spus că vrem să vorbim cu el. Dacă avem puţin noroc, Va fi disponibil în curând.

- Da, mulţumesc, mi-ar plăcea. Kendra urcă în tră.^ ră, gândindu-se că după luni întregi de stagnare, evenimentele începeau să se pună în mişcare.

Aproape prea repede pentru ea.

capitolul 10

Când se întoarseră acasă la Simon, găsiră un mesaj din partea lui Lord Kirkland, care îi invita să-l viziteze chiar în acea după-amiază. Lucas se schimba într- o cămaşă curată, apoi mâncară ceva uşor înainte să plece la reşedinţa Kirkland, o casă spaţioasă din Berke- ley Square.

Fură conduşi în biroul gazdei, unde fură întâmpinaţi cu căldură. Kendra îl studie pe Kirkland. Era înalt, brunet, rezervat şi enigmatic. Suzanne îl descrisese ca fiind un chipeş şi fermecător păianjen în mijlocul unei vaste reţele de legături. Avusese dreptate în ce privea înfăţişarea arătoasă şi farmecul lui. în plus, Kendrei nu-i era greu să creadă în existenţa legăturilor.

După ce oaspeţii săi se aşezară în fotolii dispuse în jurul şemineului, Kirkland se uită la umărul lui Lucas.

-Sper că rana ta de azi-dimineaţă nu e ceva serios, Foxton.

-O rană minoră. Lucas ridică din sprâncene. Se pare că legendarul tău talent de a strânge informaţii e binemeritat.

Kirkland zâmbi.

- Lumea vorbeşte. Iscusinţa ta în a mânui sabia a fost

foarte admirată. Intorcandu-se spre Kendra, zise- Mi s-a spus că preferi să fii cunoscută drept Kendra Doudas în loc de Lady Denshire, aşa e?

Ea ridică bărbia, privindu-l fără ezitare.

-Sunteţi informat corect, milord. Mă **bucur** să scap de soţul meu, dar trebuie să-mi recapăt fiul şi, dacă se poate, reputaţia.

Aceste două lucruri sunt strâns legate, spuse el irv

^pune-mi povestea dumitale cu propriile cuvinte. [CC] Se obişnuise sa îşi spună dezgustătoarea poveste.
Termină zicând: ..

„Mâ credeţi sau mai aveţi întrebări.[7]

‚Ţe cred, spuse el prompt. Sunt cu ochii pe Denshire de ceva vreme şi am aflat că a fost implicat în câteva situaţii dezgustătoare. E uşor de crezut că ar acţiona împotriva dumitale într-o manieră oribilă. S-ar putea să fie posibil să-i atacăm strategia legală neconvenţio- nală, dar mult mai bine e să-i dezvăluim minciunile
şi înşelăciunea.

în timp ce o cameristă intră cu o servantă cu ceai şi începu să servească în linişte ceai, prăjituri şi mici send-visuri, Kendra deschise săculeţul şi scoase alt exemplar al listei sale.

-Aici sunt potenţialii martori.

Kirkland scrută cu privirea lista, clătinând din cap din când în când.

-E un început bun. Un alt mod de a aduna informaţii e să plasăm pe cineva în casă. Ştiu o femeie care e bună la genul acesta de muncă. Ar trebui să discuţi cu ea cu privire la ce să se aştepte.

Kendra ezită.

- Orice femeie care merge să muncească acolo ar trebui să fie priceputâ la autoapărare.
- Femeia asta este. Se uită la cameristă. Hazel, ai dovedit cât de invizibilă poţi fi. Acum stai jos şi ia ceaiul cu noi! Doamnă Douglas, ţi-o prezint pe domnişoara Wilson.

-Da, milord, spuse tânăra femeie cu un accent londonez. Atitudinea ei se schimbă când se transformă din servitoare în musafir. îşi turnă o ceaşcă de ceai. Ca orice bun servitor, am ascultat la usă înainte să intru cu servanta de ceai, aşa că am o oarecare idee despre ce trebuie [să] afli, doamnă Douglas.
Kendra o studie pe Hazel Wilson mai cu atenţie. Trăsăturile tinerei femei erau plăcute şi cu nimic ieşite din comun, dar ochii erau plini de inteligenţă.

-Sunt impresionată, domnişoară Wilson. Sper că te pricepi să te aperi. în ultimii ani, am petrecut puţin timp la reşedinţa Denshire, dar am auzit că era greu sâ se păstreze servitoarele din cauza comportamentului lui Denshire şi al prietenilor săi.
-Vor regreta dacă nu se poartă bine cu mine, spuse Hazel caustic. Am predat lecţii de autoapărare femeilor din gospodăria lui Lord Kirkland. De la contesă până la cea mai tânără fată de la bucătărie.

- Presupun că nu ştii multe despre prietenii lui Denshire care au depus mărturie cu privire la presupusul dumitale desfrâu. Aşa că voi pune pe altcineva să-i | cerceteze.
Kirkland afişă un zâmbet vag, periculos. Vom vedea dacă se poate face o oarecare dreptate.

După o bătaie în uşă, apăru o încântătoare femeie blondă - cu siguranţă, stăpâna casei.

- Pot să mă alătur? Ce ai spus mai devreme m-a făcut să doresc să-ţi cunosc oaspeţii.

Kirkland se ridică şi zâmbi spre soţia lui la fel de intim ca un sărut.
-Mă bucur că te-ai întors la timp să faci cunoştinţă cu ei. Pe colonelul Duval îl cunoşti - a venit cu vărul lui, Lord Foxton, şi cu Kendra Douglas, care se află aici într-o misiune.

Lady Kirkland zâmbi cald.

-E prezentă şi Hazel, din ce văd eu, străduindu-se cât poate de bine să pară invizibilă. Vei mai fi liberă să predai aici un curs de apărare? Avem câteva cameriste noi dornice să înveţe.^

-Nu chiar acum, răspunse Hazel dar în curând.

- Pot să vin şi eu la curs? întrebă Kendra.
- Sau poate că domnişoara Wilson va preda acest curs

1 ine acasă rosti Simon gânditor. În ritmul ăsta, s-ar p-fesoară cu program perma—14,-el clătină din cap.

[1] \"u sunt mulţi barbari atât de înţelepţi ca duri - 1 ord Kirkland. dar sunt bucuroasa să tiu de când sunt solicitata. ^privind ^ ^Y kirkland se tadreptă spre Lucas. Lord Foxton, tac parte dintr-o asociaţie caritabilă . - râ Casa Zion, care oferă adăpost tenieilor şi copi- "-r abuzaţi. Avem o infirmerie gratuită lângă adăpost.

au'it că eşti vindecător de oase cu o îndemânare jesiră din comun. Ai fi interesat să lucrezi din când în rând la infirmeria noastră din East End.[7]

Lucas clipi surprins.

-Da. Când şi unde?

-E foane bine că ai acceptat, Foxton, spuse amabil Kirkland. Nu poţi scăpa de soţia mea şi de prietenele ei devotate.

-într-adevăr, nu, spuse ea calmă. Ai câteva minute să discutăm?

-Voi doi puteţi merge într-un colţ ca să discutaţi despre infirmerie, Hazel şi doamna Douglas pot merge în alt colţ să stabilească ce să facă, iar eu şi Simon stăm aici lângă mâncare şi băutură şi punem la cale strategia generală, sugeră Kirkland.

-Bine jucat, domnule! spuse Kendra în timp ce ea şi Hazel se retrăgeau în colţul din dreapta, unde Hazel începu să pună întrebări despre gospodăria lui Denshire, notându-şi într-un carneţel.

Când terminară, ea închise carneţelul şi îl puse bine.

- Promite să fie o investigaţie interesantă, doamnă Douglas. Trebuie să existe cineva în casă care să aibă o idee despre locul unde a fost dus fiul dumitale.

- O să-mi spui imediat ce afli ceva?

-Bineînţeles. Vocea lui Hazel era blândă. Sigur îmnea-

Christopher al dumitale e bine tratat pentru că, fără îndoială, Denshire preţuieşte faptul că are un moştenitor, dar un băiat are nevoie de mama lui.

-Cu siguranţă! Kendra se ridică în picioare. Să fij atentă la reşedinţa Denshire! Nu vreau fie vătămată altă femeie.

-Ah, pot avea grijă de mine! Un cuţit scurt şi **ascutit** apăru în mâna lui Hazel. La fel de repede îl făcu să dispară. O fată învaţă asta devreme în East End.

Kendra îşi dori să fi învăţat astfel de abilităţi, deşi, dacă ar fi învăţat, poate că l-ar fi omorât pe Denshire. În plus, nu voia să aibă o crimă pe conştiinţă. Lucas şi Lady Kirkland terminară de discutat. El părea foarte mulţumit.

Kendra, Lucas şi Simon îşi luară rămas-bun. Afară, Lucas spuse:

-Simon, ştiu că ai treabă în oraş, aşa că poţi lua trăsura. Eu şi Kendra vom merge pe jos acasă pentru că s-a făcut frumos afară.

- E o idee bună. Spune-i lui Suzanne că ajung acasă înainte de cină. Zâmbi larg spre Lucas. într-una din zilele astea trebuie să participi şi tu la aceste întâlniri de afaceri.

- Dar tu eşti mult mai bun la lucruri de genul ăsta, zise Lucas.

Simon răspunse dându-şi ochii peste cap şi urcă în trăsură. Kendrei îi plăceau tachinările frăţeşti dintre cei doi veri. I-ar fi plăcut să aibă un frate sau o soră. Voise să-i dăruiască lui Christopher unul. Gândul la eşecul ei îi aduse o strângere de inimă dureroasă.

înăbuşind-o, îl luă pe Lucas de braţ şi plecară înapoi

Prm Faci^afaceri cu Simon? îl întrebă ea.

_ Da desi n-am fost foarte activ. Mamele noastre erau surori iar tatăl lor era un foarte prosper om de afaceri.

a ă **at** proprietăţile **fiicelor lui** şi **noua** sing Urii [ui l nod **Simon** e **foarte implicat** şi **mereu** face **aluzii** că ar trebui sa fiu şi _ I te vei alătura?

A k

Asa cum am spus, Simon c mai bun la asta. Lucas j niciş Lipsind şi presupus mort timp dc ani în- ■a fost un mod de a evita munca, clar conştiinţa mâ -^boldeşte să încep să acord mai multă atenţie. im O conştiinţă c folositoare, dar adesea enervantă, murmură ea. ^ „ .

- Foarte adevărat. Se uita spre ea. Ce părere ai de progresul nostru? _ , | | i

-Sunt surprinzător de mulţumită, spuse ca. Kirkland e un păianjen impresionant, iar dacă Hazel e un bun exemplu, el găseşte oameni admirabili pentru investigaţiile sale.

-Când am fost în Bruxelles înainte şi după Waterloo, im cunoscut alţi oameni ai lui Kirkland şi, într-adevăr, toţi sunt foarte inteligenţi şi buni în ceea ce fac.

-Cu siguranţă Hazel va afla unde e Christopher, nu-i aşa? întrebă Kendra cu nostalgie.

-Cred că da, rosti Lucas. Şi dacă dă greş, o să-i găsim în alt mod.

-Mulţumesc pentru că ai spus ceea ce aveam nevoie să aud. Sper că nu devin obositoare. înghiţi în sec. De când s-a născut Christopher, am avut coşmaruri cu el smuls din braţele mele, şopti ea. Deşi e băiat mare acum, eu tot îl văd ca pe un copilaş neajutorat. Şi nu pot face nimic ca să-l salvez.

El îşi puse o mână peste palma ei cu care îl ţinea dc braţ.

-Ai sânge scoţian, aşa că poate e vorba de o viziune, iar în trecut I-ai văzut luat de lângă tine cândva în viitor. Acum,

după ce s-a întâmplat, e momentul să îţi schimbi coşmarurile

cu visuri în care vă reîntâlniţi.
-Crezi că ajută? întrebă ea neîncrezătoare.
-Nu strică. Cele mai rele temeri pot pune stăpAnire I* minţile noastre, dar adesea lucrurile iau o întorsătură mai bună decât ne aşteptăm.

-Ţi s-a întâmplat şi ţie?-Ah, da, în câteva rânduri eram

siour că v • Şi n-am murit, răspunse el. Am mai simtir cT ^ pentru totdeauna înstrăinat de viaţa mea ante^ fi de familie, dar iată-mă aici. Cumva confu- dar - ?I mă lămuresc. " r Inc~

-Ai părut foarte mulţumit când Lady Kirkland te- întrebat dacă ai \Tea să lucrezi ca vindecător de oaset* infirmeria ei. "a

-Aşa e. Sunt în aceeaşi măsură vindecător şi marina- iar această parte din mine a fost neglijară de la Waterloo încoace. Poate epuizată. Atât de mulţi răniri... Tăcu prer de câţiva paşi. Toţi cei din Bruxelles care au putut sâ care apă, să înfăşoare un bandaj ori să sprijine un rănit au fost de ajutor. A fost ceva extraordinar, plin de satisfacţii, dar şi obositor.

Ea citise relatări despre eroismul tăcut al oamenilor din Bruxelles.

- îmi imaginez că Suzanne muncea cot la cot cu rine, nu-i aşa?

- Da, împreună cu toţi cei care locuiau în casă. El oftă. îmi doresc să fi putut face mai mult.

- Tot ce putem face e să ne străduim cât mai mult cu putinţă. Ea zâmbi rrisr. Vina că nu putem face mai mult e opţională. .

-Cum7 Credeam că vina e obligatorie! Se uită h ea şi amândoi râseră. Ea tu uimită că, m ciuda tuturor problemelor cu care se confrunta, putea rîde Împreună cu Lucas.

Odată un vindecător de oase mi* reaşezat uma- j . m căzut de pe cal, spuse ea. Deşi durerii I după ce - . . capăt în câreva c lipe. rea a fost atroce, a rc , Extraordinar. unc ă aduce multe satisfacţii, spu-

_ Genul ăsta oe me je Je articulaţii sunt uşor de se el. Nu t°atf not ajura măcar puţin. Fratele rezolvat, dar foarte bine. Provenea dinrr-o Em Ţj'd^deS^i şi, pcnmi ca nu avea cop., m-a învăţat **tot** cc **ştia,** inclusiv tehnici care, spunea el, apar- [incau doar familiei sale.

-Te-ai ga iul il să-i înveţi pe alţii să fie vindecători de asc? întrebă ea. Cu siguranţă aceste cunoştinţe deosebire ar trebui transmise mai departe.

-Nu m-am gândit la asta. Tăcu în vreme ce străbătură câteva străzi, gândindu-se. Dar poate că ar trebui. Fratele Emmanuel ar fi ajutat pe oricine ar fi avut nevoie. Sunt sigur că ar fi fost de acord să-i împărtăşesc cunoştinţele Se apropiau de reşedinţa Duval, aşa că el continuă: Ai vrea s-o saluţi pe Suzanne înainte de a merge spre Thorsay House?

-Mi-ar plăcea.

Intrară şi o găsiră pe Suzanne în salon cu Madeline, care dormea liniştită în poala mamei. Scoţându-şi pălăria, Lucas

spuse:

- Kirkland a pus deja în mişcare nişte roţi impresionante.

-Mă bucur să aud asta. Mă gândeam să vin cu voi, dar... Chicoti. Mă simt de parcă m-am transformat într-o plantă de ghiveci de când s-a născut Maddy. Aproape tot ce vreau să fac e să stau şi s-o ţin în braţe.

Kendra râse.

-Va trece, aşa că bucură-te cât mai poţi!

-Ai vrea s-o ţii în braţe? se oferi Suzanne. Mi-ar prinde bine să mă dezmorţesc puţin.

-Mi-ar plăcea. Cu grijă, Kendra luă copilaşul în braţe şi se aşeză pe un fotoliu, în timp ce Suzanne se ridică şi îşi întinse braţele. E atât de frumoasă şi e atât de limpede că este fetiţă! spuse ea blând. Christopher era tot atât de frumos, dar la fel de clar părea că era băiat. Cum e posibil, când se spune că toţi copilaşii arată la fel? ^ - Să faci diferenţa între un băiat şi o fată nu e uşor când sunt aşa de mici, spuse Lucas. Dar au personalitatea lor încă de când se nasc.

Kendra îşi dădu seama că îl ţinuse aşa doar pe Lnristopher, niciodată o fetiţă. Studiind tenul rozaliu Ca o petală de trandafir, simţi o durere adâncă şi stranie, care stătuse ascunsă atât de multă vreme, încât o uita*e Durere, confuzie şi vocea unui bărbat spunând: „O fată Şi bolnăvicioasă. N-am nevoie de o fiică. Scapă de ea!" Ea ţipând când copilul îi era smuls din braţe.

„Durere. Confuzie. Deznădejde delirantă. Braţe goale..."

Lumea se întunecă şi nu mai putu respira când trecu- tul sufocant copleşi prezentul. îngrozită să no rănească pe Madeline, se ridică şi îi dădu înapoi copilul mamei, apoi se îndepărtă.

Legându-şi pruncul, Suzanne spuse repede:

- Kendra, ce s-a întâmplat? Arăţi de parcă ai văzut o fantomă.

Ea se poticni orbeşte de un fotoliu şi aproape căzu:

-Am avut o fiică, şopti ea. Am avut *o fiică!*

capitolul 11

Neatentă, Kendra călcă greşit şi ar fi căzut dacă nişte braţe puternice de bărbat n-ar fi prins-o şi n-ar fi tras-o spre canapea. Braţele calde ale lui Lucas o traseră la pieptul lui, iar bătaia calmă a inimii o ajută să-şi potolească nervii zdruncinaţi.

-Suzanne, spune să ne aducă nişte ceai fierbinte! ceru Lucas. Şi brandy.

Kendra o auzi pe Suzanne cum sună clopoţelul după ceai şi simţi cum Lucas îi înfăşoară umerii ce tremurau cu o pătură de pus pe genunchi.

- Eşti în siguranţă aici, Kendra, spuse el pe o voce joasă şi liniştitoare, cuibărind-o lângă el. Indiferent ce teroare te-a invadat aparţine trecutului. Acum esti în siguranţă lângă prieteni.
Nu trecu mult până cand o ceaşca fierbinte şi aromată cu ceai şi brandy îi fu pusa în mâinile încleştate.
-Bea, **spuse** hotărât Lucas.

Ea luă o înghiţitură, apoi una mai mare. O cuprinse
călduţa, iar mintea **începu** sa i se limpezească.-îmi pare

rău, spuse ea pe o voce răguşită. A fost...
foarte ciudat.
- Dar şi foarte real, rosti încet Lucas. Ce îţi aminteşti:
Ea începu să tremure din nou.
Suzanne, care stătea în stânga ei, îşi alunecă o mână alinătoare pe talia ei, sub braţul lui Lucas ce o cuprinsese dinspre dreapta.
-Amintirile terifiante îşi pierd din putere odată ce sunt relatate cu voce tare. În vocea lui Suzanne se simţi un umor sec. întreabă-mă cum de ştiu...
Kendra reuşi să schiţeze un zâmbet, ştiind că Suzanne supravieţuise ea însăşi unor situaţii cutremurătoare.
-Nu mi-am dat seama ce uitasem până când n-am tinut-o în braţe pe Madeline. Privi mai atentă în jur prin salon. Unde e? E bine?
-Am trimis-o sus cu doica, spuse Suzanne. E bine şi veselă. Pentru tine îmi fac eu griji.
Kendra închise ochii câteva clipe lungi, încercând să adune fragmente disparate din trecutul ei. Deschise ochii şi spuse:
- Eram pe cale să nasc când Denshire a hotărât că voia ca fiul lui să vină pe lume la conacul familiei, Denshire Park. Era convins că va fi băiat, chiar dacă eu îi aminteam că se nasc şi fete.
-într-adevăr aşa e, spuse Suzanne. Probabil a fost o călătorie grea.
Kendra se cutremură, amintindu-şi.
- Era iarnă şi străbăteam o porţiune de drum desfundat când am intrat în travaliu. După asta... Kendra scutură din cap. Totul e aşa de tulbure! Ne-am oprit la un han de pe drum şi a fost chemată o moaşă. Nu-mi amintesc cum o chema, dar era blondă şi... avea mâini blânde. Luă o înghiţitură mare de ceai. Aveam dureri mari, sângeram puternic şi m-am auzit urlând, dar părea a ii un strigăt de la mare distanţă. Mă simţeam foarte detaşată de ceea ce se întâmpla. Mai târziu, mi s-a spus ca nimeni nu credea că voi supravieţui.
Următoarea amintire clara a fost când moaşa mi l-a pus pe Christcv pher la piept şi a spus toarte ferm că am un băiat sănătos şi că trebuie să am grijă de el. Când l-am ţinut în braţe, am decis că trebuie să supravieţuiesc, iar ceaţa a început'să se risipească. Dar am pierdut mult sânge, am avut febră puerperală şi am fost foarte slăbită multa vreme după aceea.

-Ai avut gemeni, iar unul din ei s-a născut mort? întrebă Lucas.

-Gemeni, da, răspunse Kendra cu vocea încordaţi Dar celălalt copil, o fetiţă, nu s-a născut mort. Eu... îmi amintesc că am ţinut-o în braţe. Plângea încet, ca un pisoi. Era aşa de

mică şi de fragilă! Hotărâsem că, daca voi avea o fetiţă, o voi boteza Caitlin, după mama. Avea păr negru ca Madeline, dar

era un copil slăbuţ, nu robust şi sănătos cum e fata ta, Suzanne. Cu Madeline în braţe, îşi amintise de Caitlin. Atât de fragilă, de preţioasă şi efemeră! Vocea ei deveni sălbatică: Adevărata oroare a fost să-l aud pe Denshire spunând să scăpăm de ea, că nu avea nevoie de o fată bolnăvicioasă care sigur nu va rezista peste noapte. A smuls-o din braţele mele şi...

Kendra scoase un mic ţipăt înfiorător . În timp Ce Chinul acelui niomenr îi CUprinse mi începu sa suspine necontrolat. îşi întoarse f rul lui Lucas.

-Mon *Dieu!* şopti Suzanne îngrozită

O strânse mai tare pe Kendra în acel ■ Lucas. Căldura îmbrăţişării lor unite ^ tîmp °U se frângă. ' ' °

[a]Jută să nu

Printre suspine de durere şi mânie, văzu limpede decât de ani întregi. După un tiirm ^^ capul şi trase adânc aer în piept. înălţă

- Lucas, îmi pare rău că ţi-am udat haina!

El îi zâmbi.

-Nu-i nevoie să te scuzi. Un bărbat se simte b o femeie frumoasă îi plânge pe umăr. rav c^nd

1 lui lejer o surprinse, făcând-o să zâmbească. [T]E[n]^i bine să nu mă încurajezi! ' să nu mai plângă nictodata de atata durere, be M[C]?n picioare, mai întâi strângându-i îndatorată îie mână pe amândoi.

Inoi începu să se plimbe prin camera, punandu-şi ' rcline gândurile. Acum, când lumina pătrunsese în ^ancul întunecat al tragediei ei, se simţi puternică A nă ani de slăbiciune. Se întoarse să se uite la Lucas şi laSuzanne, profund recunoscătoare că îi avea aproape. Suzanne avea căldura unei Madone şi tăria unui supravieţuitor. Lucas trecuse prin momente grele în viaţă şi devenise puternic şi plin de compasiune. Cu glas tare, spuse:

- **Lucas, mulţumesc că m-ai introdus în familia ta! - Plăcerea** e **de partea noastră, rosti** Suzanne **zâmbind. Dintotdeauna mi**-am **dorit o soră.**

-Sper că nu spui asta doar din politeţe, zise sec Kendra. Dacă sunt o soră, sunt una obositoare! Ultimele câteva zile, de când ne-am cunoscut, au fost educative, Lucas. La Thorsay House există un mic aparat inteligent numit caleidoscop, lăsat de un vizitator. E un tub de argint, iar când e rotit, înăuntru se mişcă fragmente colorate de sticlă, creând diferite şi neaşteptate modele. Asta se întâmplă cu viaţa mea.

Educaţia legată de viaţă ne face mai puternici, deşi în general la un preţ piperat, spuse Lucas.-Puţin spus! zise cu patimă Kendra. Acum, după ce îmi amintesc, înţeleg cum s-a

schimbat totul după naşterea lui Christopher. În timp ce îmi reveneam, nu puteam să-l pierd din ochi pentru că îmi era teamă că se va întâmpla ceva cu el. Am fost recunoscătoare că semăna mai mult cu mine decât cu tatăl lui. Vocea i se înăspri. Acesta e adevăratul sfârşit al căsniciei mele. Nu mai voiam atingerea **lui** Denshire. Nu că ar fi făcut **vreo** încercare **să mă atragă înapoi în patul** lui. Avea un [m]oştenitor **şi libertatea de a face tot ce voia, în vTeme ce eu trăiam la ţară şi mă îngrijeam de Christopherşj^ moşie. Aş fi putut să continui aşa la infinit dacă m-arfi** lăsat în pace.

-Ce vei tace acum? întreba încet Suzanne.

Răspunsul veni foarte categoric.

-Trebuie să mă întorc în sat şi să aflu ce s-a întâmplat cu Caitlin a mea. Sper că a botezat-o cineva şi că a tost îngropată în pământ sfânt, nu aruncată ca... Vocea isc frânse şi nu mai putu sfârşi fraza. Aş vrea să-mi iau râ- mas-bun de la ea pentru că atunci n-am putut.

- Fireşte că trebuie să te duci şi să afli ce s-a întâmplat, spuse calm Lucas. Te voi însoţi. Nu e o misiune pe care să ţi-o asumi singură.

Privirea i se fixă asupra lui Lucas şi o trecu un fior pe şira spinării. Între ei existau o conştientizare puternică şi un sentiment de conexiune pe care abia începuseră sâ-l exploreze. Ajunsese să aibă încredere în Lucas şi nu ar fi preferat pe nimeni altcineva lângă ea într-o călătorie aşa de dificilă. Dar...

-Călătoria noastră împreună ar fi cam scandaloasă.

- După cum s-a punctat deja, amândoi suntem deja destul de scandaloşi.

Vocea lui era calmă, dar în ochii albaştri ea văzu cât de mult voia să plece împreună în călătorie.

Ar fi fost înţelept să călătorească împreună cu cel mai atractiv bărbat pe care îl cunoscuse vreodată? Era pregătită pentru asta? Poate că venise timpul să afle.

-Mulţumesc, Lucas. Mi-ar plăcea să mă însoţesti. Ca să nu mai menţionăm că ar fi o idee bună să pleci din oraş înainte ca unul dintre fraţii Rogers să te provoace la duel.

El chicoti.

- Mi-ar plăcea să cred că prostia asta s-a terminat dar se pare că sunt nişte încăpăţânaţi. Dacă nu ma Cor vedea, poate că vor uita de mine.

-Nu m-aş baza pe asta, spuse Suzanne. Dar p[ire a] o misiune importantă, ce trebuie îndeplinită î[n] **vreme** aşteptaţi ca investigatorii lui Kirkland să apară cu în- f r'nvi\ii utile. Kendra, unde este satul în care ţi-ai Pâsit adăpost?

Kendra se încrunta.

-Trebuie să găsesc o bartă a regiunii. Nu ne-am ius pe drumul obişnuit. Denshire a insistat să mergem ^ > o scurtătură

despre care zicea că e mai rapidă. N-a fost o decizie bună. Denshire Park e între Cirencester şi Gloucester, aşa că nu e prea departe de Londra. Satul cred că era... Little Dauntrey.

_în calitate de fost ofiţer de recunoaştere, lui Simon îi plac hărţile, spuse Suzanne. Sunt sigură că are câteva cu acea zonă.

-Ai ceva împotrivă să mergem la mătuşa şi unchiul meu în Camden Keep? întrebă Lucas. E în drumul nostru şi ar fi un loc potrivit în care să înnoptăm. Kendra ezită.

- Poate că o femeie scandaloasă nu ar fi bine-venită în casa lor. Şi nu pot spune că i-aş învinovăţi.

- Nu vor avea nimic împotrivă. Au trăit în India mulţi ani, în timp ce unchiul meu era rezidentul britanic la una din curţile regale, aşa că sunt mai deschişi la minte decât majoritatea.

- Şi ţi-ar oferi ocazia s-o vizitezi pe Magdalene, răspunse Suzanne. Sărut-o din partea meal

-Magdalene? întrebă Kendra bănuitoare. E un nume care mi s-ar potrivi mie. Lucas râse.

- Magdalene este măgăriţa pe post de cal care rn-a însoţit în timpul anilor mei franciscani. Deja era bătrână când am cumpărat-o, aşa că am adus-o în Anglia ca să-i ofer o retragere confortabilă. Dacă aş fi lăsat-o în Belgia, poate că ar fi sfârşit într-o oală de tocană.

-Ceea ce ar fi fost o tragedie, spuse Suzanne cu fermitate. E un animal nobil, care şi-a câştigat bunăvoinţa, Păşunile verzi şi o iesle plină.

-Şi toate astea sunt puse la dispoziţie de mătuşa unchiul meu. O cam răsfaţă, încuviinţă Lucas.

- Cu astfel de recomandări nu pot decât s-o preţuiesc când o voi cunoaşte, spuse Kendra cu o expresie serioasă. Aş vrea să plecăm cât de curând posibil, dar mâine e prânzul cu doamnele influente pe care l-ai organizat pentru mine, Suzanne. Lucas, cum arată programul tău?

-Mâine mă duc să vizitez infirmeria lui Lady Kirk- land, răspunse el. E interesată de calităţile mele de vindecător de oase. Dar apoi sunt liber să plec.

-Aşadar, poimâine. Asta ne oferă răgazul să studiem hărţile, să închiriem o trăsură şi să organizăm celelalte treburi necesare unei călătorii. Oftă. Presupun că nu e nici un motiv de grabă după toţi anii ăştia.

- Călătoria asta nu are un scop raţional, ci mai degrabă unul de suflet, spuse încet Lucas.
„El înţelege." Kendra trebuia să părăsească Londra pentru a îngropa fantoma copilului ei. Pe lângă asta, aştepta cu nerăbdare să petreacă timp cu Lucas.

capitolul 12

Lucas ardea de nerăbdare când Lady Kirkland sosi la reşedinţa Duval a doua zi de dimineaţă. După ce o salută pe Suzanne şi o admiră pe Madeline, contesa ieşi spunând cu un zâmbet:
-Arăţi ca un şcolar dus la Circul Astley drept cadou de ziua lui.
El zâmbi larg, ajutând-o să urce în trăsură.

- E aşa de evident? Abia aştept să văd infirmeria. A trecut prea mult timp de când am tăcut ceva folositor.

-Vorbeşti exact ca fratele meu, Daniel, spuse ea aşezând u-se pe bancheta de piele. Chirurgia şi medicina sunt pasiunile lui. Când a moştenit titlul de baron, a nornit să-şi caute o soţie care să poară administra proprietatea, în vreme ce el îşi continua cariera medicală.

Amuzat, Lucas întrebă

:putut să-şi găsească o femeie administrator capabilă şi doritoare să se mărite cu ol?

- î)a, iar ea a devenit altă pasiune pentru el. I: o cumnata foarte bună, răspunse însoţitoarea lui zâmbind. Nu numai că Daniel a putut să-şi continue cariera, clar a şi înfiinţat mici spitale în oraşele din apropierea locuinţei lor şi speră să înfiinţeze şi altele.

Fascinat, Lucas spuse:

-Se pare că tu creezi un imperiu al faptelor bune!

Cum ai început?

-Eu şi Daniel am înfiinţat o infirmerie în Bristol, acolo unde am locuit, explică ea. N-a trecut mult până când mi-am dat seama că femeile abuzate şi copiii lor aveau nevoie de un adăpost ca să scape de partenerii violenţi, aşa că am înfiinţat Casa Zion. Acum există alte sedii în câteva oraşe, iar fiecare are cel puţin o mică infirmerie.

-Impresionant! De unde obţii fondurile?

Ochii contesei luciră.

-Deranjez oameni bogaţi. Soţul meu spune că mă pricep să găsesc potenţiali donatori şi să-i conving să-şi deschidă portofelele.

Lucas zâmbi larg.

-Sigur ai început cu el, nu-i aşa, Lady Kirkland?

Ea chicoti.

- Fireşte. Dar, te rog, spune-mi Laurel. Fiindcă sper să te atrag în echipa noastră medicală, vreau să avem o relaţie de prietenie.

-Atunci, să-mi spui Lucas. încuviinţă din cap admirativ. Eşti o femeie periculoasă, Laurel.

- -Şi soţul meu spune la fel, zise ea poznaş. Cu hotărârea şi şarmul ei, era lesne de înţeles cum crease o importantă instituţie de caritate. Femeia continuă: Povesteşte-mi despre trecutul tău medical! Suzanne şi Simon vorbesc admirativ despre tine, dar mi-ar plăcea să Ştiu mai multe despre experienţele tale.Ştii că vindecătorii de oase nu sunt pregătiţi precu^ chirurgii sau medicii, răspunse el. Noi facem ucenicie

Ea încuviinţă din cap.

- Fratele meu a vrut să fie medic încă de când era copil. Şi tu ai fost la fel?

-Nu, eu am vrut să comand un vas din Marina Regală, la fel ca tata, spuse el. Dar se pare că eram atras de dorinţa de a vindeca oameni. După bătălii, îl ajutam adesea pe doctorul vasului să cureţe şi să bandajeze răni când avea nevoie. Mai târziu, când am fost prizonier la francezi, experienţa mi-a fost de folos, pentru că prizonierii nu erau îngrijiţi cum se cuvenea. Am făcut treaba asta pentru că voiam. îmi plăcea să ajut oamenii să se simtă mai bine.

- E un sentiment foarte plăcut, încuviinţă ea. înţeleg că, după ce ai evadat, ai lucrat pentru un călugăr franciscan vindecător de oase şi ai călătorit cu el prin Belgia şi nordul Franţei?

- Da, fratele Emmanuel mi-a salvat viaţa după ce am fost rănit în timpul evadării din închisoarea franceză. Lucas înghiţi în sec gândindu-se la bătrânul blând ce îi devenise profesor şi prieten. Pentru că era slăbit, am preluat rolul de servitor şi ucenic. Am călătorit pe drumuri lăturalnice prin ţară, mergând acolo unde era nevoie de noi şi stând în ferme şi sate. Vindecătorii de oase erau adesea singurii oameni cu pregătire medicală disponibili. Aşa că făceam ce puteam indiferent care era problema.

- Flexibilitatea e de folos într-un loc precum infirmeria noastră, spuse ea aprobator. Oasele rupte şi încheieturile dislocate sunt obişnuite. Avem doctori care fac munca asta, dar ne-ar fi de folos un adevărat specialist în oase zise femeia şi îi aruncă o privire piezişă.

-Fratele Emmanuel rn-a pregătit bine, spuse el pândindu-se că nu era momentul unei false modestii. Provenea dintr-o familie de vindecători de oase talen- aţi care de-a lungul anilor dezvoltasem tehnici speciale

tru problemele dificile - chiar el însuşi dezvolta- câteva. Leam învăţat şi pe acelea, dar şi metodele mai obişnuite. ^ ^

- Infirmeria noastra o sa-ţi orere destul spaţiu pentru a ti pune în practică toate cunoştinţele dacă vei dori să devii voluntar la noi.

- Mi-ar plăcea, spuse el. Povesteşte-mi mai multe despre organizare!

_ în Casa Zion şi în infirmerie sunt angajaţi, dar şi voluntari, explică ea. Mulţi dintre angajaţii noştri au fost la început pacienţi ai Casei Zion sau pacienţi la infirmerie. Câţiva medici şi chirurgi sunt plătiţi să lucreze jumătate diri zi, iar alţii sunt voluntari care lucrează când pot. Avem câteva programe de instruire - infirmiere, bucătărese şi cameriste. Mai avem paznici care au fost soldaţi sau marinari şi nu aveau unde să se ducă după ce au plecat din armată.

El ridică din sprâncene. - Paznicii sunt deseori necesari?

-Nu des, dar câteodată soţii violenţi vin în căutarea soţiilor. Hoţii şi beţivii ne evită de obicei, pentru că suntem apreciaţi aici, iar vecinii noştri nu vor să fim deranjaţi.

Pe drum spre East End din Londra, discutară despre pacienţii şi materialele infirmeriei. Când trăsura se opri în faţa unei clădiri lungi pe o stradă liniştită, Laurel anunţă:

-Bun venit în imperiul nostru! Am cumpărat recent depozitul ăsta vechi ce ne-a oferit mai mult spaţiu. Infirmeria e la parter, şi cele două etaje au fost transformate în camere pentru cei care vin la Casa Zion. Mai avem câteva clădiri mici pe strada asta.

Deşi vechi, clădirile erau în stare bună, iar strada era curată. Coborâră din trăsură, iar Laurel îl însoţi pe Lucas înăuntru. Exista o sală de primire în care lumea aştepta pe scaune aliniate lângă perete. O femeie calmă, mai în vârstă stătea la birou, notându-şi ceva în vreme
ce vorbea cu pacienţii. Un bărbat solid cu un picior de lemn şi înfăţişare de soldat stătea lângă uşă, atent l$_{a\ toţ}$
ce se petrecea în jur. „

-Pacienţii sunt împărţiţi în funcţie de ce problemă au şi de gravitatea ei, spuse Laurel, conducându-l pe Lucas prin zona de primire spre camerele de tratament din spate. Mi-ar plăcea s-o cunoşti pe spiţereasă. Doamna Simmons a învăţat meserie de la soţul ei. După moartea lui, proprietarul'a dat-o afară din casă pe ea cu copiii ei şi astfel au ajuns la Casa Zion. E o spiţereasă excelentă, aşa că am pus-o să răspundă de medicamente. Acum o învaţă pe fiica ei.

Laurel îl conduse spre scara ce ducea la etajul de sus. Camera spaţioasă pe colţ avea ferestre mari pentru a pătrunde lumina şi bare la ferestre în caz că dependenţii de opiu voiau să urce pentru a intra cu forţa. Pereţii erau acoperiţi cu rafturi cu sticle şi borcane lângă care erau mese pentru prepararea medicamentelor.

Doamna Simmons, o femeie cu păr grizonant durdulie şi eficientă, îşi ridică privirea de la mojarul şi pisălogul pe care le folosea ca să fărâme o substanţă albă

-Bună ziua, Lady Kirkland! spuse ea cu un puternic accent cockney. Mi-aţi adus un pacient[7]

-Nu de data asta! îi ofer lui Lord Foxton turul de sTFranm ™ VmdeCatorde oase care a lucrat în Belgia Doamna

Simmons ridică din snra^ , ,
pe Lucas. Vindecătorii de oase ptoven ' U™ ărindu'1 din clasele inferioare, nu din anstocr^J^11 ^^ şi nu comentă. »le> dar se abţinu

- Mă bucur să vă cunosc, Lord Foxt încântată să aflu că aţi lucrat pe Co °n> SUnt ^ mai Sa ştie că mă interesează să colecţion^^* ^XCelerHa ţionale ce funcţionează - poate că ştiti ^ remedii tradi- n-am auzit. ' ' ateva despre care

-Putem avea o lungă şi interesant" *A-* asta! răspunse el. Încheieturile şi oasel iie desPre

e Pot fi o sursă4 reri. Am reţete pentru câteva alifii bune şi sunt uU.4- ş]"dumneata ai. Le-am putea compara. ^ Ari gâsit: une[e care SUnr în 5î:eci3*i eficiente/ înainte ca Lucas să poată răspunde, Laurel spuse

^Vâ las să discutaţi despre remedii. în vreme ce ~mâ ocup de nişte facturi. Revin să te iau, Lucas. Da că termini discuţia mai devreme, eşti liber să expio re:i clădirea.

- Excelenţa Sa **ştie când să-i lase pe oameni să îşi vadă de** treabă, **spuse doamna** Simmons **amuzată.** Aţi **vrea să va uitaţi la reţetele mele de alifii'**

-Desigur. Cred că ar trebui să notez şi eu reţetele pentru substanţele pe care eu şi tratele Emmanuel le-am folosit - asta înainte să le uit, spuse Lucas, în timp ce spiţereasa scoase un caiet gros cu reţete scrise cu grijă pe pagini pătate pe alocuri. Bineînţeles, pentru febră şi durere generală nu e nimic mai bun decât ceaiul din coajă de salcie, dar acest lucru e bine-cunoscut în Anglia.

-Administrez mult din acesta, încuviinţă doamna Simmons. Acum luaţi loc ca să ne uităm peste substanţele din alifiile mele.

Cei doi traseră scaune şi studiară reţetele, discutând despre diverse ingrediente. Lucas admise că el şi doamna Simmons nu erau deloc diferiţi şi le plăcea să discute cu multă pasiune despre interesele comune.

Când terminară de discutat despre reţetele alifiilor doamnei Simmons, ea închise caietul.

-Sper **că** vei lucra aici în mod regulat. Cred că te-ai potrivi.

-Dacă Lady Kirkland mă va solicita, as fi bucuros să fiu

voluntar aici, spuse Lucas dându-şi seama cât de **uit voia să** lucreze cu aceşti oameni devotaţi. **-Ai găsit** vreodată ceva eficient pentru artrită? E inf ^tainiţă, în special la bătrâni, şi poate cauza t5 lrmitate- Doamna Simmons îşi îndoi mâna dreap- ' art,c ulaţiil e fiind vizibil umflate. Sunt zile în carenepoata mea le pisează şi le cântăreşte. Am mari PROH e. mc când Ic fac eu.
Lucas ezită.
-Fratele Emmanucl avea un remediu tradiţional ce ajută adesea la durere, dar, dacă ivai auzit de el, vei râde.
Spiţereasa ridică din sprâncene. -Nu râd de nimic până când nu încerc suficient casa
decid că nu merge.
-Timp de două săptămâni, lasă la înmuiat în gin stafide din struguri albi, spuse Lucas. Foloseşte un gin bun, tare, cu boabe de ienupăr. Stafidele se vor umfla de la gin. După vreo două săptămâni, mănâncă nouă stafide pe zi. "Nu sunt sigur de numărul exact, dar asta a recomandat fratele Emmanuel. Stafidele îmbibate au fost surprinzător de eficiente pentru mulţi pentru pacienţi de-ai noştri.

Doamna Simmons se sprijini de spătarul scaunului, gânditoare.

-Poate că nu e atât de ciudat pe cât crezi. Soţului meu îi plăcea să studieze istoria diferitelor medicamente. Ginul provine din genever, un tonic folosit în Ţările de jos timp de secole. Se spunea că e bun, printre altele, pentru febră şi digestie. Băutura căreia noi îi spunem gin provine de acolo, ingredientele fiind asemănătoare.

-Nu ştiam asta, darpare a fi logic. încerci?

-Cu siguranţă da. îşi îndoi degetele, gânditoare îl voi încerca şi pe unii dintre pacienţii mei obişnuiţi care au artrită. Dacă merge, voi cumpăra o grămadă de gin!

Laurel intră în cameră.

- Lucas, un tânăr a fost adus cu o rană grava la ge nunchi. Vrei sa-l examinezi?

-Bineînţeles. Lucas se ridică. Abia aştept să aud des pre rezultatele dumitale, doamnă Simmons.

Femeia zâmbi larg.

- Dacă stafidele îmbătate funcţionează, voi da de veste întregii Londrei

-Cred că ţi-ai făcut o prietenă, zise Laurel după ce ieşiră din spiţerie.

'„Sper. Eşti foarte norocoasa ca o ai.

-Stiu. Casa Zion şi infirmeria sunt binecuvântate cu oamenii noştri. Laurel îl conduse jos spre una din sălile de

tratament din spatele zonei de primire. Deschise o usă, spunând: Uite, aici e tânărul cu rana la genunchi, Alfred Roberts, şi fratele lui, Martin.

Pacientul era întins pe masa de examinare cu faţa palidă de durere, iar fratele lui stătea îngrijorat lângă el.

-îl puteţi ajuta pe Alf? întrebă Martin. Tatăl nostru are o tavernă nu departe de aici. încărcăm lăzi de bere când una a alunecat şi a căzut pe Alf, lovindu-l la genunchi.

-Voi vedea ce voi putea face, spuse Lucas pe o voce liniştitoare.

- Doare al naibii de tare! şuieră Alfred printre dinţii încleştaţi.

-Bineînţeles că doare, dar ai venit la locul potrivit pentru a fi reparat, spuse Lucas ridicând cracul pantalonului lui Alfred deasupra genunchiului umflat. Trebuie să examinez rana şi mă tem că va durea şi mai tare. închise ochii şi spuse o mică rugăciune pentru vindecarea rănii lui Alfred. Nu ştia dacă rugăciunea ajuta, dar era sigur că nu strica. Aflase că discuţiile ajutau la distragerea atenţiei unui pacient, aşa că, în timp ce consultă piciorul de la genunchi spre labă, întrebă: Simţi amorţeală undeva?

-N-nu. îmi doresc să fi fost amorţit!

-În cazul ăsta, durerea e bună. Amorţeala ar însemna ^{0} vătămare mai gravă. Examină zona din jurul rotulei ca să vadă dacă oasele erau rupte sau doar dislocate. Care $^{e\ nu}$mele tavernei familiei tale?

Alf scoase un strigăt ascutit de durere, apoi spuse răguşit:

-CeleTrei... Vele. ~ Berea e bună?

-Cc;i mai bunii din Londra! răspunse Alf.

- Da, aşa c! încuviinţă Martin.

-Trebuie să merg şi cu să beau o bere. Lucas examina pulsul din piciorul lui Aii - părea stabil, chiar daca era cam rapid, ceea ce însemna că vasele de sânge nu erau foarte vătămate. După cc termină, spuse: Genunchiul tău a fost parţial dislocat, ceea cc nu e bine, dare mai bine aşa decât o dislocare totală. Data viitoare, încearcă să scapi butoiul pe umăr. Dislocările sunt mai comune în zona asta şi mai uşor de remediat. Deşi sunt dureroase ca naiba!

Al freci încercă să zâmbească.

-Umărul va fi pentru data viitoare.

Lucas îşi puse ambele mâini pe genunchi şi vizualiza energia vindecătoare ce câteodată îi binecuvânta tratamentele. O lumină albă, pură, ce *îl* cuprindea, venind din sferele înalte, intrând în mâini şi trecând spre genunchiul vătămat.

- Mâinile dumneavoastră sunt calde, spuse Alf cu o voce înecată.

-Cu atât mai bine pentru a-ţi vindeca genunchiul. Martin, ai putea să stai în capul mesei ca sad pi de ambele mâini pe Alf/ Următoarea parte va fi rapidă, dar foarte dureroasă.

-Mai rău decât acum? întrebă Alf cu o voce rremurândă.

- Da, osul dislocat trebuie mutat înapoi la locul lui cât mai curând posibil. A fost nevoie de o presiune mare ca să se disloce osul acela, de aceea trebuie o presiune la fel de mare ca să fie readus în poziţia corectă. Dar se va termina în câteva clipe.

Când Martin cuprinse cu putere mâinile fratelui s\u Lucas aplică forţa necesară să repoziţioneîeosui En nevoie de putere ca să fii vindecător de oase, i ce fratele Emmanuel devenise dm ce în ce ,[Lucas ajunsese în cele din urmă sâ fac* toate manevrele de genul acesta.p^iune. lummă albă " *ti* urla din pricina chinului groaznic, trupul lui • . ^ sus de pe masă, dar, împreună, Martin ^Treusirâ să-l ţină să nu cadă. Ţipătul mai scăzu în deveni o gâfâială agitată, în vreme ce Lucas l!nă să-i tină mâinile pe genunchi.
-onnnud % ,
\ trebui să tie mai bine acum. Mf respira agitat.
,Da. Mult mai bine. Dar doare încă! - \sta pentru că ligamentele ce leagă oasele piciorului au fost presate. Genunchiul trebuie imobilizat cu o atelâ ca să nu-l poţi mişca. După ce se scoate atela, genunchiul ar trebui bandajat pentru a reduce efortul. Şi ar trebui să faci exerciţii pentru încheietură pentru a o ajuta să-şi recapete puterea şi stabilitatea. Dacă faci toate astea şi totul merge bine, te refaci complet. Laurel spuse pe o voce blândă: -Avem două infirmiere care au conceput exerciţii pentru ca un membru vătămat să-şi recapete funcţionalitatea pe măsură ce se vindecă.

Lucas nu-şi dăduse seama că ea încă se aña în cameră, dar îsi imagină ca voise să-l vadă lucrând. Ea înainta cu braţele pline.

-Am cerut opiu pentru a-i uşura durerea şi materiale pentru a imobiliza genunchiul. -Mulţumesc.

li dădu lui Alf o doză de laudanum, apoi imobiliza genunchiul în atelă. Când termină, intră un infirmier pentru a continua tratamentul şi recuperarea lui Alf.

După ce îi ură lui Alf toate cele bune, Lucas se retrase împreună cu Laurel, simţind oboseala ce urma întotdeauna după o vindecare cu energie. Când ajunseră din nou în zona de primire, el spuse: -Am trecut testul?
-Într-adevăr, ai reuşit. Eşti mulţumit de munca pe ziua de azi?
-Nu m-am mai simţit bine de... încercă să-şi reascâ şi nu puni. De foarte mult timp. De foarte f^ mult timp.
Laurel îi aruncă un zâmbet cald.
- Să faci bine altora are acest efect. Vrei să lucrezi n manent ca voluntar.[7]
- Chiar foarte mult. Mâine plec din oraş câteva zile dar când mă întorc în Londra te voi vizita şi vom putea decide unde aş fi de ajutor.
-Am deja idei în acest sens! La fel avea şi Lucas.

capitolul 13

Kendra voia mai degrabă să frece podele în genunchi decât să ia prânzul cu o jumătate de duzină de soţii influente care ştiau versiunea publică a dizgraţiei ei, dar avea încredere în

Suzanne. Chiar şi aşa, avea mâinile încleştate în timp ce aşteptau să înceapă prânzul.

- Relaxează-te, îi spuse liniştitor prietena ei. Toate sunt femei care au trecut prin viaţă. Te vor asculta cu inima deschisă.

-Ştiu că gândeşti aşa, dar se pare că tu întotdeauna crezi în bunătatea oamenilor, spuse Kendra.

- Iar de obicei am dreptate, chicoti Suzanne. Femeile astea au fost tolerante în ce mă priveşte, iar trecutul meu e şi mai scandalos decât al tău.

Amintindu-şi ce îndurase Suzanne, Kendra îi zâmbi trist. . . .

târfă. Nu știu sigură ce e mai rău!

– Eu nu mi-aș fi dorit nici una din acestea. Dar încercările noastre ne fac mai puternice și mai interesante.

– Eu aș prefera să fiu mai puțin interesantă!

Discuția lor ironică fu întreruptă de ciocănelul de la ușă. Când majordomul deschise ușa, Suzanne se uită pe ...ostra salonului.

i

feita^«-»*- -

A; fnsr considerata o victima, eu sunt considerată o Primele noastre musafire au sosit. Lady Julia "dall ŞÎ Lady Masterson. Sunt surori vitrege, deşi utea să nu bagi de seamă imediat asemănarea, S'entru că Athena Masterson e cu o jumătate de cap

^Avertizată, Kendra observă că primele venite aveau **într**-adevăr părul negru şi trăsături asemănătoare. Lady lulia era minionă şi cu un comportament rezervat, în vreme ce sora ei era foarte înaltă şi mai sociabilă, dar amândouă o priviră mai degrabă cu interes decât cu dispreţ când Suzanne le făcu cunoştinţă.

Acelaşi lucru fu valabil pentru Lady Kingston, Lady Wyndham, Lady Romayne şi ducesa de Ashton, care avea cel mai înalt titlu, dar se dovedi a fi o blondă mică de statură şi zâmbitoare. Musafirele fură punctuale, aşa că în curând salonul era plin de femei prietenoase care se salutau şi se îmbrăţişau.

După discuţiile de început şi servirea băuturilor, Suzanne spuse pe o voce puternică:

-Aş vrea să începem adunarea, vă rog! Cererea sa fu întâmpinată cu râsete binevoitoare şi deplină atenţie. Suzanne continuă: După cum ştiţi, în afară de plăcerea companiei voastre, am vrut s-o cunoaşteţi pe prietena mea, Kendra Douglas, fostă Lady Denshire. Are o poveste impresionantă de relatat şi mă gândeam că o s-o consideraţi interesantă. Kendra, ai cuvântul! Kendrei i se puse un nod în gât. -Credeam că vrei să povestesc după ce mâncăm. -Te poţi bucura mai mult de mâncare dacă nu mai eşti încordată, îi explică Suzanne.

-Probabil ai dreptate, dar aş putea să-mi schimb băutura din sherry în brandy? Se auziră râsete înăbuşite în timp ce Suzanne încuvi- Kendra luă o gură de brandy înainte de a se ridica [n] P^oare, punându-şi paharul deoparte, -îmi închipui că aţi auzit povestea divorţului scan- alos al lui Lady Denshire. Acea poveste este bazată

pe minciuni malefice. Suzanne crede că ar trebui la minte.

Nu sunt sigură că mi-ar influenţa viaţa acum sau în viitor, dar adevărul contează.

-Aş fi bucuroasă să-l aud, spuse Lady Kingston Chiar fără să te cunosc, mi s-a părut că povestea sună ciudat. Neverosimil. Pentru că sunt o fiinţă curioasă, asa cum spune soţul meu, mi-am pus întrebări. Adevărul va fi bine-venit.

Kendra explică din nou ce se întâmplase de fapt. Se auziră suspine când le arătă cicatricele arsurilor de pe picior şi apărură încruntări când povesti cum Denshire o drogase şi o aruncase afară din casă, refuzând s-o mai lase să-l vadă pe Christopher.

Când termină, Ladyjulia spuse:

- E o poveste şocantă, dar, pentru că l-am întâlnit de câteva ori pe Denshire, nu mi-e greu s-o cred.

Se auziră murmure aprobatoare din partea celorlalte. Mariah, ducesa de Ashton, spuse:

- Denshire nu e agreat printre femeile inteligente. 0 dată m-a căutat la un bal şi a încercat să intre în graţiile mele de ducesă. M-am retras şi mă gândeam să-i arunc şampania în faţă când a venit Ashton. Ea râse. Soţul meu, de obicei manierat, i-a aruncat lui Denshire una dintre *privirile* lui. Denshire s-a retras în mod ruşinos şi de atunci m-a evitat.

Lady Masterson, înaltă şi ironica, spuse:

Ai fost tratată scandalos, iar ca femeie, n-ai avut nici „ cnlutie legală. Dar situaţiile se schimbă, iar scandalu- ■i " ring Ce ai vrea să se întâmple? [C] îmi vreau fiul înapoi! spuse Kendra fără să ezite. Aş " • recapăt reputaţia. Vreau ca lumea să ştie că dori sa-mi [întJVO ma]nieră şocantă. Mi-am luat [nU] m-am con y [matr]imoniale şi nu m-am gândit în serios juranu ^ [dac- mariaju]i [nostm] muri-

spun adevărul unui grup de femei influente şi deschi; piciodată sa le » [Dens]hire, care i.şi încălca în mod se. Spre deosebire [imon]iale în orice fel [posi]bil. regulat jurămintele l'cea să-i văd reputaţia pătată. După ce se mai [a]jăugă: Mi-ar plăcea să-i văd îmbarcat spre

foloni^ cu cea mai rea climă. Lady Masterson râse:

O pedeapsă potrivită pentru un om marşav. Mi-ar " [să v]ăd că se întâmplă toate aceste lucruri şi să se eze un precedent pentru

alte femei în viitor. cree g unt d e a cord. O femeie nedreptăţită are nevoie de liâti, spuse gânditoare Lady Kingston. Cred că toate cele prezente aici au suportat abuzurile unor bărbaţi. Hu stiu dacă se poate face ceva legal, dar împreună avem utere socială şi toate suntem norocoase să avem soţi buni şi înţelegători. Am putea să te ajutăm să-ţi recapeţi reputaţia şi, pornind de acolo, poate şi fiul.

-V-as fi atât de recunoscătoare dacă aţi putea! exclamă Kendra, uimită de ceea ce sugera Lady Kingston.

- Dacă urmează să complotăm, cred că am putea deveni mai intime, spuse pe un ton viclean Lady Wyndham, o roşcată frapantă. Eu sunt Cassie.

-A nu se confunda cu mine, Callie, spuse Lady Kingston. Am locuit câţiva ani în Statele Unite, ceea ce mi-a accentuat firea rebelă. Sunt întru totul adepta luptei împotriva nedreptăţii. Zâmbind, îşi arătă dinţii. Mi-ar *plăcea* să-l văd pedepsit pe groaznicul tău fost soţ.

-Şi eu am fost ameninţată cu justiţia de o brută în-grozitoare, adăugă Lady Romayne cu o mină sumbră. O brută lacomă voia să-mi ia fiica. Expresia i se relaxă. Câteodată justiţia învinge. Te rog să-mi spui Jesse!

-Eu sunt Mariah, spuse ducesa. Dacă Denshire jin-duieşte după acceptarea în cele mai înalte cercuri ale societăţii, categoric avem arme de folosit împotriva lui.

-Eu sunt Julia, desigur, spuse Ladyjulia. Evident ^ se vede din titlul meu de curtoazie. îşi înclină capul

recâT" Parte' Hotărârea obişnuită de divorţ nu permite as>atorirea. Crezi că ai vrea să te recăsătoreşti înrr-o zi.[7]O scurtă imagine a lui Lucas îi trecu rapid prin mjnţe Kendrei.
-Nu mi-am imaginat că mă voi recăsători. Darcine ştie ce aduce viitorul.[7] Aş vrea să am această opţiune. Callie dădu din cap aprobator. -Jumătate din femeile de aici sunt la al doilea soţ. - Sau al treilea, şopti Jessie. Callie chicoti.
- Poate că practica ne îmbunătăţeşte judecata. Din experienţa mea, al doilea soţ e mult superior primului, aşa că ar fi bine ca dobândirea unui soţ să fie posibilă pentru tine.
-Am un văr care ar putea să-ţi fie de ajutor în privinţa asta, murmură Julia, dar nu dădu alte amănunte. Athena ridică paharul aproape gol.
- închin să se facă dreptate pentru Kendra Douglas! Celelalte ridicară paharele şi spuseră în cor:
- Dreptate pentru Kendra Douglas! Kendra îşi muşcă buza pentru a nu lăcrima. -Nu ştiu ce să spun, şopti ea.
-Mulţumesc, o îndemnă Suzanne. Şi hai să mâncăm!

capitolul 14

Kendra era gata când, la scurt timp după micul dejun, Lucas sosi la Thorsay House s-o ia în călătoria lor în căutarea trecutului. Vizitiul îi încărcă puţinul bagaj şi porni la drum. Nu se văzuseră cu o zi înainte, pentru ca amandoi fuseseră ocupaţi, dar ea îi simţise lin Trăsura părea un spaţiu intim doar cu ei doi rele lor aproape că se atingeau. Nu trebuia să - că această idee atât de plăcută. Pentru -şi dis atenţia, spuse:
- Cum a fost vizita ta la infirmerie? Arăţi mai r I ca de obicei.
vede? întrebă el. Da, Lady Kirkland are nişte oa- • buni şi devotaţi acolo şi am avut chiar ocazia să la loc un genunchi dislocat. Foarte satisfăcător.
^Cu^alte cuvinte, o bună distracţie medicală. îţi vei bicei din a fi voluntar la infirmerie? într-adevăr, aşa voi face. Privirea lui se îndreptă spre
"zile pe care treceau în drumul lor spre ieşirea din f dra N- am mai lucrat din perioada ce a urmat bătă- lieUle la Waterloo. Mi-a fost dor să fiu util.
£a deveni serioasă.
-Am citit despre bătălie şi marele număr de victime, dar sigur că imaginaţia mea nu se poate compara cu realitatea. Am auzit că mii de oameni au ajutat cum au putut la îngrijirea răniţilor. Ai participat şi tu?
El se uită din nou spre ea.

- Da, în afară de reaşezarea oaselor, am curăţat şi am bandajat răni. Străzile erau pline cu voluntari lucrând în clinici de urgenţe. Am organizat şi eu una în faţa casei lui Simon şi a lui Suzanne. Toţi cei din casă ajutau. Dacă nu îngrijeau răniţii, aduceau apă sau scriau ultimele dorinţe.
Kendra îşi muşcă buza, imaginându-şi durerea notării ultimelor cuvinte ale unui tânăr soldat către familie.
-E emoţionant să îţi imaginezi cum tu, Suzanne şi ceilalţi din gospodărie munceaţi cot la cot. Umanitate la superlativ.
El zâmbi afectuos.
-Ai mare dreptate. Am lucrat împreună până când Simon s-a simţit destul de bine ca să călătorească spre casă. Surprinsă, spuse: -Simon a fost rănit?
-Destul de grav, dar s-a refăcut complet. Lucas se uită din nou pe fereastră, cu chipul împietrit. Nu rn-am întors în Anglia până în august. Până atunci, toţi răniţii au fost recuperaseră, ori muriseră. Când eu şi Magdalene
am ajuns la proprietatea lui Simon, tot ce voiam era să dorm. Săptămânile de activitate medicală intensă îl epui-4. seră emoţional şi fizic. Mâna stângă stătea pe banchetă lângă dreapta ei, aşa că ea şi-o puse peste a lui. -Ţi-ai câştigat dreptul de a te odihni cât vrei. - Poate, dar e timpul să revin la realitate. Îşi întoarse mâna sub a ei şi o strânse cu blândeţe de degete înainte de a se retrage. Să nu te simţi jignită dacă păstrez distanţa. Va fi stânjenitor să fiu în aceeaşi trăsură cu tine zile întregi când mă simt din ce în ce mai atras de tine.

Simţind cum roşeşte, ea îi răspunse cu aceeaşi sinceritate:

- Cred că şi eu sunt la fel de atrasă de tine. Chipul lui se relaxă, afişând un zâmbet blând şi dulce -Am sperat că aşa va fi. Dar încă sunt multe motive să nu dau frâu acestei atracţii.

Atmosfera dintre ei se simţea încărcată şi plină de promisiuni. Ea se retrase atât cât îi permitea bancheta.

-O parte din mine spune că ar trebui să renunţ la constrângerile sociale de vreme ce sunt deja complet dezonorată. O parte mai înţeleaptă spune că, dacă pot găsi o modalitate să pot contesta la tribunal, trebuie să fiu fără reproş. Totuşi, deşi ştiam asta, am vrut să mă însoţeşti în această călătorie. El zâmbi trist.

- Si eu am fost conştient că o călătorie împreună nu era înteleaptă, şi totuşi iată-ne!

- N-am hotărât că suntem veri? Îţi însoţeşti în mod respectuos verişoara văduvă într-o călătorie tristă.
-îmi voi aminti des asta, spuse el serios. Şi voi aăsi alte teme de conversaţie. De exemplu, cum a fost prânzul tău cu femeile influente care s-ar putea să-ţi

^KlK femei pe care le-a invitat Suzanne au fn,r remarcabile. O ducesă o marchiză, fiice de duce... Xrint protectoare ale Casei Z.on. **cea asociată**

icrin ta. Kendra zâmbi. Cele care l-au cunoscut cu .nnrn^;^, consJclerat că el s-a purtat groaznic. pC ^Eu^cred la fel şi nici măcar nu l-am cunoscut pe m'iifasta, remarcă Lucas. ° Toate au promis să ajute aşa cum pot. A fost... toarte "tfionant. Kendra înghiţi în sec. Au influenţă în faţa ^ilor lor, dar şi putere în societate. Se pare că Denshire Unduieşte după acceptare în cercurile cele mai înalte ale societăţii, dar va fi respins

_E bine. Cenzura socială l-ar putea convinge sa te lase să-l vezi pe Christopher, ceea ce e primul şi cel mai important scop. _ , . ,

Kendra se rugă să fie aşa. Dorind să destindă atmosfera, spuse:

-Ca un premiu neaşteptat, trei dintre ele fac parte clin grupul de doamne care fac scrimă miercuri dimineaţă la Angelo. Am fost invitată să mă alătur oricând vreau. Mulţumită lui Suzanne, ieri mi-am făcut prietene, Lucas! E un sentiment plăcut.

-Acest lucru ar putea fi util dacă ar trebui să propun o lege în Parlament care să-l acuze pe Denshire de infracţiuni, spuse Lucas. Cu cât te cred mai mulţi oameni, cu atât mai bine. În special acele femei ai căror soţi sunt membri ai Camerei Lorzilor.

Ea făcu o grimasă.

-Pentru moment, reputaţia mea scandaloasă pare o problemă îndepărtată. Atenţia mea e îndreptată spre această călătorie.

văzut cât de afectată ai fost când ţi-ai amintit te copilul pierdut, spuse el încet. Azi pari mai liniştită.

Nu era chiar o întrebare, dar ea voia să fie sinceră cu Lucas.

M j^Am_intirea lui Caitlin a mea a fost scurtă şi dureroasa' f ^aCela^ ^timP- eliberatoare. Nu-mi dădusem ^■» în trecutul meu există o prăpastie întuneca- ^K™ când nu mi-am amintit de ea şi de acel scurt r ^când ţinut-o în braţe. Tăcu preţ de lungimomente înainte de a continua. Amintindu-mi de_Ci am simţit posibilităţile pierdute. M-am întrebat _CUm ar fi fost dacă ar fi supravieţuit. Ar fi fost băieţoasâ ca mine? Ar fi semănat cu Christopher? Gemeni fii_nc,j ar fi fost foarte apropiaţi?

-întrebări inevitabile, încuviinţă el.

-Da, dar pierderea unui copil e din păcate obişnui- tă, ceva prin care au trecut mulţi părinţi. Inspiră adânc înainte de a adăuga: Durerea mea nu e unică şi e o mângâiere să ştiu asta.

- Eşti foarte înţeleaptă.

- Nu sunt sigură, dar încerc să accept ce nu poate fi schimbat şi să merg înainte. Cea mai importantă parte a viitorului meu e să-l recapăt pe Christopher.

- Povesteşte-mi despre el, spuse Lucas părând într- ade- văr interesat.

Din nou, înţelegerea lui era ca un balsam.

-Nu întreba niciodată o mamă despre copilul ei pentru că te va plictisi la culme! Cum să-şi descrie fiul, care era lumina vieţii ei? Sunt complet părtinitoare, firește, dar cred că e un băieţel fermecător. Sănătos, cu o fire veselă şi înspăimântător de curajos. Iubeşte să călărească şi să se joace cu copiii din vecini, dar îi place şi să citească şi să înveţe.

-Ebun?

-Asta e o întrebare neaşteptată, dar e una dintre trăsăturile cele mai importante, nu-i asa? spuse ea gân- ditoare. Da, e bun cu ceilalţi copii, aduce acasă animale rănite şi le îngrijim împreună. I_şi _adoră poneiul, pe Patches. înghiţi în sec, simţind un nod în gât. Sau asa era. Cand l-a luat Denshire, Patches a fost aban donat. Christopher a fost smuls de l_ângă tot ce ştia şi iubea.

îşi stăpâni disperarea pe care o simţea la gândul că se putea să nu-şi mai vada niciodată băiatul.

- O să-l găsim, spuse Lucas cu hotărâre, dar lini ' u OttÂ.

_ Qr mai curând cu putinţa. Dar hai să discutăm des-

^ Cum era viaţa ta de călugăr călător: ⁝ , în cenerah a fost destul de plăcută, spuse el. ac- _cp:âr^ schimbarea subiectului. Se uita pe fereastră, "/_maipnile îndepărtate ale Londrei. Era o viaţă rurală 7:_ni5îiră. Călătoream pe cărări, iar fratele Emmanuel era .:_nrăînpiriat cu bucurie oriunde mergeam. Stăteam la ;_errrie. în sate sau în şoproane. Câteodată, dormeam pe rsiie în grajduri. ' _ Qide biblic!

EI chicoti.
- Surprinzător de confortabil dacă erau multe paie sau mult fin. Pacienţii noştri n-aveau multe, dar erau bucuroşi să împartă. Când se ducea vestea că am sosit, oamenii veneau cale de kilometri pentru tratament. Cireodată. îi puteam ajuta. .Alteori, tot ce puteam oferi erau rugăciunile noastre. Nimeni nu pleca de lân- cră fratele Emmanuel fără să se simtă binecuvântat şi mai fericit.
-Cumse purtau cu tine.[7] Fetele din partea locului nu încercau să te ispitească[7]
Lucas făcu o grimasă.
-Din când în când. îmi câştigasem reputaţia de a fi plicticos şi pios, aşa că în curând au renunţat.
Kendra bănuia că asta le-ar fi făcut pe unele fete să insiste şi mai mult ca să-i atragă atenţia, dar Lucas învăţase probabil cum să le evite politicos.
-îmi imaginez că s-ar fi reflectat negativ asupra reputaţiei fratelui Emmanuel dacă ai fi căzut pradă ispitei.
-Da, şi mai rău, ar fi fost dezamăgit de mine. Nu voiam asta.
Lăsară oraşul în urmă, iar acum mergeau printre dealuri înverzite. Kendra şi-i imagină pe cei doi bărbaţi, unul în vârstă şi celălalt tânăr, călărind unul lângă a[nj! pe animalele lor modeste printre dealuri asemănătoare

- Pare să fi fost un om extraordinar.

-Fratele Emmanuel avea o bunătate şi o credinţă de sfânt. Trăia cu un picior în rai. Lucas zâmbi. Nu puteam să-i fiu egal în ce priveşte sfinţenia, dar mă ocupam de treburile lumeşti.

-Te-a îndemnat să depui jurământul?

-Nu, era prea înţelept pentru asta. A spus că ar trebui să o fac doar dacă simt că am o vocaţie reala. N-am simţit asta niciodată. După o pauză lungă, continuă: După ce a murit fratele Emmanuel, mi-am dat seama cât de devotat le eram lui şi abilitaţilor vindecătoare pe care le învăţasem de la el. Asta dăduse un scop vieţii mele.

- L-ai pierdut, ceea ce poate a făcut să devină şi mai important să-ţi reiei munca de vindecător, spuse ea încet.

El se încruntă.

- Nu m-am gândit la asta, dar ai dreptate. Vindecarea e esenţială pentru suflerul meu. Dar nu e de ajuns.

Ea înclină capul.

- Ce ar trebui să se întâmple ca să fie *de ajuns?*

El zâmbi cu tristeţe.

-N-am nici o idee. Cred că amândoi împărtăşim starea de a nu şti exact cine suntem.

Cuvintele lui o izbiră cu forţa bătăii unui clopot. Kendra se definise odată ca mamă, şi administrator de moşie şi o

soţie foarte indiferentă. Acum îşi pierduse copilul, casa şi era despărţită de soţul ei. Se bucura că nu mai era soţia lui Denshire, dar ce era? Şi ce voia să fie.[7]

Voia să fie o femeie puternică. Voia să fie din nou o mamă. Mai presus de toate, voia să deţină controlul asupra vieţii ei, să nu mai fie o victimă neajutorata.

capitolul 1.5

Vrei rit[4]:« era uscata de rAleva zile, aşa cit mersen destul (|(. repede, lini dupa-amiazA tAniu rAiul Ł ııcîık spuse: (. I Jrm;viionre:i cotiturA ne va duce în Camden Keep. Knuli'ii moţăia, dar anunţul o trezi de-a binclea. Mstruşa şi unchiul tfiii ştiu cit vii? JŞi ca aduci un miissiOr? ,.,,„.. , . „ .

.. Le-am trimis un nilet sa 11 anunţ, o asigurit el, \lw se întreba daca le explicase efi musafira lui era faimoasa buly Penshire. Iii era optimist eu privire la reacţiile lor faţfl de ea, dar bărbaţii puleau li câteodată obtuzi În laţu unor chestiuni de felul asta. bineînţeles, Lucas observa mni mult decAt majoritatea barhaţilor.

Când intrară pe poarta deschisa, ea se uită la cAmpu- rilc bine îngrijite şi la pajiştile de narcise.

-Primăvara e un timp aşa de frumos pentru a fi la ţarii! Proprietatea e bine îngrijită şi fnimoasă.

-Când unchiul William s-a retras din India, a decis sil se dedice transformării proprietăţii şi face totul foarte bine.

Drumul coti în faţa unei vaste reşedinţe ce avea înfăţi- şarea unui amalgam de stiluri din diverse epoci. Indurată, Kendra spuse:

-Recunosc cAte puţin din patru sau cinci secole diferite. Cât de mult greşesc? HI rase.

-Cred că în spate se mai ascund vreo câteva secole. Cea mai veche porţiune este acel turn fortificat de pe partea stângă. Aceea e partea originală. Au mai fost adăugate părţi după necesitate, însă nimeni nu a considerat cil trebuie să se potrivească cu restul. E o casă de familie confortabilă, nu o expoziţie.

Nu era de mirare că ei îi plăcea. Era de părere că fami- "lc erau mai interesante decăt expoziţiile. Când trăsura i [cl]J[tlr]j& şi se opri, ea îşi netezi părul şi îşi ascunse o [c 1] rebelă în încercarea de a arăta cât mai respectabil.

Lucas se dădu jos din trăsură şi îi întinse o mâ[n3]

-Va fi în regulă, Kendra. Serios.

-Sper. Zâmbi crispată. Dacă nu, pot afla cum * dormi în grajd cu Magdalene.

-Mă simt tentat să fac asta eu însumi de draeuj-,- murilor de odinioară, spuse el cu o aparentă seriozita*

îşi puse mâna pe braţul lui şi urcară treptele. ajunseră sus, uşa fu deschisă de un majordom cart era foarte îngrijit îmbrăcat, doar că purta un turban. Probabil era din India. Majordomul se înclină.

- Bun venit, Lord Foxton şi doamnă Douglas!

Evident că anunţul privind sosirea lor ajunsese.

În timp ce majordomul le lua pelerina, mantia, pălăria şi boneta, în holul de la intrare apăru un cuplu cu păr argintiu.

- Lucas! Femeia mică de statură şi elegantă îl îmbrăţi- şă. A trecut prea mult timpi
- Nu chiar atât de mult, mătuşă Anna, protestă el,

îmbrăţişând-o la rândul lui. Mai puţin de o lună.
- Dar sunt ani de recuperat, spuse unchiul lui întinzându-i mâna. Bronzat de anii petrecuţi sub un soare tropical, avea aceeaşi siluetă înaltă şi zveftă ca Lucas.
După o strângere de mână fermă, Lucas o aduse în faţă pe Kendra.
-Să v-o prezint pe prietena mea, Kendra Douglas. Am decis că trebuie să fim un fel de veri. Kendra, aceştia sunt unchiul _ş, mătuşa mea, Sir William şi Lady Mandeville. Afişa un zâmbet afectuos. Mătuşa Anna şi unchiul William îrru trimiteau **scrisori** minunate şi rnici cadouri tocmai din India când **eram** copil Puneau alte cadouri şi pentru Simen când am fost luat de fa mi- lia Duvai.
Mătuşa lui chicoti.
- Sunt de părere că roţi copiii dintr^ u - mri h fel Asta nu înseamnă că nu £ Să trebuie tnV mai puîine motive *o facă. Se ** certa, dar le dă
• | că Sir William fusese înnobilat pentru servi- probaij n jj a şj avea un aer autoritar. Simţindu-se ciile S,Kendra spuse: _
int a spus că nu vă veţi supara daca vine cu o stra- 'Îi^dacă nu doriţi asta, pot să mă duc la un han. ină' r'i! Orice prieten al lui Lucas este bine-ve- 'rmbetul lui Lady Mandeville era primitor, dar nit'- au ageri în timp ce o examina pe Kendra. rl că încerca să determine natura relaţiei dintre 3 1 ei şi această femeie ciudată şi probabil se întreba neP° Kendra era în doliu. Te conduc în camera dumita- fcfsă te împrospătezi. Apoi putem bea cu toţii o ceaşcă
^CeÎ prăjituri şi multe întrebări. Kendra presupuse că era de aşteptat.
.Mulţumesc, ar fi **minunat!**
Lady Mandeville o însoţi pe Kendra sus pe scări spre un dormitor frumos mobilat şi spaţios. Cu un pat cu baldachin, birou, canapea şi dulap, era decorat în nuanţe elegante şi feminine de verde, roz şi crem. Kendra ¿âmbi şi se îndreptă spre fereastră. -Ce cameră frumoasă şi ce priveliţte minunată! Vechiul turn se găsea în stânga, pietrele aurii lucind sub soarele târziu de după-amiază. Fereastra ei dădea spre grădinile îngrijite ce abia se trezeau din somnul de iarnă, în vreme ce în depărtare dealurile erau împestriţate cu ogoare şi păşuni.
-îmi place felul în care casa reflectă atâtea epoci. Camden Keep e o proprietate veche de familie sau dumneavoastră şi Sir William aţi cumpărat-o după ce v-aţi întors din India?
-Ho veche proprietate de familie, dar îi aparţine lui Lucas, nu nouă.
Surprinsă, Kendra se întoarse spre femeia mai în vârstă.

dumnLo^tr dat Seama‹ El Vorbea dC Ca Ca fiind a

Mătuşa lui zâmbi.

-E foarte respectuos faţă de sentimentele noastre Ştii că Lucas a fost dat dispărut şi presupus mort vreme de câţiva ani? Când Kendra încuviinţă din cap, bătrâna continuă: După şapte ani, a fost declarat mort, aşa că titlul şi proprietatea i-au revenit lui William. El crescuse aici ca fiu mai mic şi a fost bucuros să revină. Apoi, ca printr-o minune, s-a întors din morţi, şi totul s-a schimbat din nou.

Curioasă, Kendra întrebă:

-A fost greu să renunţaţi la toate astea?

-Deloc. Deşi avocaţii au făcut o mare tevatură, de fapt nu s-a schimbat nimic. Lucas a spus că trebuie să considerăm Camden Keep şi casa din Londra ca fiind ale noastre. Firește, e oricând bine-venit în ambele case.

- E minunat că vă înţelegeţi aşa de bine.

Lady Mandeville râse.

-Nu e greu. Nu avem copii care să poată moşteni titlul şi averea. Lucas ne e ca un fiu, iar ziua în care am aflat că e în viaţă şi că vine acasă a fost una dintre cele mai fericite din viaţa noastră. Privirea ei deveni gânditoare. Firește, lucrurile se vor schimba când Lucas seva căsători, dar nu le vom face probleme lui sau soţiei lui.

Auzind ce nu fusese rostit, Kendra spuse:

-Nu trebuie să vă întrebaţi dacă eu as putea deveni o problemă. Sunt o femeie divorţată, reputaţia mea e ruinată şi mi se interzice prin lege să mă mărit'din nou. Sper să îmi construiesc un caz ce îmi va permite să îmi recapăt fiul, dar reputaţia e irecuperabilă. Eu şi Lucas suntem prieteni, nu amanţi.

Privirea celeilalte femei se ascuţi.

- **Dumneata ai fost Lady Denshi«? Am auzit de acea** chestiune. A **fost destul de... scandaloasă.**

Kendra oftă dezamăgita, dar nu se **miră.**

. într-adevăr, **foarte scandaloasă. Aş** putea să că dovezile împotriva **mea au fost mventate** de Denshire,• ₙ**ici un motiv să mă credeţi pe cuvânt, dar nu** ᵃᵛᵉ**j^**ᵤ ⁿᵃˢ**tere unei situaţii jenante. O să-I rog NU** ^ᵉᵃᵁ ⁵**®** ᵐᵃ **aucă la cel mai apropiat han. f^Viandeville ridică din sprâncene.**

5 fără un motiv nucinuai. ^ —- " — „**ietena** amănunte despre scandal din pune-
vhia aştept ˢᵃ ᵃ
^Sele vedere.
T ■ nevoie. în afară de faptul că eşti oaspetele lui
ⁿ^ₜₐ ₑ casa lui, nu pot crede că i-ai devenit ᵤₙ motiv întemeiat.
Eşti bine-venită aici.
¡te]
dr^respiră, dorind să existe posibilitatea de a face din familia aceasta generoasă şi cu inimă largă. Pᵃʳᵗᵉ p₀ₛibiI, dar era recunoscătoare pentru acceptarea rUdy Mandeville. Aşa cum spusese Lucas, mătuşa şi Inchiul lui erau foarte îngăduitori.

Mulţumesc. Voi fi bucuroasă să vă explic ce s-a întâmplat ai adevărat.

-Ne poţi spune cand vom lua ceaiul, zise Lady Mandeville. Apoi Lucas va dori să te ducă la Magdalene. Ţi-a povestit despre ea.[7] -Da, aştept cu nerăbdare s-o cunosc. -E cea'mai drăguţă măgăriţă. Lady Mandeville schiţă un zâmbet poznaş. Lucas poate avea Camden Keep, dar va avea probleme dacă va dori s-o ia pe Magdalene de la noi!

Lucas fu mulţumit, dar nu surprins că momentul ceaiului decurse aşa de bine. Bănuia că mătuşa lui şi Kendra avuseseră o discuţie ca între femei, în vreme ce el şi unchiul lui se ocupaseră de nişte chestiuni legate de proprietate. În timp ce mătuşa şi unchiul lui ascultau cu cea mai mare atenţrie, Kendra îşi descrise pe scurt situatia şi spe**tele** de ₐ recăpăta custodia asupra lui Christopher.
tă dar?⁶ P∘VeStea de sufidente ori ^cât să fie cizela- ᵗᵁ?¹ ᶜᵒⁿᵛingătoare. însă nu menţiona nimic
hhuy Jo Putncy
despre fiica ei pierduta sau despre scopul acelei căla$_{torii}$ Lucas bănui că era prea intim şi dureros.

Când terminară ceaiul şi prăjiturile, Lucas spuse:

-S-a tăcut frumos afară. E mai mult vara decât p_r|. mâvarâ. Ţi-ar plăcea să faci o plimbare cât mai e lumina, Kendra? As \Tea s-o cunoşti pe Magdalene.

Ea râse, ridicându-se în picioare.

-Mi-ar plăcea să cunosc această măgăriţa încântătoare.

-Bucură-te de soare, dragă! spuse mătuşa lui. Cina va fi la ora obişnuită.

Lucas o însoţi pe Kendra spre o uşă laterală ce ducea spre grajduri. Când ieşiră, el spuse:

-Mătuşa şi unchiul te plac.
Kendra îl luă de braţ, atingându-l uşor şi relaxat.
- Şi mie îmi place de ei. Ai avut dreptate că sunt îngăduitori. Îi aruncă o privire piezişă. Nu mi-am dat seama că proprietatea e a ta până când nu mi-a pomenit mătuşa ta de asta.
El ridică din umeri.
- Dreptul de proprietate e limitat la familie, nu se poate vinde, aşa că mi-a revenit mie, deşi mai drept ar fi să-i aparţină unchiului William. El a crescut aici, apoi a administrat proprietatea şi a făcut-o bine mulţi ani.
Ea arătă spre grădinile îngrijite şi clădirile anexe din piatră cu parina vremii.
- Simţi că eşti acasă?
Era o întrebare la care nu se gândise.
-Nu chiar, recunoscu el. Apropo'de discuţia de mai devreme despre faptul că nu prea stim unde ne e locul. Cele mai vechi amintiri sunt aici dar după ce m-a luat familia lui Simon, m-am întors doar ocazional. Mi se părea a fi casa unchiului William. El a crescut aici şi tot aici s-a căsătorit cu mătuşa Anne. Mă simt ca un musafir.

-Simţi asta din cauză că n-ai petrecut mult timn la Cam den Keep sau pentru că nu te simţi demn să" fii stăpân aici? întrebă ea încet.
se simţi de parcă îl lovise în abdomen. Ce ar fi creta tăi lui! un erou marinei, despre fiul dezonorat?
era demn de titlul şi de averea Tatăl lui petrecuse asa de ffi crezut tatăl lui că era .d— J —' ' • 1 L'Iiei? Imposibil dc ghicit. mare, încât Lucas nu-l cunoscuse prea bine.
jnult timp P e
jncruntindu**-se, spuse:**
, Ai talentul **de** a **pune întrebări dificile.** Hai **să-ţi pun** . ~ una.
La **Denshire** Park **te simţeai acasă? îţi lipseşte** viaţa de acolo? . . .
Ea tăcu preţ de câţiva paşi, în timp ce traversau curtea spre grajduri.
-Mă simţeam confortabil acolo. Simţeam că era casa lui Christopher, iar eu eram administratorul lui, făcând tot ce îmi stătea în putinţă să-i asigur viitorul. Mă gândeam oarecum că aş putea trăi acolo ca o văduvă bătrână cu nepoţi în jurul meu, spunându-le poveşti despre copilăria tatălui lor. -E un vis frumos, spuse încet Lucas. încă s-ar putea adeveri. Ea oftă.
-Viitorul meu e prea incert pentru visuri. Hai să vorbim despre lucruri mai interesante! Povesteşte-mi despre măgari! Ai călătorit pe un măgar pentru că, în postura de călugăr, trebuia să fii umil?-E o insultă la adresa măgarilor, spuse el zâmbind vag. Nu sunt la fel de arătoşi precum caii şi nici la fel de rapizi, dar au o rezistenţă nesfârşită şi sunt mai inteligenţi. Sunt de admirat şi la fel de buni precum caii. Doar

că sunt diferiţi. -Cum ai căpătato pe Magdalene? **-Un fermier belgian şi familia** lui se îndreptau spre **tifgcând căruţa lor s-a răsturnat** de pe drum şi câţiva din **e> au fost destul de grav răniţi.** Eu şi fratele Emmanuel **warn în apropiere, aşa că am** fost chemaţi să ajutăm. **Am îngrijit familia în următoarele** două săptămâni. **I**-am [6]p **fermierului că nu era** necesar să ne plătească, dar **e v°ia să facă totuşi ceva, aşa că** ne-a oferit-o pe bătrâna lui măgăriţă. Nc-a spus că era prea epuizată pcnt munci grele la fermă, clar s-ar putea dovedi folosito^ pentru noi. " re

- Evident că a avut dreptate, spuse Kendra cu un zânv bet încântător.

Cu tenul ei extrem de deschis, îi stătea foarte bine în negru. El îşi aminti să-i răspundă.

- Fratele Emmanuel avea un măgar pe nume Caesar, care l-a purtat cu credinţă ani întregi, aşa încât măgăriţa asta a devenit a mea. Nu fusese strigată altfel decât *măgăriţa.* M-am gândit că merita un nume mai impresionant, aşa că am botezat-o Magdalene. Era într-o stare precară când ne-a dat-o fermierul, dar în timp şi cu îngrijire, şi-a revenit.

Lucas îşi folosise talentul special de vindecare şi aflase că funcţiona la animale la fel ca la oameni.

Kendra râse.

- Sper că a apreciat răsfăţul.

- Se pare că da. Intrară în grajduri, iar Lucas se îndreptă spre colţul din spate. Când văzu un rândaş, întrebă: Ce mai face Magdalene, Harris.[7]

- E bine, domnule. Tânărul înclină capul politicos. Simte mai tare frigul zilele astea, aşa că noaptea o bag înăuntru. E în boxa ei obişnuită.

în timp ce rândaşul ieşea, Lucas murmură:

- Observi că inspiră protecţie. Uite-o în boxa din colţ!

Interiorul grajdului era întunecat, dar măgăriţa albă din boxa liberă era inconfundabilă. Recunoscându-l pe Lucas, ea înălţă capul şi îl salută cu ceva între un nechezat şi un zbierat.

- Kendra Douglas, ţi-o prezint pe Magdalene, spuse Lucas cu o formalitate ironică, apoi deschise uşa şi intră [în]Xalene avea urechile blege şi dizgraţioase, ca toţ^măgarH^şi ochi mari şi umezi, ce păreau a oglindi T .¡unea vârstei. Cand II dadu un ghiont afectuos întek PC,UI;

nul el spuse: CU Da bătrânico, şi eu mă bucur să te *văd!* Eirnare pentru un măgar, observă *Ke*ndra. ~Da bănuiesc *că* mama *ei* era *cal de* povară. Cu T ¡e 'mâini, Lucas o scărpina cu afecţiune pe coama 3 f6 să Dacă Magdalene ar fi fost pisică, ar fi început ^ 0 g Oriunde mergeam, copiii voiau să se urce pe Sa încăpeau trei sau patru pe spatele ei dacă erau mici. întotdeauna

era blândă şi răbdătoare cu ei. Kendra intră în boxă, gângurind drăgăstos. Nu esti tu o fată drăguţă.[7] Urechile alea blege sunt

^-Fac ca urechile cailorsă pară nedezvoltate, încuviinţa Lucas zâmbind.

' -E o măgăriţă mare, cu o personalitate pe măsură.

Kendra îndoi *degetele* s-o scarpine pe părui alb. Magdalene scoase un sunet vesel şi îşi înclină capul într-o parte atât de *energic, încât o* împinse înapoi. Când Kendra îşi pierdu echilibrul, Lucas înainta *şi o* prinse din spate. Ea căzu peste el, *iar* pentru o *clipă* lumea se opri în loc.

Ea îl ţinuse de braţ în timp ce merseseră şi plânsese în braţele lui, dar până acum nu se atinseseră aşa. Era lipită cu totul de el, numai rotunjimi calde şi feminine şi un parfum subtil, provocator. Contactul era intim şi profund excitant. Aproape împotriva voinţei lui, mâinile lui Lucas co- borâră pe braţele ei, până la talie. Simţi zvâcnirea sângelui prin straturile de haine. Urmă un lung moment de tăcere. Apoi ea se întoarse în braţele lui *şi îl privi* intens cu acei ochi care îşi schimbau culoarea. Când privirile [II] se întâlniră, el ştiu că ea îl *vedea pe el* asa cum *el o vedea* pe ea.

Nu-şi putea aminti când strânsese ultima dată o femeie waţe. Şi era flămând, atât de flămând! Mişcându-se cu P> se aplecă să o sărute, dându-i timp *să* se retragă.

Nu o făcu. în schimb, se lipi de el şi îl luă pe după ?âr apoi în profunzimea caldă a gurii ei el găsi o foamehf$_e$(ca a lui. Avea un gust aşa de dulce în timp ce se explo rară unul pe celălalt!

încordarea şi dorinţa creşteau, reciproce şi p$_{re}$. sânte. Fusese singur atâta vreme! Acum voia să fie aproape de ea pentru vecie, iar pasiunea să-şi urmeze cursul firesc. Era o nebunie, dar îl făcuse să se trezească la viaţă.

Cu toate astea, deşi îşi încălcase cuvântul, încă era un gentleman, aşa că îşi spuse că trebuia să-i dea drumul. *Trebuia.*

Hotărârea lui fu ajutată de Magdalene, care îşi băgă capul între ei, împingându-i pe amândoi înapoi. Lucas scoase un râset nesigur şi se retrase, încă sprijinind-o pe Kendra, dar sărutul se sfârşi.

- întotdeauna am ştiut că Magdalene e un suflet bă- trân şi înţelept.

Kendra zâmbi trist.

- Evident, e mai înţeleaptă decât noi doi. îşi dădu părul de pe faţă, încercând să se aranjeze. Mă întrebam cum ar fi să te sărut, iar acum ştiu. Din nefericire, vreau s-o fac din nou.

-Aş putea deveni dependent de săruturile tale. O mângâie blând cu dosul palmei pe obraz. Uşor, aşa de uşor... îmi amintesc de toate motivele pentru care e o idee proastă. în

loc să merg cu tine în trăsură, voi lua un cal din grajduri şi te voi însoţi călare în ultima parte a călătoriei.

- Probabil că va ploua. E mult mai confortabil în trăsură Când el ezită, ea continuă: Suntem adulţi. Ar trebui să putem păstra distanţa unul faţă de celălalt.

-Putem, dar vom dori?

-Nu, dar o vom face.

Deveni serioasă, iar **el văzu cum acceptarea** tristă luă Locul căldurii din ochii **ei. Situaţia ei era** aşa de dificilă

,r *fi fost. nevoie* de un *mim:*ol să HC rezolve într-l qip feria'rc:, cl credea în miracole.

capitolul 16

Restul şederii Kendrei la CarncJen Keep fu în /rf)C respectabil, iară vreo indecenţă din partea ei sau f'lui Lucas. Fură invitaţi să revină la întoarcerea *din* călătorie. Poate că atunci Kcntlra putea discuta despre 5Copul acestei călătorii.

fn dimineaţa urmatoare, plecara cu trăsura spre Little Dauntrey, care era la o jumătate de zi distanţă spre vest. Lucas stătea în faţa ci, cu picioarele lungi atent îndepărtate de ea. Totul era foarte cuviincios. ' Dar ea avea să preţuiască pentru totdeauna amintirea acelui dulce şi arzător sărut din ziua precedentă. Nu putea vedea un viitor onorabil pentru ei, aşa că refuza să creadă că puteau avea parte în viitor de mai mult de- cât de nişte sărutări. Nu avea suficientă speranţă în ea să creadă că ar fi *posibil. Din* fericire, avea o memorie foarte-foarte bună.

La amiază, se opriră să mănânce în Great Dauntrey. După ce mâncară, Lucas luă harta pe care o împrumutaseră de la Simon, şi Kendra veni să participe la discuţia cu hangiul. Lucas întrebă: -Există în apropiere un sat numit Little Dauntrey? Hangiul, un tip solid cu părul cărunt, răspunse: -Nu, dar există Lower Dauntrey nu departe de aici. Poate că asta e ce căutaţi?

Kendra îşi aminti dureroasa confuzie mentală a călătoriei de coşmar.

-Ar putea fi. Sunt destul de sigură de Dauntrey,

Red Lion^3 ^ l,WtT) UU UttIe Exİstă Un han nUmit Hangiul încuviinţă din cap.

*Mmy jo Pul*NC\/

~ Da. Şi-a schimbat: stăpânul acum doi sau trei ani dar a păstrat acelaşi nume.

După ce fu hotărâtă dirccţia de mers, Kcndra î| însoţi pe Lucas afara la trăsură şi o porniră din nou la drum. Se sili să-şi descleşteze mâinile în timp cc înaintau. Acum, când era aşa de aproape de a afla soarta copilului ei pierdut, încordarea era aproape insuportabilă.

Nu ploua, dar cerul cenuşiu şi norii joşi erau amenin-ţători. O vreme potrivită pentru acea zi. Privind afară pe fereastră, ea spuse:

-Chiar dacă hanul şi-a schimbat stăpânul, poate câ sunt servitori vechi care ar putea să-şi aducă aminte ce s-a întâmplat.

-Vom găsi pe cineva care ştie ce s-a întâmplat în ziua aceea, spuse calm Lucas. Vom sta cât e nevoie.

încă o oră de mers pe un drum ce era mai degrabă potecă îi aduse lângă nişte case risipite la marginea satului Lower Dauntrey. El întrebă: -Arată cunoscut, Kendra?

- Poate. încercă să-şi imagineze satul acoperit cu zăpadă viscolită. Dar aveam dureri mult prea mari ca să-mi amintesc.

- Hangiul a spus că Red Lion este la celălalt capăt al uliţei principale.

Kendra îşi trase răsuflarea când apăru biserica. -Ăsta e locul! îmi amintesc turnul bisericii. Rotund la bază şi hexagonal în vârf. N-am mai văzut unul la fel. Am îndreptat câteva rugi tulburate spre el.

- Hai să ne oprim şi să vedem dacă ne putem uita în registrul eparhiei, sugeră Lucas. Naşterile din sat ar trebui să fie înregistrate aici.

- S-ar putea găsi şi înregistrări ale copiilor născuţi aici chiar dacă mama era în trecere.[7] întrebă ea nesigură.

- Posibil. Amănuntele conţinute de registre diferă în funcţie de persoana care le notează. **Lucas făcu semn** vizitiului să se oprească în faţa **bisericii. O tablă tocită** , „.mc fipiinc» c:1 híwírlci *sv* nume;. Ssiinr Mary „f rhc ⁽·ʳ 1 L (>llrwi era midi *iii* ínam* veche, ilar avea im aer H⁽·:·ⁱ ' j,ir (;i,iten era foarte bine îngrijiră, '^LVrcuirA de stejar era legat;! În fier şi grea, inel , ^j/l ¡1 vet hîiuii. Lucia o deschise, şi Kcndra intră " l u i . Interiorul era răcoros, şi cerul cenuşiu îl Ix'rii nil înrunccoH, clar, diul intră, Kcndra auzi Vrtr! CAnd ochii i se obtynuíríi cu lumina, se uită spre ''J^'j vil7.u o rMrîi femeie aranjând două vase cu flori primiivîirá tfi verdeaţă ajutată de o fetiţă tic trei sau poare psirni uni,

/Auibiiul Iii vederea lor, Kcndra puse cALeva monede Jn ;;i(iil milei apoi înainlil, Tânăra ridică privirea când sc iipi'opiunl. Rochia era uzară şi refăcută de repetate ori, Jur femeia avea o voce cultivară.

[Iun venit la Saint Mary of rhc Ficlds. Vă por ajuta cu ceva?

- Mulţumesc, spuse Kcndra. Ani vrea să vedem registrele bisericii. Vicarul c disponibil? TA 11 ftra zAmbi.

-Soţul meu, domnul I lutton, c ajutor do vicar aici. E în biroul bisericii, lucrează la o predică, dar sunt: sigură cil va ii bucuros să se întrerupă. Biroul o chiar aici în spate. Le făcu semn să o urmeze pe o uşă îngustă din dreapta naosului, lAngă capela Fecioarei Maria.

Biroul era o încăpere mică, luminată de două lămpi, şi pereţii cran acoperiţi cu rafturi pline de cărţi. Mai era **un** şcmlneu, acum nefolosit. Ajutorul de vicar se k'ta pe treapta cea mai de jos a ierarhiei bisericeşti şi, **drept urmare, era** plătit cu o sumă care doar să îi asigure **supravieţuirea,** ceea ce însemna că nu se risipeau bani **Pe încălzirea** inutilă. Un birou uzat ocupa cel mai mult **$Paţiu, iar în spatele** lui şedea un tânăr cu ochelari care **$<j**

^crunta la pagina din **faţa** lui. Când intrară, el se **întrebător,** dar se ridică atunci când văzu că intră **[0] femeie.**

Mary ¡o I'utwy

Bunii ziua, domnul': *lfuttr,n, %puy*. ;

Luca* MabilKeră cum v: *prezint/.:,* ho^rând ^ ^folokea&r/i numele de după călătorie pemr/j c* Y hche cunoscută când născuse în aceu -^r. Sur/j-Y Denshirc, iar acesta e vărul meu, Lord Fo/ron.

- Mă bucur vă cunosc, Apu.v: el amabil, deU nedumerit de vizita acestor oaspeţi importanţi.

Soţia lui ftpu.se îndatoritoare:

- Vor hfi se uite în registre, dracul meu. Nu exUiivrtr, regulă care să interzică asta, nu-i a.?a?

-Nicidecum. Sunt înregistrări publice. Domn;'. Hutton căută în buzunar şi găsi un inel rnic de ckd apoi se întoarse spre un dulap cu o încuietoare dubli Când deschise uşile, spuse: Sunteţi interesaţi *dt un* an anume?

- Da, 1806. Kendra îşi scoa.se mănuşile şi începu sâk răsucească nervoasă. Acum nouă ani în decembrie. eu ţi soţul meu am fost surprinşi de un viscol în vreme ce ne îndreptam spre casă pentru a naşte. Copilul a venit devreme, aşa că ne-am adăpostit în hanul local, Red **L**ïOIL A fost chemată o moaşă, dar eu am fost foarte slăbiţi iar viaţa mea era în pericol.

Domnul Hutton scoase volumul marcat cu 18C6 din raftul din mijloc şi îl puse pe birou.

-Aşa? spuse el încurajator, înţelegând că mai era ceva de spus.

Fiul meu, Christopher, s-a născut şi e un băiat sănătos. Dar, pentru că eram slăbită şi aveam mari dureri, mi s-au administrat doze mari de opiu. Există câteva zile despre care nu-mi pot aminti. Trase adânc aer în piept şi îşi dădu seama că îl ţinea pe Lucas de mână când ajunse la partea cea mai dureroasă a istorisirii. Abia acum câteva zile mi-am amintit *că* Christopher a **avut** o soră geamănă. Cred că s-a născut a doua **şi era extrem** de plăpândă. **1** se strânse gura. **Mai târziu, nimeni nu mi-a** spus despre ea. Presupun **că n-au vrut să-i jelesc pier**derea. Dar acum mi-am **amintit şi am venit aici să aflu**întAmplat.cu ca. Nu puni sa repere cruda porunca [cc]|^p[c]iishirc: *să* .sc *scape de ea.* Când Lucas o strânse de [fl] !"/, [c;1] «-o liniştească, ca continuă: Speranţa mea c [r]?[i] "trăit suficicnr încât: sa fie botezată şi poate îngrozii în cimitirul dumneavoastră. Vă amintiţi ceva din roate astea? Vl cladnă din cap cu o expresie plină de compasiune, -îmi parc rău, sunt la Saint Mary doar de trei ani. Kj,'iin auzit nimic despre povestea dumneavoastră. Soţul putut sa vă spună ce s-a întâmplat? VrAnd sa spună cAt: mai puţin cu putinţă, ea răspunse: - După naşterea moştenitorului său, am dus vieţi - iproape complot separate, iar acum suntem definitiv în- srrilinsiţi. Nu există nici o şansă ca el să-mi vorbească şi ivare nici un interes legat de o fetiţă care nu a supravieţuit'. Odată ce mi-am amintit de naşterea ei, mi-am dat scama că Lower Dauntrey ar ii cel mai bun loc în care şi aflu răspunsuri. Vocea i se stinse spre şoaptă. Dacă e îngropaţii aici, aş vrea să merg la mormAntul ei şi... să-mi iau rflmas-bun.

-îmi pare atât de rău! spuse doamna Hutton, strân- gAiul cu putere mâna fetiţei ei. Fără îndoială, cei care nu V'au spus despre fetiţa dumneavoastră au fost bine intenţionaţi, dar e greşit să ascunzi astfel de informaţii unei mame.

-Sunt perfect de acord, spuse Kendra fără a-şi putea **ascundc** amărăciunea din glas.

Lucas o strânse din nou de mână înainte de a-i da **drumul.-Hai** să ne uităm în registrul eparhiei! S-ar putea să **ne spună ce** avem nevoie să ştim. **Ajutorul** de vicar deschise registrul. **"Decembrie** aţi spus? Dădu paginile până la sfârşitul ^trului. Aici e o secţiune pentru naşteri şi botezuri. **[to]»tcam** douăsprezece înregistrări, spuse el înţele- [1 Un nu]'năt destul de mare de naşteri într-o lună, dar am fost întotdeauna de părere că decembrie reflecta rezultatele sărbătoririi primăverii.

Kendra şi Lucas se înghesuiră lângă el ca să studieze pagina. însemnările erau greu de descifrat. înspre partea de jos a paginii, ea citi: „Onorabilul Christopher Douglas Hawthorn, fiul lui George Hawthorn, Lord Denshire din Denshire Park, şi al soţiei sale Kendra, fostă Douglas ca fată,

11 decembrie 1806, botezat separat". Dar nu există nici o înregistrare pentru fetiţa născută în acea zi.

Cu gura uscată, Kendra întrebă:

- Unde e lista cu decese?

Hutton răsfoi registrul spre acea secţiune. Ea cercetă pagina şi văzu înregistrarea unui băieţel născut mort spre sfârşitul lunii decembrie, dar nu exista nici o menţiune despre o fetiţă în acea lună.

Ajutorul de vicar spuse prudent:

-E posibil ca din cauza bolii dumneavoastră să vă fi imaginat fiica?

Kendra se gândi la greutatea uşoară şi caldă a pruncului din braţele ei, apoi rosti categoric:

- Sunt foarte sigură cu nu mi-am imaginat.

-îţi aminteşti numele moaşei care te-a ajutat? întrebă Lucas. Ea cu siguranţă şi-ar aminti. Mi-ai spus că era blândă şi că trebuie să fi fost pricepută pentru că tu şi Christopher aţi supravieţuit unei naşteri dificile.

-Nu-mi amintesc numele ei. Nu sunt nici măcar sigură că l-am ştiut vreodată. Kendra se încruntă. Poate că nu era din Lower Dauntrey. Am o vagă senzaţie că a fost chemată de mai departe. Poate dintr-o altă eparhie.

Hutton îşi întrebă soţia:

-Moaşa ta era din Great Dauntrey, nu-i **aşa**[7] îmi amintesc că ai fost mulţumită şi **liniştită de felul în** care a avut grijă de tine şi de copil când **s-a născut Elizabeth**

-Doamna Lowell, spuse **imediat soţia lui. Da îmi** fusese recomandată ca fiind cea **mai bună moaşă din**

j $_{a}$ (b*t extraordinară. Pot sa vă spun unde stă dacă ^¿mergeţi la ea.

^{ue}- Mulţumesc, spuse Lucas. Ar avea vreun rost să mer- "\$_{z}$ han pentru a afla dacă îşi aduce aminte cineva Ji întâmplat?

Hutton spuse: \"u cred. Hangiul cel nou şi<a adus membrii familiei , Ceaşcă la han după ce l-a cumpărat. Nu cred ca ~I_{eU}nul dintre vechii servitori să mai fie acolo. ^{u} ^$_{ume}$le doamnei Lowell îmi sună cunoscut, spuse Kendra încet. Ne puteţi spune unde stă? Aş vrea să o vizitez în această după-amiază.

„Vă voi desena o hartă, spuse doamna Hutton. Stă pe P$^{artea\ asta\ în}$ Great Dauntrey, deci nu este asa de departe. Se aşează pe scaunul modest din lemn de lângă birou şi desenă o hartă clară şi simplă. Dân- du-i-o Kendrei, spuse cu blândeţe.- Sper să aflaţi ce vreţi să ştiţi.

Gâtuită de emoţii, Kendra îi mulţumi şi plecă împreună cu Lucas. Afară, vorbiră cu vizitiul despre noua lor destinaţie. El

îşi aminti drumul pe care o luaseră de la Great Dauntrey şi îşi spuse că nu avea să fie greu să găsească locuinţa moaşei.

în trăsură, Kendra îl luă tăcută de mână pe Lucas şi îl trase lângă ea. Deşi căzuseră de acord că puteau fi doar prieteni, se puteau tine nevinovat de mână când era nevoie de o atingere. înţelegând gestul fără cuvinte, mâna mare şi caldă a lui Lucas o strânse pe a ei. Simţind cum încordarea cedează, Kendra spuse: -Mulţumesc pentru că ai venit cu mine în această călătorie, Lucas. El îi zâmbi.

-Mă bucur să-ţi fiu de folos. Şi îmi place compania ta. **- Nu sunt sigură** de ce, spuse ea ironic. încă de când **ne-am reîntâlnit în** sala de bal am fost doar o sursă **de probleme.**

L

Mmy jo PulncAf

-îmi pincc felul în cnre înfrunţi problemele,spusecl serios. Eu am fugit de ele timp de ani întregi. Tu eşti u$_n$ exemplu bun.

Ea râse.

-Nu cred că mi-a mai spus cineva vreodată că sunt un exemplu bun. Dar îmi place cum sună.

în timp cc se relaxau legănaţi de trăsură, Kendra pri- vea pe fereastră.

-Sper ca doamna Lowell să fi fost moaşa mea. Aşa cum am spus, numele îmi sună vag cunoscut, dar poate că îmi imaginez.

- Dacă a fost moaşa care te-a ajutat, va şti ce s-a în- tâmplat, spuse încrezător Lucas. Dacă nu a fost ea, le va cunoaşte pe celelalte moaşe din partea locului care puteau fi chemate. într-un fel sau altul, vei putea face pace cu copilul tău.

Ea aşa spera. Lucas era un bărbat minunat de liniştitor.

în timp ce o cotiră spre Great Dauntrey, Lucas spuse gânditor:

- Ca baron, controlez existenţa tuturor bisericilor din eparhiile de pe proprietatea mea. Vicarul din Camden e bătrân şi cu o sănătate precară. I-a murit soţia de curând şi vrea să se mute cu fiica cea mare şi familia ei. Crezi că domnul Hutton ar fi un bun înlocuitor?

-Cred că e o idee minunată! răspunse ea. El şi soţia lui sunt amabili, inteligenţi şi săritori. Amândoi par să fie afectuoşi, iar dacă e să ne luăm după cărţile acelea, domnul Hutton e un om educat. Orice eparhie ar fi bucuroasă să-i aibă. Iar vicarii au un venit bun, ceea ce cu siguranţă ar fi bine-venit pentru domnul Hutton

?1 -Voi vorbi cu unchiul William despre asta. Va dori să-l cunoască pe domnul Hutton, dar cred că va fi

Denshire controla câteva locuinţe. Când una devenea disponibilă, o vindea celui care oferea cel mai mult

,• ic pentru el. îi aruncă lui Lucas o privire „eea ce k^cur că tu eşti mai preocupat de bunăstarea C ie: i5â. . a oam enilor decât de veniturile tale.
ep^l^flarg către ea.
zam\nrU costisitoare, aşa că îmi pot permite să fiu HI ar fi fost stânjenit dacă ea i-ar fi spus că ^ tm'bun, dar chiar era. Lumea avea nevoie de toţi eraU nii buni pe care îi putea câştiga. cart[160]
Indicaţiile doamnei Hutton erau clare şi nu fu dificil - săseasc ă locuinţa doamnei Lowell, o căsuţă de piatră ^rrasâ. Din coş ieşea fum, aşa că trebuia să fie cineva acasă- Lucas o ajută pe Kendra să coboare din trăsură.
_ poate că îţi vei primi în curând răspunsurile, spuse el încet.
Ea reuşi să zâmbească.
-Sper şi eu. Când voi şti ce s-a întâmplat cu Caitlin a mea, mă voi putea ocupa din nou de celelalte probleme ale mele.

Lucas bătu la uşă, iar aceasta fu repede deschisă de o fată blondă şi slabă de vreo 16 sau 17 ani. Şorţul ei, făina de pe mâini şi aromele delicioase spuneau că făcea prăjituri. Kendrei i se tăie răsuflarea pentru că faţa rotundă şi drăguţă a fetei îi aduse aminte de faţa blândă a unei femei mai în vârstă care îi spusese cuvinte de alinare în timp ce se apleca asupra trupului ei contorsionat de durere.

-Trebuie să fii fata doamnei Lowell, nu?

- Da, sunt Maggie Lowell. Se uită la mijlocul Kendrei. Aveţi nevoie de serviciile mamei mele? De obicei, vede pacienţii dimineaţa.

-Acum nu sunt pacientă, spuse Kendra, dar în trecut **ªm fost. Sunt Lady** Denshire, iar în decembrie acum **n°uă ani am născut** prea devreme în timp ce călătoream. **Ne-am oprit la hanul** Red Lion din Lower Dauntrey. Am **fost foarte bolnavă** şi îmi amintesc puţine lucruri, dar

IH

r

Mary jo Putney

mama ta m-a îngrijit şi trebuie să vorbesc cu ea d ce s-a întâmplat. " sPre

Fata se încruntă şi se dădu într-o parte, făcând I semn să intre. ' e

-Am auzit despre dumneavoastră pentru că **mama nu** îngrijeşte prea des o lady. N-a venit acasă timp de câteva zile. Când s-a întors, a spus că s-a temut să nu vă piardă dar aţi supravieţuit şi aţi avut un băieţel drăguţ.

-A spus ceva despre o fetiţă? întrebă Kendra încordată. Mi-am amintit recent că fiul meu a avut o sorâ geamănă prea slabă pentru a supravieţui. Urăsc faptul că am uitat de propriul copil! Sper să aflu unde e îngropată ca să pot merge la mormântul ei.

Expresia fetei se întunecă. Uitându-se la Lucas, ea spuse:

- E soţul dumneavoastră? Ar trebui să ştie pentru că a fost acolo.

-Sunt vărul şi prietenul ei, explică Lucas. La vremea aceea eram în armată, aşa că nu ştiu ce s-a întâmplat, dar m-am oferit s-o însoţesc pe Lady Denshire în căutarea ei.

Maggie Lowell ezită mult înainte de a lua o hotărâre.

- Cel mai bine e să vorbiţi cu mama. E în vizită la sora ei, care locuieşte într-o casă de la capătul proprietăţii noastre. La câteva minute distanţă de mers pe jos.

în sfârşit, Kendra avea să afle. Lucas o atinse pe spate, liniştind-o.

- Ne poţi arăta în ce direcţie?

Maggie încuviinţă din cap şi îi conduse prin casă. în bucătărie, pe o masă stăteau la răcit câteva pâini şi plăcinte. Lucas spuse cu admiraţie:

-Dacă nu mă înşală nasul, te pricepi foarte bine la brutărie, domnişoară Lowell.

Fata schiţă un zâmbet scurt.

-Nu voi fi niciodată moaşă, dar sunt priceputâ în bucătărie, dacă pot spune aşa, deşi n-ar trebui. Staţi o clipă ca să pun nişte mâncare şi ceai în coşul acesta, dacă vreţi să-l duceţi, domnule.pregăti coşul ca şi cum făcea asta foarte des, M**? j câteva prăjituri. După ce îi dădu coşul lui in^.. ? nduse prin bucătărie spre spatele "casei. |i' "usa şi learătA>

p*ch'* jjn capătul potecii. O nimeriţi sigur. .EjV edea, dar poteca era dreaptă. Kendra emoţie în timp ce ea şi Lucas mergeau repe- e< 0 grădină de legume şi apoi de-a lungul unei Je P!' jurate de un gard unde păşteau câteva vaci păşuni lele erau slabe, ieşite din iarnă şi se bu- ltome de iarba proaspătă irau mică şi ărăta de parcă fusese o anexă. Kendra WJÎÎ voce de femeie.

Tdeschise uşa, imaginea doamnei Lowell iscă i j mintiri ale bunătăţii şi grijii. Cuvinte blânde, - - rece pe fruntea Kendrei, îndemnuri aspre să Femeia aceasta cu siguranţă îi salvase viaţa - ^S'eceaaluiChristopher. oamna Lowell încremeni.

Lady Denshire. Dumneavoastra... arataţi bine. bi fiul dumneavoastră? . . .

Si el e bine, dar nu de asta sunt azi aici. Am tost atat de bolnavă încât ani întregi după naştere mi-am adus aminte foarte puţine din ce s-a întâmplat. Apoi, acum câteva zile, mi-

am amintit că arn născut şi o fetiţă care părea să nu reziste peste noapte. înghiţi cu greu înainte de a continua: A fost botezată? E îngropată în curtea bisericii de la Lower Dauntrey? Trebuie să ştiu!
După o pauză lungă şi plină de nehotărâre, doamna Lowell oftă.
-Aveţi dreptul să ştiţi. Mai bine intraţi. Se dădu înapoi, aruncându-i lui Lucas o privire tăioasă. Nu sunteţi Lord Denshire. -Nu, sunt Foxton, vărul lui Lady Denshire

.Doamna Lowell acceptă explicaţia. Sc afbu înr$_{r}$- mica încflpere cc avea o masa, câteva scaune, un $_{C}$r din resturi de dirpe

şi un loc de gătit cu o vatră. Lu<* aşează coşul cu mîincare pe masă.

-Fiica d urnim Ic a trimis asta. Pâine şi brânza, p|$. cintă cu carne, supă, ceai şi probabil alte câteva lucruri.

-Poate că va putea bea supa, murmură doamna Le)wcll.

Luă capacul oalei şi umplu o cană cu supa abu- rindă. Apoi traversă camera şi deschise uşa spre un mic dormitor.

O lumina slabă intra prin fereastra acoperită cu hârtie uleiată, dezvăluind o femeie trasă la faţă, cu păr blond, zăcând fără vlagă pe un pat îngust. Dormea cu răsuflarea chinuită *şi* obrajii roşii de febră. O fetiţă stătea căţărată pe marginea patului, mângâind o pisică. La vederea străinilor, se ridică.

Kendra simţi că îi stă inima în loc. Fetiţa avea păr castan iu- închis şi ochi care îşi schimbau culoarea. Semăna cu Christopher. Semăna cu ea. „Fiica mea!"

capitolul 17

Kendra şopti: -Caitlin!

Era aşa de palidă, încât Lucas se temu că avea să leşine. O luă de mână, iar ea îi strânse degetele cu putere.

Fără a băga de seamă şocul Kendrei, doamna Lowell intră în cameră şi îi dădu fetiţei farfuria cu supă. -Vezi dacă mama ta vrea nişte supă bună, Katie. -Mulţumesc, mătuşă **Mary. După** ce se uită curioasă spre vizitatori, fetiţa **luă farfuria,** ţinând-o cu **grijă** în vreme ce se aşează pe **marginea parului.** Cufundă **lingura** în farfurie şi spuse **convingător: Uite** nişte supă **bună** de pui, mamă! **Miroase foarte bine.**

poanta
$_{ur}$ma $_{mea}$j $_{S}$puse Kendra pe o voce joasă şi înverşu-
"^c'sunt mama ei! itâ- $_{A*R}$ naştere. Doamna Lowell;
$_{n}$ata. ^ . $_{4}$ ¿2X naştere, uoamna **Lowell** se aşeza încet -V* K'
$_{scaU}$nele simple de lemn şi făcu semn spre pe ^{un} - \$_{e\ a}$şeze. Va amintiţi cât de firavă era.^{7} $_{0}$asp^{e}^ ^{s}^^{s}$_{am}$ în minte o imagine foarte limpede ţi- j$_{3rate)\ S}$puse Kendra nesigură. Era aşa de firavă $_{n}$ând-° ^{m}$_{temea}$m că va înceta să respire! Apoi a dispărut, lua- din braţe, x/a sa clătină din cap. V amintiţi că soţul dumneavoastră a spus *să scăpăm*

^{de}**Kendra şuieră printre dinţi:**

n$_{a}$ şi nu pot crede ca am rost aşa de nebuna sa ma

'¡teu bărbatul acela! ^{mar}w $_{am}$ mirat şi eu, spuse sec doamna Lowell. Nu " $_{m\ că}$ f$_{et}$iţ$_{a}$ dumneavoastră va rezista peste noap- $^{Cr£}$ ^ram aşa de ocupată, încercând să vă salvez via- ^{te} ^ să'mă asigur că băieţelul dumneavoastră respiră, *ncât n-am avut timp pentru micuţă. Sora mea mai mică, ¡ane Potter, locuia în Lower Dauntrey pe atunci, aşa că am trimis după ea. Voiam să dau copilul unei fiinţe iubitoare, atât cât ar mai supravieţui.
Jane era îndurerată pentru că tocmai îşi pierduse propriul copil. Când a ajuns la han, am întrebat-o dacă ar avea grijă de micuţa

dumneavoastră până când vor veni îngerii după ea. Că voiaţi s-o botezaţi Caitlin şi, pentru că era o situaţie de urgenţă din pricina viscolului şi a vieţii fragile a bebeluşului, Jane putea face un botez laic. Aşa că a luat copila în braţe şi a jurat că va avea grijă de ea. Era plină de zăpadă de la drumul spre han şi a folosit zăpada topită de pe pelerină să oficieze pe loc botezul. UL -Sperasem ca fetiţa să fie botezată, spuse tremurând Kendra.

L

-S-a întors acasă şi s-a dedicat vieţii pruncului. Do$_{arn}$. na Lowell zâmbi când îşi aduse aminte. Jane e f$_{0ar}$t$_{e}$ iubitoare, aşa că a hotărât s-o salveze pe fetiţă. Copilul dumneavoastră e la fel de puternică precum dumnea- voastră, Lady Denshire. Nici despre dumneavoastră n-am crezut că veţi supravieţui, dar iată-vă! Două mira- cole, fără îndoială.

-Aşa că ai lăsat-o pe Jane să păstreze copilul? spuse consternată Kendra.

Doamna Lowell clătină din cap. -Am aflat că fetiţa supravieţuise după multe săptămâni. Când viaţa dumneavoastră n-a mai fost în pericol, am plecat acasă atât de istovită, încât am dormit câteva zile. Vremea era rea şi abia după Crăciun am văzut-o pe Jane şi am aflat că fetiţa trăia şi că era bine. Jane îi spunea Katie - mai târziu a botezat-o la biserică în Great Dauntrey, cu numele Catherine Potter, înregistrându-se drept mamă.
Kendra îşi muşcă buza. -N-ai încercat să mă găseşti? Doamna Lowell miji ochii.

- Dumneavoastră şi soţul eraţi de mult plecaţi şi n-am ştiut cum să vă găsesc. Nici n-am vrut! îl aveaţi pe băieţelul acela dulce, iar soţul dumneavoastră nu ar fi preţuit niciodată o fată. N-o merita! în schimb, Jane, da. Kendra închise ochii şi şopti:

-Mintea înţelege asta, dar inima îmi plânge după copilul pierdut.
-Aţi venit aici la timp. Poate că e semn divin, spuse doamna Lowell cu o expresie aspră. Jane e pe moarte, aşa încât Katie ar putea avea nevoie **de** altă mamă. -Tuberculoză? întrebă Lucas. Doamna Lowell îl fixă cu privirea. -Cum aţi ştiut?

-Am recunoscut simptomele. Se pare că boala surorii dumitale e foarte avansată. Moaşa oftă.Aveţi dreptare. Soţul lui Jane a murit de tuberculoza. ₂ut câ ca nu va fi atinsă, dar apoi s^ îmbolnăvit ^OarCaitlin? Katie? întrebă Kendra. "¿red că 3 luat şi ea, spuse doamna Lowell cu adânc

' Qup3 ce mUrÎt 3 răma5 nici Un

^ am aranjat căsuţa asta pentnj ea. Am vrut ca fetiţa ^ '' ₀u mine ca să nu se molipsească, dar a refuzat so sâs[ea ₀3 pe mama ei. Se uită spre Kendra şi adăugă: /K*ats<> părăsească pe Jane. Kendra se întoarse şi îl privi intens pe Lucas. ' Suzanne a spus că uneori faci miracole şi că i-ai salvata lui Simon. Poţi face ceva pentru Jane? Va Doamna Lowell se încruntă.

Miracole? Am văzut câteva însănătoşiri ce păreau miraculoase, dar niciodată de tuberculoză. m Lucas spuse cu părere de rău:

-Am petrecut ani lucrând ca vindecător de oase. Câteodată, nu des, am putut să vindec cu rugăciune şi punându-mi ₀ mână pe bolnav. Dar e un har nesigur. Încercase să-l salveze pe fratele Emmanuel şi eşuase, iar acest eşec îl urmărise mult timp. Eşuase şi în alte dăţi. Prea des. Nu există garanţii, adăugă el.

-Am avut şi eu experienţe asemănătoare, spuse doamna Lowell încruntată. Când îmi fac griji pentru o mamă sau un copil, îi strâng în braţe, mă rog şi şoptesc cuvinte de speranţă şi de îmbărbătare. Cred că uneori atingerea vindecătoare e cea care schimbă lucrurile. Dacă aveţi acest har, cu siguranţă merită încercat cu Jane! Nu strică să încercaţi.

-Asta... nu e pe deplin adevărat. Dacă reuşesc sau nu, întotdeauna e un preţ de plătit. Lucas inspiră adânc, ştiind că nu **putea** reftiza să **ajute.** Dar, dacă vrei şi îmi **permiţi, voi încerca. - Uită-te şi la Katie! spuse Kendra cu** o voce încordată. **El o privi compătimitor, văzându-i** pe chip şocul şi **durerea de a-şi fi găsit fiica doar** ca să rişte a o pierde **fi in nou.**

- Fireşte că mă uit şi la Katie. -Vă putem ajuta cu ceva.[7] întrebă doamna Lov/ell. -O să-mi pun mâinile pe umerii lui Jane. Daci amândouă puneţi o mână pe mine şi pe cealaltă pe Jane în vreme ce vă rugaţi pentru sănătatea ei, ar putea fi de ajutor.

într-un precedent caz critic, alţi doi oameni i se alăturaseră, iar Lucas credea că ajutaseră, deşi nu era sigur. Dar era sigur că doamna Lowell şi Kendra s-ar fi simţit mai bine dacă s-ar fi alăturat eforturilor sale.

Doamna Lowell deschise uşa dormitorului şi intră prima. Jane dormea cu răsuflarea chinuită şi strângea în mână o batistă pătată de sânge. Katie se băgase sub pătură şi o ţinea în braţe pe mama ei vitregă ca şi cum încerca s-o protejeze de noaptea cea veşnică. Lacrimi tăcute îi alunecau pe obraji din ochii care îşi schimbau culoarea. Acum erau cenuşii, exact ca ai Kendrei. îşi înclină capul şi se uită la Lucas.

-Cine sunteţi? întrebă ea pe o voce subţire.

- Mă cheamă Lucas Mandeville. Vom încerca să o ajutăm pe mama ta să se simtă mai bine, spuse el blând.

Ea încuviinţă din cap şi închise ochii, băgându-se şi mai

adânc sub pături.

Lucas merse la capul patului şi îşi puse mâinile pe umerii slabi ai lui Jane. Simţi cum'spiritul ei slăbea. Dacă el dădea greş, femeia mai avea foarte puţin timp.

Doamna Lowell se duse în locul dintre Lucas şi perete, aşa încât să-şi poată pune o mână pe umărul lui şi pe cealaltă pe sora ei. Kendra se duse de cealaltă parte a lui cu mâna stângă pe braţul Lucas şi cu cealaltă atât pe Jane, *cât şi* pe Katie.

Lucas nu **era** sigur că **avea să fie un miracol, dar** dragostea nu lipsea. închise ochii **şi spuse încet** *Tatăl nostm* Kendra şi doamna Lowell i **se alăturară în timp** ce ei rostea cuvintele cunoscute.

Apoi se cufundă **în** acel **spaţiu vindecător** unde câteodată putea canaliza energia **divină să ajute pe** cineva

Q, voia Ta, Dumnezeu lei" Simţi lumina albă şi ieşind din el .şi intrând în Jane, care iubea cu ardoare. Alăruri (Jc el er3u rugăciunile ş i ^ j femei. Palmele i se încălziră, aproape arzând cc!°rC cc îşj revărsa toată concentrarea şi speranţa în în Je sub mâinile sale. fern^ ^

ijâ până când simţi cum lumina divină scădea ^cu puterea lui. Şopti:

A în, luându-şi mâinile de pe umerii lui Jane. 5j aproape că se prăbuşi. Kendra îl luă de braţ să-l

SljSı'Ţc simţi bine? întrebă ea îngrijorată. FI zâmbi slab.

A a cum am spus, întotdeauna e un preţ de plătit, . rte din asta e puterea mea. Cu cât boala e mai i3r°-Pr ată mă simt mai epuizat. Chiar şi aşa, nu ştiu grava, clJ

t^me ce Kendra îl scotea clin dormitor, doam- .]| îndreptă pătura pe Jane şi Katie, apoi saruta n3 /creştetul amândurora înainte de a-i urma pe cei- lalţHn camera mai mare. închizând uşa în spatele ei,

SPU A fast extraordinar! Puteam simţi căldura clin mâinile dumneavoastră.

Lucas se prăbuşi pe un scaun de langa masa, tremurând de frig şi de epuizare.

-Nu stiu dacă a fost de ajuns, spuse ei obosit, simţin- du-se pustiit şi lipsit de puteri.

-Jane respiră mai uşor acum şi a prins culoare în obraji. Poate că ne-aţi dăruit acel miracol. Moaşa oftă. Chiar dacă nu e aşa, vă mulţumesc că aţi dăruit atât clin propria fiinţă. Mă duc să stau cu Jane şi Katie.

După ce ieşi din cameră, el simţi pe spate şi pe umeri ceva cald. O pătură tricotată pentru genunchi. Fu urmată de Kendra, care îl îmbrăţişa. Pentru că ea era în picioare, iar el stătea jos, capul i se odihnea pe pieptul ei moale. în vreme ce mâna ei îl mângâia alinător pe gât?>' pe spate, epuizarea lui dispăru. Voia să » , ea şi sa nu-i mai dea drumul niciodată Uar trebuia să-i dea drumul. Se trase înₐ™; -Mulţumesc că m-ai readus la viată. ' Ea zâmbi.

- Mâncarea şi băutura vor fi şi ele de ajutor A; ₜ nişte ceai? ʲ ᵛᵀea
- Da, te rog.

Ceaiul era într-o oală groasă de lut ce îl ţinea cald Kendra turnă o cană pentru el şi io puse în mâini Li' chidul îi alină gâtul uscat, *îl* ajută să-şi limpezească mintea şi îi dădu puţină energie.

Ceaiul fu urmat de o bucată de pâine proaspătă unsă cu unt. îşi dădu seama că îi e foame. De fapt, era lihnit. Murmură o mulţumire Kendrei şi mâncă pâinea cu lăcomie. Apoi luă o bucată de plăcintă cu carne.

Simţindu-se pe jumătate întremat, se îndreptă pe scaun.

- Când fac ceva simplu cum ar fi să pun un os la locul lui, folosesc o capacitate mai mică de vindecare pentru a încerca să reduc durerea. Dar când la *mijloc* e o viaţă şi mă străduiesc din răsputeri... Vocea i se stinse înainte de a continua: După cum am spus, întotdeauna e un preţ de plătit, iar vindecarea nu reuşeşte mereu. Kendra se aşează lângă el şi îl luă de mână. - Dar e mai bine să încerci *şi* să dai greş decât să nu încerci deloc, spuse ea categoric.

-A fost generos *din* partea ta să îţi doreşti ca Jane sa se vindece când cea mai profundă dorinţă e so iei pe **Katie** cu tine, spuse el încet. Ea zâmbi trist. Da dar **cum** să **doresc moartea unei femei** care i-a **salvat viafa lui Caitiin şi crescu» de atunci? O femeie pe care Katie o iubeşte ca pe mama e,. Ce fel de feme.e**

ᶠⁱA?fio femeie mult mai prejos decât cea «re eşti. Stânjenită, ea îşi feri privirea.

Hhiar clac:"! aş vrea s-o iau cu mine, unde s-o duc? ₙ',ₙm o casă adevărată şi sunt în mijlocul unui ^"scandal cc poate să-mi schimbe viaţa pentru tot- n^ᶜV } ᵤi Katic îi e mai bine aici cu oameni care
¿calina.

⁰ ⁱᵁ Dar ai vrea să faci parte din viaţa ei, nu-i aşa? ~Ah. ᴾᵃʳᵁ gânditoare. Vreau aşa de tare să-şi cu- ' â fratele! Şi Christopher să-şi cunoască sora. Asta se va întâmpla în cele din urmă, dar nu aşa de 'de pe cât ai vrea tu. ʳᶜᴾUsa dormitorului se deschise şi apăru Katie. Arăta ca • e alt copil, cu ochi strălucitori şi mişcări sigure. Făcu ^plecăciune în faţa lui Lucas.

Domnule Mandeville. Privirea ei se mută asupra Kendrei şi spuse ezitând: Lady Denshire? ' odată am fost Lady Denshire,

răspunse Kendra, dar acum sunt Kendra Douglas, numele căpătat la

naştere. [3] Katie făcu o plecăciune şi în faţa ei. -Mă bucur să vă cunosc, domnule, doamnă. Lucas zâmbi când văzu formalismul ei. înainte de a putea răspunde, pisica pe care o zărise în treacăt mai devreme se răsuci în jurul gleznelor lui Katie şi apoi se uită în sus cu aceeaşi seriozitate.

Era cea mai ciudată pisică pe care o văzuse vreodată - cu pete negre, portocalii şi albe. O labă din faţă era complet neagră, cealaltă avea dungi portocalii, gâtul era alb şi faţa era împărţită pe diagonală în negru şi portocaliu. Având destulă minte încât să nu jignească animăluţul copilului, ea spuse:

-Cred că pisica asta are înfăţişarea cea mai neobişnuită din Anglia.

- Da, nu-i aşa că e drăguţă? Katie o luă în braţe. Mama spune că Dumnezeu a folosit toate culorile rămase de la alte pisici s-o facă pe asta specială. I-am spus Patches[1].

-Un nume potrivit, spuse Kendra, întrebându-se dacă era doar o simplă coincidenţă că poneiul iubit

engleză, *patches* **înseamnă petice, (n.tr.)** al lui Chri.stophcr avea acela .şi nume. întina d - să fie mirosite, iar pisica o linse cu o limba ? este foame?

- Da, clar şi mie. Katie vorbea limpede, cu o vr, matura decât vârsta ei. Arăta spre mâncarea de pe De obicei, Maggie trimite o prăjitură pentru miri A trimis şi azi?

- Da, dar cred că mai întâi ai nevoie de mâncare spuse Kendra pe un ton matern. Poate o farfurie cu

şi nişte pâine cu brânză? -Ah, da, vă rog!

Kendra tăie câteva felii de brânză. Katie o lăsâjci pe Patches, apoi puse o bucată mare de brânză în fsp pisicii. Patches se aruncă asupra ei în vreme ce Katie x aşează pe al treilea scaun de la masă şi începu să mănânce supa cu acelaşi entuziasm, dar cu gesturi mai educare. -Arăţi de parcă te-ai simţi bine, observă Lucas.

-Nu m-am mai simţit aşa de bine *de o veşnicie!* Se aplecă asupra farfuriei cu supă. Şi mama se simte mai bine. M*uit* mai bine! înclină capul într-o parte. Ce i-aţi făcut

Cum să poată explica inexplicabilul unui copil- încercând să fie cât mai clar, spuse:

- Unii oameni au darul divin al vindecării. E foarte misterios şi nu funcţionează întotdeauna, dar am hotărât să încercăm cu tine şi cu mama ta şi se pare ca am reuşit.

-Mulţumesc, spuse grav Katie. Se uită în coş şi găsi prăjiturile puse acolo pentru ea de verişoara ei, Maggie- După cum arătau, erau prăjituri cu mirodenii. Muşcă cu plăcere şi apoi bău o gură de ceai. Privirea i se îndreptă spre Kendra. -Aveţi părul la fel ca **al** meu.

- **Da, aşa e. Kendra trase de** o **şuviţă lungă pentru ca fata s-o poată vedea mai bine. Un şaten-închis ce pare** roşu-

închis **în lumină. De obicei, i se spune castaniu.**
Katie trase şi ea o şuviţă şi o puse lângă cea a Kendrei.

Aproape la fel! spuse ea cu plăcere. Dar părul dum- ~'->3ᶜrrâ e mai închis. ne3%A5ta pentru că sunt mai mare. Şi al tău se va închide **j'ră** cu vârsta.

Kendra îşi strânse din nou părul.

<M **ochii** sunt ca ai mei, spuse Katie fascinată. Nu au 'nouă culoare. Se schimbă de la albastru la cenuşiu SK« tel de verde.

~ Există un motiv pentru asta.

fucas putu auzi încordarea din vocea Kendrei.

Da? rosti Katie, interesată să afle mai mult. Kendra inspiră adânc. -Ştiai că e posibil să ai două mame? -Adică să te naşti de două ori? Katie clătină capul. Nu vă cred.

_Ku să te naşti de doua ori, ci sa ai doua mame diferite. Una care îţi dă naştere şi una care te creşte. Kendra **îsi aşează** uşor mâna pe mâna fiicei ei. Tu ai două mame, **Katie!** Eu sunt mama care te-a născut. De aceea semănăm. Şi Jane Potrer e mama care te-a iubit şi te-a crescut.

Şocată, Katie îşi smuci mâna şi îl luă în braţe pe Patches, ţinând pisica la piept ca o protecţie.

-Nu! Dacă eraţi mama mea, de ce nu m-aţi păstrat? Nu m-aţi vrut? Cu voce tremurândă, Kendra răspunse: - Eram foarte-foarte bolnavă. Aproape că am murit şi nici măcar nu mi-am amintit că te-am născut. Erai atât de mică şi de firavă, încât nimeni nu credea că vei supravieţui. Mătuşa ta Mary te-a dat surorii ei, care ţi-a salvat viaţa, iar de atunci ţi-a fost mamă. Tu şi eu am fost foarte norocoase. Katie se încruntă.

-Cum să puteţi uita că aţi avut un copil? -Pentru că am avut *doi* copii. Ai un frate geamăn.

uă A l[3]^ Un zâmbet **Palicl- Seamănă cu amândo- _ Acelaşi păr, aceiaşi ochi. Pentru că l-am iubit şi am Snjâ de el când mi-am revenit după ce era să mor,** am uitat că am născut şi o feri pi. Apoi, acum câr$_{cv}$ zile, am ţinut în braţe o fetiţă care semăna puţin ci/ rin$_{c}$ şi dintr-odată mi-nm amintit ce am pierdut. Aşa că am venit să te caut.

Alegând cc o interesa cel mai mult, Katie spuse:

-Am un frate.[7]

- Da, îl cheamă Christopher. O să-i placă să afle c4 are o soră.

Doamna Lowell ieşi ci în dormitor.

- Katie, mama ta vrea să te vadă!

Bucuroasă că avea motiv să scape de aceste veşti noi, Katie se ridică de pe scaun şi *dispăru în d*ormitorcu Patches înfăşurată pe umărul ei. Faţa neagră şi portoca- Jic a lui Patches **o** studie întrebătoare pe Kcndra înainte ca uşa să se *închidă, despărţindu-le.* încruntă ndu-.se, doamna LoweJJ *spuse:* -Nu trebuia să-i spuneţi că sunteţi mama ei. -Trebuia să afle mai devreme sau mai târziu. Ea a început discuţia, observând că avem aceeaşi **cuJoarcde** păr şi de ochi. Kendra se uită în ochii *celeilalte* femei. N-am de gând s-o iau *de aici, de* lângă tot ce ştie. Aici e casa ei şi *voi* sunteţi *familia ei. Dar* şi eu sunt. Vreau să *fac* parte din viaţa ei. Vreau să-şi cunoască *fratele.* Vreau să aibă viaţa *pe* care o merită.

- Noi nu suntem destul de buni pentru ea.[7] o înfruntă doamna Lowell cu privirea.

-Dumneata şi familia dumitale sunteţi cel mai bun lucru ce ar fi putut să i se întâmple unui copii abando* nat, spuse repede Kendra. Dar situaţia surorii dumitale a fost grea chiar şi înainte de a **se** îmbolnăvi. **Vreau** să fixez un venit pentru Katie, **suficient să asigure** pentru ea şi pentru sora dumitale **un cămin sigur. Mă rog** ca amândouă să fie sănătoase. **Crezi *că* sunt.**[7] încordarea moaşei slabi.

-Cred că da. Jane e **obosită, dar nu vád nici** un semn de boală. Se şterse cu **mâna pe faţă, acoperindu**-şi $_{rrea}$cât ochii. Nu vreau să vă fac probleme. Ziua asta ^{în}^$_{t}$ prea mult pentru mine.

[3] A fost prea mult pentru noi toţi, rosti Lucas rîclî^ -ndu'se. Kendra, trebuie să găsim un han pentru a în- [C]nota. Ne putem întoarce de dimineaţă ca să discutăm j'pre tot ce în seara asta e prea copleşitor. [ueS]£$_{a\ se}$ întoarse spre el recunoscătoare.

,Ai dreptate. Ai vrea să mergem la Red Lion? Nu e departe. Sunt curioasă dacă îmi va părea cunoscut. -Aţi P[utea sta aici¹spuse ^S[11]™ doamna Lowell. -E*foarte amabil din partea dumitale, zise Lucas, dar n-ai nevoie de povara oaspeţilor care practic sunt nişte străini.

Străini care sunt rude, spuse ironic doamna Lowell. Dar ar fi mai uşor dacă aţi sta în altă parte. Abia aştept sâvăvăd de dimineaţă după ce ne limpezim minţile. Kendra fu întru totul de acord.

capitolul 18

Fu o uşurare să se urce în trăsură şi să se întoarcă în Lower Dauntrey. Când se urcă şi Lucas, el ocupă locul din faţa ei, dar Kendra îl luă de mână şi îl trase lângă ea.

-Cred că amândurora ne prinde bine să ne ţinem de mână, spuse ea cu un zâmbet trist. Cum te simţi?

El respiră greoi.

-Secat. Mă voi simţi bine mâine, dar, încercând o vindecare importantă precum cea de azi, mă simt ca şi cum un regiment de cavalerie m-ar fi călcat în picioare. Tu cum eşti? Azi a fost şocant, cu toate că veştile sunt miraculos **de bune.**

-Niciodată nu rn-am **gândit că fiica** mea ar **fi** putut [5U]Pravi**eț ui.**

Luptându-se cu lacrimile, Kendra **îşi** apăsă

ⁿa liberă de faţă şoptind incoerent: Chiar şi acum **cred că e adevărat.**

J$ [e]5[ă mâna] Şl ° l[uă] pe după umeri.

ar nu ^cape **nici** o îndoială. îţi seamănă leit.- Seamănă leit şi cu Christopher. îşi muşcă buza dindu-se la fiul ei, apoi continuă:

Am sperat sâ of. informaţii despre trecut şi ocazia să-mi iau rămas-H- de la Caitlin a mea. Dar realitatea se dovedeşte a fi mui! mai complicată. E copilul meu miracol - cu toate aste?" no pot lua acasă cu mine.

-Ai avut dreptate să *spui* că no poţi lua pe Katiede lângă femeia care i-a fost ca o mamă, spuse încet Lucas. Trebuie timp pentru a construi o relaţie cu Katie şi cu Jane. Ai putea fi, în cele din urmă, mai degrabă o mătuşă favorită decât o mamă. Dar vei face parte din viata fiicei tale. Şi ai câştigat şi alte rude respectabile. Maggie se pricepe tare bine la gătit!

Ea zâmbi, aşa cum îşi dorea el.

-Vom aranja lucrurile în timp. Următoarea mea sarcină e să mă întorc la Londra şi să aflu dacă Kirkland a descoperit vreo armă utilă împotriva lui Denshire.

-Sarcina *noastră*, spuse el cu hotărâre.

Ea ridică mâinile lor unite şi îl sărută uşor pe încheieturi, apoi închise ochii şi se rezemă de banchetă - o idee atât de bună, încât el făcu la fel, apoi amândoi moţăiră tot restul călătoriei până la hanul Red Lion. Ţinându-se de mână tot drumul

-**Kendra?**

Lucas bătu uşor la uşă pentru că nu voia *so* trezească **dacă dormea.**

Dar ea strigă:

- **O clipă!**

Luând asta drept permisiune, deschise uşa, ţinând în **mână sticla de argint cu brandy** şi două pahare goale

-Ah! Kendra clipi surprinsă. La *fel* ca el, se schim**base în veşmintele de noapte** - în cazul ei, lln halar de **catifea vişinie lung până la pământ** ca s-o apere de răcoa**rea nopţii de primăvară. îşi** desfăcuse părul ce fi cădea **până aproape de talie în valuri** bogate şi bru»-r0,sierice

-lectati culoarea intensă a halatului M„ • co rfcă Uşa se deschide spre alt dormîor fC'inccrcSnd să nu se holbeze la părui ei bogat,

spj!am SP"S Hangriului că suntem căsătoriti « - 0fent aceste două camere. Uşa de legătură poatffiT oră când camerele sunt separate dar n™ (7 m* ^mentul e bun pentru LiliC £fe^ ¿arat pentru că soţul sforăie. I,m spus c u ' " î

, şi că wem două camere. **u sunt a «l**

soţ . . Ea zâmbi. **-Sforăi?**

.Nu ştiu. Dacă sforăi, dorm când se **întâmplă** Puse paharele pe masa, unde încă erau farfuriile şi tara m rile de la cina pe care Kendra o luase în **cameră,**Tmpre' unâ cu o carafa cu apa. El turnă apă în pahare. înteW d şi ţie ţi-a fost greu să adormi. Ţi-ar p]ăcea niste bfa « îndoit cu apa? Ne poate ajuta pe amândoi să ne relaxăm - Pare o idee excelentă.

Ea îşi strânse braţele la piept cu un fior, desi halatul de catifea u ţinea de cald, apoi se aşează pe marginea patului în faţa focului în

care cărbunii ardeau încet În blânda lumina a focului, arăta ca o superbă şi istovi tă madona.
Când acceptă paharul de brandy îndoit cu apă pe care el i-l oferi, spuse:
şi z'nrT bâ"tUÎtă ^ Camera 3Sta' AÎd am copiii Şi aproape ca am murit.
JL? ^ -f P" lângă 63 0 pe după umeri
Pentru a o încălzi şi a o alina.
de"gravăr°Şti C3mera Chiar daCă erai într' o stare «ât
4iţ£r Uă Un g 6 S t S U S CU Paharul înainte de a lua o
«»2?v!l"le ^ ta, V3n SUnt de '^confundat. Doar azut ,n scu»ele mele clipe de luciditate.

El îsi dădu capul pe spate ca să vadă rr* subţiri.' rapatu'il$_t$

- Arată ca o hartă a Angliei.

-Eu credeam că e un lup care sare, ceea ce multe despre starea mea mentală de la **vremea** a ^ Se uită din nou spre tavan. Dar ar putea fi Anglia place mai mult. Luă o înghiţitură mare de brandy. S-au întâmplat atâtea în hanul, acesta! Mi s-au născut copiii aproape că am murit, iar căsnicia mea s-a sfârşit.

El o strânse mai puternic de umeri, iar ea se cuibărise lângă el.

- S-a sfârşit?

-Până când am rămas însărcinată, am avut o căsnicie civilizată. Denshire şi-a pierdut interesul faţă de mine când am rămas însărcinată. Apoi s-a născut Christopher şi avea un moştenitor. îşi termină băutura cu o înghiţitură lungă. După naştere, nu mai voiam ca Denshire să mă atingă. Deşi nu-mi aminteam în mod conştient de naşterea lui Caitlin sau ce spusese despre ea, în adâncul fiinţei mele îmi dădusem seama că soţul meu era vrednic de dispreţ. După aceea, căsnicia noastră a fost doar cu numele şi amantele lui erau bine-venite. Aranjamentul a funcţionat bine câţiva ani.

- Ştiu că a fost greu pentru tine, dar cel puţin acum te-ai eliberat de el. Şi o *să-l luăm* pe Christopher de la el, spuse el cu o oarecare vehemenţă.

Ea puse paharul gol pe noptieră, apoi îl privi cu atenţie.

- De ce faci atât de multe pentru mine.[7] Pentru că îţi place să ajuţi oamenii?

El privi focul jucându-se pe încântătoarea ei faţă hotărâtă.

- în general, îmi place să ajut oamenii. Dar în particular îmi place de tine.

-Se pare că îţi place să ai un prieten sau un partener, spuse ea

gânditoare. Simon când eraţi copii. Fratele.piiel în vremea nn,lor din Belg,a. Prieteni când Marina Regală? rrnî m Je vorbele ei, se gândi înainte de a **răspunde** Sr i şi^ranra mă descurc şi singur, dar ai dreptate' Vi am un însoţitor de care să mă bucur şi în cue PrCÎCr încredere. Cu un zâmbet iute, spuse: Dar înainte

a,1\tat nici un însoţitor căruia să vreau să-i iac Aplecă ^ sărute.

* fi trebuit să tie un sărut uşor, prietenesc, dar nu fu entru că şi ea se înclină spre el. Buzele ei se deschi- ale lui, iar ea îi puse o mână pe obraz. Gura ei f dulce şi timidă în timp ce şopti:

C A trecut multă vreme de când am sărutat un bărbat. ls'\ n^i multă vreme de când am sărutat o femeie, urm ură el. Am uitat cât de minunat poate fi un sărut, neşi cred că tu îl faci să fie aşa. - Cred că noi împreună creăm minunea. Cu răsuflarea întretăiată, ea îl luă de gât şi se lipi

^Era incredibil de moale şi de feminină. Mâinile lui alunecară pe spatele şi mijlocul ei, peste rotunjimile ispititoare de femeie. Sânii plini erau tulburători sub halatul de catifea. Palma lui se lipi de un sfârc şi se roti uşor. Ei i se tăie răsuflarea şi tremură lângă el, cu mâinile la fel de doritoare, atingându-l.

Oboseala lui dispăru într-un val de dorinţă, o dorinţă pereche cu a ei când Kendra îi dădu la o parte cămaşa lungă din catifea albastră şi îşi puse mâinile pe pielea dezvelită de dedesubt. El icni, simţind cum ia foc.

Sărutări, mâini, miros şi respiraţie... Dar cum ajunseseră întinşi în pat pe jumătate dezbrăcaţi? Halatul ei de* exPunând cămaşa de noapte transparentă

"Eşti aşa de frumoasă! din Vet*.eau sfârcurile, aşa că se aplecă şi sărută unul mtăr eprin muselina subţire. Sub căldura gurii lui, se l•lar

ea gemu, arcuindu-se spre el.După ce dădu atenţie unui magnific crura pe celălalt, încântat de reacţia ei " .. caldă alunecă în jos pe trupul' lui, ajunai no C k

Când îl atinse, ei deveni rigid, nevrând . săvârşească relaţia în cei mai profund şi în^l T *"'' Şi totuşi spuse *răguşit-*

- Încerc să-mi amintesc toate motivele per.r- .. n-ar trebui să facem asta, dar memoria şi raJ-.-J mea dispar.

- Poate că în seara asta ar trebui să uitam de menişi de raţiune, suflă ea. ajprinzându-i bărbăţia cu

Dorinţa ardea şi mai puternic şi abia reuşi ¿| vorbească.

- N-ar trebui să fim... nesocotiri pentru plăcere.'

- De ce nu.7 spuse ea cu o reacţie aprigă. Am fosfate- iată şi trădată mulţi ani. Cu rine mă simt tânără, iubis şi plină de viaţă. Aici nu ne cunoaşte nimeni. *câîâ:o±L fără* servitori, de ce să nu împărtăşim pasiunea chir dacă e doar pentru o noapte.7

într-un colţ întunecat al minţii, ştia că n-ar *ti* trebuit să facă acest pas, dar nu-i putea rezista. Trebuia sâ fie lipit de ea, piele pe piele, respiraţie în respiraţie. C mângâie pe trup, încântat de senzaţia de piele catiielaE şi de muşchi şi oase de sub ea. Când ajunse la genuncni. făcu cale întoarsă, strecurându-şi mâna între coapsele ei şi dând deoparte ţesătura subţire a cămăşii de noapte.

Ea era fierbinte şi pregătită când el îi atinse cea mai intimă parte. Gemând, îşi desfăcu picioarele, primin- du-l, şi se agăţă de el, rrăgându-I mai aproape. Şi el era gata, vrând cu disperare să se unească. Se mişcă între picioarele ei, pregătindu-se s-o penetreze.

Ea gemu şi îl apucă de şolduri când el se împinse încet în ea, îmbătat de plăcerea ce îi umplea fiecare pâr- ricică a trupului. Mâinile ei fierbinţi erau sub halatul lui, atingându-i pielea. Era strâmtă, dovadă a anilor în care nu făcuse dragoste, a$a cum şi pentru el trecuseră mulţi ani dc *când nu* **mai cunoscuse plăcerile carnale**

.¡te de O femeie. Dar acele ocazii fuseseră lecţiile ti- eîeţii, când nu trăise afecţiunea pe care o simţea faţă j ¿nura-d lucas, gemu ea. *Lucas!* începu să pulseze în jurul lui, strângându-I cu putere

•jloc. El se prăbuşea, se prăbuşea... KIu!"' Cu ultima fărâmă de control, se retrase şi îşi Tsă sămânţa pe piciorul ei, înlănţuindu-se într-un cu- lemurător extaz. Piele pe piele, respiraţie în respiraţie...

jyju voia să-i dea drumul nicicând, dar nu voia s-o -drobească. Se întoarse într-o parte, ţinând-o lângă el. -As vrea să nu fi trebuit să faci asta, spuse ea într-o şoaptă răguşită.

' -Si eu aş ri vrut, spuse el cu pasiune. Avem doar noaptea asta furată, dar să te las însărcinată ar fi o complicaţie dezastruoasă pe lângă muntele de complicaţii.
-Ştiu. îi dădu deoparte cu blândeţe părul ud ce îi căzuse pe frunte, cu o expresie gânditoare în lumina flăcărilor. Dar mi-ar plăcea să mai am un copil şi să-l am cu tine.
Să-şi imagineze conceperea unui copil împreună era o plăcere dulce-amară. Voia asta cu aceeaşi ardoare ca ea. Dar în timp ce trăgea pătura peste ei să le ţină cald în noaptea rece, recunoscu deprimat ce greşeală fusese să devină amanţi.

capitolul 19

Kendra picotea în braţele lui Lucas cu capul pe urnă- **rul lui şi părul** mişcându-se sub răsuflarea lui. Nu mai **Până** acum o astfel de intimitate cu un băr- • Nu **doar** pasiunea, uluitoare şi revelatoare cum fu- **ses^'ci şi** tandreţea.
ea. l^1 avut^re Pte te că a fost o idee proastă, Lucas, şopti îmnr« ntrU 05 nu Pot suporta ideea că nu vom mai dormi na niciodată.
împr

L

Mery fo Putney
Credea că ei dormea, dar răspunse pe o Tr, -3 -. şoptită cs 5 ei.
-Ş: eu mă simt la feL Mulţumit. Fericit NV-. şi mă mişc- Deşice'e ¿în TJrnii mă voi întoj^i camera mea. pretinzând că avem nevoie de e a - - ci eu sforăi.
Ea râmbi în camera întunecată. luminată doar de . drea cărbunilor din şemineu.
- încă n-ai sforăit, dar mai trebuie verificat pentni: ***fi siguri.***
Apoi îşi dori să nu *fi spus 2*sta pentru că nu sv^ să mai existe ocazii pentru a verifica. Nu şi în viitorul apropiat.
El îşi trecu degetele prin părul ei.
- Deja am avut parte de un miracol când d-am găsit fiica-Poate că sunt şi alte miracole în viiror.
- îmi place ideea. Cred că tu eşti îngeruJ meu rărire:. Lucas. Când ne-am întâlnit la balul familiei Ckntcn. eram paralizată de furie şi de nesiguranţă. .Acum am prieteni. aliaţi şi speranţă. Dar şi o fiică, şi un iubit, chiar dacă nu avea să-i vaai atât de des precum i-ar fi plăcut. El răse.
- Nu cred că am fost vreodată îngerul păzitor al cuiva. Mân2 lui alunecă de-a lungul trupului ei, aducân- du-i o altfel de căldură. Acum gândurile mele nu sunt deloc curate.
Ei i se tăie răsuflarea şi începu propria explorare a trupului lui.
- **Dacă mai avem doar câteva ore, hai să nu le risipim! Nu le risipiră.**
Kendra încerca să-şi ascundă emoţiile când a doua zi de dimineaţă se întoarseră la doamna Lowell. Lucas observă, firește.
-Calmează-te, murmură el. Azi va fi mai uşor decât

ieri., ^ cum se dovedi, el avusese drenate. 5p-r2 f "ell ii întâmpina cu caiduri şi ii conduse în

^nti **vă** deranjează **bucătăria. în casa asta, aici** * Cper03 i " 1 mâi mul»- seS'i ce1 d d era un fel de test, Kendra spuse:

" B-nUin iace o bucătărie caldă şi primitoare.

,iFtdâu2â Lucas. mi'

l-^Jca aici se găseşte şi ceva din ce a copt fiica du-

¡tale, adăuga Moaşa rase.

asa e.

cu o zi în

¡fCdra abia **dacă băgase de seamă bucătăria**

"f'dar acum văzu că era spaţioasă şi însorită, iar Urm^'plutea miros de aluat copt. Maggie, Jane şi Katie în.ae^u]a masa mare de stejar, bând ceai şi aşteptân- j^Toaspeţii- Patches, pisica absurd de multicoloră, " "tea mulţumită în poala lui Katie cu un ochi la nou-venîtfsi cu celălalt la farfuria cu diverse feluri de prăjituri. Politicoase, femeile se ridicară în picioare, iar Patches alunecă pe podea. Jane Potter semăna foarte mult cu sora ei mai mare, având părul blond şi un chip plăcut. Era prea slabă, dar altfel arăta sănătoasă, chiar dacă puţin îngrijorată. Katie o ţinea pe Jane de mână, dar o studia cu mare atenţie pe Kendra.

Jane spuse:

-Lord Foxton, cred că vă sunt îndatorată pentru că mkţi salvat viaţa şi, de asemenea, pe cea a fiicei mele.

Încă un test, îşi spuse Kendra. Jane îşi revendica dreptul asupra lui Katie şi avea nevoie de asigurarea că ea nu urma să ceară custodia fetei. Kendra se gândi la dorinţa ei de a fugi în America împreună cu Christopher daCă era nevoie. Nu putea forţa altă femeie să înfrunte o astfel de alegere groaznică. Nici nu putea să smulgă fiulu- copil de lângă tot ce ştia, aşa cum fusese cazul Lucas spuse:

-Cred că mulţumirile trebuie îndreptate r - - sus. bucur foarte mult că vindecarea pare ^ eficienta. Te simţi intru totul bine?

- Mai bine decar m-arn şi mur de mulţi anL

Arn uitat ce înseamnă să fii sănătos. Aveţi intodea'*- succes cu vindecările dumneavoastră?

bl clatină din cap.

- Nu. e un har nesigur. Mă bucur foarte rnuir câ £* data asta. a mers.

Katie o fixă cu privirea pe Kendra şi apoi vorbi:

- Cum să vă spun?

Kendra îşi aminti ce ii spusese Lucas.

- Ce ai zice de mătuşa Kendra.[7] E mai uşor decar să încerci să *explici* că ai două marne.

- Mătuşa Kendra; Katie rosti vorbele ca şi cum încerca, apoi Încuviinţă uşor din cap. îmi place să mai am o mătuşă.

-Asta înseamnă că sunteţi şi mătuşa mea? întrebă Maggie.

- Dacă vrei să fiu, spuse Kendra amabilă, vrând să atragă bunăvoinţa cât mai multor membri ai familiei.

Maggie zâmbi.

-Atunci vă rog sâ luaţi loc, mătuşă Kendra şi Lord Foxton, **şi** gustaţi nişte ceai şi câţiva din biscuiţii mei cu gh im **bir** cât mai

sunt calzi.
Kendra se aşează cu Lucas în stânga şi Katie în dreapta, în **vreme ce Jane stătea de cealaltă parte a lui Katie. Fetiţa continuă** îK**> studieze pe Kendra, ochii ei** schimbă**tori** *fiind* **mai mult cenuşii decât verzi.**
- **îl voi putea cunoaşte pe fratele meu? Mă va plăcea?**
- **Da, îl vei cunoaşte într-o zi şi fireşte că te va plăcea,** *hpwe* **Kendra liniştind-o. întotdeauna şki dorit un frate sau o soră.**
După ce se turnă ceaiul şi platoul cu prăjituri fu oferit **celor prezenţi, Jane întrebă pe şleau:**
- **Ce faccm dc acum încolo?**
Kendra întâlni privirea celeilalte femei.

m m spus surorii tale ieri. no s«ni înde- -A-*3. ^ je lângă oamenii care o iubesc şi din ?:n- :eri"! re care îl cunoaşte. Dar intenţionez şi îk ^l^^luiKatie.
teo buc
pjrr^ ^arijorarâ. jane încuviinţă reţinută din cap.

^^Mliun venit pentru Katie, pe care o sâ-î pu- ' Vinii m interesul vostru comun, continua Kendra. i ^ ^ că 2vea banii necesari să facă a_^a penmi fiica ^^uficient ca voi două să trăia confortabil e i - ^ \ ^ un ponei' întrebă Katie visătoare. Mi-am

~r ¿întotdeauna un ponei.
depinde de mama ta, spuse Kendra bucuroasă - "nutea numi pe Jane mama fetei pe o voce sigură. ţy't de acord, poţi să ai un ponei. Sau poare că ar aştepte până când mai creşti. Şi fratelui tău îi
nlac caii-
* Doamna Lowell spuse:

-Jane. ţu şi Karie sunteţi binevenite să vă mutări în casa asta. înainte eram îngrijorată să nu vă molipsiţi şi de aceea am amenajat o casă separată, dar acum. când eşti sănătoasă, e desml loc aici. Două văduve şi fetele noastre. Mi-ar plăcea asta.

-Si mie. spuse Jane. Şi grajdul tău are ioc destui pentru un ponei dacă ne hotărâm să luăm unul. Se uită la Karie. *Dacă*, domnişoară. Nu e hotărât!

După zâmbetul strălucitor, Katie părea încrezătoare că mama ei nu voia să spună *dacă*, ci *când.*

- Kendra muşcă din tarta delicioasă cu mere cu o minunată crustă sfărâmicioasă. Continuând discuţia, spuse: -Viaţa mea în

Londra e complicată în prezent, dar. când voi rezolva problemele - dacă era posibil să se re- 1 d .~'.$^{mi\,rar}$ P^ea ca tu şi Karie să veniţi în vizită acolo. Privirea i se îndreptă spre doamna Lowell şi Maggie. ţoi amândouă. Ar putea fi o vizită de familie. Lui Maggie i se tăie răsuflarea şi ochii îi sclipiră, putea merge la teatru? Desigur că am putea merge. Şi $l_{a\ CUm}$. Bond Street. $^{rara}Np_{t}$ Maggie radia de fericire. Kendra spuse încet-

-Ştii că vreau să fim prietene. E posibil, nu-i $_{asa}$?

Pentru prima dată, Jane zâmbi.

-Nu văd de ce nu.

Kendra înghiţi ultima bucată de tartă.

- Cred că ar trebui să plecăm. Ne aşteaptă o călătorie lungă.

Lucas încuviinţă din cap şi se ridică de la masă.

- Domnişoară Maggie, ai un adevărat talent la copt

încântată, Maggie spuse:

- Staţi să vă împachetez nişte prăjituri şi tarte casă mâncaţi pe drum!

- Ne-ar plăcea, rosti el şi îi oferi fetei un zâmbet ce putea topi inima oricărei femei.

în timp ce Maggie împachetă o duzină de prăjituri într-o pânză şi o legă cu sfoară, Kendra întrebă:

- Katie, pot să te îmbrăţişez?

Fata se ridică şi o îmbrăţişă pe Kendra.

- Mă bucur aşa de mult că te-am cunoscut, mătuşă Kendra! Când o să ne mai vedem?

Kendra îmbrăţişă trupul cald al fetiţei, jelind toţi anii pierduţi, dar amintindu-şi de miracolul prin care Jane salvase o copilă bolnavă şi o crescuse până ce devenise o fetiţă minunată.

- Nu ştiu sigur, dar ştiu că va părea o veşnicie până atunci. îţi voi scrie.

- **Mi-ar plăcea, mătuşă Kendra! spuse Katie radiind de bucurie. Şi eu o să-ţi scriu.**

Fără **tragere de inimă, Kendra îi dădu drumul fiicei ei şi se ridică.**

'-Am **notat adresa mea şi adresa avocatului** meu **pe** hârtia **asta. Veţi primi veşti de la el.**

După ce **îşi luară rămas-bun, ea şi L$_{ucas\ se}$** îndreptară spre **locul unde, răbdător, îi aştepta vizitiul.** Lucas

qcherul cu prăjituri şi îi oferi trei vizitiului, care

ck^^nturiasm.

ic W j-$_{ar}$ ce trăsura se puse în mişcare, Kendra se reia-

$^{IrTl}f^{1,a}{}_{c}$hetă oftând şi îl luă pe Lucas de mână. ^:PA ^tbine, nu crezi? ' ^{J}a Tu şi $J^{ane\ vre}P^{ce\ e\ ma}$j bine pentru Katie, ">$f^{3}$ ată lumea are de câştigat. îi aruncă Kendrei o ^{t0}- ^$_{re}$ Chiar dacă ea şi Jane ar fi vrut, nu le puteai acum, riscând ca Denshire să afle că are o lua jn ^ ^^ $_{auziţ;}$ despre el, probabil ar fi înşfăcat-o la fu^' .' Christopher

doar ca să te ştie nefericită. ^Kendra se simţi de parcă i s-ar fi turnat

apă rece
& '^îam gândit la asta! Denshire şi răutatea lui par f'atât de departe! Dar ai dreptate, ar cere custodia şi ³ trimite-o departe la o şcoală groaznică, la fel cum a ficS cu **Christopher.**

Asta nu se va intampia, spuse Lucas, iiniştmd-o. Katie e în siguranţă şi norocoasă să stea cu oameni care o iubesc.

_Mu voi spune nimănui m arara de bimon şi

Suzanne, aşa că rămâne în siguranţă. Vrând să nu se mai gândească la asta, adăugă: Aştept cu nerăbdare să mă întorc la Angelo pentru noi lecţii de scrimă şi sâ mă întrec cu alte femei pe care mi le-a prezentat Suzanne. Este un exerciţiu minunat. Athena Master-son mi-a promis că îmi trimite nişte haine potrivite pentru scrimă.

-Merg şi eu cu tine, dacă nu te deranjează, spuse Lucas. Mi-a plăcut vizita anterioară - firește, în afară de faptul că am fost provocat la un duel. 7Sigur că nu mă deranjează.

Îi studie silueta zveltă şi elegantă şi nu se putu abţine sâ nu se gândească la trupul puternic ce se ascundea [bU]b hainele bine croite. Noaptea trecută îşi văzuseră re- ciproc cicatricile: urâtele urme paralele de pe piciorul ei [ecând fuses]e împinsă pe grătarul fierbinte. Cicatriceacolţuroasă înfricoşătoare de pc umărul lui stâng şi de pe spate aproape mortală suferită când era î[n] rină. Să-şi vadă trecutul înscris pe piele era un altfel de intimitate.

Cu glas tare, ea spuse:

-Când mai mergi la infirmerie?

El chicoti:

-Nu peste mult timp. Plănuiesc să lucrez acolo regulat.

-Trebuie să fac ceva util, rosti Kendra gânditoare. Mă întreb dacă la Casa Zion ar fi de folos un voluntar fără experienţă. Aş putea lucra cu copiii.

- Vorbeşte-i lui Lady Kirkland despre interesul tău şi vei fi acolo în dimineaţa următoare, învăţându-i pe copii alfabetul! o asigură Lucas.

- Sună foarte mulţumitor.

Şi, fiind ocupată, nu avea să se mai gândească la situaţia ei. Se gândise prea mult înainte de a-l cunoaşte pe Lucas. Acum, când hotărâse să-şi vadă de viaţa ei, să-i ajute pe cei nevoiaşi, părea un mod potrivit de a se ajuta şi pe ea însăşi.

Viaţa ei se îmbunătăţea, într-adevăr. Era un gând nou şi binevenit.

în timp ce trăsura se apropia de Camden Keep, Kendra se ridică şi se întinse ca să se dezmorţească. Lui Lucas îi plăcea să se uite la ea şi aştepta cu nerăbdare s-o vadă duelându-se la Academia Angelo. Avea gratie şi putere ca o felină şi îşi proteja **ca o leoaică fata şi** băiatul şi pe cei pe care îi iubea.

Aranjându-şi fusta, ea **spuse:**

Când am venit **aici, era prea greu să vorbesc** despre căutarea mea şi **despre adevărul legat de Caitlin** dar acum, când ştiu **că trăieşte şi e bine, vreau să** împărtăşesc veştile bune. **Mai cred că le datorez** mătusii şi unchiului tău **o explicaţie pentru că am profitat^tSi^PreSUPUnCăPot^î^re^înei**
5á [ucas încuviinţă din cap. Rezidentul britanic la o curte regală în India e nre un **ambasador.** Discreţia e **a** doua natură. Roa. [Sar **să** păstreze discuţia confidenţială şi aşa vor ff **Trăsura** se opri **în** faţa casei, iar Lucas şi Kendra ccv borâră **şi fură** poftiţi **să** intre. îşi găsiră gazdele în salon , Aţi venit la momentul potrivit, spuse mătuşa Anna cU căldură, ridicându-se. Vom lua ceaiul în curând

, După ce o vizitam pe Magdalene, adăugă unchiul tfilliam. Eu eram pe cale să ies. Ai vrea să vii cu mine Lucas.7 E întotdeauna deosebit de bucuroasă să te vadă.' **" Când** el ezită, Kendra spuse:

_ Du-te cu unchiul tău şi salut-o din partea mea! Voi trece **şi eu pe la ea mai târziu. întorcându-se spre mătu**şa **lui," adăugă:** Aş **vrea să vă povestesc despre călătoria** noastră **reuşită.**

Bănuind că voia să discute între patru ochi cu mătuşa lui, Lucas spuse:

-Unchiule William, sper că ai morcovi ca s-o pot mitui pe prietena mea măgăriţă să-şi aducă aminte de mine! Unchiul lui râse.

-Chiar mai bine, am mere. Dar nu-i nevoie s-o mitu- ieşti. încă eşti favoritul ei.

-Eu şi ea am făcut drumuri lungi. Bucuros să-şi dezmorţească picioarele, Lucas îl însoţi pe unchiul lui spre grajduri, în spatele casei. Pentru că vremea era blândă, măgăriţa albă păştea într-un mic ţarc. îşi înălţă capul la sunetul paşilor ce se apropiau şi scoase un sunet vesel, venind lângă gard. În timp ce Magdalene era scărpinată pe gât din două lrecţii şi accepta graţioasă jumătatea de măr, unchiul 1U1 Lucas spuse: -încântătoarea ta prietenă pare mai veselă decât Um două zile.

-Călătoria ei s-a dovedit a fi mult mai bună se aştepta, răspunse Lucas. îmi imaginez că acum vesteşte mătuşii Anna despre ea. O s-o las pe Kend"' ^ îţi explice. r•1să

Unchiul William păru foarte curios, dar abandonă subiectul.

-Acum, când că a sosit primăvara cu adevărat, vom veni peste două săptămâni la Londra ca să ne luăm doza anuală de frivolitate. Vrei să stai şi tu cu noi la Fox- ton House?

-Mulţumesc, dar locuiesc cu Simon şi Suzanne. Lucas zâmbi. Şi au o bucătăreasă franţuzoaică excelenta.

Unchiul lui chicoti.

- E greu să concurezi cu asta. Mai dădu măgăriţei o jumătate de măr. Eşti îndrăgostit de Kendra?

Lucas înlemni.

- Fiind femeie divorţată, nu i se permite să se recăsătorească.

- Nu asta era întrebarea mea. Unchiul îşi mută privirea de la măgăriţă spre el. E o femeie minunată, care se ocupă de o

situaţie dificilă cu eleganţă şi hotărâre. Păreţi a fi foarte apropiaţi.

Lucas se întrebă dacă unchiul lui bănuia că el şi Kendra deveniseră amanţi. Fusese întotdeauna ciudat de perspicace.

- Faptul că suntem amândoi dezonoraţi s-a dovedit a fi o legătură surprinzător de puternică.
- Pot înţelege **că asta ar** fi **o bază bună, dar se pare că** între voi e mai **mult** de **atât.** Ne**-ar plăcea să te vedem** la casa ta cu o femeie **potrivită - şi amândoi o plăcem** pe Kendra. William **zâmbi larg.** La **fel Magdalene**

Chipul lui Lucas se tensionă.

- Dacă nu se **schimbă ceva, căsătoria va fi imposibilă.**
- **Lucrurile se** schimba adesea, observă unchiul lui

Hotărând că era cazul să schimbe subiectul, Lucas **spuse:**

În lower **Dauntrey** am **cunoscut** un **remarcabil** tâ- Itor de vicar, un anume domn Hutton la **eparhia vii** St. Mary în the Fields. Ne-a fost de mare **ajutor** Ui soţia **lui păreau a fi foarte afectuoşi.** Cred ca **ar** fi Vere bună când **viitorul loc la eparhia** din Camden a deveni disponibil.

"Ceea ce va fi în curând, spuse cu interes unchiul lui. d va veni vremea, putem merge la Lower Dauntrey ^cunosc. Dar acum e vremea să intrăm să ne

^Ceaiul[1] era întotdeauna bun pentru schimbarea subiectului-

capitolul 20

Kendra se întoarse şi se întinse. Îi plăcea că revenise în patul familiar de la Thorsay House, dar de ce i se părea că era cam gol chiar dacă petrecuse doar o singură noapte cu Lucas? , .

Cel puţin urma să-J. vadă în curând când avea s-o ia pentru vizita la Academia Angelo. Aşadar, trebuia să se grăbească pentru a fi gata la timp.

După ce se spălă, îşi perie părul şi îl legă la spate cu o panglică simplă, neagră. Acum venise momentul să încerce hainele trimise de Athena. Era ciudat să îşi tragă pantalonii. Făcuţi din tricot negru, aveau o bandă sub picior, iar ţesătura tricotată se întindea când se mişca. Perfect pentru scrimă.

Dar erau destul de scandaloşi. Kendra nu ştia sigură ce să creadă despre asta. îşi trase cizmele de călărie gre şi uzate. Apoi, conform instrucţiunilor date de Athena, alese un corset scurt ce îi susţinea sânii, dar destul de lejere pentru mişcare. Pe deasupra îmbrăcă o cămaşă cu mânecă lungă. Toate hainele erau negre, fi- f^: Lf explicase Athenei şi celorlalte că negrul simbo- za doliul pentru moartea dreptăţii. Ele fuseră de acord că era o declaraţie potrivită şi îi spuseseră că îi bine în negru.

Peste cămaşă puse ceva ce semăna cu o **vestă** cu turi, dar şi o tunică. Din nou neagră, îi **venea** aproape de genunchi şi făcea ca ţinuta să fie mai p$_{ut}$i$_{n}$ şocantă. Nici o piesă nu era mulată, dar nici nu stătea pe ea ca un sac. Athena făcuse o treabă bună estimând măsura Kendrei.

Arăta periculos. Bine. întorcându-se de la oglindă luă cravaşa şi se avântă în faţă ca şi cum avea o mică sabie. Cerule, ce libertate de mişcare! Se răsuci, fă- când alte exerciţii de scrimă şi nu fu nici măcar o dată împiedicată de haine. O femeie se putea obişnui cu asta!

Oricât de mult îi plăceau pantalonii, Kendra nu era pregătită să fie văzută purtându-i pe stradă. îşi aruncă pelerina pe braţ şi coborî să ia micul dejun.

Thorsay House era în principal administrată de domnul şi doamna Brown. Donald era de-al casei, iar soţia lui, Emma, era o londoneză pe care o cunoscuse când fusese încartiruit în barăcile armatei din oraş. Se îngrijeau de gospodărie, dar era relaxat şi avea o atitudine neprotocolară, specifică acelei case." Kendra se simţea foarte norocoasă că putea locui acolo. Emma Brown se uită spre ea.

-Bună dimineaţa. Ca de obicei?

-Da, te rog.

Emma puse un ou în apa care fierbea şi îi turnă Kendrei o cană de ceai fierbinte.

-Aveţi o ţinută tare interesantă, dar nu e prea devreme pentru un bal mascat?

Kendra râse şi îşUăieo felie de p$_{âine>\ apof\ Q\ fl}$ într-o furculiţă lunga şi o ţinu deasupra focului

în dimineaţa asta mă duc **la** Acad$_{emia\ de}$ « $_{ă}$ Angelo. O

altă doamnă care face scri$_{mă\ aco}$£^{C}™15]

^tim«* Este aşa de uşor te mişti

^Cabine ci veţi avea o sabie să vă luptaţi cu bărbaţii $_{vă}$ vor admira picioarele! *spuse* sec Emma ' , Lord Fox ton mă va însoţi până acolo $_{şi}$ înanoi tfânuic?« ^ bine pumnalul, îi explică Kendra 5$_{er}$ios.[7] Arata prea chipeş ca să fie luptător ' $_{,A}$ fost ofiţer în Marina Regală şi $_{e\ mai\ pericu,Qq}$

decât pare- ... .

pâinea se prăji, iar kendra o unse cu unt, apoi o tăie în fâşii înguste.

Emnia puse pe masă oul fiert moale într-un suport $_{KeI1}$dra decupa cu grijă capacul oului şi $_{înmuie}$ £ ' fâşie în gălbenuşul ca d. Fiecare muşcătură fu urnnr de o gură de ceai. Îi plăceau lipsa de formalii a! ii

lâşie ... - .şcarură *tu* urmată

de o gura de ceai. I placeau lipsa de formalitate de h Thorsay House şi felul în care fusese acceptată fără a fi judecată. Plătea o taxă generoasă pentru folosirea casei şi în schimb primea o locuinţă confortabilă şi o comm nie plăcută. ' ^'

-A fost linişte în ultimele două săptămâni, remarci ea. Mai sunt aşteptaţi alţi obişnuiţi ai casei? Emma ridică din umeri.

-Greu de spus. Mulţi apar aşa la uşă cum aţi tăcut dumneavoasrra. Sunteţi singurul oaspete pe termen luna pe care l-am avut în ultima vreme. Mai turnă ceai nentr.î amândouă. Dar am auzit că tânărul lord **ar** putea trece în drum spre casă.

-Vărul meu Ramsay.' Au trecut ani de când hm vi

de"acofo$^{PUne\ C!i\ la\ Co"sta'}$»'»«Pol. Este cale lungă

DacSit!:"$^{1''}$ $_{bănUieSC>}$ Kendn,.

'°rd avea sân\rire 1 ^{3} ^ T™ i^{nwmna} ^^tnul ^{nou} Pe Rams-iv r ^{l*T} " P.^{âcut} $_{S,W}$ din

Fusese ca un frate mai mare pentru

ea când era copil și venea vara în Thorsay. Dar avea dor de ducă și plecase spre țări îndepărtate când absol. vise facultatea.

îşi termina micul dejun când Donald Brown intrăî, bucătărie spunând scurt:

-Prietenul dumneavoastră a sosit, doamnă Kendra.

-Mulţumesc.

Termină ceaiul şi se ridică, permiţându-i lui Donald să-i vadă pentru prima dată pantalonii.

- Ieşiţi în pantalonaşi.[7] întrebă el scandalizat.
- Pantaloni, nu pantalonaşi, explică ea. Abia aştept să încrucişez spada îmbrăcată în ei.
- Unde a ajuns lumea? mormăi el, dar cu amuzament şi admiraţie în privire.
- La o libertate mai mare pentru femei, sper!

Cu un zâmbet la plecare, îşi luă pelerina şi se îndreptă spre salon. Când intră, Lucas studia un scut rotund cu urmele bătăliilor pe el, dar se întoarse când o auzi, apoi rămase stană de piatră, holbându-se. înghiţi cu greu înainte de a spune:

- Bună dimineaţa.
- Cred că e prima dată când te văd într-adevăr surprins, spuse ea veselă. Athena Masterson mi-a trimis hainele când eram în călătorie. Sper s-o văd la Angelo în dimineaţa asta.

Revenindu-şi, Lucas rosti:

-Ţinuta asta îţi va oferi o mare flexibilitate pentru scrimă. Rânji. Sau pentru a deveni **hoţ** de bijuterii.

Ea cobori ochii, studiindu-se.

- Nu m-am gândit la asta, dar **voi ţine minte dacă voi** avea nevoie să îmi găsesc o nouă **ocupaţie**

-S-ar putea să provoci o revoltă **pe drum, spuse el,** părând

că nu-şi putea lua **ochii de la picioarele ei Si** dacă încrucişezi spada cu orice **bărbat la academie** vei câştiga pentru că va fi mult **prea uluit de ceea ce -** te vedea pentru a se putea **gândi la apărare.** P°3'• , daca trebuie să mă simt cutezătoare ori ecunoscu ea, punându-şi pelerina pentru i$_{a}$rm^{ată}'j^{r} înfăţişarea de bărbaţii de pe stradă. Dar îmi ^^{aS}Î.iîtatea de mişcare pe care o am. ¿ce $_{stra}$dă, iar vântul primăverii luminoase îi lipi ' $^{le•ir\breve{a}}$ '^picioare. Pantalonii îi dădeau o senzaţie di- P^{elerina} f etele obişnuite. Apoi află că paşii îi erau mai ferită de ^{w} y^eri. Lucas nu trebuia să-şi ajusteze pasul l^{ungi} LSă lângă ea pe stradă. Da îi plăcea, ca$^{să\ m}$ $_{e}$i$_{0}$ era relativ linişte când ajunseră, dar patru ^,^^{nge}$_{ar}$aseră capătul din stânga al încăperii prin- fem^{el} $_{aCa}$^$_{sCU}$tau într-o manieră prietenească în timp cip*^{le} •! $_{e}$ie se confruntau cu săbii boante. Toate ce d°^{ua} $_{nta}$loni, însă Kendra era îmbrăcată complet purtau p
în negru^. ^^ ^ văzu, simţind că se alăturase unui
Y ^{Z} ecial. Athena Masterson făcea parte din club şi ^{clU}~ ^{S}cizme negre, pantaloni, o cămaşă albă şi o tunică Îf un $_{roşu}$-închis. Chiar avea o înfăţişare de războinică. Se întoarse să o salute pe nou-yenită.

Kendra, bine ai venit la bocietatea remeuor Scr'imere! Mă bucur că eşti curajoasă şi porţi pantaloni. E mult mai greu să te duelezi în fustă.

Kendra zâmbi larg spre ea, simţindu-se pe loc ca acasă.

-Ai făcut o treabă foarte bună ghicindu-mi măsura. Mulţumesc!

-Cumnata mea, Lady Kiri Mackenzie, face minuni cu hainele şi croielile - ea a creat pantalonii, îi explică Athena. Vine des aici, dar în dimineaţa asta n-a putut veni. O să-i spun ce mulţumită eşti de noua ta ţinută.

-Cred că pantalonii sunt o idee minunată, zise Lucas. De ce ar trebui ca femeile să poarte haine atât de incomode?

-Îmi place punctul dumitale de vedere. Athena întinse mâna. Sunt Athena Masterson. Dumneata trebuie safiiFoxton, aşa-i?

-Chiar aşa, rosti el, dându-i mâna.

-Ştii dacă Henry Angelo este disponibil? $_{întfe}$bă Kendra. Mi-ar plăcea să mai iau o lecţie cu el d$_{acâ}$
as putea. .
' Altă femeie, cea cu păr roşcat-auriu, clatină din cap.
- E plecat până după-amiază. Pentru lecţii, e mai bi$_{ne}$ să rezervi dinainte ora.

-Aşa voi face data viitoare, Callie, spuse Kendra. Azi e cineva dispus la un antrenament uşor cu o novice?

-Mi-ar face plăcere, pentru că nici eu nu sunt expertă, zise Callie. Se întoarse spre Lucas şi îi întinse mâna. Sunt Callie Kingston. Am auzit de şedinţa de antrenament cu vărul dumitale. înţeleg că voi doi aţi oferit un spectacol uimitor. îmi pare rău că l-am ratat.

-Voi vedea dacă îl pot convinge pe Simon să vină cu mine miercurea viitoare. E partenerul meu preferat de antrenament, spuse el dându-i mâna. Vă las să vă vedeţi de măcelul vostru şi mă duc să găsesc un partener de antrenament pentru mine.
Kendra îşi dădu jos pelerina, apoi ridică o sabie de antrenament, probându-i echilibrul în mână.
-Acum arată-mi cât de puţin mă pricep, Callie!
Lucas îşi scoase haina şi pălăria, bucurându-se de perspectiva de a face nişte exerciţii solicitante. După ce luă o sabie de exerciţiu de pe peretele opus, se uită în jur, căutând un potenţial partener. în partea opusă a sălii de femei se desfăşura un antrenament, iar câţiva bărbaţi se uitau, aşa că se apropie de unul dintre privitori, care avea o sabie de antrenament şi părea gata a o folosi.
- Vă salut, spuse el amabil. Sunt Foxton. V-ar plăcea un antrenament?
- Foxton? pufni bărbatul revoltat în mod exagerat şi îi întoarse spatele.
Lucas se simţi de parcă ar fi primit un p Umn în stomac. Dar în ultimele zile ale călătoriei cu Kendra

i js C]a starurul său de proscris. Acum i a (J u, l]5c ^ cU o răutate tăioasă. **% 3fnin-r Arhcna** Masterson apăru lângă el. C ^rUnr' îispus să tc antrenezi cu o simplă femeie? im .A' ' pourri Callic, sunt mai hună la folosirea unei rrCb3 cil* a săbiei, dar calea de a face progrese e antre- jţffpc | cU cineva mai bun, aşa cum eşti dumneata. <Cntdarca lui Lucas se risipi.

f"ncântat să încrucişez sabia cu dumneata. Am c5 eşri mai bună decât recunoşti. 0 bânU,a aşa, spuse ea în timp ce se îndreptau spre 11 er în centrul încăperii. Dar am avut nişte expe- un l°c-1

nedorite în timp ce trăiam în Peninsulă.
^ **face** să devii nemilos.
Asw ^ . asta) încUviinţă Lucas. Se salutară reçu lamele săbiilor, apoi începură o tatonare uşoa- C'pr°Cbilităţii fiecăruia din ei. Fiind aproape la fel de -â 1 3ca Lucas, cu alonjă lungă şi reflexe rapide, Athena un adversar de valoare. Viteza lor crescu către un duelrapid şi atletic, ce se sfârşi când el îi atinse pieptul cu vârful săbiei de antrenament
_*Touché,* milady! spuse el gâfâind, bunt foarte bucuros că n-a trebuit să mă lupt serios cu dumneata.
-Sentimentul e reciproc! rosti râzând aproape fără suflare.

Kendra şi Callie îşi terminaseră duelul şi râdeau. Kendra se întoarse şi se apropie de Lucas, respirând greu, cu faţa îmbujorată. Era superbă şi ispititoare, iar el fu tentat s-o sărute. Chiar dacă erau în public.

-Aş vrea să fi descoperit scrima cu ani în urmă! zise ea. E un exerciţiu şi mai bun decât călăritul în galop pe câmpuri.

- Prefer scrima ca sport în defavoarea luptei pentru Protejarea vieţii, care tinde să contravină valorii divertismentului

oferit de scrimă, răspunse el. -Într-adevăr, aşa e! spuse ea cu ardoare.După expresia feţei, se vedea că îşi **amintise** d mentele în care fuseseră atacaţi pe stradă în tim ? ^ îndreptau spre reşedinţa Duval, Se

Uşa academiei se deschise **şi** intrară doi bărbaţi *C* din faţă era slab şi încruntat, cu o rană roşie pe ¿¡J aproape ascunsă de păr. Bărbatul din spatele lui era mal scund şi mai calm.

Lucas abia dacă i-ar fi observat pe nou-veniţi, **doar** că slăbănogul se opri brusc când o văzu pe Kendra.

- Tu! spuse el fără să-i vină a crede. *Târfă!* Ce faci aici îmbrăcată ca o femeie uşoară?

Kendra se albi la faţă. Pentru o clipă, Lucas se întrebă dacă avea să leşine. Dar îşi reveni şi spuse cu un calm glacial:

-Având în vedere femeile pe care le frecventezi, Denshire, sigur ştii mai bine cum arată o târfă.

- Felul în care te îmbraci e scandalos! Îţi faci de ruşine sexul! rosti el cu dispreţ.

- Serios? vorbi Callie tărăgănat. Ea şi celelalte femei se apropiará - evident, toate în pantaloni -, cu săbiile în mână şi cu expresii ameninţătoare. Dacă cineva îşi face de ruşine sexul, acela eşti tu, Denshire! Un impostor desfrânat şi pe deasupra o brută!

El mormăi incoerent, părând gata să lovească pe cineva, dar era în inferioritate şi neînarmat. Prietenul lui îi puse o mână pe braţ şi murmură ceva, poate o sugestie să plece, dar Denshire se descotorosi de bărbat.

- Nu plec până când nu aflu ce a făcut târfa asta cu fiul meu!

capitolul 21

Kendra icni la auzul cuvintelor fostului ei soţ.

- **Ce am făcut eu cu Christopher? Nimic! Nu l-am văzut de când m-ai aruncat afară din casă şi ai spus că fiul meu e proprietatea ta şi că n-o să-I mai văd niciodată!**

^nărut de la şcoala unde km înscris! mârâi Dacă nu s-a înecar în râu, probabil că I-ai luat pe^hire nştormi într-un fătălău! ru Pierdut bâiarul! spuse Kendra pe o voce joasă ^ Cu sabia pregătită în mâna dreaptă, înaintă fijri0?5*" 1 ei soţ cu o expresie ucigaşă pe chip. Te-ai <fre Î0?'u cu el şi l-ai dus la o şcoală aşa de execrabilă, pur^it de acolo. Dumnezeule, ce s-a întâmplat inCă[c7 Cu mâna stângă, desprinse butonul de protecţie c« el' ăcul lamei.

(iejª caª^nuj Denshire se dădu **înapoi. Tacă de aici, căţea nebună!**

¿jcas făcu doi **paşi rapizi spre** Kendra şi **o apucă de** ^"probabil merită să fie ucis, dar nu de tine, spuse p o voce joasă. Christopher va avea nevoie de tine *a* o caJ crasim. Nu poţi fi lângă el dacă vei fi închisă cano o5"1« şi spânzurată. ."

Ea se uită la el cu furie în ochi.

-Kendra! izbucni el. Pentru binele tuturor, nu face asta!

Furia se stinse. În vreme ce ea reuşi sa se controlere Denshire ieşi în goană din academie cu prietenul după el. în liniştea sfâşietoare care urmă, Athena spuse gânditoare:
-Chiar merită să fie înjunghiat. Poate că Societatea Femeilor Scrimere ar trebui să organizeze o loterie pentru a avea acest privilegiu.
Cuvintele ei produseră un râs forţat. Privirea Kendrei se îndreptă spre femeile care stăteau roată.
-Mulţumesc pentru sprijinul vostru prietenesc, spuse ea tulburată. Acum voi pleca, dar sper să vă văd săptămâna viitoare.
îşi puse pelerina, poalele rotindu-se în jurul picioa- rclor ei **scandalos** de frumoase. Lucas îşi luă haina, îrn- **racându-se**în vreme ce Kendra ieşea din clădire. Când Unseră **în stradă, o** luă de braţ.
- Linişteşte-te şi respiră!
- Dar s-ar putea ca fiul meu să fie mort! Denshire spus că s-ar putea să se fi înecat de nefericire! strioj ea, pe punctul de a ceda. Lui Denshire nu-i pasă de el ci doar de faptul că e moştenitorul lui.
Ajunseră la o alee îngustă între clădiri, iar **Lucaso** conduse într-acolo, pentru a avea intimitate şi a-i **îmbrăţişa** trupul tremurând.
- Christopher e fiul tău, spuse el încet, simţindu-i suferinţa. Poţi să-ţi imaginezi că băiatul pe care îl iubeşti şi-ar lua viaţa pentru că şcoala e aşa de groaznică?
Ea inspiră adânc, şi el simţi cum ceva din încordarea ei disperată cedează.
- Nu. Nu, n-ar face asta. Ar fugi şi ar găsi un loc sigur unde să se ascundă. Apoi ar încerca să-mi scrie.
-Aşa ar face un băiat isteţ, încuviinţă Lucas, mângâ- indu-i spatele ca şi cum liniştea o felină nervoasă. Poate că nici măcar nu există vreun râu. Denshire ar fi putut inventa asta doar ca să te supere şi mai tare.
- Pare ceva ce ar face, spuse ea, relaxându-se şi mai mult. Poate că a minţit când a spus că băiatul a dispărut de la şcoală, deşi furia îndreptată asupra mea arată că el chiar lipseşte. Dacă e aşa, fuga e de departe cea mai plauzibilă explicaţie. Christopher cred că va încerca să comunice cu mine, dar probabil nu ştie că mă aflu la Thorsay House.
- Comunicarea va fi dificilă pentru el, fu de acord Lucas. Dar Christopher e negreşit undeva în siguranţă, încercând să îşi găsească drumul spre casă, spre tine.
- Dumnezeule, aşa sper şi eu! suflă ea.
-O să-l găsim, promise Lucas, aşa cum făcuse înainte. Dar întăreşte-te pentru veşti noi.
Când Kendra îl privi, el spuse:
- Denshire are sifilis. Asta explică faptul că a devenit din ce în ce mai instabil **în** ultimii **ani.**
Ea se **dădu înapoi, cu o expresie îngrozită.**

-Sifilis! exclamă ea. De ce crezi asta?
A - văzut rana aia roşie de sub ureche, aproape aco

-de pâr? Arăta ca un nodul, un fel de tumoare P[efl]i[a] [c]eea ce e un semn de boală avansată, îi explică m^'?[1] j [am] văzut asta, m-am uitat mai atent şi am văzut [cl] Semne mai puţin vizibile. [$1] Kendra îşi muşcă buza.
Am şi eu?
"hju ai nici unul din simptome, spuse Lucas, liniş- . Z fyii-ai spus că nu te-ai culcat cu el de ani buni, aşa [tin] [osi]bil să fi luat boala după ce v-aţi separat. [cae]L[er] să ai dreptate! Pentru binele tău şi al meu. î hiTe ochii, înfiorându-se. îmi pare aşa de rău. Eu... Fn-as fi permis niciodată vreo intimitate cu tine dacă ştiut că pot fi purtătoare a bolii.
-Ştiu. Ridică o mână şi îi dădu cu blândeţe o şuviţă după ureche. Pentru că ai onoare, dar Denshire nu are.
Ea schiţă un zâmbet.
-Cu siguranţă nu are, dar, orice fel de onoare aş avea eu, e discutabilă.
-Ai onoare, repetă el. Şi o uimitoare putere. Ai primit lovituri una după alta, dar încă eşti în picioare.
-Mai mult mă sprijin pe tine. îl luă de braţ şi îl trase de pe alee. Continuându-şi drumul spre Thorsay House, ea întrebă: Nu te-a obosit vârtejul din viaţa mea?
El îşi aminti de deriva anostă care fusese viaţa lui înainte de a o întâlni pe Kendra.
-Dacă nu erau necazurile tale, nu ne-am fi reîntâlnit, ceea ce ar fi fost o mare pierdere pentru mine, dar nu şi pentru tine.
Ea îi aruncă o privire timidă.
-Să nu te întâlnesc ar fi fost o *foarte* mare pierdere Pentru mine.
Pentru o clipă, privirile lor se întâlniră, spunând mai roult decât voiau să admită cu glas tare. Momentul se napi când ea continuă: sibjl - [Să ?tim Unc*e e ' [Coa^a Christopher, e impo- [sa] $[tlm] de unde să începem căutarea lui.

-Din câte ştii, şcoala avea o reputaţie specială p[en] tru disciplină.[7] Când ea încuviinţă din cap, el continuă- Asta s-ar putea să restrângă oarecum căutarea. Ne trebuie un expert în şcolile publice din Anglia. Eu şi **Simon** am mers la Harrow. Cineva de acolo ar putea să ne dea nişte sugestii.

-Sper. Nu am idei mai bune. Vocea îi deveni încordată. Pentru că Denshire ştie unde e şcoala, va şti unde să caute.

- Dacă aşa stau lucrurile, iar Denshire are oameni care să-l descopere pe Christopher, cel mai rău lucru care se poate întâmpla e să fie trimis înapoi la şcoală sau chiar la Denshire Park, spuse Lucas. Ca moştenitor Denshire, e valoros. Nu i se va face nici un rău. Ea zâmbi trist.

-Ştiu că ai dreptate, dar treaba unei mame e să-şi facă griji pentru copiii ei.

- Şi e o treabă pe care o *faci foarte* bine, spuse el serios.

Ea chicoti uşor.

- Din păcate, e adevărat. Mă bucur că sunt în siguranţă Caitlin şi familia ei adoptivă.

El o văzu cum se îmbărbăta pentru a putea face faţă acestei noi griji. Era o trăsătură de caracter pe care o admira la ea, având în vedere că el petrecuse ani întregi în Belgia ascunzându-se de propriile probleme. Când ajunseră la Thorsay House, **Kendra întrebă:** -Ai vrea să bei un ceai? Familia **Brown lipseşte, dar** doamna Brown a lăsat câteva din **excelentele ei** fursecuri. Bănuind că nu voia să fie singură, **el rosti:** -Mi-ar plăcea.

O urmă în casă. Micul hol **de la intrare avea într**-o parte o masă cu un coş pentru **corespondenţă. înăuntru** era o singură scrisoare. Kendra se **încruntă când o luă.** - E de la Kirkland.

kkeram că sunt veşti interesante şi că nu vom -S* SP-e de

ceai ca să ne venim în simţiri. Sau mai
a^Sandyl ^
de-ambi înainte de a se aşeza pe canapea şi de a rupe
sigili y^Jvrea să ne întâlnim cu el mâine pentru o ' -de strategie. Ce
crezi că înseamnă asta?
^uCas CJge ^ ^ ^ nişte informaţii şi vrea să
cum să le folosim.
st sens. Şi noi avem int°rmaţn pentru el. Se în- " văd nici un motiv să-i
spunem despre Caitlin. ctunta' mai invizibilă, cu atât mai bine, nu
crezi? Cu e-ţ siaur cS putem avea încredere în Kirkland să secretul, dar,
aşa cum spui tu, nu există nici un ^dv'să'i spunem despre ea.
mo Trebuie să-i spun despre dispariţia lui Christopher.
că **ar avea mai multe idei legate de locul în care se** fV*
Kirkland a urmat Harrow **sau** Eton? Acestea **sunt** cele **două şcoli de elită pentru gentlemeni.**
-Nici una din ele. A mers la Academia Westerfield. E o scoală mică, potrivită pentru băieţi de familie bună, dar cu rele purtări.
-Kirkland a studiat acolo? Ridică privirea surprinsă. Mă întreb la ce fel de rea purtare s-a dedat. Mi-e greu să-mi imaginez.
-Probabil plănuia să ia cu asalt sediul Parlamentului sau aşa ceva, răspunse zâmbind Lucas. Nu cred că a fost ceva minor, cum ar fi să joace cărţi în grajd cu rândaşii. Ea râse.
-Oare să îndrăznesc să-l întreb? -Mai bine tu decât eu!

Fu adus ceaiul, iar Kendra turnă pentru amândoi. Fursecurile fură la înălţimea reputaţiei. Lucas tocmai întindea mâna după al

treilea, când se auzi o bătaie uşoară în ^a de la intrare.Familia Brown nu sosise încă acasă, aşa că I ridică şi merse în hol să vadă cine era. Un b-Ucas Se şi foarte murdar stătea în pragul uşii. Un băiat*^11^ castaniu şi ochi care îşi schimbau culoarea. CU p5r
Băiatul spuse politicos:

- Lady Denshire e acasă?

Auzind vocea băiatului, Kendra veni în fu»5 *a•* i o® uin salon.

- *Christopher!*
- *Mamă!*

Băiatul se aruncă în braţele ei şi o îmbrăţişă de parcă îl salva de la înec.
Pe obrajii Kendrei lunecau lacrimi în timp ce **şoptea:**
-Ah, Kit, scumpul meu băiat! Mi-era teamă că s-ar putea să nu te mai văd niciodată.
El se lipi de ea.

- Tata a spus că eşti rea şi că n-ar trebui să am de-a face cu tine!
- Tatăl tău nu are dreptate, rosti Lucas, trimiţându-i pe amândoi spre salon ca'să poată închide uşa. Fiindcă odată fusese şi el copil, întrebă: Ai vrea nişte ceai şi fursecuri, Christopher?

-Ah, da, domnule, spuse băiatul. Mor *de foame!*
Kendra râse şi îl trase pe canapea lângă ea, ţinându-l cu o mână pe după umeri.

- Mă bucur să văd că ai aceeaşi poftă de mâncare! Cum ai ajuns aici?
- Şcoala din Yorkshire era groaznică.

Christopher luă un fursec de pe farfurie. Deoarece
Kendra îşi terminase ceaiul, Lucas turnă în ceaşca ei, bănuind că băiatul ar fi preferat să bea imediat în'loc să aştepte să i se aducă altă ceaşcă.
' Christopher luă ceaşca, dar se încruntă uitându-se spre Lucas.
-Cine sunteţi, domnule?

Numele meu e Lucas **Mandeville şi** sunt un **prie**ten al mamei **tale,**

răspunse el. Ne-am cunoscut cu ani***Dragoste şi onoare*** $_{\pi T1}$â înainte

de a pleca la primul meu post în Ma-

un foarte bun prieten Kendra îl strânse ***'l' l de*** umeri pe Chnstopher. Am avut nevoie de ^ de când tatăl tău a divorţat de mine. ***pr****^{ietcn}* ***'*** $_{sro}$***phcr*** mai luă două Fursecuri. ^{C}pjvorţ înseamnă să nu mai trebuiască să-l vezi
^tta c unul din efectele divorţului. Se încruntă hm văzut pe tatăl tău de luni întregi, dar am avut . finire întâmplătoare mai devreme. Era furios şi m-a ^{0} ,r'l re-am răpit de la şcoală. ,,$_{ofi}$fâcut!

„Aş fi făcut-o daca aş fi ştiut unde eşti, spuse ea înfo- tf Dar tatăl tău n-a vrut să-mi spună ce şcoală urmezi. Spuneai că e groaznică? ^ Expresia băiatului se întunecă. -Şcoala Scranton. Mâncare proastă, băieţi răi, profesori răi. întotdeauna era un frig cumplit. Bătăi de la băieţii mai mari, bastoane de la profesori.
-Sună îngrozitor] spuse Kendra consternată. Am auzit că şcolile de băieţi sunt dificile, dar nu credeam să fie atât de groaznice!
-Puţine sunt atât: de groaznice, rosti sumbru Lucas. Nu cunosc Scranton, dar înţeleg că Denshire voia să-l ducă pe Christopher într-o şcoală neobişnuit de dură, bazându-se pe teoria că astfel de locuri formează bărbaţi puternici.
-Mai degrabă îi transformă în brute! exclamă Kendra. Cu toate astea, ai evadat, Kit. Cum ai făcut-o?
elîn!uş^{iSt} ∘ Pher rAnji' arătând foarte mul f^{l,mir} ^
fieca" ^{l0C} Să C,0rm întrHln t,^{or}mitor, eram închis în ferea8M^{n} ∘ aPte într<) came ™ $_{mica}$» aparat. Singura o j » « $_{micâ}$» $^{c'ar}$ aşa eram şi eu. Am reuşit să fur cămaşf *a* $^{c\ ,a}$ grajduri înfăşurând-o pe mine pe sub • ^Poi am luat banii celui mai mare bătăuş din
şcoală. Am fugit pe fereastră în acea noapte înainte - descopere că am dispărut.

- în general, furtul nu e o idee bună, spuse Kend amuzată, dar se pare că de data asta a fost necesar. Ce ai făcut după ce ai scăpat din cameră?

-Am mers pe jos până în cel mai apropiat oras A trebuit să dorm în pădure într-o noapte, dar cel p$_{U}$ţi$_{n}$ n-a plouat. De acolo am luat diligenta spre Leeds. Di$_{n}$ Leeds am luat o diligentă spre Londra.

- N-a întrebat nimeni de ce un băiat aşa de mic călătoreşte singur? întrebă Kendra uimită.

Fiul ei avea o expresie poznaşă.

- Mi-am luat un aer trist şi am spus că mama e foarte bolnavă şi mi s-a spus să vin acasă. Nu putea nimeni să vină să mă ia, aşa că a trebuit să călătoresc singur. Aveam destui bani să-mi plătesc biletele, aşa că vizitiii m-au crezut. A fost o călătorie lungă, dar la fiecare oprire doamne amabile aveau grijă de mine. Una din ele mi-a dat cea mai bună bucată de prăjitură cu stafide.

- Mama ta spunea că eşti isteţ, zise Lucas cu admiraţie,

înţelegând de ce doamnele cu înclinaţii materne simţiseră nevoia să aibă grijă de el. Avea dreptate.

- Cum ai ştiut să vii la Thorsay House? întreba Kendra.

- M-ai adus aici o dată, îţi aminteşti? M-ai prezentat domnului şi doamnei Brown şi ai spus că asta e un fel de casă de familie. Mă gândeam că poate stai aici, iar dacă nu, s-ar fi putut ca ei să ştie unde eşti. îşi acoperi cu mâna un căscat uriaş. Mamă, de ce e$ti îmbrăcată ca un bărbat?

- Făceam scrimă cu **nişte doamne. Kendra** se ridică şi mimă o fandare. **Pantalonii mă fac să fiu o** mai bună scrimeră.

Christopher acceptă **explicaţia încuviinţând din** cap şi ascunse încă un căscat.

- **E timpul să te duci la culcare, băiere! Te duc sus în camera mea ca să poţi dormi, spuse Kendra.**

destul de obosit ca să nu protesteze, flăia^l ^P mână şi plecă împreună cu el, dar spu- , jra îl[lua]

[u]i[Tia]-rnâii b[ucas? Tret3UÎe să discut ceva cu] ^ne. ■[€]ipoţi[să] doia- Primul subiect de pe listă era unde Hl [nU-5]Vilrantă pe Christopher.

her crescuse în lunile de când îl văzuse ChristoP^ gj părea mai matur. Asta nu era de penft[u u] ^ ţ[n] vedere prin ce trecuse la şcoala aceea [mirare] şi provocările cărora le făcuse faţă ca s-o găseas-

g^j spună că avea o soră geamănă? Nu, c*[in] [era pre]jtp schimbări. Avea să aştepte până când viata prea mun-c. [e]i [s e] mai liniştea.

Când ajunseră în camera ei, ea ii **îmbraţişa din nou pe Christopher.**

[v] „Esti aşa de curajos, Kit! Curajos şi isteţ.

Noua lui maturitate dispăru când el se ghemui lângă ea şi începu să suspine.

-Tata a spus cele mai groaznice lucruri despre tine, mamă! El... a spus că eşti o târfă şi că vrei să mă transformi într-un fătălău. Am întrebat un băiat de la şcoală ce înseamnă târfă şi fătălău, iar el a râs răutăcios şi le-a spus tuturor băieţilor, care au început să-mi spună fiu de târfă!

Kendra se gândi furioasă că, dacă Denshire ar fi fost acolo şi ea ar fi avut o sabie, I-ar fi înjunghiat. -*Nu* este absolut deloc adevărat, Christopher! în

Şi°onorabS[SnÎCiei ^ am fo St o So]ţie credincioasă

^mw!!-[3]^[3], [cu Lucas nu] conta pentru că nu mai ^cea î £[and] i se dăruise.

[1Ul] Kit scăzu până la o şoaptă tremurată.- El... a spus că nu mă mai vrei, dar nu I-[ani] N-am vmt să-l *cred!* De asta a trebuit să

te regăs ^^

Nu, dacă Denshire ar fi fost acolo, Kendra rât cu mâinile goale! [l0ro]%

-A fost o minciună groaznică! Am fost disperată • mi te-a luat şi mi-a spus că nu te voi mai vedea niciod^ Mai mult decât orice pe lumea asta, voiam să te găsesc Trase adânc aer în piept, gândindu-se că trebuia să fi" calmă şi puternică pentru băiatul ei. în schimb, [m•aj] găsit tu pe mine. Ce zi binecuvântată.' -De ce a spus astfel de minciuni.[7] Cum să *explici* unui *copil sfârşitul* unei căsnicii? Alegându-şi cu grijă cuvintele, ea zise:

-A decis că nu mai vrea să fie însurat cu mine, Kit. Singurul mod prin care un bărbat poate divorţa de soţia lui este să spună lucruri rele despre ea. Asta a făcutei Kit îşi înălţă capul.

- Cum poate cineva să spună lucruri rele despre tine? Oricât de mult îl ura pe Denshire, nu trebuia să coboare la nivelul lui. Amintindu-şi ce spusese Lucas despre sifilis, ea zise:

- Cred că are o boală care poate afecta mintea unui om şi îl face să se poarte altfel decât de obicei.

- Ca regele?

George, Regele Nebun, era un bun exemplu. -Ceva de felul ăsta. Nu cred că au aceeaşi boală, dar în ambele cazuri le e afectată mintea. *înghiţi* cu greutate, apoi se forţă să spună: Tatăl tău e demn de milă, dar asta nu înseamnă că faptele lui sunt corecte.

-Nu mai vreau să te părăsesc niciodată, mamă! şopti Kit.

-Ah, dragul meu! îl **îmbrăfişă strâns, întrebându-se** cât avea să treacă pană ce avea să se **considere prea mare** pentru a fi unbrăpşat de mama lui. **Şi [eu] vreau să-mi fii** aproape, dar **nu** va fi **posibil.** Dacă **tatái tău află că eşti** cu mine, re va lua d**,n nou** şi [Mr] **[închjdâ**
, - mai groaznic decât şcoala Scranton. Legi
„ii***;[r a]vea dreptul. V^!nherîşi smuci capul : legea aşa ceva:
w " .pune legea «va.
-[Vt]L\roia să strige că legea fusese făcută de băr-
^ sivi dar nu credea că asta îl ajuta pe fiul ei
hap -
4 [în_ele]^[g]englezâ a fost elaborată de-a lungul a sute de "^nune că soţia unui bărbat şi copiii îi aparţin asa ani şi [un ca]j [sau] o pereche de cizme. El poate fkce ^doreşte cu noi. Christopher îşi îngusta ochii. ^ o prostiei
Sunt de acord. Într-o zi, legile s-ar putea schimba, ' entru moment tatăl tău are dreptul legal să te ia de 1 ol mine. Vrând să sublinieze pericolul, continuă: Ar putea chiar să mă acuze de răpire şi să încerce să mă bage
]a închisoare.
Christopher păru îngrozit. _Ar putea face asta?

-Ar putea încerca. Se înfioră. Nu vreau să ştiu dacă ar reuşi. Dar

acum nu-ţi face griji pentru asta! Odihneş- te-te. Pentru moment, aici eşti în siguranţă. Cât dormi, cobor să vorbesc cu Lucas despre cel mai bun mod de a te ascunde de Denshire. Kit îşi ascunse încă un căscat. - îţi place de el?

-Da, îmi place foarte mult. încearcă să mă ajute ca tu să poţi rămâne cu mine din nou. -E posibil? întrebă plin de speranţă Christopher. -Nu ştiu, răspunse ea sincer. Cu siguranţă facem tot posibilul. Acum dormi! -N-am putut dormi mult în diligente, mormăi el cu fetele aşa de obosite încât bâjbâiră, încercând să se ^brace. Se legănau prea mult.

A»* ai tot dreptul să fii obosit, spuse ea încet, ajutandu-I să îşi dea jos hainele.

Când **îl băgă în pat, el adormi înainte de** a I • Se **apleca şi îl sărută uşor pe frunte. Băiatul eiV^'"" era acolo, cea mai mare dorinţă a ei se împlinise a*[10]" rămânea de rezolvat o problemă complicată: cum ^ mână împreună.** [să] ^

Kendra coborî şi intră în salon. Lucas se ridica • ea alergă direct în braţele lui, tânjind după călduţ siguranţa îmbrăţişării lui. De fapt, se gândi cu tristete' se purta precum Christopher când se ghemuise în braţele ei.

- Ce zi a fost, spuse ea oftând.
- Chiar aşa.

O ridică în braţe şi se aşeză pe canapea cu ea în poală. După un moment de uimire, ea se relaxă, sprijinindu-se de el şi îşi puse capul pe umărul lui.

- Să-l recapăt pe Christopher a fost cel mai important ţel atins. întrebarea e cum să-l păstrez.[7]

-M-am gândit şi eu la asta, spuse Lucas. Evident, ar fi un dezastru ca Denshire să afle că băiatul a fugit de la şcoală la tine. Chiar dacă nu vrea să fie despărţit de tine, nu cred că e sigur să stea în Londra.

Ea oftă şi mângâie absentă braţul lui Lucas. -Ştiu că ai dreptate. Dar trebuie să-i găsim un loc bun, suficient de aproape ca să-l pot vizita.

- Ce-ai zice de Camden Keep[7] sugeră Lucas. Cred că mătuşa şi unchiul meu ar fi încântaţi să-l aibă acolo, iar el ar avea-o pe Magdalene, care e o măgăriţă liniştitoare.

Ea zâmbi.

-Ar putea să meargă. Trebuie să ne mai gândim. Poate că există o soluţie mai bună.

- S-ar putea să nu avem mult **timp. Denshire ştie** de Thorsay House.[7] Există vreo şansă **ca el să vină aici şi să** te acuze din nou că l-ai răpit pe **Christopher.[7] Poate chiar** să ceară să se caute în casă[7]

Ei i se tăie răsuflarea.

-Nu cred, dar nu sunt sigură! ***Dacă vine cu nişte*** *oameni în ajutorul lui şi cere să se* ***caute prin casă,*** *Drayotie* M *(moare W)*

*o 4 t^T** n" KÎt 'W ^^ nCO,Z,,ri inului „' **d°3S nu afl* că băiatul a fost vreodată aici ar fi M«ur7Pcntru ci'*pU*C Lucas' ^ P^ca întoarce inSdVclătinădincap.**

„Mu, -sunt în vizită a fiica lor cea mai mare ca sâ-şi vadă nepotul. Dar probabil nu se întorc înainte de \l sarea scrii. .Aşa câ îl putem scoate pe Christopher înainte să observe cineva că e un copil aici. ° -Ar putea fi cel mai bine, dar unde să-l ducem?

-Reşedinţa Duval, spuse el pe loc. Simon mi-a spus să consider că e casa mea şi intenţionez să profit la maximum de invitaţie. Deşi nu aş crede că Simon sau Suzanne ar refuza să adăpostească un copil neajutorat. Ar fi doar pentru câteva zile.

-Şi au o pisică şi un câine ca să-i ţină de urât. Reşedinţa Duval are o cameră de oaspeţi unde Christopher sâ poată sta împreună cu mine? Trebuie să mă aibă aproape deocamdată. Şi eu simt la fel.

- E o cameră destul de mare la mansardă. Să-l ducem acolo? Pot să fac rost de o trăsură mică închisă şi să-l duc pe la grajduri în spatele casei.

Kendra încuviinţă hotărâtă din cap.

- Da, te rog, aşa să faci! Am nişte haine de-ale lui. Era o dorinţă iluzorie că o să-I găsesc înainte de a nu-i mai veni hainele de pe el.

El o întoarse şi o puse pe canapea lângă el ca să se poată ridica.

-Mă voi duce la reşedinţa Duval, să mă asigur că Simon şi Suzanne nu obiectează şi vor să aibă oaspeţi, oimon are trăsura potrivită. O voi împrumuta şi mă voi ■ăjntoarce. Ar trebui să mă întorc într-o oră sau două. ridică şi ea.

I ^Pacheta câteva lucruri pentru Christopher şiLucas îi puse un deget sub bărbie şi îi dădu

grăbit. ' ' ns^t

-Acum, când **îl** avem aici, nu **îl vom** mai **pierde**

Imediat ce el plecă, Kendra începu să facă pregât' i pentru o plecare de câteva zile. Când intră în **camera" *** Christopher încă dormea ca un urs în hibernare f\ ^

1 . r . . . . . U n

baiat care fusese speriat şi istovit şi care ştia că **acum** era în siguranţă şi iubit.

Ea se schimbă din ţinuta de scrimă într-una **obişnu**ită, o rochie neagră, apoi împachetă repede un **mic** sac de pânză pentru amândoi. Când termină, duse bagajul jos şi curăţă masa unde luaseră ceaiul în salon. Apoi lăsă un bilet pentru familia Brown, spunând că plecase în vizită la nişte prieteni pentru câteva zile şi că avea să se întoarcă în curând.

în cele din urmă, aşteptă şi încercă să nu se gândească la toate lucrurile care puteau da greş cu un fost soţ nebun în apropiere.

Lucas se întoarse în mai puţin de o oră. Când intră în salon, spuse:

-Am făcut rost de un vizitiu. Simon aşteaptă la grajduri în spatele casei. E vremea să-l luăm pe Christopher şi să plecăm înainte de întoarcerea familiei Brown.

Ea încuviinţă din cap şi o luă înainte spre camera ei. Christopher încă dormea adânc. Lucas zise:

- îl duc eu afară la trăsură.

Kendra vru să spună că era treaba ei, dar fiul ei devenise prea greu ca să fie purtat cu uşurinţă, în special jos pe scări.

- înfăşoară-l în pătură ca să nu răcească afară!

Lucas luă pătura de deasupra, apoi îl ridică pe Christopher cu multă grijă. Kendra văzu cât de natural părea cu un copil în braţe. Ar fi fost un tată mult mai bun decât fusese vreodată Denshire.

Coborâră, Lucas păşind cu mare atenţie ca să nu îl lovească

pe Christopher de vreun perete al scării înguste.Kendra luă bagajul cu lucrurile lor, apoi se ¡nf'0 'ăspre dosul casei. ¡ndrep n aşţepta lângă trăsură. ^Mulţumesc pentru că eşti vizitiul nostru, spuse ^nCu Plăcere! Băiatul ăsta cura¡°s mentă protecţie, " Simon serios. îl luă pe Christopher în vreme ce SpU dra şi bucas urcară în trăsură, apoi i-l dădu pe fiul . ^cas. Suzanne se va bucura să-l aibă. în trecut, ei ut grijă de oameni aflaţi la nevoie. 8 ^Sirnon se aşează pe locul vizitiului şi mână trăsura pe **r!'stanţa scurtă** până la reşedinţa **Duval.** Intrară pe la ajduri. Kendra nu credea că îi văzuse cineva. Poate că ^au mai multe măsuri de precauţie decât era necesar, jar nU avea de gând să-şi piardă fiul din nou. " Suzanne îi întâmpină înăuntru şi se uită la faţa lui Christopher, care dormea liniştit.

_Ce băiat frumuşel! Seamănă leit cu tine, Kendra! Dorm atât de adânc când sunt mici, nu-i aşa? îmi imaginez că vrei să stai cu el. Poţi să vii să iei cina cu noi sau îţi trimit sus nişte mâncare, dacă preferi aşa. Kendra simţi cum ochii îi sunt înecaţi de lacrimi. -Nu vă pot mulţumi îndeajuns tuturor pentru ce faceţi. Nu ştiu ce m-aş fi făcut fără voi.

-Te-ai fi descurcat, spuse Suzanne serios. Dar mă bucur că putem să-ţi uşurăm sarcina. Acum odihneşte-te!

Kendra încuviinţă din cap, gândindu-se că era aproa- pe la fel de ostenită ca fiul ei. Apoi îl urmă pe Lucas în sus pe scări în timp ce îl ducea pe Christopher spre camera de la mansardă. Era plăcută, cu un pat mare, suficient pentru amândoi, şi vedere spre grădina din spate la o mică fereastră.

Dădu la o parte cuvertura, iar Lucas îl aşeză încet pe imsitopher pe pat. Se îndreptă de spate şi spuse:

dormnî[ne ne VOm gândi la ce] urmează, dar în seara asta liniştită cu

Christopher.-Mulţumesc pentru tot cc ai facur! şopti ea şi îl < uşor pc obraz.

' Dar amândoi se mişcarS şi buzele li se întâlniră ' sărutul deveni intens. Gura lui era caldă şi îrnhicj^ re, şi ca voia să se simtă lipită de el pentru totdeaunT Se îmbrăţişară şi se lipiră unul de altul cu o ardoare neaşteptata.

După clipe lungi cc se terminară prea repede, Lucasîj dădu drumul şi se retrase cu răsuflarea întretăiata.

-Nun' nici timpul, nu-i nici Jocul potrivit, spuse el. Mai târziu.

Ea îi sărută vârfurile degetelor, apoi îl mângâie p[e] obraz.

-Pe mai târziu, şopti ea.

Abia aştepta ca acest *mai târziu* să vină mai repede.

capitolul 23

A doua zi de dimineaţă, Christopher se trezi flămând şi plin de energie. înainte de a-şi termina micul dejun, deja era fermecat de Suzanne, ceea ce Kendra socotea că era cu totul întemeiat. înainte ca ea şi Lucas să plece spre casa lui Kirkland, Christopher se juca, supravegheat cu indulgenţă de Suzanne, cu câinele, Rupert.

Când intrară în biroul lui Kirkland, văzură că acesta nu era singur. Se ridică din spatele biroului şi îi salută prieteneşte.

- Vă mulţumesc că aţi venit. Vă rog să luaţi loc. După cum vedeţi, am adus doi asociaţi în care se poate avea încredere că vor onora dorinţa voastră de confidenţialitate. Pe Hazel o cunoaşteţi, desigur.

Kendra zâmbi spre spionul lui Kirkland.

- Eşti în ziua cu program redus sau deja ai plecat din serviciul lui Denshire?

Hazel îi zâmbi şi ea.

, _[aC a]Ialrăieri după ce a trebuit să-l ating rău [îîı] pnetenii lui Denshire care voia ceva ce oe un[ıjl aCO]rd să-i dau. ^ [nU] rănit e individul? întrebă Lucas. [w um]ble din nou cam într-o săptămână,

-Ar ^ j j[n] Qmpul scurtei mele şederi la reşedinţa v^am aflat că servitoarea ta, Molly, a fugit în j[n]f[a]mă. Se pare că n-a fost de acord cu ceea [gce]a [n0]^|[cea şi a] f[os]t ameninţată cu violenţa dacă în- ce P [ˈe 1] temut pentru viaţa ei, aşa că a fugit câtă [:erVen]^ai p[Utea]. Nimeni din gospodărie nu ştie unde a ' [SU]p[ra]vieţuiesc ignorând vulgaritatea şi
iSixîbilitatea stăpânului lor.

Mă bucur asa de mult că nu i-au făcut nimic lui \4ollV: spuse Kendra. Mulţumesc. ' Haiel se uită la Kirkland. -Aveţi nevoie de mine pentru altceva? -Deocamdată nu. Mulţumesc că ai venit, răspunse Kirkland.

După ce plecă Hazel, Kirkland făcu un gest spre cealaltă

femeie prezentă. -Aţi cunoscut-o amândoi pe soţia mea. -Mă bucur să vă revăd, Lady Kirkland, spuse cu căldură Kendra. Lady Kirkland, o blondă delicată cu o expresie de hotărâre liniştită, dar neabătută, îi întinse mâna.
-Te rog, spune-mi Laurel! Voiam să mă alătur grupului de doamne pe care Suzanne Duval le-a adunat să te sprijine, dar am fost ocupată în acea zi, prezentându-l pe roxton la infirmerie. Kendra luă mâna celeilalte femei. - Sunt Kendra. Lucas mi-a povestit de Casa Zion şi « iffitoerie. Faci ceva atât de valoros! Ai nevoie de voluntari să ajute copiii?
|gT[PlăCea Să te am voluntar! s]Puse Laurel. Trebuie

- te femiliariza ^ POţl VÎZÎta CaSa Zi∘n pentm aîncă o victimă cade pradă încântătoarelor far ale soţiei mele, spuse chicotind

Kirkland. Dar nu de ?e v-am chematuri. Am nişte informaţii noi ce s-ar p^ dovedi utile. în plus, e vremea să stabilim ce strategie are cea mai mare şansă de reuşită.

Kendra se aşează pe canapea lângă Lucas.

-Situaţia tocmai s-a schimbat dramatic, dar **într**-un sens pozitiv. Ieri, la Academia Angelo, Denshire m-a văzut când a intrat şi a început să strige, acuzându-mă că i-am răpit fiul de la şcoală. Ceea ce aş fi făcut dacă as fi ştiut la ce şcoală era.

Soţii Kirldand părură consternaţi.

-fi-a pierdut fiul? exclamă Laurel.

- Da, dar povestea are un sfârşit fericit. Eu şi Lucas ne-am întors la Thorsay House şi tocmai luam ceaiul când s-a auzit un ciocănit slab la uşă. Era Christopher. Kendra nu se opri, radiind de fericire. A reuşit să ajungă la Thorsay House tocmai de la şcoala Scranton din Yorkshire. Nu ştiu dacă aţi auzit de ea.

Kirldand se încruntă.

-Am auzit şi nu era nimic bun, în special pentru un băiat aşa de mic cum e Christopher. E un băiat isteţ şi curajos dacă a fugit să-şi găsească drumul spre casă. Va fi în siguranţă dacă stă cu tine?

-Nu eram siguri, aşa că l-am mutat la reşedinţa Duval, răspunse Lucas. Dar va fi mai în siguranţă în afara Londrei. Am stabilit să-l ducem la Camden Keep ca să stea cu mătuşa şi unchiul meu.

Kirkland se rezemă în fotoliu şi arătă gânditor.

-Ai putea să te gândeşti la vechea mea şcoală, Academia Westerfield. E mică, are profesori excelenţi şi, cel mai important, nu e permisă hărţuirea. E un loc remarcabil de civilizat pentru o şcoală de băieţi.

-Pentru băieţi de familie bună şi rele purtări? se interesă Kendra.

Kirkland râmji şi arătă mult mai tânăr decât obişnuita sa atitudine rezervată.

A,a se ¿ce- De fapt, Lady Agnes Westerfield, fon- rea şi cea mai grozavă femeie din Anglia, preferă ^care nu se încadreaza în tiparul aristocratic, pen- eleV,1i învăţa cum să supravieţuiască în lumea lor fără

ffU &

aînpîre a fi un ţel excelent_ Kendra nu rezistă să nu

1 -De ce aţi fost trimis acolo? în?e ochii lui sclipi amuzamentul.

Nici O picanterie interesantă. Tatăl meu, englez "(rant, detesta că eu preferam rudele mamei, care u doar simpli negustori şi, pe deasupra, îngrozitor ife scoţieni. Tata a presupus că Lady Agnes, fiind fiică je duce, ar fi la fel de snoabă ca el. în schimb, ea a

încurajat să caut într-o persoană adevărata valoare Rudele mele scoţiene sunt mai bune decât tata în [oate privinţele.

_S-ar putea sa fie un loc bun pentru Christopher, spuse Kendra gânditoare. Unde e şcoala? Mi-ar plăcea să discut cu această Lady Agnes. Cât de dificil e să se obţină admiterea?

1 Şcoala e în Kent, nu departe de drumul spre Dover. Îi place să ia băieţi aflaţi în situaţii dificile, deci cred că ar fi dispusă să-l accepte pe Christopher. întâmplarea face ca acum să se afle în Londra la nunta nepotului ei. Mâine vine la noi la prânz. După masă, o pot aduce la reşedinţa Duval ca s-o cunoşti şi să-l cunoască pe Christopher.

-Ar fi ideal. Oricât de mult îmi place să-l am pe Christopher cu mine, trebuie să fie în siguranţă şi în compania altor băieţi. Vechea dumneavoastră şcoală pare în ordine dacă într-adevăr nu este permisă hărţuirea.

-Băieţii tot băieţi rămân, iar din când în când câte unul îşi pierde controlul, admise Kirkland. Dar un comportament greşit e imediat oprit dacă nu de către un E0res?r> atunci de un băiat mai mare pentru că filosofia *r răhărţ"ire* face parte din structura şcolii.
Mmy Jo Puhuy

-îmi place cum suna, risc ca. Abia aştept . mâine pe Lady Agnes! Acum sâ vorbim despre naM^'^ formaţii şi strategii.
c ln'

-Identităţile celor trei bărbaţi care nu **pretins** că avut relaţii cu tine sunt cunoscute pentru că au mărturie la proces. Kirkland se încruntă. Aş **vrea** să fj participat la proces, dar eram foarte ocupat şi pstrea o chestiune prea sordidă pentru a-mi pierde timpul.

-Chiar mai sordidă decât credeai, spuse Lucas, Desi într-un fel diferit. Ştii dacă bărbaţii aceia sunt convinşi că s-au culcat cu Lady Denshire sau ar putea admite că au fost induşi în eroare?

-Nu i-am cercetat prea mult, dar cel puţin unul dintre ei se pare că este stânjenit de toată povestea şi de felul în care a decurs, răspunse Kirkland. Nu sunt sigur de ceilalţi.

-Aţi descoperit-o pe femeia care s-a dat drept mine? întrebă Kendra.

-Da, şi seamănă bine la înălţime, înfăţişare şi ten, spuse Kirkland. îşi spune Aphrodite şi e o curtezană mai degrabă exclusivistă, specializată în îndeplinirea fanteziilor bărbaţilor. Când a angajat-o Denshire, ea nu şi-a dat seama că el voia să creeze un temei fraudulos pentru un caz de divorţ şi nu a fost deloc încântată când a aflat cum a fost folosită.

- Dacă aşa stau lucrurile, de ce n-a declarat asta când divorţul a devenit public?

-N-a vrut să fie implicată în nici un fel în proceduri legale şi nu era sigură că mărturia ei îţi va fi de vreun folos, explică Kirkland. Dar ar putea fi dispusă să coopereze în condiţii corespunzătoare.

-Ce fel de condiţii? întrebă Lucas.

-Asta fine de strategie - soţia **mea are nişte idei în** sensul

ăsta. Kirkland făcu semn spre **Laurel.**
176

Din ce ai spus, vrei să ai custodia **legală a fiului tău,** zise

Laurel. Pentru asta, reputaţia **ta trebuie să fie reabili**tată în ochii socierăţii şi ai legii. **Mă îndoiesc că divorţul**, anulat chiar şi cu dovada că ^a bazat pe probe '$_{cp}$ _ presupun că n-ai vrea asa ceva. ^fS^e înfiora. $^{s€}$-! l-reau nici măcar sa ma aflu în aceeaşi încăpere $_{cu\ arât\ mai\ pU_în\ să\ măritată}$ cu el! Ctf^, mcuviinţă din cap. ^ $_{tpUS}$ grupului de femei că prima ta prioritate e ^ -capeţi fiul. Acum, când îl ai, prioritatea trebuie să $_{^fj}$ păstrezi în mod legal. Asta înseamnă să-ţi refaci ^ $_{C}$eea ce se poate face doar dovedind public

Denshire nu numai că a minţit, dar şi că a $_{^h\text{-}strat}$ o fraudă complicată menită a te defăima. E un rezumat bun, spuse Kendra. Ai idee cum s-ar

spus că Denshire are ambiţii de parvenire soci- 'la''■puse Laurel. Aliatele tale femei au o mare putere Îti'jîit şi yu început ceea ce s-ar putea numi o campanie de zvonuri, spunând că s-a purtat mizerabil şi că nu e un oaspete oportun. Primeşte mai puţine invitaţii, în special la evenimente importante, şi se spune că e furios la culme din cauza asta.

-Sunt de acord cu orice îl înfurie, rosti Kendra, dar poate fi asta folosit pentru a-mi atinge scopurile?

-Poate. Strategia pe care o am în minte e imprevizibilă, dar s-ar putea să fie de ajutor reputaţiei tale şi şanselor de a primi custodia fiului tău. Putem aranja un eveniment special, poate un bal sau o serată găzduită de două ducese, şi să le trimitem invitaţii lui Denshire şi celor trei prieteni ai lui care au depus mărturie despre presupusa ta purtare imorală, explică Laurel.

-Sunt sigură că i-ar plăcea, încuviinţă Kendra. Şi după aceea?

-Odată ce se află acolo, îl punem faţă în faţă cu fap- 'ui reprobabile. Poate că femeia care ţi-a luat locul va depune mărturie şi îi va înfrunta pe bărbaţii care s-au ^{cul}<at cu ea, clarificând faptul că era ea, nu tu. Dacă o P^{u}tem găsi şi $_{pe}$ servitoarea dispărută, ea poate confirma

că în seara aceea ai fost drogată şi ea însăşi ameiv Laurel zâmbi malefic. Şi printre alţi oaspeţi vorf^' reprezentant sau doi de rang înalt ai clerului. Poate arhiepiscopul de Canterbury. ^{ch}lar

Kendra icni.

-Poţi aranja toate astea.[7]

- Va'fi un efort comun, dar da, cred că se poate f_{ac} o asigură Laurel. Mariah, ducesa de Ashton, va găzdui evenimentul la reşedinţa Ashton, un loc foarte potrivit pentru divertisment. A doua gazdă va fi văduva ducesă de Charente, una dintre cele mai respectate femei din societate şi bunica lui Lady Julia. Fratele lui Ladyjuli$_{ae}$ tânărul şi mai degrabă solitarul duce de Castleton şi s-ar putea să-J ademenească să participe.

-Jar arhiepiscopul de Canterbury.[7] întrebă stins Kendra.

Laurel chicoti.

-E un fel de văr cu Lady Julia şi ţine foarte mult la ea. Dacă e indisponibil, sunt sigură că vom putea găsi alt reprezentant al clerului sau chiar doi. Clericii vor fi de folos în a-ţi restabili reputaţia, pentru că, dacă membrii influenţi ai bisericii cred că ai fost acuzată pe nedrept, mare parte din restul societăţii va fi de acord. Asta te va ajuta să recapeţi custodia lui Christopher.

-Sper să fie aşa! Kendra cugetă. Mare parte din furia lui Denshire vine din faptul că vrea banii pe care mi i-a lăsat bunicul meu. A făcut câteva încercări legale, fără succes, să revendice fondurile, iar avocaţii mei pot confirma asta. Ar fi utilă prezenţa unui avocat.[7] Ar dovedi cât de josnice sunt motivele lui Denshire.

-Cu siguranţă ar fi util, încuviinţă Kirkland. Kendra se uită spre Lucas. - Tu ce crezi?

-Sigur ar fi o seară **interesantă pentru** oricine a cărui viaţă nu este în **cumpănă! Se încruntă.** Oamenii sunt imprevizibili, iar **Denshire e mai mult decât**

<;S$_{t}^{N,}$lcredcăammenţionatcăpar-^un ^{5,f,}j(irklnd fluieră încet. „Asta explică mult din comportamentul lui i$_{rarîn}$, .Asta nuJ face mai puţin periculos. Mai deiJS ^l.Lucas se uită la Kendra. Un astfel d^J î putea să-ţi ajute cauza ş, e puţin probabil să îti i$_{nr}$ " ¿scă situaţia. Având în vedere înşelăciunea coml $_{c;t}$ă creată de Denshire pentru a te distruge p, tine mariajul tău poate ca e nimerit să creăm o capcană to $_{a}$tât *de* complicata pentru a-i expune faptele. ' .Cât crezi că ar lua organizarea evenimentului[7]

întrebă Kendra Laurel se gândi.

_Două sau trei săptămâni. Ar fi în mijlocul sezonului, aşa încât se va vorbi mult despre întrunirea noastră -Uşile sălii de bal ar trebui să aibă bărbaţi capabili să stea de pază pentru ca nici unul dintre vinovaţi să nu plece devreme, spuse Lucas. Eu mă ofer voluntar pentru sarcina asta. Kirkland aruncă un zâmbet periculos. -Şi eu.

Din nou, Kendra simţi cât de norocoasă era să aibă astfel de prieteni şi de aliaţi - şi îi datora asta lui Lucas.

- Dacă avem noroc, Christopher va fi până atunci departe de ghearele lui Denshire. Aştept cu nerăbdare s-o cunosc pe Lady Agnes a dumneavoastră, Lord Kirkland.

-Sunt sigur că îţi va plăcea. Amândouă sunteţi femei foarte directe. Se ridică şi le oferi un zâmbet de rămas-bun. Atunci, pe mâine după-amiază!

Se ridica şi Kendra. Acum avea să se ocupe de misiunea de a-l convinge pe fiul *ei* să plece la altă şcoală.

capitolul 24

Kendra aşteptă până a doua zi după prânz ca să-i spusului ei că directoarea unei şcoli venea să-l cunoascăîn acea după-amiază. Mica

lui fată se **strâmbă** 1 acelor veşti. 'a au*ul

- De ce nu pot sta aici cu tine? îmi place aici!
- E un loc minunat, fu de acord Kendra. Dar nu casa noastră. Trebuie să fii undeva în afara **LondrV** unde e sigur. l'

- Nu vreau să merg la altă şcoală! îmi plăcea când îmi predai tu, spuse el cu încăpăţânare.
- Nu ştiu tot ce trebuie să înveţi, explică ea. Nu crezi că ţi-ar plăcea să fii cu alţi băieţi? Unii agreabili, nu brute precum cei de la vechea ta şcoală.

Fără a fi convins, Christopher îşi întoarse atenţia spre Rupert, câinele prietenos al lui Simon, iar cei doi alergară spre celălalt capăt al salonului. Lucas, care venise la prânz, spuse încet:

- Christopher ar fi mai dispus să plece la şcoală dacă l-ar însoţi poneiul lui, Patches? Din ce spunea Kirkland, băieţii de la Academia Westerfield au adesea animale de companie, iar mulţi deţin cai sau ponei.
- E o idee minunată! spuse Kendra. îmi închipui că Patches încă e în grajdurile lui Denshire, îndopându-se peste măsură şi ducându-i dorul lui Kit. Mă îndoiesc că Denshire ştie de existenţa lui Patches pentru că venea rar la Denshire Park şi nu-i dădea niciodată atenţie fiului său. Putem trimite pe cineva acolo să-l cumpere. Voi trimite o scrisoare şi nişte bani. Şeful rândaşilor e un bărbat amabil, care l-a învăţat pe Christopher să călărească şi sunt sigură că va coopera.
- Dacă reuşim, asta l-ar putea **convinge pe Christopher** să meargă la şcoală. Asta **presupunând că** Lady **Agnes** e dispusă să-l accepte.

Kendra încuviinţă din cap şi strânse pumnii. Fu o uşurare când se auzi ciocănelul la uşă. Când majordomul pofti oaspeţii

în casă, Kirkland intră în salon cu Suzanne, însoţind o femeie înaltă cu tâmple argintii şi un aer de autoritate binevoitoare..
Cuzarme făcu prezentările, Kendra se ridică
^•nce^na.
fi îi l? **lâcere** să vă cunosc, Lady A.gnes. Am auzit Iu- bune despre şcoala dumneavoastră. Arătă ^rhristopher, care îl abandonase pe Rupert şi 5?'e ^naz ea să vadă ce se petrecea. El e fiul meu, 1 Lgr y/\m vrut să vă cunoaşteţi. Kit, doamna e ^î^Înes Westerfield, directoarea şcolii despre care
Îm vorbit cu tine.
Prudent, dar politicos, Chnstopher spuse:
Iviă bucur să vă cunosc, doamnă.
'Hai, stai Jos ca să ne cunoaştem mai bine, spuse LadyAgnes. Mi s-a spus ca ai fost la şcoala Scranton. Un ¡oca]roinic! Foarte curajos din partea ta să fugi şi foarte jstet să-ţi găseşti mama.
Christopher se aşează pe marginea unui fotoliu şi spuse **cu hotărâre în glas:**
-Nu vreau să mă duc la altă şcoală! Vreau să stau cu mama!
-Âsta e un compliment grozav pentru mama ta, spuse serios Lady Agnes, dar la fel de important e să înveţi lucruri noi şi să-ţi faci prieteni. La şcoala mea, fiecărui elev nou i se repartizează un elev mai vechi care să aibă grijă de el ca de un frate. Trebuie să se placă reciproc - e foarte important. Dacă nu, se alege alt elev.
-Mi**-ar** plăcea să am un frate mai mare, spuse **Christoph er fără a-şi** putea ascunde interesul. Mi-ar plă**cea să fiu** cu **alţi băieţi şi** să nu fiu necăjit. Dar elevii **dumneavoastră stau** în clasă tot timpul?
-Nicidecum! încurajăm sporturile şi asta include un **j^de luptă indiană predată** de unul dintre primii mei Lad a*1' aU învăţat la el Ş* tradiţia continuă, spuse ttud T**' CXÎStă timp Pentru lectură> plimbări buh. J erî Pe teme filosofice. Toate astea sunt căi **face prieteni.**

CW»' r>[err]niteţi, Lady Agnes? întrebă Kirkland. [a] *[nc]uviinţă din cap, Kirkland îl privi în ochipe Christopher. Eu am fost unul dintre

primii elevi de la Academia Westerfield, primul loc unde m-am simţit vreodată fericit. Anii petrecuţi acolo au pus temelia restului vieţii mele, iar prietenii pe care mi i-am făcut îmi sunt mai apropiaţi ca fraţii. Fiecare elev are o experienţa diferită, fireşte, dar nu ştiu nici măcar unul singur care să regrete că a urmat academia lui Lady Agnes.

Gânditor, Christopher spuse:

-As putea avea un ponei acolo?

-Da, toţi băieţii călăresc. Grajdurile au atât caii scolii, cât şi caii elevilor, rosti Lady Agnes. Unii băieţi au mici animale de casă.

Privirea lui Christopher se îndreptă spre Rupert, care stătea întins la picioarele lui. Suzanne spuse cu hotărâre:

- Rupert e un căţel minunat, dar e al lui Simon. Mai există mulţi câini buni pe lume dacă decizi că vrei unul.

Christopher chicoti, aplecându-se şi scărpinând câinele pe ureche. Ridicându-se, spuse:

-Aş putea ca mai întâi să văd şcoala?

-Mama te poate aduce dacă vrea, dar, înainte de a ajunge la asta, întotdeauna le pun viitorilor elevi două întrebări, zise directoarea. Prima este ce urăşti şi nu vrei să ai de-a face cu asta.

Expresia lui Christopher se înăspri.

- Nu vreau să-l mai văd niciodată pe tatăl **meu!**
- Nu pot garanta că asta nu se **va mai petrece cândva** mai târziu în viaţa ta, dar, câtă **vreme eşti la şcoală, vom** face tot posibilul să nu-l mai **vezi, promise Lady Agnes.** A doua mea întrebare este ce **îţi place? Ce vrei să faci?** De exemplu, îţi place să înveţi **lucruri noi?**

-îmi plac lecţiile, spuse încet **Christopher. Dar, mai** presus de roate, îmi place să am **prieteni. Prieteni ca** nişte fraţi, aşa cum şi-a lăcut **Lord Kirkland.**

-Ca să-ţi faci prieteni, tu **însuţi trebuie să fii prieten.** Lady Agnes studie chipul lui **Christopher. Cred ei tu** ai fi un bun prieten. Ţi-ar plăcea **să viziteii Arademia** Westerfield?
rhristopHer se uită spre Kendra.
[c]n .. rosti el şovăitor.

'Arunci vizităm şcoala, spuse Kendra cu un zâmbet, oftând

u,- ^[resim]ţj[re] bună cu privire la înscrierea fiu-

. -ÎS Academia Westerfield.
[iU,Su]zanne comentă:

După ce am auzit toate astea, sunt gata sa îl înscriu fiul nostru dacă eu şi Simon vom avea vreodată unul! [PC]Udy Agnes chicoti şi se ridică. -Dacă vei avea acel fiu, dă-mi de ştire! Oaspetele plecă, iar Christopher rămase agitat.
Kendra spuse: _

-Lucas, dupa ce u găsesc lui Kit ceva de citit, ai fi disponibil să

vorbim despre şcoală? -Bineînţeles. Voi fi aici în salon, studiind nişte acte. Ea încuviinţă din cap şi îl conduse pe fiul ei sus, în camera lor de la mansardă. Odată ajunşi acolo, spuse:
-Cred că Academia Westerfield ar fi perfectă pentru tine. Vom merge acolo săptămâna viitoare. Vreau să-ţi placă - şi cred că aşa va fi.
-Pare să fie un loc bun, zise Christopher aşezân- du-se pe un fotoliu confortabil şi deschizând o carte favorită pe care o găsise în bibliotecă. Dar aş prefera să fiu cu tine!
Kendra oftă şi îşi trase un fotoliu lângă el. Hotărând să fie directă, spuse:
-Mă tem că nu e posibil, Kit. Nu cred că e sigur **pentru tine să** stai **în** Londra pentru că legea spune că **mu Poţi sta** cu **mine.** Te voi lăsa la scoală când te voi **dUce acolo.**
-Eşti sigură că nu pot sta cu tine? insistă el. **ba clătină** din cap.
"jUacă ai sta, n-ai putea ieşi afară ca nu cumva să fii lău U^iar informaţia asta să ajungă la urechile tatălui FI Plăcea să stai tot timpul în casă, nu-i aşa?
clătină abătut din cap.
f ^y. on uuaresri c. .
te joci, spuse ea pe un ton convingător Dar* '? Sa _ i
i lUUPAvreo
c «sta ?i cepţi ci
--l viitoarea ta casa!
Christopher încuviinţă din cap, părând resemnat şi mai matur decât vârsta lui.
- Da, mamă. Mă voi strădui cât pot să îmi placă, zise şi îşi coborî din nou privirea spre carte.
-Mulţumesc. Se aplecă şi îl sărută pe obraz. EI întorcea paginile cu interes în timp ce ea ajunse la uşă.
Iar acum trebuia să discute cu Lucas despre o posibilă sustragere a unui ponei.
Lucas era încruntat, citind o pagină plină de cifre când Kendra intră în salon. El ridică privirea zâmbind.
-Ai putut găsi ceva care să-i trezească interesul lui Christopher?
Ea încuviinţă din cap.
- I-am spus că nu am de ales şi trebuie să-l înscriu la Academia Westerfield pentru că Londra nu e un loc sigur pentru el. Cred că ideea de a avea un ponei I-a convins. Trebuie să-l recuperez pe Patches de la Den- shire Park.
- Kirkland va trimite un spion potrivit. Sau, dacă Simon se poate lipsi de el, omul lui, Jackson, va dori să plece acolo. La fel ca Simon, Jackson **e** un fost soldat şi îi place să iasă din când în când.
-Arunci îl voi întreba pe Simon **de Jackson. Se uită** spre fereastră. Ţi-ar plăcea să mergem **la o plimbare spre** Thorsay House? Vremea e plăcută **şi mai sunt nişte lu**cruri pe care vreau să le iau pentru **Christopher.**

Lucas se ridică.
-La

-a academie vei sta şi afara - poţi să calare
, . ì . .r . ,.....*^aca f dună
doua luni, **nu-ţi** place acolo, vom vorbi **despre** a.
vom găsi o soluţie mai bună. Dar te rog să accent
pentru o vreme Academia Westerfield va fi' ' Ca
Mi-ar plăcea. Studiam nişte registre **financiare care** m-au
adormit.
=, financiare' întrebă ea când o învioră aerul r-m.^varâ răcoroase,
dar luminoase. Eşti linci ^^^Jman drăguţ sau un jurnal de
călătorii n-ar
tt n^ mai distractiv, spuse el râzând. Eu şi
' 5tenir părn importante în câteva afaceri sjmon an? j n0,ml comun.
De când s-a retras din arde l* a devenit interesat de
administrarea lor şi niaUVcă a moştenit talentul pentru afaceri al
bunicu- * PtH mai degrabă aş petrece o după-amiază plăcută
¡¿Soase b locul lor. r FU rândul Kendrei sa rada.
-Mare noroc că există atâtea talente diferite pe lu-
^într-adevăr, spuse el în timp ce ea îl luă de braţ. Sunt mulţumit să-l
las pe Simon să se ocupe de afacere, dar m-a rugat să mă
familiarizez cu felul în care funcţionează, cum se fac şi se
cheltuiesc banii. Are dreptate, trebuie să am o idee generală
despre operaţiuni, dar e prea mult să-mi ceară să îmi şi placă.

-Trebuie să recunosc că găsesc afacerile şi administrarea
banilor destul de interesante, zise ea. Vorbesc cu avocaţii mei
regulat despre investirea fondurilor bunicului. Avocaţii sunt
cinstiţi şi capabili, dar simt că ar fi iresponsabil din partea mea să
nu le acord atenţie.
-Vorbeşti ca Simon, zise Lucas. Sunt înconjurat de competenţe
financiare intimidante!

-Dar aş fi neajutorată la repararea oaselor rupte, sub- **unie
ea. Ştiu pe cine** să chem dacă băiatul meu cade pe **scări şi are
nevoie de** ajutor!

-Talente diferite, aşa cum spui.
Ho ntln^ară Să Se amuze cânc* cociră văzură Thorsay **wouse. Câţiva oameni**
erau adunaţi lângă uşa deschisă **K\Puteau** auzi **voci** ridicate.
Lucas înjură în şoaptă şi **|D Îfk^' ^**enc*ra se tinL1 după el încruntată.

iar M *Cra lnsoţit cIe bărbaţi, unul brutal şi sev r* ***celălalt un gentleman*** *subţire, care părea deranjatMari/ Jo Putncif*
de strigătele lui Denshire. *Bineînţeles* că trebuia să fie Denshire.
-Ştiu câ fiul meu e aici! urlă el. Dă-mi-l!
Domnul Bro\vn stătea în pragul uşii, cu soţia lui aflată cu un pas în spate. Părea înverşunat ca un soldat.
-Vorbeşti prostii, spuse el cu un puternic accent nordic. Nu-i nici un copil aici!
-Aş fi observat când am făcut curăţenie, spuse doamna Brown sarcastic. Acum, pleacă de-aici şi lasă-ne în pace!
- Minţi! mormăi Denshire. Dă-te la o parte imediat! II voi găsi!
- Denshire, nu fi idiot! Kendra interveni cu autoritate, acoperind vocile mânioase. Christopher nu e la Thorsay House. Tu eşti cel care La trimis la o şcoală atât de groaznică încât a fost silit să fugă. Şi cine e vinovat.[7] Dumnezeu ştie ce i s-ar fi putut întâmpla, dar nu-l vei găsi aici!
Lucas mulţumi în gând că îl mutaseră pe Christopher într-un loc mai sigur. Cu cât îl scoteau mai repede din Londra, cu atât mai bine.
Denshire se întoarse, auzind vocea Kendrei.
- *Tu!* mârâi el apucând-o de mână.
Lucas îl lovi pe Denshire cu lateralul palmei peste încheietură. Ştia multe despre oase şi nervi şi unde era cel mai bine să loveşti. Denshire urlă şi se dădu înapoi, ţinându-se cu cealaltă mână de încheietura lovită.
- Tu cine dracului eşti? se răsti el uitându-se la Lucas.
- Sunt Foxton şi sunt **garda de corp a doamnei Dou-** glas, spuse calm Lucas.
-Nu arăţi ca o gardă de corp, **spusese Denshire** bănuitor. Te-am văzut înainte **dând târcoale soţiei mele.**
1S6
-Nu mai e soţia dumitale, **sublinie Lucas. Dumneata** eşti cel care a acuzat-o pe **nedrept de comportament** imoral, apoi ai divorţat şi ai **ameninţat-o. De aceea are** nevoie de gardă de corp.
] e un proces urât, îi veni în ajutor Kendra. nă că m-am eliberat de tine. Pleacă şi încetea- D^'f^niezi oaspeţii de la Thorsay House!
7âsâde r . rnnrmăi el. Fiul meu e înăuni

-l mormăi el. Fiul meu e înăuntru şi n-ai nici un ^^i-e martor că voi

intra şi îl voi lua!
citU TdW …… • —----------
DL lirin ge încrU ntă. Denshire era destul de nebun să ^într-o noapte şi să dea foc casei dacă
VCa Domnule şi doamnă Brown, vreţi să fiţi amabili - ' ermiteţi lui Denshire să caute prin casă, însoţit de So%ndoi şi de mine aşa

încât să vadă că fiul lui nu e aici? [arT]^Nu permit ca omul ăsta să intre în casa mea! izbucni

doamna Brown.

Un sentiment pe care Lucas u înţelegea prea bine. Kendra avea o privire ucigătoare, aşa că el trebuia să calmeze spiritele.

-E de înţeles ca un tată să-şi facă griji pentru că nu stie unde se află fiul lui, spuse el pe un ton blând şi împăciuitor. E la fel de înţeles că vreţi să vă protejaţi casa de musafiri nedoriţi, domnule şi doamnă Brown. Dar, spre binele tuturor, ar putea fi cel mai bine dacă s-ar căuta prin casă pentru a dovedi că băiatul nu e aici.

Cercetă cu privirea oamenii din jur şi îl văzu pe domnul cel slab cu expresia nefericită.

-Doamnă Brown, ce-ar fi dacă dumneata şi doamna Douglas l-aţi însoţi pe acest domn, prietenul lui Lord Denshire, în timp ce acesta caută? Dumneata pentru că [e] casa dumitale, doamna Douglas pentru că, dacă [lui ei se ascunde sub un covor sau într-un dulap, ar tre- [Dui] să ştie, iar prietenul lui Denshire pentru a se asigura

lec!

-l^[11] I? _ 1 [t]ii acolo. Legea spune că e al meu şi drept să-l ţu [:]

or ca voi inura şi 11 voi Denshire era destul (

i se împotri-

«-castă căutare e temeinică, ^fflenshire se încruntă, arătând de parcă voia să întoar- însuşi casa pe dos, dar spuse în silă: •rresupun că pot avea încredere în Hollowell să tacă [1 a]?a cum trebuie.

Doamna Brown nu arăta mulţumită, dar [pro]b[a] bil era la fel de îngrijorată ca Lucas de comportare" lui Denshire.

- Prea bine, spuse ea fără tragere de inimă. Kendra îi aruncă lui Lucas o privire recunoscătoare
- Pare a fi o soluţie corectă.
- Bine, spuse Lucas. Eu şi domnul Brown vom aştepta afară. Poţi să faci la fel dacă doreşti, Lord Denshire, dar după colţ e o cârciumă ce poate fi un loc mai plăcut de aşteptat.

Resemnat cu soarta lui, Hollowell spuse:

- E rezonabil, Denshire! Voi veni când se va termina căutarea. II voi aduce pe Christopher dacă îl găsim în casă, zise, dar părea că nu se aştepta să se întâmple asta.

Denshire încuviinţă din cap şi îi făcu semn bătăuşului său să îl urmeze pe stradă şi apoi după colţ. Când ei plecară şi femeile intrară în casă cu Hollowell, Brown spuse pe o voce joasă:

- Nu îl vor găsi pe băiat înăuntru, nu-i aşa?

Familia Brown probabil ghicise că de fapt Christopher fusese acolo mai înainte.

-Nu, spuse Lucas. Sper ca Denshire să aibă destulă încredere în

prietenul lui pentru a crede adevărul. Fără căutare, s-ar fi putut ca el să continue să te amenințe.

- Pare genul ăsta, încuviință Brown. Se așează pe treptele casei, apoi scoase o pipă și o aprinse.

Lucas făcu la fel, fără pipă și stând în direcția opusă fumului.

- Dacă Denshire ar fi încercat să intre cu forța într-o noapte, ai toate acele arme ce decorează pereții salonului.

Brown scoase un chicotit ca de bariton.

-Oricât de tentant ar fi, uciderea unui lord **ar** aduce necazuri, indiferent cât de mult **ar** merita asta.

Statură într-o tăcere amicală cam **o oră, până când** domnul Hollowell ieşi din casă.A$_{m}$ căutat în fiecare ungher u crăpaturi în

dub- sub paturi. Nu sunt copii ascumL P^{url}^$_{rri}$ spus. Brov/n se ridică în picioare. Pari« cl
- cile fa^{c} c^* ^ * toată revatur*-
crin* pipa şi intră.
Lucas se ridică şi ii spuse încet lui Holloweîl: Cţji că Denshire are un sifilis avansat?
Hollowell oftă.
.Da- "L^ză $^{să\ recuno}$^câ. Devine din ce în ce $_{m}$ai instabil- încerc să-î mai îndrept comportamentul dificil.
Curios, Lucas spuse:
-Sunteţi prieteni vechi[7]
Hollowell încuviinţă din cap.
-Am mers la şcoală împreună. Se auroproclam2=e protectorul meu şi alunga bătăuşii. Să ştii că îi dator« toane mult-
-Are noroc că nu te-ai descotorosit de el părăsindu-l, observă Lucas.
-Asta s-ar putea întâmpla întro ii, rosti obosit Hollowell. Dar n-am ajuns încă acolo. La revedere, Foxtonî Mulţumesc că ai prevenit o potenţială ieşire violentă. îşi înclină capul apoi o luă pe stradă spre cârciumă.
Gândindu-se cât de norocos era să nu aibă prieteni precum Hollowell, Lucas se întoarse şi intră în casă. Un ceai şi o conversaţie normală sunau bine.

capitolul 25

_ Kendra se ridică şi se duse direct în braţele lui Lucas când acesta intră în bucătărie, fără a-i păsa dacă soţii Brown trăgeau concluzia că erau mai mult decât prieteni. Când braţele lui protectoare o îmbrăţişară, ea scoa- * un oftat de uşurare.- Mulţumesc că ai venit cu o soluţie de compromis Lucas. Dacă n-o făceai, s-ar fi putut ajunge la vărsare de sânge.

-Binecuvântaţi sunt conciliatorii. E un rol care mi-a plăcut dintotdeauna. O îmbrăţişă cu putere, apoi îi dădu drumul. Am auzit că s-ar oferi nişte ceai?

-Ceai şi biscuiţi cu ghimbir, spuse doamna Brown, ridicându-se să aducă încă o ceaşcă. Şi mulţumirile mele. Fostul dumitale soţ e un mare nemernic, doamnă Kendra!

Kendra oftă şi se întoarse la fotoliul ei să mai ia un biscuit cu ghimbir.

- N-a fost mereu aşa de groaznic, dar în ultima vreme nici măcar nu vreau să mă aflu în aceeaşi încăpere cu el. Şi cu siguranţă nu vreau să-i dau copilul!

-Mă întreb unde e sărmanul copil, spuse doamna Brown şi mai turnă ceai pentru toată lumea.

- Din ce mi-a spus Kendra despre Christopher, zise Lucas, e un băiat isteţ şi ar trebui să aibă un plan pentru a-şi găsi un loc sigur.

Kendra încuviinţă.

-Sunt sigură că e într-un loc sigur şi e bine acolo. Doar că vreau să am custodia lui legală! Comentariul ei dădu naştere unei discuţii despre nedreptăţile legii, până când Kendra se ridică şi spuse: E vremea să ne întoarcem la Suzanne. E ca o cumnată pentru Lucas. Nu s-a simţit bine, iar eu m-am oferit s-o ajut cu copilul până când se va înzdrăveni. Zâmbi. Ador bebeluşii şi voi profita de orice pretext ca să ţin în braţe unul. Poate când va fi mai mare nepotul tău va putea s-o viziteze.

- Sunt sigură că o va face - n-ai văzut un bebeluş mai adorabil!

- Un sentiment cât se poate de potrivit pentru o bunică, spuse Kendra zâmbind. Mă întorc peste câteva zile.

-Cred că Denshire a fost convins că nu este aici Christopher, spuse Lucas, împingându-şi fotoliul

y ¿ndu-se. Dar e imprevizibil şi ar putea fi pericu-

n aceea, Kendra are nevoie de o gardă de corp. H' dra îşi dădu teatral ochii peste cap spre cei doi în vreme ce pleca, dar, odată ieşiţi pe stradă, îl Br^bratpe Lucas.

'pârea a fi o descriere buna, răspunse el cu o sclipire să în ochi. îmi dă un motiv să îţi păzesc minunatul P°:na^ ar cred totuşi că ai nevoie de unul când Denshire bântuie ca un nebun prin oraş.

£a se înfioră.

_Mâ bucur aşa de mult că l-am mutat pe Kit la reşedinţa Duval! Domnul Hollowell a fost politicos, dar foarte meticulos.

,¡1 ştii bine pe Hollowell? Se pare că el şi Denshire sunt prieteni încă de pe vremea şcolii.

-Cred că l-am întâlnit o dată sau de două ori în primii ani ai căsniciei mele. Vocea îi deveni reţinută. A fost unul dintre cei trei bărbaţi care au depus mărturie că m-am culcat cu el.

Lucas păru uluit.

- Nu mi-am dat seama. Mă întreb dacă ei e cel despre care Kirkland a spus că era stânjenit de toată povestea. Am discutat puţin. Părea a-i fi credincios lui Denshire din cauza prieteniei de durată. A spus că încearcă să-l ţină în frâu pe Denshire.

-Nu prea face treabă bună, aşa-i? Oftă. Voi fi aşa de bucuroasă când Christopher va fi în siguranţă la şcoală! Mă întreb ce succes vom avea când îl vom înfrunta pe Denshire la acel eveniment special pe care îl plănuise doamnele.

-Nici măcar nu-mi pot imagina, spuse Lucas. Dar sPer că se va dovedi un punct de cotitură în refacerea rePutaţiei tale.

~Şi eu sper la fel. î

i aruncă o privire. Cum rămâne cu rePutaţia ta? Mai eşti ţinta dispreţului?

-Câteodată, recunoscu el. Unul dintre fraţii R0& m-a provocat la duel când ne-am văzut din întâmnf^ la Tatersalls. Indivizii ăştia sunt la fel de încăpăţânată cât îi sunt de credincioşi fratelui lor mai mic. '

-Nu ai acceptat provocarea, nu-i aşa? întreba ea alarmată.

- Nu. Am refuzat motivând că încă nu ştiu care e p„ catul meu şi că nu poate exista un duel fără un motiv declarat. După o tăcere grea, adăugă: Am avut impresia că fratele rănit, Godfrey, nu le-a spus niciodată fraţilor săi amănuntele comportării mele dezonorante.

-Asta e interesant, spuse gânditoare Kendra. Mă întreb dacă printre motivele acuzaţiei e un amănunt ruşinos legat de propria comportare. Lucas se încruntă.

- într-adevăr, foarte interesant. Dar nu vom şti niciodată decât dacă tânărul Godfrey e dispus să vorbească.

- Frustrant. O adevărată durere poate fi abordată, dar nu nişte acuzaţii grave ce nu sunt explicate. Cel puţin aşa-zisa mea comportare ruşinoasă e limpede, chiar dacă e falsă.

- Tu înfrunţi situaţia, nu te va iţi şi nu acuzi. Se uită la ea cu ochi calzi. Am un mai mare respect pentru abordarea ta.

Ea se simţi absurd de încântată.

- Mulţumesc. Am petrecut câteva luni într-o ceaţă de furie, dar am ieşit de acolo de când am fost la balul familiei Clanton şi te-am întâlnit.

-Ne potrivim, spuse Lucas. Am admirat atenţia cu care ai vorbit când i-ai spus lui Denshire să evite a minţi. Ea zâmbi.

- E un talent modest, dar câteodată e util. Mai util ar fi să-l scot pe Christopher din Londra.

- Putem pleca peste trei zile. Asta îi va da lui Lady Agnes răgazul să îşi termine treburile în Londra şi să se întoarcă la

şcoală. Dacă avem noroc, îi va da timp
- e timp trebuia să-i spună lui Kit că tatăl lui apă- '^'rhorsay House şi că trebuia să rămână în casă rtf[5e] J avea să-l ducă la Academia Westerfield. până can[u]
[a]la lui Lady Agnes era la fel de atrăgătoare precum descrierea ei. Lucas, care mâna trăsura, spuse: ^Kirkland mi-a spus că Lady Agnes a moştenit casa *a k* familia mamei sale. După ce a petrecut câţiva ani Vtorind în lumea largă, s-a întors în Anglia. Neavând [a] decis să înfiinţeze o şcoală pentru băieţi. A fost
un succes încă de la început

-îmi imaginez că nişte călătorii în ţări depărtate şi periculoase i-a oferit o pregătire bună pentru a se ocupa de băieţi, spuse amuzată Kendra. Kit, tu ce crezi?
-Arată drăguţ, spuse el. Mai drăguţ decât Denshire Park. Unde sunt grajdurile?

_în spatele casei, cred, răspunse Lucas. Mai sunt terenuri de joacă. Iar Kirkland a spus că s-a construit recent altă clădire de locuit pentru elevi. Orele se ţin în clădirea principală. Apartamentul lui Lady Agnes şi biroul sunt în aripa din dreapta.

Lucas era cel care conducea trăsura pentru că, dacă angajau un vizitiu, asta însemna că încă o persoană ar fi frtiut locul unde se afla Christopher. întoarse cu măiestrie trăsura pe aleea circulară din faţa clădirii. Când apăru un lacheu din aripa privată, Lucas spuse: -Sunt Foxton. Lady Agnes ne aşteaptă azi. Ai putea [să] te îngrijeşti de cai?

\ găsească poneiul lui Christopher şi să-l ra din tot sufletul că

poneiul putea fi luat.

lui Jackson să·
aducă la școală.
Kendra spe

-Fireşte, domnule, an ."l[3]*.[06] kcheul luă frâiele, Lucas coborî din trăsură, La u 5 [a,Ută PC] ^hristopher şi pe Kendra să coboare. LadJ a [Un ma]j°[rc]lom veni să-i însoţească spre biroul lui d[e] |[a]j^[ne]? P[arter]» în spatele casei. Ea ridică privirea [Jl]roul acoperit de hârtii, apoi se ridică în picioare.-Aţi ajuns repede. Christopher, am discutatdesp[re] şcoală.' Ţi-ar plăcea un tur al locului şi să vezi sălile *dl* clasă şi holul? -Şi grajdurile? Ea zâmbi.

- Fără discuţie şi grajdurile. Pe lângă astea, e cineva pe care aş vrea să-I cunoşti. Benjamin, te rog să vii aici!

Un tânăr de vreo 15 sau 16 ani cu părul castaniu citea într-un colţ al biroului, dar puse cartea jos şi se ridică. Era îmbrăcat cu o haină bleumarin şi pantaloni bej - o uniformă îngrijită, confortabilă şi practică. Kendra se uită atent la peticul rotund brodat pe un buzunar. Era imaginea unei zebre.[7] Zâmbi în sinea ei. Era un simbol potrivit pentru o şcoală ai cărei elevi erau puţin mai altfel.

- El este noul băiat.[7] întrebă Benjamin cu un zâmbet relaxat.

- Da, răspunse directoarea. Benjamin Thomas, fă cunoştinţă cu onorabilul Christopher Hawthorn! Christopher, îţi propun ca Benjamin să fie fratele tău mai mare dacă voi doi vă veţi înţelege.

- Salut, Christopher! Benjamin întinse o mână prietenească. Sunt Benjamin şi câteodată Ben. Sper că vom fi prieteni.

Christopher strânse ferm mâna băiatului mai mare.

- Sper şi eu, Benjamin. Eu sunt Christopher şi câteodată Kit. Arătă spre Kendra şi Lucas. Ea e mama mea, doamna Douglas, şi el e prietenul ei, Lord Foxton.

Kendra zâmbi spre băiatul mai mare.

- Mă bucur tare mult să te cunosc, Benjamin! Ne-ar plăcea să vedem şi şcoala. Putem să te urmăm? Voi încerca să nu vă stau în cale.

Benjamin îi aruncă un zâmbet luminos.

- Bineînţeles că puteţi, doamnă. Să vedem mai întâi sălile de clasă?

E cel mai bun loc de plecare, spuse Lady Agnes. Voi veni şi eu. Pretindeţi că nu suntem aici.,;"U-'T spuse el râzând. Haide, Kit! Sunt multe Ilíip^5 '

'f/f^i^^ afara din birou, cu Christopher lângă el.

la Lucas, care făcu un semn aprobator :r3 '¿ntru ci sălile de clasă erau în aceeaşi clădire, i- de legătură, dar era încuiată pentru ca Lady ^ nU fie deranjata inutil.

erau bine echipate şi impresionant de ordo- " ^nd în vedere cá elevii erau băieţi în creştere. în se ţineau ore, a.şa că vizitatorii doar se uitară ^ntnJ- Profesorii păreau a fi capabili şi menţineau idiota în clase. .. .

'.ijulrii rárnasera în urrna pentru a nu deranja dis- „ ri dintre Christopher şi Benjamin. Lady Agnes făcu Sieva comentarii despre cursuri, adăugând: 'Vina ir» te sá înceapă, Christopher va fi testat ca să vedem cât ştie pentru a-l pune în clasa potrivită.

ştiu câta ínvápt la Scranton, rosti Kendra. Bă- nuiele cá nu multe. înainte de asta, i-am predat eu. f; foarte bun la citire şi la fel la matematică. Am studiat împreună geografie şi globul pământesc, fără latini sau greacă pentru ca nu cunosc nici una din ele. Lui Kir i-au plăcut întotdeauna lecţiile şi sper să o facă în continuare.

-Pare a avea o baza solidă, spuse Lady Agnes aprobator. Eu însămi predau geografie. îmi place şi astfel păstrez legătura cu elevii.

În partea din spate a parterului, îşi aruncară privirea IniPO încăpere vastă cu câteva ferestre, podele acoperite W covoraşe şi puţină mobilă.

-Aici învăţăm lupta indiană kalarippayattu, explică ^njamin. E foarte distractiv! r ^ Uy Agnes murmură:

■^oraşele reduc lovirile. Aici e întotdeauna măcar fo f at Inai mare foarte talentat la kalarippayattu. Dacă lecţiilor şi antrenamentelor cineva îşi pierde r^atl,l şi riscă să devină periculos, e oprit până când

"••»pacul

L

sc linişteşte. Vrem ca băieţii să înveţe cum să ^ nu să sfârşească având oase rupte.

-Pare a fi într-adevăr interesant, spuse Lucas L-- corp la corp e o abilitate utilă pentru cei care >e ir-C ză în armată sau în marină.

-Am avut câţiva băieţi care mi-au spus că abilirs-L învăţate aici le-au salvat viaţa, lucru pentru care profund recunoscătoare, spuse Lady Agnes în timp ce Benjamin îi conducea afară.

Un grup de băieţi mai mici în uniforma şcolii loveau veseli într-o minge pe un teren de joacă.

Christopher arăta de parcă voia să li se alăture, dar era o zi pentru învăţat, nu pentru joacă. în timp ce Benjamin se îndrepta spre holul principal, Lady Agnes spuse:

- Sunt partide de jocuri afară în fiecare zi - aşa băieţii îşi pot consuma energia.

-încep să îmi doresc să fi învăţat aici! spuse Lucas.

-Unde ai studiat.[7]

-La Harrow.

- O şcoală bună, deşi destul de convenţională, spuse Lady Agnes cu ochii sclipitori. Nu aşa de bună ca a mea.

Benjamin îi conduse în hol şi urcă pe scări. La capătul unui coridor, deschise uşa spre un salon confortabil cu un şemineu, o canapea, două mese şi câteva scaune capitonate.

-Aici locuiesc eu şi vei locui şi tu dacă devii elev. Îi spunem Cuibul Vulturilor. Sunt patru camere în afară de salonul acesta comun, două camere cu un pat şi două cu două paturi. Băieţii mai mari primesc camerele cu un pat. Suntem de diferite vârste, unii mai mari, alţii mai mici. îi vei plăcea pe ceilalţi Vulturi. Sunt băieţi buni- Asta va fi camera ta. Benjamin deschise o uşă, arătând o cameră plăcută cu două paturi, dulapuri, birouri, scaune şi rafturi de cărţi. Un tablou înrămat cu un cal sărind peste un gard atârna la capul unui pat folosit. Colegul tău de cameră va fi Robby Bolton. E doar puţin mai

-t tine şi speră să primească un coleg de came- nia re ^f ca oat ă sta de vorbă o jumătate de noapte, s ra sa P . „u: rtândindu-se că era inevitabil na b
ră.cil -âmbi, gândindu-se că era inevitabil ca băieţii Kenar» ^..if duoă ce se dădea stingerea. Fetele cu
slVl!ri^topher cerceta camera.

P am fost închis într-o cameră mică şi izolată la " dar majoritatea băieţilor dormeau câte două-
^cra_nto o Cameră. Asta îmi place mai mult. zcci Douăzeci de băieţi într-o cameră! Benjamin se prefă-
' se înfiora. Cum putea să doarmă cineva? CU băieţii care voiau să doarmă îşi puneau pernele pe
spuse scurt Christopher

Foarte deştept, comentă Benjamin. Acum să mergem la gtajduri!

Toată lumea îl urma jos şi apoi atara, unde un card de gâşte îşi urmau mama. Grajdurile erau la scurtă distanţă. Clădirea era mare şi veche precum casa şi plină de boxe în care se găseau cai care păreau bine îngrijiţi. Câţiva băieţi care îşi îngrijeau caii îi salutară pe Benjamin şi pe Lady Agnes.

Benjamin se opri la o boxă cu un roib arătos. -Âsta e Rowdy al meu, spuse el mândru când calul veni spre el nechezând. Un cadou de la părinţii mei vitregi. E un cal foarte blând. Ai vrea să-i dai nişte zahăr? -Ah, da! zise Christopher.

Benjamin scoase un cub de zahăr din buzunar şi j-l dădu lui Christopher, care îl întinse în palmă spre Kowdy. Radie de bucurie când calul îi luă delicat zahărul dln palmă.

benjamin spuse: H ..[eii sunt în ca]Pătul culoarului. Câţiva dintre caii jOneii de aici sunt ai şcolii, aşa că oricine poate călări. ChrL[tU1]?[P ce]

Dragoste fi *onoare* 3

[ll] conducea de-a lungul grajdului, n [opher s]Puse nostalgic:

avut un ponei. îmi e dor de el... njami| spuse poznaş:-îl chema Patches?
Se opri lângă o boxă cu un ponei pătat care îşi ¡nâi, capul curios

peste uşă şi nechcză.
-Patches! strigă Christopher.
Aproape pierzându-se cu firea dc emoţie, deschise uşa şi intră în boxă înainte să-l poată opri cineva. Asta nu însemna că ar fi fost necesar. Băiatul şi poneiul erau la fel de încântaţi să se regăsească. Kendra simţi cum i se împăienjenesc ochii de lacrimi. Avea să-l recompenseze pe Jackson pentru că îl găsise pe Patches şi-l adusese acolo atât de repede.
Lucas îi şopti la ureche:
-Cred că de data asta Christopher e bucuros că a venit aici la şcoală.
-Unde merge Patches, merge şi Kit, încuviinţa ea.
Se auzi un gong grav de trei ori. Benjamin se uita spre Lady Agnes.
- E ora cinei. Să-l iau pe Kit să mănânce şi să-i cunoască pe ceilalţi Vulturi?
Kendra răspunse:
- Kit, eşti bucuros că vei deveni elev al acestei şcoli?
-Ah, da, mamă! Plecă fără tragere de inimă de lângă ponei şi ieşi din boxă, închizând-o cu grijă. Pot să călăresc mâine?
-Asta depinde de profesorii tăi, spuse Kendra.
Lady Agnes zise:
- Cred că se poate aranja. Voi cere să ţi se trimită lucrurile în cameră. Acum mergi cu Benjamin la cină şi fă cunoştinţă cu câţiva dintre colegii tăi!
Christopher se aruncă spre Kendra şi o îmbrăţişa o clipă.
- Vei veni în vizită, mamă?
- Da, dar trebuie să stabilesc cu Lady Agnes când pot veni. Poate că ea preferă ca părinţii să nu vină în vizită o vreme.
Directoarea încuviinţă din cap.
- r Christopher. Mai întâi trebuie să te obis-
i _____r J
icu
inph* sui]ui Christopher se îndreptă spre Lucas.
Privirea iu. y . V % vei sene şi tu.
t -a? zâmbi- Dacă mama ta e de acord, îţi voi scrie.
Y dra mângâie părul lucios al fiului ei. fireşte că Lord Foxton îţi poate scrie. Ar trebui să-i
^ A^voi face. Christopher se îndepărtă de ea cu bu- 'tremurând. Ne luăm rămas-bun?
Lady Agnes spuse:
- ii voi invita pe mama ta şi pe Lord boxton sa cineze cu mine şi să rămână aici peste noapte ca să-ţi poţi lua rămas-bun mâine-dimineaţă, dacă asta convine tuturor.
Kendra se uită spre Lucas, care încuviinţă din cap.
-Ne-ar face plăcere. Ne putem lua rămas-bun după micul dejun.
Christopher zâmbi larg.

-Atunci ne vedem de dimineaţă! Se întoarse spre Benjamin Thomas. Unde e sala de mese?

-La parterul holului. Vino, Kit! Aruncă un zâmbet poznaş spre Lady Agnes. Mâncarea e destul de bună.
-Având în vedere cantitatea pe care o consumaţi voi, tinerii barbari, e greu să pui destulă mâncare pe masă ca să vă ajungă, spuse ea pe un ton drăgăstos. Hai, băiaţi, plecaţi acum!
Cei doi băieţi plecară cu pas vioi în vreme ce adulţii !' Urynara mai încet. Kendra se surprinse că îi tremurau Lucas o luă încet de mână.
I înv" C greu vezi P^ecânCl, dar copiii trebuie să eţe să-şi folosească aripile ca să poată zbura.
¿oaia. Dar semestrul se termină în curând şi, ieşri cu ^ ' ^ c-mama ta îţi ^ scrie. suni-[1]» , - [1]
lQ ap,oi zboară din cuib, adăugă Kendra oftând. zise j^j aceesta se va întoarce des la dumneata, pre- are nev 8nes* dat dragostea şi încrederea de care vole ca să-şi încerce aripile.
Kendra se rugă ca directoarea să aibă dreptate
- De obicei, petreceri mult timp prezentându-le noj lor elevi şcoala?
-Depinde, spuse Lady Agnes. Deoarece Christopher e mic şi a trecut prin momente dificile cu tatăl lUj şi fosta şcoală, m-am gândit că are nevoie de o aten- tie suplimentară. Să aduceţi poneiul aici a fost o hotărâre înţeleaptă.
- Mă bucur că Patches a ajuns aşa de repede, spuse Kendra. Meritul e al lui Lord Foxton pentru că a ştiut pe cineva care a putut face asta.
- înfăptuirea unor lucruri e un talent pe care îl împărţi cu Lord Kirkland, îi spuse Lady Agnes lui Lucas, întotdeauna e în căutare de bărbaţi talentaţi şi câteodată de femei pentru a rezolva probleme, asta dacă îţi cauţi o slujbă.
Lucas zâmbi, dar clătină din cap.
- Prefer să pun oase la loc.
- în cazul ăsta, poţi lucra pentru mine! spuse Lady Agnes râzând. Sunt sigură că îţi imaginezi câte lucruri se pot rupe într-o şcoală plină de tineri zăpăciţi şi aventuroşi.
-Chiar îmi pot imagina! spuse Lucas cu înfocare. Dacă aveţi un băiat cu o problemă dificil de rezolvat, daţi-mi de ştire. Aş fi bucuros să vin aici ca să văd ce pot face.
- S-ar putea să apelez pentru asta, spuse Lady Agnes.
Cei trei continuará să discute, traversând curtea spre aripa privată a şcolii. Kendra se simţea aşa de uşoară, încât ar fi putut zbura. Copiii ei erau în siguranţă. Acum putea să-şi pună în ordine propria viaţă.

capitolul 26

Cina cu Lady Agnes se dovedi a fi foarte plăcută. în afară de Lucas şi Kendra, mai erau prezenţi domnişoara Emily Cantwell, ce părea a fi cunoscută de toacă lumea

isoara Emily, precum şi generalul în retrage- ,fept doi erau partenerii lui Lady Agnes la
^ Ra*lîingS'sCOlii. Generalul se ocupa de sporturi şi alte c0n^ufereaaSCuline şi era sfătuitorul băieţilor la nevoie. acti^-l £mily se ocupa de munca de birou şi de po^ni;0rjnanţe, dar oferea şi calde îmbrăţişări, parteaca toţi trei făceau o echipă bună pentru kUCa\asap în mod sincer de elevii lor şi le plăcea să-i deraU 3 e ¿âieţii care aveau nevoie de ajutor suplimen- indrumePa cum găsească locul în societate.
P^ eraU o companie foarte plăcută la cină. 'Trimpul cinei, Lady Agnes îi spuse Kendrei: "cred că de dimineaţă vei afla că fiul dumitale :
: se
acomodează bine.
C-Sunt sigură că aveţi dreptate. Faptul că îl are pe patches i-a cucerit inima. Kendra făcu o grimasă. Când băieţii erau la masă, i-am dus în cameră cele câteva lucruri pe care le avea, dar din cauza împrejurărilor nu are aproape nimic. E prin apropiere un croitor care le face uniforme băieţilor, dar şi alte haine?
-Da. în satul din apropiere e un bărbat foarte priceput, care îşi petrece mare parte din timp confecţionând haine pentru elevii mei, inclusiv uniforme. Se pricepe să facă haine rezistente, ce nu sunt distruse uşor de băieţii neglijenţi. Mai e un cizmar foarte bun care face pantofi şi cizme de tot felul.
-Exact ce are nevoie Christopher! Puteţi să vă îngrijiţi să fie îmbrăcat cum se cuvine şi să adăugaţi costurile la taxa şcolară? Domnişoara Emily zâmbi.
-Os-o facem. E un aranjament obişnuit aici. Copiii cresc aşa de repede!
Cedând curiozităţii, Lucas întrebă:
Arată mr6 L -ebră pe emblema uniformei şcolare? fiu 0 ze"ră> dar nu eram destul de aproape ca să
UdV Agnes râse.

-într-adevăr, e o zebră. în parte pentru că am i- rit foarte mult şi am văzut zebre, lei şi elefanţi în s-nÎ" ticie, iar băieţilor le place să audă povestindu-se des astfel de lucruri. Dar şi pentru că atât de mulţi elevff simt ca şi cum ar fi zebre într-o herghelie de cai O" ciudaţi, care nu-şi găsesc niciunde locul.

-Sarcina noastră e să-i învăţăm să galopeze fără probleme laolaltă cu ceilalţi cai fără a-şi pierde dun°i[e explică domnişoara Emily. Lucas ridică paharul.

- E o metaforă perfectă. Şi Kendra ridică paharul.

-Dacă toate şcolile ar fi aşa de înţelepte! Părea nostalgică la gândul că fiul ei avea să galopeze departe de ea, dar nu spuse asta. în schimb, îşi înăbuşi un căscat. Vă rog să îmi scuzaţi impoliteţea, dar a fost o zi lungă. Sunt gata să mă retrag.

- Desigur. Lady Agnes se ridică. îi las pe domni să îşi bea vinul şi ne revedem la micul dejun. Christopher va fi adus aici pentru testarea cunoştinţelor, iar atunci vă puteţi lua rămas-bun aşa cum se cuvine.

Kendra încuviinţă din cap şi se retrase, la fel ca Lady Agnes şi domnişoara Emily. Când doamnele plecară, generalul Rawlings

îl privi foarte atent pe Lucas.

- Îţi place vinul sau preferi brandy? Lucas zâmbi larg.

- Brandy, vă rog.

Îi plăcea să discute cu generalul fiindcă avea opinii profunde. Chiar dacă ştia de dizgraţia lui Lucas, nu menţionase nimic. Ca un om cu experienţă, se părea că recunoştea nuanţele gri ale vieţii.

Savurară un pahar de brandy înainte ca Lucas să se retragă. Lady Agnes, practică şi tolerantă, nu întrebase despre relaţia dintre Lucas şi Kendra, dar le dăduse camere alăturate, ca ei să poată decide ce doreau.

Când ajunse în camera lui, Lucas îşi dădu jos haina şi lavaliera şi le aşeză pe un scaun, încercând apoi gândească la faptul că doar un perete îl despăr- să £dra, care probabil dormea liniştită. Caldă şi rea . amintirile unei nopţi care, aşa cum căzuse- fem J r fi trebuit să se întâmple, acoră,

• Kendra era obosită când ajunse în cameră, era Citată să se culce imediat. După ce se schimbă de T -cămintea neagră de zi, îşi puse cămaşa de noapte, 1^1 şi papucii de culoarea fildeşului. Spera să vină i în care să nu mai simtă nevoia de a purta negru o declaraţie a injustiţiei.

4noi se aşeză la birou şi făcu o listă a lucrurilor de are putea avea nevoie Christopher. Bănuia că academia era un loc unde era permisă afişarea ostentativă a bogăţiei, dar putea să-i cumpere din cărţile favorite, cum ar fi fost *Robinson Crusoe.* Fireşte, şi o Biblie. Poate şi un covoraş de întins lângă pat, ca la prima oră a dimineţii să nu-şi pună picioarele pe duşumeaua rece.

Când termină lista, avea o listă modestă cu lucruri care puteau fi de folos unui băiat nou la această şcoală deosebită. Avea să i-o arate de dimineaţă lui Kit şi lui Lady Agnes ca să vadă ce părere aveau.

Apoi se întinse şi îşi scoase agrafele din păr ca să-l poată peria. Considerase întotdeauna acest ritual relaxant atât fizic, cât şi mental.

Descâlcise aproape tot părul când o izbi în plin forţa emoţională a ceea ce se întâmplase în acea zi: Christopher era *în siguranţă!* în lunile de când Denshire dăduse afară din casă şi îi spusese că nu avea să-l mai dă niciodată pe fiul ei, cea mai mare disperare şi te- rile ei cele mai mari erau legate de Christopher. Se i temea că Denshire avea să-l întoarcă împotriva ei.

um obţinuse rezultatul pe care îl dorise mai luin! de Cu câteva săptămâni în urmă, găsirea sul £!P păruse imposibilă. în schimb, curajo- ăiat călătorise jumătate din ţară ca să ajungă

la ea şi acum era într-o şcoală sigură, motivantă, und putea învăţa şi putea să-şi facă prieteni pentru o viată Şi, în plus de asta, îşi descoperise minunata ferita Deşi regreta că no crescuse ea însăşi pe Caitlin, fiica ei fusese iubită şi preţuită, iar în viitor avea să facă parte din viaţa ei.

O cuprinse o bucurie atât de intensă şi de minunată încât trebuia împărtăşită. Şi cu cine o putea face mai bine decât cu bărbatul care îi fusese mereu alături.[7] Lucas şi prietenii lui făcuseră posibile toate aceste lucruri, iar ea voia ca el să ştie cât de mult aprecia totul.

Dar îl dorea şi pe *el*

Nu se mai obosi să-şi lege părul şi păşi în linişte pe coridor. Pe sub uşa lui Lucas se vedea lumină, aşa că bătu în speranţa că mai era treaz.

înainte de a se răzgândi, uşa se deschise şi apăru Lucas cu corpul său puternic conturat de lumina lămpii şi părul strălucind auriu. îşi scosese haina, lavaliera şi cizmele şi îşi desfăcuse nasturii de sus ai cămăşii. Era o intimitate în felul în care arăta pe jumătate dezbrăcat, iar după flăcările din ochii lui, cămaşa ei de noapte avusese o influenţă asemănătoare asupra lui, deşi era complet acoperită de haine.

Puţin nesigură, ea spuse:

-Pentru că încă nu te-ai culcat, pot să intru.[7] În timp ce îmi periam părul, am înţeles cu adevărat că am scăpat de cele mai grele probleme ale mele. Mă simt ca Atlas după ce povara lumii i-a fost luată de pe umeri. Christopher nu mai e pierdut, ci e aici într-un loc sigur! Cu câteva săptămâni în urmă, era ceva la care nici nu puteam spera. Ţie îţi datorez atât de mult. Simt de parcă aş vrea să dansez de bucurie!

Pentru o clipă, se temu că Lucas avea să zâmbească, să o felicite pentru reuşită apoi să o trimită politicos în camera ei. în loc de asta, cu o expresie puţin tristă, se dădu înapoi ca ea să poată intra.

avem muzică, dar într-adevăr ai mul-
-ăcate,
.Di*?
te
Je [5âr^ăC°J$_{e}$venit mult mai bine de când ne-am în- [2] îsi înclină capul într-o parte, ca şi cum tâlflk ^o'idee- Tocmai mi-am dat seama că primele i«[r fi Venl]Iîp relaţiei noastre sunt legate de dans.
£l [cUjgeta]j.$_{ate}$_ î$_{n}$ anul când ai fost prezentată în socie- "'ti'săseşti soţ şi eu eram în Londra să mă cizelez $_{0t}$ecasa-, * ^ $_{ma}$re. Atunci ne-am întâlnit cam
înainte ae f^
^Da şi am dansat de fiecare dată. Nu erau toate ba- 7 fvjâle câteva erau mai mult nişte evenimente pen- rineri Dar întotdeauna mă bucuram să te văd şi, de Omenea, când mă invitai la dans. *El* zâmbi când îşi aduse aminte. -Mă bucuram întotdeauna când acceptai. Fiind o frumoasă moştenitoare, erai foarte solicitată. Ea se strâmbă.

-Prea des pentru că eram moştenitoare. Unul dintre lucrurile care îmi plăceau la tine era că nu te arătai interesat de nici o

moştenire pe care aveam s-o dobândesc. -Mai erau alte motive? întrebă el cu interes. Ea râse.
-Ah, da! Erai aşa de arătos şi de elegant şi era plăcut să discut cu tine. Totuşi, pe atunci nu se dansa vals. Era considerat un dans scandalos. Hai să valsăm acum! îşi ridică braţele şi începu să fredoneze un vals. Neputând să reziste dispoziţiei ei efervescente, o luă braţe şi se învârti cu ea prin camera destul de spaţi- k mo'b?
t Să SC Poată roti câteva ori dacă era atent
PosibT™ cknerk viaţa părea că debordează de
nu

Prefi^ ita m'1 a?a* sPuse ^ nostalgic. Erai partenera *And eram la acelaşi eveniment, dar erau şi eSrii ir^r PC °are ^ Placeam- în lunile dinaintea ple- ' e Pe vas, m-am gândit la partenerele pe carelc plăceam în mod special. Le contemplam în gând în toiul furtunilor Mării Nordului.

Ea râse, imaginându-şi cu uşurinţă asta şi fără a se simţi insultată că existaseră şi alte domnişoare la care el se gândise.

-Eu căutam un soţ, iar tu nu erai pe listă pentru că erai pe cale să te înrolezi în marină. Dar dansai bine atunci, cn şi acum. îşi dădu capul pe spate cu părul alu- necându-i pe umeri, începând să fredoneze din nou. Iar dansul la un bal ne-a readus împreună.

-Mişcările mele erau cam înţepenite când ne-am întâlnit la balul Clanton, îi aminti el.

Ea se înfiora amintindu-şi acea noapte, exuberanţa adumbrindu-se pentru scurt timp.

-Nu-mi amintesc de dansul înţepenit, doar că m-ai salvat când toţi ceilalţi se dădeau la o parte ca şi cum eram ciumată.

- M-am întrebat ce sperai să obţii intrând ca o furtună în centrul sălii de bal, rosti el curios.

Ea oftă, amintindu-şi de ce făcuse un astfel de lucru nebunesc.

- Bănuiesc că atunci căutam o faţă prietenoasă. Cineva care să-mi ia apărarea. Sau chiar să vorbească *cu mine.* Doar când tremuram singură în mijlocul sălii mi-am dat seama cât de nesăbuită fusesem.

- Nu nesăbuită, spuse el serios, îndepărtându-se împreună cu ea de birou. Poate că instinctele te presau să ieşi din ceaţa disperării.

- Poate că mă împingeau spre tine. Ea băgă de seamă că dansul lor încetinise, devenind mai senzual. Când ne-am întâlnit prima dată cu atâţia ani în urmă, n-am visat niciodată cât de important vei deveni pentru mine.

-Nici eu nu mi-am imaginat asta, spuse el privind-o cu atenţie.

Ei îi plăcea să danseze cu el, să fie în braţele acelui trup puternic, masculin şi atât de aproape de al ei. Deveni foarte conştientă de veşmintele ei de noapte
. i ere. Erau menite pentru somn şi poate se-
■<°*re St ^protecţie, iar ea nu voia nimic decât ca prin
cp apropie cât mai mult de pat.
Jan5 5 3 a n t ă , el avea să se întrebe cât de înţelept era
Cu?^în'no U a lui, dar nu credea că putea rezista
$ ^.inarecîproce mai mult decât ea. Petrecuse atâţia
atr^iel bărbat şi cu dorinţa înăbuşită încât părea
an> ftra ^ ^ ^ ^ '^p^ cum spusese. Acum, când eli-
moarCa'- o dată vâlvătaia dorinţei, cum să *nu* se poată
be^în nou când aveau ocazia? uni01 Fa murmura:
Asta ar putea fi altă noapte petrecută departe de u- şi de urechile lumii. Nu contează unde ne iubim Întru că nimeni nu va şti

vreodată. [P] -Moi vom şti, iar acest lucru e mai periculos decât dacă ar şti lumea, spuse el încet. Dar cum să spun nu când te ţin în

braţe şi eşti cea mai seducătoare femeie
din lume? -Atunci nu spune nu!
Ea puse capăt dansului, înaintând şi lipindu-şi trupul deal lui. Îi voia greutatea peste ea, s-o strivească de saltea în timp ce trupurile lor se mişcau împreună în cel mai primitiv şi mai pasional dans dintre toate.
Simţi cum el se înfioară şi îi dădu drumul mâinilor ca s-o mângâie. Palmele îi alunecară pe spate până când îi putu cuprinde posteriorul. Gura lui se apropie de a ei dând şi cerând, aprinzând focul mocnit dintre ei până când ajunse a fi o flacără. În timp ce mâinile lui îi frământau carnea ce tânjea, jrezind-o la o pătimaşă viaţă, ea se concentră la hainele Avea prea multe. îi trase cămaşa din pantaloni, îi j^ngâie pielea fierbinte a spatelui gol. Mută o mână [re ei] ca să-i poată desface pantalonii şi să găsească «Punsul pasional ascuns acolo. Ah, da! '
J icni, iar ochii i se întunecară. 6[ez]brac [mai e^cient] dacă m-ai lăsa o clipă să mă

- Poate mai eficient, spuse ea cu o inocenţă prefăcută dar mai serioasă.

El râse cu ochii calzi.

- Eşti o femeie neastâmpărată cu nişte mâini păcătoase şi plimbăreţe.

Se dădu un pas înapoi ca ea să-i poată trage mai uşor cămaşa peste cap, apoi să îi sărute uşor pe gâtul gol. Pantalonii erau deja desfăcuţi, aşa că îi dădu jos împreună cu indispensabilii, mângâindu-i lacomă pielea caldă.

Apoi îşi inspectă cu satisfacţie opera, plăcându-i imaginea puterii şi a frumuseţii lui virile. Erau făcuţi unul pentru altul, ştia cu fiecare fibră a fiinţei ei.

în vreme ce îi admira goliciunea, el îi desfăcu halatul şi nasturii cămăşii de noapte. Apoi îi trase peste cap veşmintele cu o singură mişcare iute, lăsând-o goală, doar în papuci.

Ea se simţi deodată timidă în faţa lui pentru că o vedea complet goală. Nu era o fecioară fără cusur. Născuse doi copii şi avea cicatricile de pe urma căsniciei. Dar ochii lui oglindeau doar dorinţă. - Eşti ameţitor de feminină, spuse el pe o voce joasă şi răguşită. Făcută să fii venerată în toate felurile în care un bărbat îşi poate arăta dragostea.

Cuvintele lui îi oferiră o înţelegere profundă a slujbei de căsătorie: „Cu trupul meu te venerez". înainte de acea seară, fuseseră doar vorbe, dar acum răsunau în adâncul fiinţei ei. Nu erau căsătoriţi; poate că nu aveau să fie niciodată. Dar, chiar şi fără jurăminte, se puteau uni ca iubiţi, iar ea voia cu disperare asta. Îi luă mâna dreaptă şi i-o puse peste inima ei. - Hai să ne venerăm unul pe altul în noaptea asta în afara timpului.

Mâna lui caldă o strânse pe a ei, apoi el se aplecă şi îi dădu un sărut adânc şi pasional, iar trupurile se lipiră unul de altul. Braţele se cuprinseră, şi ea îşi roti şoldurile pe el, vrând ce era aşa de aproape, dar dorind să fie şi mai aproape.

Vreau să tac dragoste cu tine încet, bucurându-mă fiecare atingere, de fiecare sărut, gâfâi el. Şi totuşi... Cu un braţ dădu la o parte cuvertura de pe pat, apoi , răsuci pe asternuturile fine şi se lăsă pe pat împreună Vea, corpul lui strivind -o aşa cum dorise ea, săruturile lui înnebunindu-i mintea şi simţurile. Mâinile ei e încleştară de dorinţă, vrând să se topească împreună şi picioarele se desfăcură într-o rugă tăcută spre unire. t O rugă căreia el îi răspunse fără cuvinte, doar cu un lung şi disperat geamăt când îi pătrunse trupul primitor. Ea îl muşcă de umăr să-şi exprime ardoarea împerecherii, apoi se spulberă sub atingerea degetelor lui pricepute, cuprinsă de senzaţii şi de un foc atât de intens încât abia dacă îşi dădu seama când el se retrase. Ajunseseră pe culmi amândoi, dar nu împreună şi ea conştientiză doar cât să simtă o vagă urmă de regret, împărţiseră aproape tot ce ea dorise. Pentru moment, *aproape* trebuia să fie de ajuns.

capitolul 27

^ În timp ce Lucas stătea cu Kendra în braţe, se întrebă dacă inima i-ar fi explodat efectiv în piept. Dar nu, lncetinea la un ritm ceva mai normal, împreună cu res- Plraţia. Îi murmură în părul încurcat: -Să savurăm lent n-a fost un plan înţelept, nu-i aşa? ba râse şi bogata plenitudine a sânilor ei minunaţi Pulsă lângă el. tea" Când există atâta dorinţă acumulată. Dar noap- e Ungă. Cine ştie ce s-ar putea întâmpla înainte să sinp!treCOr înaPoi'în camera mea ca să putem fi găsiţi

în paturile noastre? resa Că noaPtea încă are nişte posibilităţi întedece nte: dar de dimineaţă trebuie să ne întoarcem la publ^ spuse el serios.' Dacă trebuie să-l punem în s*o fa Denshire ^tă în fată cu păcatele lui, trebuie C1 calitate de femeie'virtuoasă. Dacă se va şti

că ai un amant, misiunea ta de căutare a dreptâp'i sc v-

transforma într-o ţintuire publică la stâlpul infamiei. Ar fi urât, poate chiar mai urât decât divorţul iniţial.

După o lungă tăcere, ea spuse:

-Ştiu că ai dreptate. Vreau să deţin avantajul ca să-| bag pe Denshire în mocirlă. Dar, chiar dacă rămân neîntinată având acel avantaj, cu sabia justiţiei ridicata, dacă nu va avea importanţă.[7] Dacă Denshire îşi va relua atacurile asupra averii mele şi va spune că de fapt Christopher îi aparţine, iar eu n-am drepturi în propria familie? Dacă arhiepiscopul de Canterbury nu poate sau nu va dori să ridice nici un deget în ajutorul meu? Ce se va întâmpla atunci?

El oftă şi îşi mişcă mâna pe spatele ei arcuit. -Nu cred că statutul tău se va înrăutăţi, deşi aproape sigur la început te vei simţi zdrobită emoţional. Pot propune o lege în Camera Lorzilor care să-I acuze pe Denshire de fraudă, aşa cum am sugerat înainte. Nu ştiu dacă mai există vreo procedură legală dincolo de asta.

Ea îşi înfipse degetele în părul lui, mângâindu-I ca pe o felină.

-Te-ai gândit vreodată să trăieşti cu mine şi la naiba cu consecinţele?

EI se gândise, iar perspectiva era atrăgătoare şi periculoasă ca mărul Evei: să se bucure de compania ei în pat şi în afara lui, dar să fie dispreţuiţi de majoritatea societăţii; să aibă copii bastarzi.

-M-am gândit la asta. Aş prefera o situaţie mai bună pentru amândoi.

-Şi eu la fel. Oftă. Nu obţinem întotdeauna ce ne dorim. Câteodată trebuie să ne mulţumim cu ce căpătăm.

-Asta e una din cele mai necesare lecţii şi una dintre cele mai grele.

După o lungă tăcere, ea spuse: -M-am gândit la marea confruntare cu fostul meu soţ la balul ducesei. O parte din mine vrea să-mi arunc vorbele ca pe nişte săgeţi în faţa lui arogantă şi furioasă,

\

u stiu dacă aş putea s-o fac bine. S-ar putea să-mi

'i cumpătul şi să mă transform într-o nevastă de pes- pier°are urlă. Chiar dacă nu o voi face, va fi ascultată o c3t C e cu la fel de multă atenţie ca un bărbat?

fenptse încruntă.

Povestea îţi aparţine şi cu siguranţă eşti cea mai "ndreptătită s-o istoriseşti.

- Poate, dar aş putea fi considerată o femeie slabă, lângăcioasă. Mi-ai prezenta tu cazul? Ai o voce minu-

Pată şi ca bărbat ai fi ascultat. n Clipe lungi, el rămase tăcut.

-Reputaţia mea nu e imaculată. Dezonoarea mea s-ar putea reflecta asupra ta.

-Dar cine îmi înţelege cel mai bine situaţia? După ce tăcu câteva clipe, adăugă aproape imperceptibil: În cine aş putea avea atâta încredere?

în Simon putea avea toată încrederea, dar nu fusese alături de Kendra în timpul dificilei călătorii.

-Presupun că ai putea considera asta o prelungire a serviciilor mele de gardă de corp. Dar s-ar putea naşte ideea că suntem amanţi.

- Lumea va crede oricum asta, spuse ea cu un râset uşor. Dar nu va avea dovezi.

-Bârfele n-au nevoie de dovezi. De fapt, le împiedică plăcerea. Clătină repede din cap. Foarte bine, voi vorbi pentru tine, dar trebuie să fii acolo, pregătită să intervii în discuţie dacă e necesar. Putem stabili dinainte ce trebuie spus şi ce martori sunt necesari acolo. Dar îţi dai seama că, indiferent cât de atent vom analiza posibilităţile, evenimentele pot lua o turnură la care nici nu ne-am gândit.

-Ştiu că ai dreptate, dar analizarea posibilităţilor ne Va ocuPa timpul cât vom aştepta.

-Două săptămâni de griji nu vor fi de mare ajutor, intenţionez să mă duc la infirmeria lui Lady Kirkland Şi să ajut cât mai mulţi oameni în suferinţă care stau nemişcaţi şi mă lasă să-i ajut, spuse el hotărât. îţi sugerez
să te duci la Casa Zion şi să începi să lucrezi acnU copiii mici dornici să înveţe. Direcţionarea minţii către necazurile altora e un mod bun de a privi în perspectivă propriile necazuri.

-Ai dreptate. Mă voi duce la Casa Zion, spuse ea. De asemenea, voi încrucişa săbiile cu doamnele scrimere de la Academia Angelo. Le voi scrie scrisori discrete copiilor mei ca să ştie că nu sunt uitaţi. Dar toate astea încep mâine. înălţă capul şi îl sărută pe gât. Restul nopţii ne aparţine.

- Hai să nu mai risipim nici o clipă! murmură el.

Nu risipiră nimic.

Kendra încă se simţea optimistă când plecară de la Academia Westerfield în dimineaţa următoare.

-îmi place să ştiu că voi reveni aici regulat în următorii ani.

Lucas mâna caii, cotind înspre Londra, dar îi aruncă o privire iute.

-Atât şcoala, cât şi domeniul sunt calde şi primitoare, nu-i aşa? E bine că Lady Agnes nu intenţionează să extindă şcoala pentru ca toţi elevii ei să poată primi atenţia de care au nevoie. Dacă şcoala devine prea mare, şi-ar schimba personalitatea.

Kendra încuviinţă din cap.

-Mă bucur că a găsit aşa de repede un loc pentru Christopher. A avut dreptate că azi-dimineaţă se va ii obişnuit cu şcoala. Discuta aşa de vesel despre colegul lui de cameră Bobby

şi despre fratele mai mare, Benjamin, şi de ceilalţi Vulturi, încât nu cred că îmi va duce dorul.

Lucas zâmbi.

- Vrei să fie fericit, să-şi facă prieteni şi să înveţe, dar bănuiesc că o mică parte maternă regretă faptul că nu mai are nevoie de rine atât de mult ca până acum.

-Ai perfectă dreptate, spuse ea trist. Christopher a fost universul meu încă de când s-a născut. Acum încerc cU oraţie că merge înainte în propria viaţă şi că să accept mai puţin importantă pentru el. eusf es. ma i na lui şi vei fi întotdeauna importantă el' Nu uita că a străbătut jumătate din ţară ca P entrU - Icră sublinie Lucas. Şi aminteste-ti că, pe mă- să te **gaseascd,** ^_____^ ^ _____^ ^ sură n a dar cum avea !

'aine mai clară după balul ducesei. Studie profilul ° Im al lui Lucas, mai degrabă enigmatic, şi se întrebă C3' ienită dacă avea să facă parte din viitorul ei. în pri- S noapte pe care o petrecuseră împreună spusese că . ar ^ plăcut să aibă un copil cu ei, ceea ce era adevărat, dar poate că nu era ceva ce trebuia spus în acel moment. Si în timpul celei de-a doua splendide nopţi, cu doar câteva ore în urmă, întrebase dacă el se gândise măcar la eventualitatea de a trăi împreună fără a fi căsătoriţi.

în lumina limpede a zilei, ea îşi dădu seama că spusese prea mult, prea devreme. Cu toată bunătatea şi înţelegerea lui, nu ştia sigur ce credea Lucas cu adevărat despre ea. Părea că îi plăcea compania ei şi cu siguranţă era atras de ea. Mai ştia că, angajându-se că avea să o ajute şi să o protejeze, putea rămâne lângă ea indiferent de posibilele consecinţe asupra vieţii lui.

Dar, dacă nu putea să se recăsătorească legal, să trăiască alături de ea ar fi fost un preţ prea mare de plătit pentru el? Pentru că deveniseră amanţi, probabil el avea considere că era obligat de onoare să rămână cu ea. Uar, făcând asta, nu putea avea un fiu legitim care ^moşteneasca titlul. Dacă domeniul Camden Keep se))tea moşteni doar de familie, un fiu nelegitim nu-l pu- tea deţine.

să fie văduvit şi de şansa de a găsi o femeie pe să e devine mai independent, vei avea mai multă li- S ora te să intri într-o nouă viaţă pentru tine.

k er i? Air mm avea să arate noua viată? Urma să aibă **P oaă toată inima a ? ă e Lim se fi ^ eau J Suzanne.** Existau multe lucruri ce îi legau, dar

îşi muşcă buza, amintindu-şi că din nou îşi facturii- legate de lucruri care nu se petrecuseră încă şi poate c ;5 nu aveau să se petreacă vreodată. După balul duceai putea avea o imagine mai clară a viitorului ci.

Spera. Şi dacă asta însemna să-I elibereze pe Lucas pentru ca el să-şi trăiască viaţa pe care şi-o dorea cu adevărat, ei bine, voia să aibă tăria de a face asta cu graţie *şi* cu recunoştinţă.

Până atunci...

- Când ajungem la Londra, îi trimit un bilet lui *Lady* Kirkland ca să aflu când ar fi convenabil să merg acolo şi să văd dacă pot fi utilă.

-Dacă lucrezi cu copii mici, încearcă să-i înveţi cum să nu-şi rupă oasele şi să nu-şi disloce încheieturile pentru a avea nevoie de mine! spuse cu fervoare Lucas.

Ea râse.

-Voi face tot posibilul.

Pentru că asta era tot ce putea face.

capitolul 28

Kendra şi Lucas fură uşuraţi să afle că nu se întâmplase nimic dramatic câtă vreme lipsiseră din Londra. Denshire nu mai apăruse la Thorsay House, lucru pentru care familia Brown era recunoscătoare. Suzanne îi informă că planurile pentru balul ducesei mergeau bine. Denshire confirmase imediat şi, desigur, era mulţumit că fusese invitat.

Un bilet către Lady Kirkland aduse un răspuns ce îi sugera Kendrei că a doua zi dimineaţă era potrivit să vină la Casa Zion pentru a face un tur şi a se stabili unde s-ar încadra cel mai bine. Pentru că mergea şi Lucas acolo ca să consulte pacienţii cu probleme de oase şi încheieturi, plecară împreună.

Casa Zion avea o intrare separată faţă de infirmerie şi avea paznici cu experienţă în armată pentru a menţine

în caz că apărea vreun soţ furios care să încerce °rKoţia acasă. _

c mpie mai în varsta, dar energica u conduse la °ÎluiladyKirkland.

bir°Ah ce bine, Kendra! spuse Lady Kirkland ridicân-

" de la birou. Ai venit la timp ca să mă salvezi de Verificarea facturilor lunare.

^Mă bucur că te-am salvat, Laurel! îţi petreci mare Jce din zi lucrând aici?

P' _Nu, personalul angajat e foarte capabil, aşa că sunt ■ |de două sau de trei ori pe săptămână, dimineaţa, doar ca să supraveghez treaba. Contesa zâmbi larg. Să încep cu turul casei sau să te duc direct la şcoala copiilor?

-Copiii, te rog!

Lucas zâmbi, ştiind că acesta avea să fie răspunsul Kendrei.

-Te las să afli cum funcţionează Casa Zion în vreme ce mă duc la infirmerie pentru o dimineaţă veselă, reparând oase.

Laurel chicoti.

-Vorbeşti exact ca fratele meu când îl aşteaptă o zi de operaţii. Să te simţi bine!

-Aşa voi face, Kendra. Ne vedem mai târziu. Cu trusa de aranjat oase în mână, Lucas se îndreptă spre infirmerie, dar înainte de a merge la clinică, decise să se ducă la spiţereasă, doamna Simmons.

O găsi fluierând veselă în vreme ce lucra la sortarea unor ierburi uscate pentru a fi folosite la unul din medicamentele sale. înălţă

privirea la intrarea lui şi se ridică [ln] Picioare, ştergându-şi mâinile cu un şervet.

-Lord Foxton! Ai venit să verifici stafidele îmbătate? ^ Pus ginul şi stafidele într-un loc cald, ca ginul să se jgPore repede şi să le pot testa, rânji.

"Am venit să te salut. Dar, pentru că ai adus vorba, »dele au fost de vreun ajutor?

-Da: îşi flexă degetele de la mâna dreaptă D- • doar câteva zile, durerea e pe cale să dispară. Am^ cercai stafidele şi pe unii dintre pacienţii mei obişnui"t* care aveau o artrită severă. Au luat încă'şase pacienţi"** afara de mine. Trei au rezultate bune, doi cred r-5 " > v/« LICU ca simt un oarecare progres, iar ultimul spune că stafidele nu i-au ajutat la durerea de încheieturi, dar că e dispus să încerce diverse soiuri de gin ca să vadă care funcţionează cel mai bine.

-Asta e similar cu rezultatele pe care le-am văzut eu. Mă bucur că eşti unul dintre oamenii la care au cele mai bune efecte, spuse Lucas. Cât despre încercatul ginului, alţii s-au oferit să facă la fel.

- îşi pot cumpăra ei înşişi ginul! Dar le voi da stafidele îmbătate altor pacienţi cu artrită. Mulţumesc pentru leac, spuse spiţereasa. Ai avut timp să notezi cele mai bune reţete cu salvie?

Cu toate cele întâmplate, nu avusese timp.

-Nu încă, am fost plecat. Dar voi nota, promise el. Acum e timpul să mă duc la infirmerie şi să văd dacă am nişte oase de aranjat.

- Pentru că le-ai spus când vei veni, sunt sigură că vor fi câţiva pacienţi care te aşteaptă. Lăsându-l pe Lucas să plece, doamna Simmons se întoarse la sortarea ierburilor uscate.

Jos, la infirmerie, Lucas fu întâmpinat de un infirmier pe nume Reg, care îl însoţi la o sală de tratamente, unde aştepta o femeie cu încheietura fracturată. Infirmierul rămase să-i ajute pe ceilalţi pacienţi care veniseră cu probleme de oase şi încheieturi. Lucas putu să-i ajute pe toţi, ceea ce îi asigură o dimineaţă satisfăcătoare.

Terminară pacienţii chiar înainte de amiază, iar Reg plecă să lucreze în altă parte. Lucas se gândea să meargă în căutarea

Kendrei când un bărbat înalt şi blond, cam de vârsta lui, intră în încăpere. Era îmbrăcat ca un gentleman şi nu avea nici o rană vizibilă, semănând bine cu Lady Kirkland.Wicándu-se, Lucas întrebă:

Dumneata eşti Lord Romayne, fratele lui Lady

^Chiar el. Nou-venitul îi întinse mâna. Am fost ple- '-lin Londra, dar acum, când am revenit, am vrut bruñóse, Foxton. Aud lucruri bune despre munca sa .ţa|e

^Lucas îi strânse mâna, dar spuse cu modestie:

„Mâ bucur să te cunosc, dar sunt doar un vindecător V oase. Dumneata, înţeleg, eşti chirurg, medic, director al infirmeriei şi, cred, preot hirotonisit? ³ Romayne râse şi se aşează pe unul din scaune.

-Vinovat, dar calificările nu înseamnă prea mult când un om e în agonie din pricina unei răni grave la încheietură, iar eu sunt incapabil s-o repar. Pot să mă ocup de simple dislocări, dar mi s-a spus că ai tratat cu succes probleme mai complexe. După cum zice sora mea, ai învăţat meseria călătorind cu un frate franciscan belgian?

-Da, fratele Emmanuel provenea dintr-o familie care se ocupa de generaţii cu vindecarea de oase. Lucas se aşează din nou. El m-a învăţat ce ştia şi înţeleg că unele dintre tehnicile lui nu sunt bine cunoscute aici.

Romayne se încruntă.

-Cu cât împărtăşim mai multe cunoştinţe medicale, cu atât e mai bine pentru toată lumea, dar familiile de vindecători de oase sunt faimoase pentru protejarea secretelor lor. Ai vrea să-i înveţi şi pe alţii tehnicile dumitale?

-Mi-a trecut prin minte ideea asta, recunoscu Lucas, dar n-am ştiut de unde să încep.

-Te pot ajuta cu asta, spuse Romayne. Nu nvam gân- *i* ir iQdată să m°Ştenesc un titlu. Eram un văr mai de- L grabă îndepărtat cu moştenitorul, iar când am moştenit, I ^ detestat faptul că administrarea moşiilor mi-ar răpi ■PPUI de practică medicală. între timp, mi-am dat sea- B^e avantajele banilor şi ale influenţei şi am înfiinţat W spitale de ţară în câteva oraşe. Fiecare din ele instruieşte

infirmiere. Programul a fost de succes, aşa că te pot ajut să organizezi pregătiri pentru munca ta cu oasele. ' * -îmi place ideea, spuse Lucas. Am lipsit din Anglia câţiva ani şi acum încerc să înţeleg cum să-mi împart timpul, astfel încât să-mi îndeplinesc responsabilităţile şi să fiu şi capabil să vindec. Munca de vindecător^ oase şi de profesor mi se pare a fi foarte satisfăcătoare. Romayne rânji.

-M-am însurat cu o femeie pricepută la administrarea moşiilor. îţi sugerez să faci la fel. Vei avea mai mult timp să-i tratezi pe cei care au nevoie de talentele dumi- tale speciale.

-Poate că aşa voi face, spuse Lucas, deşi putea să nu fie posibil să se însoare cu femeia care avea aceste talente. Plănuiesc să îmi aranjez programul de muncă astfel încât oamenii care au nevoie de priceperea mea să ştie când să vină.

Romayne încuviinţă din cap. -Ar fi cel mai bine. Eşti bine-venit la infirmerie, Lord Foxton. îşi scoase ceasul şi verifică ora, apoi se ridică, îmi pare rău, trebuie să plec acum. Dar abia aştept să mai discutăm. Zâmbetul lui semăna cu cel al surorii lui. Şi să profit din plin de talentele dumitale. Se ridică şi Lucas.

-Se vede că dumneata şi Lady Kirkland sunteţi frate şi soră!

- Da, dar noi exploatăm oamenii doar din motive întemeiate. Pe data viitoare!

Apoi Romayne plecă. Lucas bănuia că aveau să devină buni prieteni. Dar acum era momentul s-o găsească pe Kendra.

Creşa şi sălile de clasă pentru copii erau la etajul de sus al vastei clădiri.

-Casa Zion e mai mare decât mă aşteptam, observă Kendra în timp ce Laurel o conducea sus pe scări şi apoi de-a lungul clădirii.

avut noroc să putem cumpăra depozitul ăsta ^iicăm după nevoile noastre. Are baza în for- ci 5a-l1710 j^ptunghi şi un spaţiu fără acoperiş în intern8 uPUi- Ta fost pentru depozitare, dar noi am putut să riot-Inl;13 0 grădină în interior, astfel încât cei de aici afnenajârn . ^ conditii de siguranţă. Se opri la o fereas- ^Poată^afată:Vezi?

era şi ivj în jos la grădina dreptunghiulară colora- ^conjurată pe toate laturile de Casa Zion. Erau tâce,e[aci Copaci şi straturi de flori de primăvară. Mai aleunmicteren de joacă la un capăt, unde se zbenguiau *Ti* mulţi copii-

perfect! Un loc sigur unde toţi pot să se bucure de «oaie şi aer proaspăt. Câţi aveţi? " _p'e 0bicei, cam o sută, dar numărul variază. Mulţi vin aici în trecere, adesea femei care şi-au părăsit soţii abirivi şi şi-au adus cu ele copiii. Avem diferite feluri de dase pentru cei care au nevoie de abilităţi profesionale. Odată ce sunt instruiţi, îi ajutăm să-şi găsească de lucru. Câţiva rămân aici şi devin membri ai personalului.

Se opriră în faţa unei uşi. De pe partea cealaltă a uşii răzbăteau chicoteli şi ţipete.

- Pregăteşte-te! spuse Laurel cu un zâmbet larg. Ştii să spuijDoveşti? Sunt întotdeauna un succes.
-Îi spuneam poveşti băiatului meu, zise Kendra prudentă. Sunt gata să încerc.
Laurel deschise uşa, dezvăluind o cameră însorită cu vreo doisprezece copii - de la unii foarte mici până la cei cinci ani. Pereţii erau zugrăviţi într-o nuanţa veselă de galben, iar rafturile din capătul din stânga jucării şi păpuşi. Un covor oval acoperea centrul BE rei mici scaune şi mese erau grupate în capătul ^reapta al camerei. '

ată cam obosită, de 15 sau 16 ani, îi supraveghea tfKend1'*

Privirea uşurară când intrară Laurel

|f**ă bucur să vă văd, doamnă!

- Du-te la bucătărie şi ia-ţi un ceai, Emma, spuse Laurel. Eu şi doamna Kendra rămânem aici o vreme

în timp ce fata plecă recunoscătoare, Laurel le spuse copiilor:

- Bună ziua! V-ar plăcea să auziţi o poveste?

-Ah, da!

Ţipară şi se adunară în jurul lui Laurel, agăţându-i-se de rochie şi atrăgându-i atenţia. Laurel râse şi apoi îi salută spunându-le pe nume. Când grupul se linişti, ea adăugă:

- Salutaţi-o pe doamna Kendra. Azi, ea e cea care vă va spune o poveste.

- Bună ziua, doamnă Kendra! exclamară copiii într-un cor de voci piţigăiate, cercetând-o pe noua vizitatoare.

Erau adorabili ca o cutie plină de căţeluşi. Kendra voia să-i îmbrăţişeze pe toţi.

-V-ar plăcea să auziţi povestea pisicii lui Dick Whittington? întrebă ea.

I-o spusese lui Christopher, aşa că o ştia pe de rost.

Copiii aprobară în cor. Laurel îi arătă un scaun jos în mijlocul covorului.

- O alegere bună. Abia aştept s-o aud şi eu.

Ştiind că îi era evaluat talentul de a se ocupa de copii mici, Kendra se aşeză pe scaun în foşnet de fuste şi începu:

-A fost odată ca niciodată...

Vrăjiţi, copiii se strânseră în jurul ei.

Kendra jucă toate rolurile, inclusiv sunetul clopotelor care îl chemau pe Dick să rămână în Londra pentru că într-o bună zi avea să devină primar. I se păru că **inieU'** natul ca de pisică fusese destul de reuşit, fiindcă **îi** ftcuse pe copii să râdă.

în timp ce Kendra istorisea vechea poveste, îşi studia publicul. Unii erau prea slabi. Doi dintre ei aveau vânătăi pe cale să treacă. Mulţi purtau haine curate, dar peticite.

• - roşcată stătea timidă la marginea cercului.

0 rupe povestea, Kendra întinse o mană şi îi pgfá a între să se apropie. Când veni aproape, o luă de

fácu sCITI|qbi Şi 0 trase lângă ea∗ Mica roşcată scoase

umerii Sa fat şi se relaxă lipită de ea.

u<[C]j°[])ick Whittington şi pisica lui învinseră,
^ân°începu Poveste despre 0 prinţesă care mai p e n d r a ^ pon eiul
Dragoste fi *onoare* 3
decât să se îmbrace în hai- ¿egraba ; ^ putea gasi 0 tentă autobiografică acolo! nC rel privea aprobator din locul ei de lângă uşă.
- d Kendra termină povestea prinţesei, Emma se în-
Can p n ărând refăcută după ce îşi băuse ceaiul, toarse, p - Laurel spuse:
_E vremea să trageţi un pui de somn, micuţilor! I Spuneţi mulţumesc doamnei Kendra!
Urmară un cor de *mulţumesc* şi nişte îmbrăţişări în jurul picioarelor Kendrei. Apoi copiii scoaseră nişte pături ponosite, dar curate dintr-o cutie de lângă jucării şi se • ghemuiră pe duşumea sub ochii atenţi ai Emmei.
Kendra zâmbea când Laurel o conduse afară din cameră.
-Ai darul de a lucra cu cei mici, spuse Laurel. Sper că mai ai o mulţime de poveşti!
Kendra râse.
-întotdeauna am fost bună la născocit. În afară de asta, ştiu din experienţă că micuţilor le place să asculte iar şi iar poveştile preferate. I -Pisica lui Dick Whittington e sortită să devină o f P^ste preferată, spuse Laurel cu un zâmbet, îndrep- ! u'se sPre scările ce duceau la etajul din mijloc al > ^ rii- Acum e timpul pentru restul turului. După ce ^cem pe la clase, vom vizita bucătăriile şi sala de mese I to a Parter. Toate mâncărurile sunt preparate acolo şi I q ° SUnt instruiţi bucătarii în devenire.
imn.a Cat vecxea mai mult, cu atât Kendra era mai

Cesionată.^ - Ai creat cu adevărat ceva special şi durabil airi T gândit să înfiinţezi şi alte Case Zion în alte or$_{as}$ >

- De fapt, prima a fost în Bristol, unde am c Am înfiinţat Casa Zion cu infirmeria gratuită af^T meu când am văzut femei abuzate care aveau nevoTed perată de adăpost. încă prosperă. Laurel zâmbi.

ce am putut să prăduiesc buzunarele adânci ale sotuîni meu, au fost înfiinţate şi alte Case Zion. Şi vor urma şi altele!

Femeia era o sfântă în viaţă, decise Kendra. Şi cu siguranţă ar fi negat ideea dacă ea ar fi spus-o cu glas tare

- Sunt onorată să fac parte din asta.
- Ştiu că vei contribui, aşa că acest lucru e valabil şi pentru tine. Aici vei avea o mare satisfacţie şi prieteni minunaţi.

Tonul lui Laurel deveni profesional când ajunseră la baza scărilor, apoi se întoarseră şi se opriră în faţa unei uşi cu silueta unei femei elegante pe ea. Toate clasele pentru adulţi sunt la acest etaj, explica ea. Majoritatea femeilor au noţiuni primare de cusut, dar aici predăm croitorie simplă şi croitorie de damă la nivel profesional.

Laurel întredeschise uşa. înăuntru o femeie stând pe un piedestal avea o probă pentru o rochie de dimineaţă sub supravegherea unei impunătoare femei mai în vârstă. Pe o voce joasă, Laurel spuse:

-Avem noroc că unele dintre cele mai bune croito- rese s-au oferit să vină aici. Vocea îi deveni gânditoare. Femeile care au trecut prin clipe grele sunt temelia tuturor Caselor Zion.

Kendra era una dintre acele femei, aşa că înţelegea foarte bine. Era un loc unde femeile puteau să se pună din nou pe picioare.

-Ce alte meserii se mai predau aici?

Depinde cine vine în comunitatea noastră. O modistă al cărei soţ i-a distrus afacerea şi i-a furat toţi banii şi-a găsit adăpost aici şi a

predat nişte ore foarte căutate. Acum are din nou propriul magazin în alt oraş, departe, ci ^onznic, dar una dintre cele rnai bune eleve
^^redă <>rc clc Kaliintcric- Mni avcm clase pentru c!,P ciirc vor să devină menajere pentru că e o poziţie ^ j fonrt:e respectată. Unele femei urmează aceste «** Relată cu orele de cameriste ca să se poată prezen- ^¡TÎ* servitoare cu abilitaţi multiple ce pot fi angajate ^podarii mai m.c.
Kendra întrebă:
• Cum sc descurcă femeile instruite aici după ce ^în general, foarte bine. Avem relaţii cu diverse agen- tii care plasează servitori.

' ,Munca minunata pe care o raci parca e fără de sfârşit! exclamă Kendra.
- Dacă vine cineva cu ceea ce pare a fi o idee bună, o încercăm dacă e posibil. Laurcl se opri la o uşă marcată cu imaginea capului şi umerilor unei femei elegante şi o întredeschise. Aici e clasa pentru cameriste.
Kendra se uită înăuntru şi văzu o femeie blondă şi zveltă care le arăta cum sc aranjează părul. Era timpul ca şi ea să-şi angajeze o cameristă. Poate că Laurel putea să-i propună o femeie potrivită, care fusese instruită aici. Mâinile pricepute ale acestei femei păreau a fi foarte capabile.
Femeia care preda se întoarse, iar Kendra îi putu vedea faţa. Era zveltă, blondă, drăguţă şi avea peste 20 de ani. Kendra icni şocată când o recunoscu.
Dându-se înapoi, îşi lipi spatele de peretele coridorului, tremurând. Tocmai văzuse o femeie pe care o crezuse a fi moartă.

capitolul 29

i închise repede usa clasei. 6 pffndra' ces'a întâmplat?
^mehise ochii şi încercă să-şi oprească tremuratul.

-Femeia care predă acolo e camerista mea, M u Miller! A dispărut de la Denshire House în noaptea "n care soţul meu m-a drogat şi a creat scena falsă ce m" descris ca o târfă dezgustătoare.

Mintea Kendrei fu inundată cu amintiri de coşmar ale unei Molly din ce în ce mai disperate, încercând s-o trezească scuturând-o, însă Kendra nu se putea mişca nu putea vorbi în timp ce se prăbuşea în beznă şi stia că era pe moarte...

Kendra deschise ochii şi trase adânc aer în piept.

- Recent, una din agentele soţului tău a făcut pentru scurt timp parte din personalul casei Denshire şi ne-a informat că în acea seară Molly fugise panicată, dar, chiar dacă nu fusese ucisă atunci, mă temeam că o femeie tânără şi singură în Londra, fără bani sau prieteni ar putea fi deja moartă.
- Evident că a găsit drumul spre Casa Zion, spuse Laurel pe o voce liniştitoare. îşi spune Polly Miller.

- E de înţeles pentru că Molly şi Polly sunt diminutive pentru Mary, adevăratul ei nume, spuse Kendra simţind că şocul se diminua. Probabil s-a temut să nu fie găsită.

Laurel se încruntă.

-Cu siguranţă era îngrozită când a ajuns aici. Avea doar nişte haine ponosite pe ea, nimic altceva. La început, aproape că nici nu vorbea şi nu voia să iasă decât în grădina înconjurată de ziduri. Când a venit, a început să muncească la bucătărie, dar după câteva săptămâni a spus că era o cameristă care fugise când soţul stăpânei ei o ameninţase. Când am aflat asta, am întrebat dacă ar preda cursuri de cameristă. E o profesoară bună. S-a obişnuit aici şi pare mulţumită.

- Mă bucur să aflu asta, spuse Kendra. Dar trebuie să vorbesc cu ea.

- Firește. Laurel înclină capul într-o parte la sunetul de clopot al unei biserici ce se auzea din depărtare. Ora aproape că s-a terminat. Vrei să intri acum sau aştepţi până când iese ea?

Vo lîncercă să se calmeze. încercase să nu se în-
^ 7 A. .»«rvmi rmrH I111 \ /i 11»•
»

nrea mult pentru soarta lui Molly pentru că nu ^°re face nimic ca să schimbe situaţia. Acum simţea pa^a ^ 0 mare curiozitate. Trebuia să afle
în
o jui Molly despre ce se petrecuse, pentru că fata relata^ ^ ^^ martoră la balul ducesei. pur4 sălii de clasă se deschise, iar elevele, de la cele ; la cele de vârstă mijlocie, ieşiră din cameră presupunând ce avea
Kffvesele despre lecţie şi pres . ^ ja cjnă. Când şirul se termina, Kendra intra aitieră cu Laurel în spatele ei.

Fosta ei **camerista** aduna materialele **pe** care le folosise **pentru** oră. Cu vocea controlată, Kendra spuse: 5 -Molly?

Fata ridică privirea şi icni şocată, scăpând peria pe care o ţinea în mână.

-Doamnă! Se dădu în spate, fiind pe punctul de a izbucni în plâns, -îmi pare aşa de rău!

-Pentru ce? întrebă Kendra. Sunt încântată să te găsesc bine! Când ai dispărut de la Denshire House, m-am temut că ai murit.

Molly se prăbuşi pe un scaun şi începu să plângă. -V-am abandonat în braţele acelor bărbaţi îngrozitori! Eraţi inconştientă şi nu v-am putut trezi! L-am găsit pe Lord Denshire şi i-am spus că nu vă simţiţi deloc bine şi că trebuie chemat un doctor. El a scos un râset dezgustător şi a spus că nu era treaba mea şi să nu spun n.mic, altfel voi regreta. Apoi l-a chemat pe Brody, bruta ^ care devenise lacheul lui, şi i-a poruncit să mă închi- ,n beci. Molly înghiţi convulsiv. A... a spus că Brody Putea avea mai târziu. Mă târa de încheietura mâinii K ,eci- Era m pe trepte când am reuşit să mă eliberez.

•taft3n1 a** Un brânci l'am trimis Pe scări până 8it din casă fără a mă opri.

- Bravo! Kendra puse o mână liniştitoare pe umărul lui Molly. Dacă aş fi avut ocazia, aş fi împins eu însămi bruta aia pe

scări!

- Dar v-ara abandonat în faţa atacurilor, deşi aţi fost întotdeauna aşa de bună cu mine! Plânsetul i se înteţi. Mai târziu, am auzit ce s-a întâmplat. S-a spus că trei dintre prietenii lui Denshire au jurat că s-au culcat cu dumneavoastră în acea seară şi că Denshire a divorţat din cauza a ceea ce aţi făcut. Dar eraţi inconştientă! N-aţi vrut să-i lăsaţi pe bărbaţii aceia să se culce cu dumneavoastră. Şi eu n-am făcut *nimic* să vă ajut!

-Molly, uită-te la mine! Kendra ridică bărbia fetei şi se uită în ochii ei albaştri plini de lacrimi. Ce ai fi putut face? De-abia veniseşi la Londra cu mine şi nu cunoşteai pe nimeni. Bătutul la uşa unui vecin ar fi adus ajutor sau şi mai multe necazuri? Ai făcut singurul lucru pe care îl puteai face. Ţi-ai salvat viaţa. Zâmbi slab. M-am simţi groaznic pentru că am crezut că ai murit din cauza mea. Sunt aşa de uşurată că te afli aici şi eşti bine!

- Dar v-am abandonat acolo ca să fiţi siluită!

- De fapt, n-am fost siluită. Denshire m-a drogat ca să nu mă pot amesteca în planul lui diabolic. I-a îmbătat pe prietenii lui, apoi a trimis o prostituată care semăna cu mine să-i seducă. Când ei au jurat la tribunal că s-au culcat cu mine, au crezut că spuneau adevărul.

Molly clipi printre lacrimi.

-E... foarte ciudat.

- Denshire e un om foarte ciudat. Acum e mult mai ciudat decât când m-am măritat cu el, încuviinţă Kendra. Cum ai ajuns la Casa Zion?

- Fără bani şi prieteni, mă temeam că trebuie să ajung pe străzi ca să supravieţuiesc. Se cutremură. După două zile de dormit în colţul unui cimitir în vreme ce căutam de lucru, am intrat în biserică să mă rog pentru ajutor. Plângeam în capela Maicii Domnului când o femeie care aranja flori a venit să mă întrebe ce s-a întâmplat. Când i-am spus, a zis că ar trebui să merg la Casa Zion şi mi-a

rn S3 aj un ? 3,C1 ajuns. hi 5ter>€
jrâtat cU eca. Oamenii de aici au fost arât de huni:
^^trâduim, spuse Uurel încet
' wi ^e deschise şi intră Lucas. L'ca cla-^ -
^endra.

pri când le văzu pe cele trei femei una lângă alta. ci întâmplat ceva?
Kendra se îndreptă de spate. Xeva f°arte ^ Am ?ă5it' ° Pe Molly U'Îler, camerista mea. A ajuns aici după ce a fugit de 5- reşedinţa Denshire, iar acum le învaţă pe fete cum să devină camerista unei lady.

pupă o clipă de uimire, Lucas traversă camera cu un zâmbet cald pentru Molly.

-Ce veşti minunate! Kendra şi-a făcut griji pentru tine.

Pentru că Molly îl urmărea prudentă, Kendra făcu nişte scurte prezentări.

-Molly, acesta e Lord Foxton, un vechi prieten. A fost de mare ajutor. încercăm să găsim un mod de a-mi reabilita reputaţia.
-Ai putea fi de mare folos în sensul ăsta, domnişoară Miller, spuse Lucas aşezându-se nu prea aproape pentru că văzuse că Molly era agitată. Adunăm martori pentru a dovedi că Denshire a acuzat-o în mod fals pe stăpâna ta de adulter pentru a divorţa de ea.
-Spune-i ce ţi s-a întâmplat în acea noapte, Molly! ii ceru Kendra.
'
Camerista repetă povestea, vorbind sacadat. Când termină, Lucas zise grav:
-Mărturia ta ar putea fi foarte utilă. Vei spune adc- r) ^spre ce s-a întâmplat când îl vom înfrunta pe w .,re cu minciunile lui diabolice?
se dădu înapoi. ~ amenii ca mine n-au ce căuta la tribunal! even NU Va fi Un Proces, spuse Kendra. Am aranjat un lment social unde îl vom confrunta pe Denshire
cu oamenii care îl vor acuza că minte. Povestea ta ar dovedi că am fost drogată în acea noapte.
Lucas adăugă pe o voce reţinută:
-Vei fi protejată. Ai cuvântul meu!
Privirea nesigură a lui Molly se mută de la Lucas la Kendra. Ea nu spuse nimic, ci doar se uită la Molly. Dacă fata simţea că îşi dezamăgise stăpâna, acum era şansa ei de a-şi răscumpăra vina, dar Kendra nu o forţa.
Molly încuviinţă din cap.
- Dacă asta vă va face dreptate şi voi fi în siguranţă, atunci voi depune mărturie.
-Mulţumesc, spuse repede Kendra. Se ridică în picioare. Laurel, sper că vrei să revin regulat. Alte poveşti pentru joi dimineaţă?
-Eşti mai mult decât bine-venită, răspunse Laurel, ridicându-se şi ea. Atunci o să-ţi arăt restul Casei Zion. A fost pentru tine o zi plină de evenimente. La fel şi pentru tine, Molly.
Molly zâmbi.
- Da, dar acum mă simt mai bine.
-Ca şi mine.
Kendra îi strânse scurt mâna lui Molly, apoi ieşi cu Lucas.
- Poveşti? întrebă Lucas în timp ce se îndreptau spre parter, apoi spre grajdurile din apropiere unde îşi lăsase calul şi trăsura.
-Da , s-ar zice că mi-am găsit locul, spuse ea chicotind. Am spus povestea lui Dick Whittington şi a pisicii lui şi mi-a plăcut la fel de mult ca micuţilor.
- Poveştile sunt importante pentru că aduc cu ele un sentiment al miracolului, zise Lucas. Chiar şi mai mult pentru copiii care au trecut prin clipe grele.
- Da, aşa e! În versiunea pe care o ştiu eu, Dick Whittington a început prin a fi orfan sărac şi a ajuns un om bogat şi de succes.

Şi pisica a fost tratată cu respect şi a fost imortalizată, spuse Lucas serios, dar clipind.in rezultat Hun pentru toată

lumea. O sâ-mi fac un • sa spun poveşti cu final fericit. Lumea reală are de suficientă durere, spuse ea gânditoare. Pa?f incuviinţă din **cap şi puse capăt discuţiei pentru că eserâ la grajduri şi trebuia şi ia trăsura. Când furâ aTntru şi se îndreptau spre Mayfair, Kendra întrebă: .Ai putea să mă duci la reşedinţa Duval? Vreau M** ~n)ui Suzanne ce s-a întâmplat. SPU,Bineînţeles. Molly e un martor preţios. **îi** arunca Kendrei un zâmbet ironic. Cred ca balul ducesei va fi **foarte** interesant.

puţin spus interesant. Dar, în ciuda tuturor martorilor de nădejde, Kendra nu se putea abţine să nu se întrebe dacă toate acestea aveau să conteze de vrerne ce Denshire obţinuse deja divorţul. întotdeauna avea să fie cea care pierdea?

capitolul 30

Pentru că a doua zi era miercuri, Kendra îşi puse costumul de scrimă pentru a merge la Angelo să încrucişeze sabia cu alte doamne scrimere. Fu condusă de Lucas şi Simon. Ştia că lor le plăcea să exerseze împreună, dar bănuia că Simon voia să se asigure că Lucas avea un partener.

Fu întâmpinată cu căldură de celelalte scrimere. Nu mai simţise niciodată un astfel de sentiment de camaraderie din partea unui grup de femei. Toate erau puternice, bune, tolerante şi cumva puţin rebele. Kendra îşi **grupul.**

Cassie Wyndham era prezentă şi o provocă la un prim uel care la sfârşit le făcu să râdă şi să gâfâie. 7 Faci progrese rapide! spuse Cassie. Ai putea să iţi * o carieră din a provoca haos. fit u> mulţumesc. Dacă devin mai bună, o fac pentru am adversare talentate, spuse Kendra, dându-şi la o g** Părul ud de pe frunte.

Când Athena Masterson se angaja în luptă cu nata ei Kiri, Kendra se uită în jur prin vasta încăpere şi îi văzu pe Lucas şi pe Simon antrenându-se intens[6] Exersând atât de mult, Lucas progresase, iar acum ei şi Simon câştigaseră aproape acelaşi număr de dueluri

Kendra era gata să îşi găsească o altă adversară când uşa se deschise şi intrară trei dintre fraţii Rogers. Erau Godfrey, invalidul, cel mai tânăr frate cu urmele durerii întipărite pe faţă. În spatele lui era fratele cel mai mare, Patrick, ofiţerul de cavalerie cu care se duelase Lucas prima dată când se întâlniseră. Erau însoţiţi de un frate mijlociu al cărui nume Kendra nu-l ştia, dar sigur era un Rogers.

Godfrey şchiopătă cu cârjele, apoi se opri, înfuriindu-se la vederea lui Lucas.

. - Tu din nou! De ce un individ aflat în dizgraţie insistă a se angaja în ceea ce ar trebui să fie o distracţie pentru domnii onorabili?

Kendra înjură în sinea ei când văzu expresia încordată a lui Lucas. Ce păcat că Angelo nu era acolo! Ar fi oprit răfuiala înainte de a fi scăpată de sub control. Dar în dimineaţa aceea era plecat, iar tânărul lui asistent nu avea o fire destul de autoritară.

Simţise dintotdeauna că Lucas nu se împăcase cu el însuşi după ce evadase din închisoarea franceză. Poate că mintea credea că nu avusese de ales, dar spiritul ce fusese educat în codul de onoare englezesc încă purta povara vinei şi a urii pentru că îşi încălcase cuvântul.

În timp ce Godfrey era pe cale să deschidă gura proferând alte insulte, Kendra îşi pierdu cumpătul şi merse spre el pentru a-l înfrunta, îndreptându-şi vârful săbiei spre el.

- Destul! Godfrey Rogers, am un fiu de nouă ani care e mai matur decât dumneata. Nu îţi e permis să ai crize de furie şi să arunci cu insulte spre un alt om fără a explica motivele. O rană necurăţată devine mortală. E timpul să încetezi cu prostia asta!

■ |c Rogcrs făcu furios un pas spre ea. ^tnC|ii că a fost o greşeala să se permită prezen- ajci! Aruncă o privire dezaprobatoare, dar ta cnre picioarele ei în pantaloni negri. Să nu în-

fnSCinrs^i'amenin̦ţi fratele!

^Nu îl amenin̦ţ". Agăţându-se atât de strâns de dure- ~ ■ de furia lui, Godfrey a devenit propriul duşman, •Lta fraţii lui protectori nud ajută! ripostă Kendra. Aşa lilf am spus, e timpul ca această ceartă să fie explicată cl,m 'u a sc termina. Godfrey şi Patrick, veniţi în camera ¡jin spate! Lucas şi Simon, veniţi şi voi. Eu voi fi prezen̦ţi ca arbitru, pentru că orice femeie care a crescut copii ştie câte ceva despre rezolvarea disputelor fără vărsare de **sânge.** Acum!

Arătă cu vârful săbiei spre camera din spate şi, după un moment de uimire, Lucas se îndreptă într-acolo cu o expresie hotărâtă. Simon îl urmă.

Godfrey tremura în cârje, gata să cadă. Cu o voce mult mai blândă, Kendra spuse:

-Crede-mă, e mai bine ca adevărurile dureroase să fie expuse decât să te macine în interior. Ce se va spune în această cameră va fi pentru totdeauna confiden̦ţial dacă asta vrei. Dar le datorezi lui Lucas şi fraţilor dumitale întreaga poveste.

Alb la faţă, Godfrey se târî cu cârjele spre camera din spate. Patrick îl urmă. Fratele mijlociu porni şi el, dar ea ¥ flutură sabia, blocându-l. -Frate Rogers necunoscut, poţi să stai de pază afară să te asiguri că nu intră nimeni. Fiecare din cei doi Principali are câte un asistent lângă el, iar eu o să "^asigur că discuţia nu va devia, tl icni.

neutrj7nt William Ro«ers. Cum pot fi sigur că vei fi Ease uită în ochii lui.

- Ca femeie, sunt în favoarea păcii şi contra văr * •• de sânge. Ca mamă, cunosc necesitatea corectitudini Vei accepta asta? 11

După un lung moment, el încuviinţă din cap şi se postă în faţa uşii în timp ce Kendra îi urmă înăuntru pe cei patru bărbaţi. înainte de a închide uşa, văzu că Athena Masterson venise să stea lângă William Rogers Nimeni nu putea trece de cei doi - şi Kendra era recunoscătoare să aibă sprijinul Athenei.

încăperea spaţioasă din spate era locul unde Henry Angelo dădea lecţii private, dar avea şi scaune şi un birou, precum şi o masă lungă, îngustă şi capitonată, unde scrimerii răniţi se puteau întinde dacă aveau nevoie de examinare sau de tratament.

Godfrey se aşeză pe unul din scaune, Patrick stând protector în apropiere. Lucas şi Simon stăteau unul lângă altul, cu expresii calme şi impenetrabile.

Pentru că nici unul nu părea dispus să înceapă discuţia, Kendra se adresă lui Godfrey:

-Am fost prezentă prima dată când dumneata şi Lord Foxton v-aţi întâlnit aici. L-ai acuzat că e răspunzător de rana ce te-a schilodit. Foxton n-a înţeles de ce îl acuzai, iar dumneata ai refuzat să explici, spunând că ar trebui să ştie ce a făcut. Îmi amintesc bine?

Cu privirea în pământ, Godfrey încuviinţă din cap. Nu era un tânăr prea vorbăreţ. Probabil că abia ieşise de pe băncile şcolii când devenise cadet.

Mânată de intuiţie, Kendra spuse:

-Din proprie experienţă, ştiu că, dacă cineva nu vrea să discute despre o situaţie complicată, o face pentru că resimte povara unei vinovăţii a propriei implicări. E adevărat în acest caz?

Godfrey îşi smuci capul în sus. Îşi umezi buzele uscate înainte de a spune:

Da. Il consider răspunzător pe Lucas Mandeville pentru accidentul ce m-a schilodit, dar... şi eu m-am purtat nesăbuit.^ să explici de ce

simţi aşa, rosti încet Luc*. '[16] i oot repara greşeala, da-mi o şansă sâ o DOÎ
D^frcv- suspina.
Aoy [1]
itâtoare
m-
- ri re admiram în Bitche. Nu conta cât de ame-
sau cât de gravă era situaţia, dumneata
^Tauna erai calm, puternic, gata sâ intervii pentru [r0] rizonieri. Nu te temeai de nimic. Un adevărat [2lP]deman englez. Noi, toţi tinerii ofiţeri, te admiram f[h] jnult. Făcu o grimasă. Apoi, când te-ai găsit în [loa] eliberat pe cuvânt de onoare, ai încălcat condiţiile

[eV]adatî Aflarea acelei veşti a fost... ceva nimicitor. Ţrâdarea principiilor onoarei pe care toţi o preţuiam. Anroape că nu mi-a venit sâ cred, dar dumneata ai dispărut, [abandonându]-ne pe toţi. " _ Jţj pot spune mai multe despre motivul pentru care am evadat, dar mai târziu, spuse Lucas cu privirea scrutătoare aţintită asupra celuilalt bărbat. Spune-mi cum au dus faptele mele la schilodirea ta!

Fratele lui Patrick se încruntă, dar Godfrey continuă sâ vorbească.

-Trădarea dumitale m-a făcut să-mi pun la îndoială propriul devotament faţă de onoare. Eram jurios. Voiam să fac la fel şi să evadez, dar în acelaşi timp te uram pentru comportamentul lipsit de onoare. După ce m-am frământat vreo două săptămâni sau o lună, dintr-un impuls, am decis că, dacă dumneata ai reuşit să evadezi, puteam şi eu. Şi la naiba cu consecinţele!

-Ai fost rănit în cursul tentativei de evadare? întrebă blând Kendra.

Privirea lui Godfrey se aţinti asupra lui Lucas.

-Ştii cât de impenetrabilă e fortăreaţa de la Bitche. Cât de abrupţi sunt pereţii. Cât de periculoasă ar fi fost [0rice] tentativă de evadare din fortăreaţă.

-Dar evadarea din închisoare n-ar fi însemnat înecarea eliberării, spuse Lucas. Eu am plecat alttel

°raş.

- Godfrey încuviinţă din cap.Plecarea dumitale din oraş a fost uşoară, dar dez onorantă. Dacă fugeam din fortăreaţă, aş fi f_{ost} ^ ber într-un fel onorabil. Eram pe punctul de a reuşi când frânghia mea improvizată s-a rupt şi m-am pră- buşit la pământ. Am simţit ca şi cum mi-aş fi rupt jumătate din oase. Gărzile franceze m-au luat şi m-au aruncat într-o celulă cu alţi prizonieri. Nu mi s-a acordat nici o îngrijire. Suspină tremurat. Durerea era insuportabilă.

- Cu toate astea, n-ai murit, spuse Lucas. Sigur ai tărie de caracter.

-Voiam să mor! spuse cu sălbăticie Godfrey. Dar tovarăşii mei de celulă au făcut totul ca să-mi păstreze viaţa mizerabilă. Mi-au reparat oasele cât de bine s-au priceput, au împărţit raţiile de mâncare cu mine şi m-au consolat, spunându-mi cât de curajos am fost să încerc a evada şi că sigur voi supravieţui pentru a merge acasă. Mă uram pentru eşec şi pe dumneata te uram şi mai mult pentru că erai un... fals idol care ne abandonase râzând. I se strâmbă gura. Rostite cu glas tare, vorbele mele n-au nici o logică, nu-i aşa?

Fratele lui puse o mână pe umărul slab al lui Godfrey.

- Îţi înţeleg mânia, dar poate că nu trebuie îndreptată spre Foxton, spuse el pe o voce liniştită. Cu siguranţă ar fi fost mai înţelept să-i urăşti pe francezi şi să fii recunoscător faţă de tovarăşii tăi de celulă.

Lucas clătină din cap.

- Durerea fără de sfârşit tinde să afecteze gândirea. în special când un om pe care îl idolatrizai pare că a trădat totul şi a evadat fără vreo consecinţă. Nu cred că merit să fiu ţinta durerii şi a mâniei tale, dar înţeleg de ce ai simţit astfel.

Godfrey îşi feri privirea, fără a scoate vreun cuvânt. Lucas îşi înăspri vocea.

-Uită-te la mine, Godfrey Rogers, şi eu îţi voi spune adevărul încarcerării mele, al fugii şi urmările!

\)ro'/o'M 'X (rnr/m

„rttiA înghiţi cu y Hi ridici privirea .ₚre Hnd avu arenei lui Godfrey, **b**.;o**;v** continuă **pe**

U,C!i' monotonă:

° \'u rni^ᵐ dărâmă ci .sunto inspiraţie pentru 'V'âri» pᶠᶜⁿʳʳᴹ ^ eram)ᴶ' eu 1n suferinţă ii rna

^MÎiirn din răsputeri şi ascund asta, G;rna rulantul f ^ colonelul Roux, rna ura pentru aceleaşi mo-

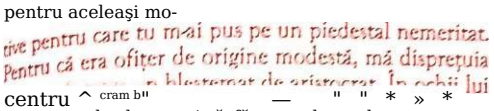

centru ^ cram b" — " " * » *

¿m un englez bogat r›i răsfăţat, nedemn de respect s de onoare. Roux voia să sufăr. Era maestru în a provoca durere ce nu lasă urme permanente. Aşa că... arn suferit.

Tresărind, Kendra îşi apasă o mâna peste gură pentru ani H/i exprima groaza la auzul cuvintelor lui. Din expresia lui Simori,

înţelese ca. nici chiar lui nu i .se spusese adevărul complet al încarcerării lui Lucas. Ea simţi că Locaş spunea acum toate acestea doar din nevoia de a rezolva conflictul dintre el şi Codfrey.

Lucas continuă:

-în afară de tortura fizica, atunci când avea tirnp să se distreze, Roux practica jocuri mentale crude, promiţând ci În curând aveam să fiu trimis înapoi în Anglia, apoi **ipunându-rni cu** o evidenta plăcere că .schimbul nu se **mai făcea. Nu** a **trecut** mult până când sâ-rni dau seama tf nu **avea să** mâ **dea** niciodată la schimb. în cele din «mă, a apu* **a*ta fără** reţinere.

•Dar **posibilitatea** unui .schimb e o parte esenţială a **(jftwrii şi a primirii** eliberării pe cuvânt, spuse Godfrey **"■"untându-se, 235**

^xact. Eram prins între a şti că promisiunea unei **ri nu era** adevărată şi sentimentul că evadarea ar **dezonorantă.** Tăcu preţ de câteva clipe. Tu şi eu **^tîn comun** mai mult decât simpla încarcerare, **' Şi eu îmi** doream să fiu mort. **anta ai deci» să-ţi asumi** riscul de a evada? întreba Lucas clătină din cap.

-Chiar dacă aş fi fugit din oraş, ştiam că aveam sâ fiu urmărit cu îndârjire, dar am făcu t-o oricum, nu-mi mai păsa dacă trăiam sau muream. într-adevăr, am fost urmărit cu ferocitate şi am fost rănit grav. Din fericire am fost luat drept francez, ceea ce mi-a salvat viata de câteva ori. Când am fugit cât de departe am putut şi eram pe moarte în Belgia, un călugăr franciscan, fratele Emmanuel, a fost chemat să mă trateze. La fel ca tine, am reuşit să supravieţuiesc, dar mi-a fost aşa de ruşine că am încălcat termenii eliberării pe cuvânt, încât am refuzat să plec acasă, am refuzat să le spun oamenilor care mă iubesc că eram în viaţă. Se uită spre Simon. Noi am fost crescuţi ca fraţii, cu toate astea nu mă puteam convinge să stau faţă în faţă cu Simon, mătuşa şi unchiul meu. Am devenit servitorul şi însoţitorul fratelui Emmanuel într-o încercare de ispăşire.

Godfrey se uită fix la el.

- Cine te-a convins să te întorci acasă?

-Simon m-a căutat. Lucas şi cel ce îi era aproape ca un frate schimbară un zâmbet frăţesc. Lucas continuă: Apoi, când m-a găsit, extraordinara şi practica Suzanne, soţia lui, mi-a spus să nu mă las *copleşit!* Privirea i se mută spre Kendra. Femeile din viaţa mea au arătat că există reguli ale eliberării pe cuvânt de onoare, iar comandatul le încălcase când spusese că mai degrabă m-ar vedea mort înainte de a fi eliberat. De fapt, nu exista nici o obligaţie de onoare între noi care să fie încălcată. Cu toate astea, chiar şi azi simt că sunt nedemn să fiu numit gentleman.

Simon se încruntă auzind asta, dar nu spuse nimic. Se lăsă o lungă tăcere înainte ca Godfrey să spună răguşit:

-Te-am judecat greşit şi am abătut mânia fraţilor mei asupra dumitale. Pentru asta îmi pare rău. N-am nici un drept să-ţi cer iertare.

-Nici nu-i nevoie. Amândoi am fost prinşi şi distruşi în iadul războiului, spuse cu compasiune Lucas. dacă simţi *vA* m-ai rănit pe nedrept, e cm r, ^ V* ÏLritrv ³ îndrepta situaţia. Voi spune familiei mele s i prietenilor câ te-am n- ntăţi^ roid cu «rcutate Godfrey. A>ta ,.j* .As aprecia foarte mult, dar solicitarea rnea ^ rclc Emmanuel, cálu^ru cu care am călătorit, p^ £nca din tro veche familie de vindecători de oa^e ia. ^ învăţat tot ce ştia. De prima dată când re-a m v* ¡¡jt, am simţit că ai putea fi ajutat de abilităţile pe care jcJm deprins. Ai fi dispus să-mi perrniţi să te examinez şi şi te tratez?

capitolul 31

Godfrey se uită îngrozit la Lucas.

-Vrei să-mi mişti oasele?

-Pe scurt, da, spuse Lucas uitându-se la tânăr. Când oasele sunt dislocate, ele pot atinge nervii şi cauzează dureri atroce. întregul corp reacţionează, încercând să reducă durerea, şi apar alte dislocări. Nu-ţi pot promite că vei fi ca înainte de vătămare, dar sunt destul de sigur că te pot ajuta măcar puţin.

Crezând că poate oferi o confirmare, Kendra spuse:

- L-am văzut pe Lucas făcând un miracol. N-ar merita să încerci să vezi ce poate face?

Vorbi şi Simon:

-Eu am avut parte de unul dintre miracolele lui Lucas. Aş fi murit după Waterloo dacă nu era el.

Godfrey se uită când la Kendra, când la Simon, înainte de a rosti cu vădită reţinere:

-Ar merita încercat într-o zi.

-Fă-o acum, nu într-o zi! spuse cu hotărâre Kendra. **Există** aici o masă bună pentru tratamente, iar fratele ^u va fi prezent să se asigure că Lucas nu face ceva ce Poţi îndura.

- , Sând Godfrey încă ezită, Patrick spuse cu hotarare in glas:La naiba. Godfrey, dacă există o şansă să-ţi reducă durerea, pentru numele lui Dumnezeu, lasă-l să încerce' *Urăsc* să-l văd pe fratele meu mai mic suferind în cer- manenţă! Toţi simţim la fel. O dată am fost aruncat de pe cal în luptă şi aveam o durere atroce. Speram să mă împuşte odată cu armăsarul. Nu puteam merge, abia puteam respira. Atunci sergentul meu a găsit un vindecător de oase din partea locului care m-a vindecat mai bine decât as fi crezut a fi posibil.

Lucas părea că ar fi vrut să-l întrebe pe Patrick ce fel de problemă avusese, dar se abţinu.

- Foarte bine. Godfrey îşi luă cârjele şi se chinui să se ridice cu ajutorul fratelui său. Apoi şchiopătă prin cameră până la masa de tratament. Vrei să stau în picioare sau culcat.7 întrebă el pe un ton aspru.

- Scoate-ţi haina şi cizmele, apoi aşază-te cu faţa în jos, te rog, îi ceru Lucas.

În tăcere, Patrick îl ajută pe Godfrey să-şi scoată haina şi să stea în şezut pe marginea mesei. După ce îi scoase cizmele, Patrick îl culcă pe fratele lui pe masă, apoi pe burtă. Se auziră câteva icnete de durere pe care toţi pre- tinseră a nu le auzi.

Patrick se dădu înapoi de lângă masă şi se încruntă ameninţător spre Lucas.

-Ai face bine să nu-i înrăutăţeşti starea, Foxton!

- Voi face tot ce îmi stă în putere să-i îmbunătăţesc starea. Lucas îşi scosese haina şi îşi suflecase mânecile, studiind trupul slab ce stătea culcat în faţa lui.

Pentru a respecta orgoliul masculin al lui Godfrey, Kendra se retrăsese spre uşă, stând cât mai departe, dar fără a părăsi încăperea. Dar îl putea vedea pe Lucas retră- gându-se în acel loc depărtat de **rugă şi** vindecare.

Cu o voce calmă şi alinătoare, Lucas spuse:

- **Voi începe prin a te examina, ceea ce înseamnă să-ţi pipăi încheieturile şi oasele pentru a descoperi dacă există** anomalii **ce pot fi reparate cu uşurinţă. Probabil că va fi neplăcut, dar e necesar.**

„Că'i drumul, mormăi Godfrey. Am fost chinuit de ţi medici-monştri şi înainte. 111 „Ai fost tratat vreodată de un vindecător instruit, cu experienţă? întrebă Lucas în vreme ce începu să evalueze oasele lui Godfrey cu mâini puternice.

.0 adunătură de şarlatani! mârâi Godfrey. Nu doctori adevăraţi.

-Nu întotdeauna, spuse încordat fratele lui. Dă-i o şansă lui Foxton!

Câteva minute se scurseră în tăcere în timp ce Lucas îl examină. În acest timp, povesti despre locurile în care călătorise şi despre vătămările tratate.

Când termină, îşi trecu încheieturile peste spatele lui Godfrey între fiecare pereche de coaste. Godfrey tresări şi scoase un

strigăt ascuţit înainte de a se relaxa încet. Pe o voce

neîncrezătoare, spuse: _

- Simt mai puţină durere! Ăsta e tratamentul tău?
- E doar un început, rosti Lucas. Cele mai mari dureri provin din şira spinării şi afectează şoldurile şi genunchii, iar de acolo, întregul corp. Forţa căzăuurii a rupt şi a mişcat oasele. Va fi nevoie de o puternică presiune ca să fie puse la loc. Vor fi dureri, dar n-ar trebui
să dureze mult.

Godfrey scoase un oftat tremurat.

- Fă tot ce poţi!

Din partea cealaltă a camerei, Kendra nu putea vedea r- ^ I ucas, dar simţea că îşi canaliza toată ener-
exact ce facea Lucas, . .
Următor se concentra,
eia vindecătoare în mâini şi apoi în trupul lui Godfrey. c- „ anroDiase şi puse o mână prietenească pe umă- n°n Lucas, dar Kendra bănui că adăuga orice fel de are putea să sporească eforturile lui Lucas. ajutor C*T e\e minute părură a fi interminabile. Lucas

ăj iar Kendra îşi muşcă buzele la auzul sune- de Godfrey, probabil din pricina presiunii

telor asU paselor. Patrick se încrunta de fiecare dată, dar
îşi aşeza mâinile pe partea de sus a spătelui lui Godfrey, cu capul
aplecat, ca şi cum era
complet epuizat.

- Pentru moment, am făcut tot ce am putut, spuse el obosit, îndreptându-se de spate. Vom vedea cât de
bine rezistă. . .

Godfrey încercă să se mişte puţin, apoi mai mult. Pe fată îi curgeau lacrimi când se sprijini de mâini să
se ridice. , „ - ^

-Aproape toată durerea a *dispărut,* mormăi ei. Cum este posibil?

- Reaşezarea oaselor a micşorat apăsarea groaznică pe nervii inflamaţi, spuse Lucas îndepărtându-se de masă. Dar te va durea şi vei fi foarte slăbit o vreme.

Cu ochii mari de uimire, Godfrey îşi făcu vânt peste marginea mesei şi se prăbuşi rapid ca nişte haine fără trup. înjurând, Patrick îl prinse înainte de a sfârşi pe podea.

-Ce dracului s-a întâmplat acum, Foxton? -Muşchii fratelui tău s-au atrofiat din cauză că au fost atât de puţin şi de prost folosiţi, explică Lucas. Trebuie timp pentru a-i reface. Godfrey, ai nevoie de exerciţii blânde, băi zilnice cu apă caldă pentru a-ţi atenua durerea. Vei fi nerăbdător să vezi progresele, dar până în cele urmă îţi vei recăpăta mare parte din putere şi echilibru.

Godfrey încuviinţă din cap şi se apucă de unul din braţele fratelui său făcând un pas prudent.

- Sunt slab ca un prunc, Patrick, dar pot merge fără vreo durere, ca să zic aşa. E... greu de imaginat o viaţă tără durere. în timp ce fratele lui îl conducea spre un scaun, se uită la Lucas.

-Mulţumirile nu sunt îndeajuns, Lord Foxton. -Mă bucur că am putut ajuta, rosti Lucas Se sprijini de masa de tratament, iar Kendra bănui că se unea în picioare doar din pură voinţă

-Atunci, hai să-ţi dau un sfat, Foxton, spuse Lpck morocănos. Încetează să te porţi de parcă £ fi,d cineva se uita pieziş la

dumneata! Daci re M despre eliberarea pe cuvânt de onoare zonierat, spune doar ca şeful închisorii nu cartea de înţelegere, aşa *cfi* ai evadat. Ceea

i'^Tvârat:. ^ic vrc° impurta^t> °° Şi M»

cc^c ^ [jnc tuturor că am înţeles greşit situaţia, mc' v°m ' ,1n /j$_e$ narcă celălalt bărbat îl lovise în stomac. r Expresie încordata, spuse:

Crezi eă asta îi va împiedica pe gentlemeni să mă k'n°În cele din urmă, da. Asta şi comportamentul - să

~ *Ai*- narea ai fost: prins furând portofelul unui ri u a MV[1] ' ţ

rieten, spuse Patrick cu un umor tăios.

^ Se întoarse şi îl ajută pe fratele lui mai mic să se îm- bracc şi să se încalţe, apoi îi luă cârjele, '„fyri sigur că nu ai nevoie de astea, Godfrey? Godfreyse ridică şi iii cu un alt pas mai sigur spre uşă. „pentru moment nu. Vreau să ies de aici pe propriile picioare. întinzând mâna spre mânerul uşii, se uită la Kcntlra. -Mai sunt şi altele ca dumneata? J:a clatin fi capul. -Am fost singură la părinţi. -Bine, mormăi el ieşind pe uşă, dar ea auzi un ton înăbuşit de amuzament în vocea lui. Când ieşi, William, fratele lui, strigă: - Godfrey, mergi!

Când uşa se închise în urma fericiţilor fraţi Rogers, l-ucas întrebă ezitant:

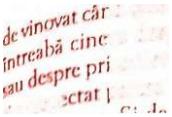

-Simon, crezi că are dreptate? Dacă sunt încrezător în ceea ce s-a întâmplat: în Franţa şi nu arăt a fi vinovat, P«a dezonoare! se va estompa? Summ se încruntă, gândindu-se. "întotdeauna vor exista cârcotaşi care preferă acu- j&tea în loc de înţelegere, dar cred că maiorul Rogers ,re Optate. Dacă arăţi că te-ai împăcat cu tine însuţi, majoritatea oamenilor vor accepta asta. Scandalurile se stins cu timpul.

-Atunci azi e :iua în care renunţ la îndoielile legate de ce am făcut, spuse Lucas încet.

-E timpul, rosti simplu Simon. Presupun că acum vrei doar să te prăbuşeşti în braţele Kendrei.

Lucas reuşi să schiţeze un zâmbet.

-Asta, da, te rog!

Simon zâmbi spre Kendra, îl bătu pe umăr pe Lucas, apoi se întoarse în sala principală. Kendra traversă camera spre locul unde Lucas se sprijinea de masă şt îl îmbrăţişa.

-Miracolele au preţul lor, nu-i aşa?

El zâmbi.

- O să-mi revin. Mă bucur doar că l-am putut ajuta pe sărmanul băiat.

-Aş vrea să fi ales altă ţintă asupra căreia să se dezlănţuie! zise ea.

încă sprijinindu-se de masă, o îmbrăţişă şi îşi lipi obrazul de tâmpla ei.

- Ştiai, nu-i aşa?
- Ce să stiu?

-Că nu mă voi împăca niciodată cu ideea că mi-am încălcat cuvântul.

- Eu n-aş folosi aceleaşi cuvinte ca maiorul Rogers, dar, ori de câte ori venea vorba de eliberarea ta, te re- trăgeai ca o ţestoasă în carapace, spuse ea plină de compasiune. Dar nu era o adevărată eliberare pe cuvânt de onoare, de vreme ce fiara aceea, colonelul Roux, intenţiona **să** te ţină **prizonier până când** mureai, aşa că ai acţionat înţelept **când** ai **evadat.**
- Totuşi, **încă simt de parcă aş fi comis un** act de dezonoare, spuse el **încet.** N**-am depăşit niciodată** acest sentiment. **Până în seara asta. Aşa cum ai spus,** o rană trebuie curăţată ca să **se vindece.**
- **Era momentul potrivit să vorbeşti.**

cr spriji[mi] de ei, bucuroasă că putea face ceva în bul a [tot ce] ^ăcuse e' P[entru] ea. <0 mângâie pe spate şi pe şold cu o mână caldă şi L-nică, apreciind ce simţea. [P] Să te ţin în braţe ma ajută să-mi recapăt forţele. ' Deşi nu sunt încă destul de puternic pentru ce plăcea să fac, să ne bucurăm de încă una din acele ^ care de fapt nu s-au întâmplat. [0] Râse şi ea.

.Academia Angelo e mult prea expusă public pentru & [CeVal] n J - • 1 - J ' - Aşa e. Se îndrepta şi o lua de mână, conducând-o spre scaunele aflate la marginea camerei. O îndemnă să se aşeze pe unul din ele, apoi se aşeză şi el. Puteau să se ţină de mână, doar atât. Voi fi bucuros când se va isprăvi balul ducesei. Indiferent de rezultat, va fi de domeniul trecutului. Ea încuviinţă din cap, ţinându-l strâns de mână. -Mă simt de parcă sunt între lumi. l-am invitat pe cei din lista noastră de martori dispuşi să depună mărturie şi ştim ce vor spune. Am stabilit cum vei prezenta dovezile.

-Ar trebui să revedem totul, spuse Lucas. În seara asta te-ai descurcat de minune în situaţia asta dificilă. Eşti sigură că nu vrei să-ţi prezinţi singură cazul? Ea se înfioră.

-Sunt sigură. Confruntarea din seara asta n-a fost despre mine, ci despre tine şi Godfrey Rogers. A fost uşor să ţin discuţia sub control. El râse.

-Ai reuşit ca o bună dădacă. Sunt impresionat că i-ai convins pe cei doi fraţi Rogers să intre aici.

-E vocea mea de dădacă, spuse ea pe un ton serios. Am avut nişte gânduri poate nebuneşti despre cum ar trebui prezentat cazul meu, spuse ea ezitând. Nu ca o Parodie, ci ca un spectacol, zise şi îi schiţă ideea.

-E genial, Kendra! exclamă Lucas când ea term' Va fi nevoie de planuri şi repetiţii, dar cred că va fi eficient decât ideea

noastră. Trebuie să vorbim cu al'^ tăi, în special cu familia Ashton, pentru că balul va av^ loc în casa lor. Şi cu toate femeile tale scrimere. ' Q

Ea zâmbi pieziş.

-Sper doar ca voi putea ajunge la bal fără să mor de emoţie!

El ridică mâinile lor unite pentru a-i putea săruta degetele acolo unde erau împletite cu ale lui.

-Vom merge înainte zi de zi, oră de oră. Amândoi vom continua munca de voluntariat la Casa Zion şi la infirmerie. Vom veni aici pentru exerciţii de scrimă. Sper să nu mai fiu provocat la alte dueluri de alţi fraţi Rogers. Dacă ne vin în minte alte moduri de a ne îmbunătăţi interpretarea de la bal, le adăugăm şi pe acestea.

Se aplecă în spaţiul dintre scaune şi o sărută uşor pe buze.

- Iar după bal, poate că amândoi vom fi liberi.

Ea îşi ţinu răsuflarea, uitându-se în ochii lui. începea să creadă că ştia ce simţea el cu adevărat pentru ea.

capitolul 32

Seara decisivă sosi. Trăsuri grandioase intrau pe porţile reşedinţei Ashton - casa ducelui de Ashton şi cea mai mare casă particulară din Londra. Aleea era luminată de torţe şi un covor purpuriu fusese întins pe trepte acolo unde oaspeţii aveau să coboare din trăsuri.

Kendra sosise mai devreme, tulburată, dar liniştită de sprijinul femeilor care îi deveniseră prietene. Erau încântate să participe la acest important eveniment şi hotărâte să se facă dreptate. Kendra purta o rochie somptuoasă din mătase neagră împodobită cu mărgele şi avea un colier şi cercei de onix negru. Masca pe care avea să şi-o pună mai târziu era strânsă într-o mână nervoasă împreună cu evantaiul negru din dantelă

.| cosise la Asluon l louse, lusrsr intAmpInart de ducesa do Ashton, I ndy Julia R.ndnll, ^ Visatului Juoo do Cnstleton, şi cxirnordinsmi U» Udy Julia. ^ Chnrcnu\ Marinii ii îmbrăcămintea şi spuse taehinând-o: Arăţi ca un nemaipomenit de f ruinös inj,;er ,il

nUKcndra râse şi se relaxa puţin. ,Asta e efectul sperat. **Ladyjulia** rosti:

-Avem o cutie plină de banderole negre pentru aliaţii tăi când va veni vremea pentru spectacolul principal

crezi că e o idee nebunească? întrebă nervoasă Kendra.

-Deloc, răspunse ducesa de Charente cu fermecătorul ei accent franţuzesc. Mai întâi trebuie să câştigi atenţia oamenilor pentru a le convinge mintea. Prezentarea cazului tău într-un spectacol îi va fascina.

-Am tipărit un program pentru oaspeţi, spuse Lady Julia. L-ai văzut?

îi înmâna un exemplar Kendrei. Programul descria evenimentul drept „Balul Bijuteriilor ducesei şi un misterios spectacol". Spuse în şoaptă:

-Nu l-ai cunoscut pe fiul meu vitreg, Benjamin Thomas, nu-i aşa? Este orfanul unuia dintre verii lui Alex. Urmează şcoala la Academia Westerfield unde Alex, Ashton şi Kirkland şi alţii au devenit prieteni credincioşi. Kendra ridică privirea. -Am auzit de şcoală.

-Lui **Benjamin** îi place foarte mult. Dacă **şi** când vei **^căpăta custodia** fiului tău, ai putea să te gândeşti să-l **trimiţi acolo.**
Lady Julia zâmbi cu căldură. Au un probam **bun,** în care un frate mai mare dintre elevii mai **ªn lucrează** cu noii elevi mai mici. Lui Benjamin îi Place **să facă asta.**Londra aristocratică era o lume foarte mică. Din fericire, putea avea încredere că Lady Julia nu avea să divulge faptul că fiul ei era deja elev la Westerfield.
-Cu siguranţă mă voi gândi la asta pentru Christopher. Ştii dacă directoarea, Lady Agnes, va fi aici în seara asta? Ştiu că i s-a trimis o invitaţie.
-A refuzat, regretând, dar a spus că avem deja destule femei cu sânge nobil!
Kendra râse.
-Şi nenumărate contese!
Din sala de bal se auziră sunete de trompetă. Cele trei gazde se liniştiră.
-E vremea să întâmpinăm oaspeţii, spuse Mariah Ashton. Avem doar două dansuri înaintea spectacolului tău. Nu vrem să lăsăm oaspeţii să bea prea mult înainte de a începe.
Femeile se îndepărtară, îndreptându-se spre sala de bal. Toate trei erau minione şi îmbrăcate superb. Arătau ca un buchet de flori - cu spini din oţel pur.
Kendra se juca nervoasă cu evantaiul de dantelă neagră când Lucas i se alătură. Şi el era îmbrăcat în negru în seara aceea, ceea ce îi accentua superb părul blond. Un prinţ negru cu tuşe aurii.
-Totul e pregătit, spuse el. Cortina scenei e de un auriu pal, ca hainele noastre să se vadă bine în faţa lor. Mesele sunt aşezate în faţa scenei, iar servitorii aduc tăvi cu gustări delicioase la fiecare masă.
Ea zâmbi.
- Cum ştii că mâncarea e delicioasă?
-Am gustat, firește. Pentru a putea confirma, zise cu o voce relaxată. O luă de mână pentru a-i potoli degetele neliniştite. Invitaţii speciali, martorii noştri, mănâncă bine în camera de mic dejun care e mică şi izolată de bal. Vor fi gata când le va veni rândul.
Ea îi aruncă un zâmbet nesigur.
- **Sper** să **le placă mâncarea. Eu n-am putut** mânca nimic.
s'Vţi hrăneşti fluturii aia din stomac? întreba '¡Sidu^c surprins. clPr
- „ şi încordarea i se mai risipi.
Mai v.
ifJîSo dc sala dc teatm Privată- Mariah Ashton un bilet: prin care îi anunţa că Denshire sosise Vreuna cu prietenii care depuseseră mărturie împo- îmP fi în procesul de divorţ. Mariah spusese că avea ^însoţească personal la o masă în primul rând din S8'l
fata scenei.
Apoi se auzi alr su_net trompetă' Era semnalul pentru spectacolul lor. În sala de bal, gazdele explicau că misterioasa distracţie trebuia să înceapă,

aşa că oaspeţii trebuiau să meargă spre teatru şi să-şi găsească o masă. Se auzeau paşi şi discuţii lejere în timp ce oaspeţii intrară şi

îşi găsiră locuri. Numărul oaspeţilor de la eveniment era acelaşi cu locurile din teatru, aşa că balul nu era o jalnică înghesuială, ci o distracţie specială.

Kendra îşi puse masca neagră cu degetele amorţite.

-E dreaptă?

Lucas îi potrivi uşor masca.

-Uite aşa! Arăţi superb şi fascinant.

-Mariah a spus că arăt ca îngerul morţii.

-Nu îngerul morţii. îngerul dreptăţii.

Lucas se ridică şi se duse la fanta din spatele cortinei aştepte momentul. Kendra veni şi se uită în sală.

În sală, ducele de Ashton le ajuta ca un gentleman pe cele trei gazde să urce treptele spre scena joasă. Kendra **nu-l văzuse** decât o dată, dar îi plăcea evidenta inteligen**ţi umorul** aşezat. Fusese dispus să-şi pună la dispoziţie **^a pentru** spectacolul din seara aceea, **i Trompetiştii** sunară pentru ultima dată, apoi tăcură. Realitate de gazdă, Ashton se alătură doamnelor pe sce-

ı;' ªPni începu să vorbească pe o voce care se auzea în

• vorbiră puţin, aşteptând în camera din spatele j teatru. Kendra putea auzi muzică din sala de bal

F™ la fel de bine ca în Camera Lorzilor. I se spuseseKendrei că. arunci când ducele de Ashton vorbea, ceilalţi ascultau şi, privindu-l prin fanta cortinei, înţelese de ce.

-Mă bucur că aţi putut veni cu toţii aici pentru această seară specială, spuse el cu vocea lui gravă. Mai târziu va fi un supeu complet, după dans, dar între timp savuraţi gustările de pe mese! Şampania care soseşte acum vă va potoli setea în timpul reprezentaţiei care e pe cale să înceapă. Se opri, trecându-şi încet privirea asupra spectatorilor. Inspiraţia pentru seara asta a venit din partea gazdelor noastre şi a prietenilor lor. Se întoarse şi făcu o plecăciune spre ducesele care acum purtau banderole negre pe braţ ca un semn de doliu. Revenind, continuă: Gândiţi-vă la asta ca la o piesă misterioasă numită „Fii tu judecătorul!" Se va istorisi o poveste remarcabilă, iar dumneavoastră veţi decide dacă credeţi sau nu. Principalul povestitor va fi prietenul meu, Lord Foxton.

Ashton făcu un gest de invitaţie şi se duse spre lateral, **în timp** ce Lucas apăru pe scenă. Se înclină în faţa spec**tatorilor, apoi începu să vorbească:**

- **Doamnelor şi domnilor,** povestea noastră este cea a **unei căsnicii şi a moralităţii ce** reflectă societatea noastră. **în vreme ce o căsătorie din** dragoste e un lucru mi**nunat când se întâmplă, e** adevărat că până şi cei mai **modeşti bărbaţi şi femei au în** vedere beneficiile băneşti, **pentru că o căsătorie din** dragoste e şi mai frumoasă dacă **e însoţită de ceva avere.**

Asta atrase hohote de râs în timp ce lumea bea şampanie şi se întreba ce urma. La fel ca Ashton, Lucas avea o voce minunată, bogată şi flexibilă. Kendra se gândi că trebuie să-l roage să istorisească povestea lui Dick Whittington şi a pisicii.

Lucas continuă:

Pentru un bărbat, să se însoare cu o moştenitoare e **eterna**

Dragoste fi *onoare* 1

poveste, la fel ca pentru o doamnă să se mărite cu **un lord cu titlu şi avere.** Povestea noastră începe când **protagonistul - o să-i spunem** Lord **D.** - e acceptat de o **frumoasă tânără moştenitoare.**er3 semnalul intrării Kendrei cu dramaticul c^;n](Dintr-odată, nu mai era nervoasa, ci ei^c05tur2re ceea ce urma să fie rolul vieţii ei şi pentru via? ei- gurile cortinei alunecând graţioasă pe lem- 1 ^uit ca şi cum ar ^ dansat un menuet, fluturân- r.ul }u5„oasâ evantaiul. Lucas se întoarse, o luă de mână ^ 'ndoi executară o graţioasă figură de dans. În timp şi aIT^oteau unul în jurul celuilalt, el şopti: descurci minunat. Iu fel ca tine, Lord Fox!

cj tj eliberă mâna şi se întoarse spre public în vreme ea luă o poziţie gânditoare în stânga lui. îl văzu pe n nshire în mijlocul rândului din faţă împreună cu pri- ¿iii lui, pârând amuzat de poveste.

.Banii moştenitoarei proveneau din comerţ, declară lucas, dar orice lord înţelegător poate trece cu vederea *asta!* Alte râsete.

- Dar mult mai dificil de trecut cu vederea sunt stipu- lârile contractului de căsătorie. Bunicul putred de bogat să blocheze toţi banii aceia frumoşi în fonduri controlate de nepoata lui şi de administratorii ei? Nu e oare dreptul dat de bunul Dumnezeu bărbatului să cheltuiască banii nevestei lui? Există un motiv pentru care celor din înalta societate nu le place să aibă de-a face cu negustori!

Asta produse alte hohote de râs. Sincronizarea lui Lucas era excelentă.

-Lord D. s-a gândit să renunţe la logodnă din pricina fondurilor, dar asta l-ar fi făcut să pară lipsit de nobleţe şi, în plus, nu putea să dea vrabia din mână pe cioara de pe gard. Nu punea la îndoială că şarmul ui masculin o va convinge să slăbească băierii pungii
cândva avea nevoie de bani.

Kendra studia discret publicul. Toţi prietenii ei pur- ᵘ banderole negre, sprijinindu-i tăcut poziţia. Simon uzanne stăteau

împreună, ţinându-se de mână,părând nevinovaţi, la fel cuplul Kirkland. Bârbati sc I' ■ şi înfricoşători stăteau lângă cele două ieşiri. îi rJciin cu pe soţul lui Lady Julia şi pe cel al Athenei Ma.ster.soT amândoi foşti ofiţeri de armată. Denshire nu putea trece de ei dacă voia să plece.

Nu-i cunoştea pe cei doi bărbaţi care stăteau cu Denshire, dar îl recunoscu pe Hollowell, cel care percheziţionase Thorsay House în numele lui Denshire. Era încruntat, dar Denshire arăta mai mult interesat decât nervos. Probabil băuse prea multă şampanie pentru a se recunoaşte în povestea lui Lucas.

Pe un ton lejer, Lucas spuse:

- Căsnicia a început destul de bine. Exista o oarecare tandreţe, iar o nevastă caldă e un lucru minunat într-o rece seară englezească.

Alte chicoteli.

- După un respectabil interval, Lady D. s-a prezentat soţului ei cu un fiu frumos şi sănătos. Chiar şi mai bine, era fericită să trăiască la ţară cu copilul şi să-l lase pe soţul ei să se răsfeţe cu plăcerile mai sofisticate ale marelui oraş. Vocea i se intensifică dramatic şi şuieră: Apoi Şşşarpele Banilor a intrat din nou în Grădina Căsniciei! Administratorul lui Lord D. l-a informat că averea lui a scăzut dramatic. Sosise vremea să procure fondurile de la soţia lui cea bogată. Ura să meargă la ea cu căciula în mână, dar prima dată ea îşi deschisese punga adâncă fără tragere de inimă. Însă, când s-a dus din nou la ea, obraznica s-a dovedit supărător de încăpăţânată. Părea să creadă că banii erau *ai ei* doar pentru că bunicul îi lăsase în întregime şi legal.

Urmă o lungă pauză înainte ca Lucas să reînceapă să vorbească pe un ton tânguitor:

-Lord D. n-a bătut-o foarte tare şi, la urma urmei, avea dreptul să o facă, aşa cum are orice alt soţ. Nici nu avea

multe vânătăi. Dar a fost acel incident nefericit, când lovitura lui a aruncat-o pe grătarul fierbinte al şemineului.'nainta în faţa scenei şi îşi ridica fusta ca sá 'cile paralele lăsate de arsura grătarului, li fu- pP[eC,C^ÎT[d^ arate P.c'oare^c în ^ atâtor străini, dar ¿^W din public fu satisfăcător. Denshire icn[etU' uitându-se la ea. Înainte n-o recunoscuse, dar sár' Î[p sU'S'[jne era.

acurn Ş[ri a plecat din casa de la ţară şi s-a întors în f sigur că soţia lui îşi va reveni, deşi doctorul .va ^ entru scurt timp că Lady D. va muri. A avut [teiîiut P ^ ^ reveniit. Dar incidentul a supărat-o pe [Jrepta[D pentru că, atunci când a putut merge din nou, [us'avocaţii să-i trimită o scrisoare lui Lord D., soli- '•^"nd o separare legală. O idee *ridicolă!* Soţul nu vedea [clta [un avantaj într-o separare. Cu toate astea, cu cât se [n'ndea mai mult, îşi dădea seama că ar fi avut un *mare* avantaj dacă ar fi divorţat de ea. Dar blestemata femeie era absurd de castă! Nu exista nici o dovadă că îl înşelase vreodată. Era lesne de crezut, pentru că femeia asta de gheaţă refuzase să-şi îndeplinească îndatoririle matrimoniale după naşterea fiului său. Lord D. nu-i prea ducea lipsa în pat pentru că găsise că însoţitoarele din Londra erau mult mai calde. Dar un bărbat putea avea doar o singură nevastă, care era inutilă dacă nu-şi împărţea averea cu el, aşa cum era dreptul lui. Apoi i-a venit o idee strălucită. Cum ar fi să divorţeze de ea şi să-i mânjească reputaţia atât de mult, încât să convingă tribunalul să-i dea lui controlul asupra fondurilor ei în numele fiului său? Pentru că luase băiatul, firește, şi îl trimisese la o şcoală oarecare unde Lady D. să nu-l poată găsi. Nimic din ce ar fi făcut el n-o putea răni mai tare, iar ea *merita* **^sufere**la **fel cum** suferise el! Nu-i făcuse pe plac devenind **adulteră, dar,** pentru că acum era în Londra, a fost **^mplu s-o drogheze,** adormind-o, şi să-şi îmbete câţiva **Pneteni suficient de** tare ca să cedeze când o prostituată **J^yUemâna** Lady **D.** a intrat în camera slab lumi- **n ? [1 ^ sedus. Voita!** Va avea martori care să depună **[lc despre adulterul** ei desfrânat.

Denshire sări din scaun, înjurând furios. -Naiba să te ia, o grămadă de minciuni murdare, numai minciuni! Târfa încearcă să-mi ruineze reputatia' Am obţinut divorţul cinstit şi nu voi rămâne aici ca să ascult calomnia asta!

Străbătu încăperea şi se opri la uşa din dreapta, blocată de corpurile înalte şi musculoase ale maiorului în retragere Lord William Masterson şi fratelui său vitreg la fel de impozant, Sir Damian Mackenzie. Vocea blândă a lui Will rosti:

-Ar trebui să rămâi pentru finalul acestei piese moralizatoare, Lord Denshire. Dacă doreşti să te plângi din nou că toată povestea e o minciună, vei avea ocazia.

Denshire părea gata să atace, dar, când se uită la cei doi gentlemeni înalţi, solizi şi serioşi din faţa uşii, se dădu înapoi şi se uită la cealaltă ieşire. O păzeau doi bărbaţi blonzi - maiorul în retragere Alexander Randall şi marchizul de Kingston, amândoi sperând că el avea să-i atace.

-Totul nu-i decât o minciună blestemată! şuieră Denshire din nou, întorcându-se la locul lui. N-ai nici o dovadă. Termină-ţi discursul aiuritor ca să pot pleca acasă!

- Interesant, avem dovezi sub forma unor martori respectabili. Lucas se întoarse şi făcu semn spre stânga scenei. Permiteţi-mi să v-o prezint pe domnişoara Molly Miller.

Emoţionată, dar hotărâtă, Molly păşi pe scenă. Era **îmbrăcată într-o rochie albastră îngrijită şi avea** o ban- **derolă neagră. Făcu semn cu capul spre Kendra,** apoi se **întoarse cu faţa spre public.**

-Sunt Molly Miller şi am fost camerista lui Lady **Denshire timp de opt ani. Eu am fost cea care i-a** îngrijit **tăieturile, rănile şi ochii învineţiţi după ce** o **bătea** soţul **ei. Eu am fost cea care a chemat doctorul după** ce a **făcut febră ca urmare a arsurilor. Eu am fost cea** care **i-a pus comprese reci până când n-a mai fost în pericol**

. p.jvirca îi deveni dura când îl privi pc 53 mor-Am călătorit cu ea la Londra, unde plănuia să ^ separare legală. Apoi am găsit-o zăcând inconşti- - nat. N-am putut: s-o trezesc şi m-am remur că va cntfl.n! căutat pe Lord Denshire şi l-am găsit bând rnUrl' -tenii lui. L-am rugat să cheme un doctor pentru cu ^ na El a *râs* şi i-a spus celui mai groaznic lacheu al Brody, să mă închidă în beci. I-a spus lui Brody că...
mai târziu mă putea avea.

cc auzi un icnet de şoc dinspre public. Vocea lui Molly se întrerupse o clipă.

-în timp ce Brody mă târa spre beci, am reuşit să-l îmbrâncesc pe scări. Spre ruşinea mea, am abandonat-o pe milady şi am fugit să mă salvez, singură în Londra, fârâ prieteni şi fără bani. Bunătatea străinilor mi-a ocrotit viaţa şi cinstea. Azi sunt mândră să spun adevărul în apărarea lui milady!
De data asta se auziră aplauze, în special din partea femeilor din public. Kendra simţi că ochii i se împăienjenesc de lacrimi. Când Molly se dădu înapoi lângă cortina din spate, Kendra îşi înclină capul recunoscătoare. Lucas spuse:
-Evident, pe Lord D. nu l-a interesat camerista şi nu w mai gândit deloc la ea după ce a expediat-o să fie batjocorită. Dar s-a gândit destul de mult la banii soţiei lui. După ce a depus cererea de divorţ şi procedurile legale au **înaintat, a** făcut repetate încercări să obţină controlul **fcupra fondurilor lui** Lady D. Doar spre beneficiul fiului **pe care îl trimisese** la şcoala Scranton ca să nu- şi mai s **capul cu el.** Lucas se întoarse spre dreapta scenei, **alţi martori!**

P^ei avocaţi îmbrăcaţi sobru păşiră pe scenă. Erau " de familie ai Kendrei, care oferiră detalii despre j încercări legale ale lui

Denshire pentru a ob- ~~troiul asupra banilor Kendrei.

- Lucrând cu Kendra Douglas timp de mulţi ani. stiu cât de bine se pricepe la investiţii şi îi cunosc scrisul. Au fot simplu de identificat falsurile pe care Lord Denshire le-a prezentat de două sau de trei ori. Avocatul iambi ascuţit. N-a avut niciodată vreo şansă să izbutească. Bunicul doamnei era extraordinar de perspicace şi nici nu putea fi vorba ca fondurile să poată fi primite de un amator ignorant.

Denshire se încruntă auzind insulta, dar spuse sfidător:

- Bineînţeles ca am încercat să obţin controlul averii ei pentru binele fiului meu! În orice căsnicie normală, aş fi avut controlul încă de la început. Nu era nimic ilegal în încercarea de a lua ce era al meu. Dar toată discuţia asta fantezistă nu ascunde faptul că târfa s-a culcat cu prietenii mei. Asta a fost baza divorţului. Cu toţii au depus mărturie şi sunt oameni cinstiţi!

Prietenii lui încuviinţară stânjeniţi, Hollowell părând cel mai jenat dintre toţi.

- E adevărat, spuse unul dintre ei. Bineînţeles că mă dorea. Nu pot minţi să spun că nu s-a întâmplat.

- Interesant că spui asta, observă Lucas cu un aer nevinovat de surprins. Şi iată ultimul nostru martor! E cunoscută drept Aphrodite şi a fost angajată să le ofere *distracţie* prietenilor lui Lord D. în acea seară.

Momentul crucial sosise. Kendra se întoarse spre stânga, uitându-se la Aphrodite, care intră pe scenă. Era puţin mai scundă şi **mai plină decât Kendra, dar** purta o rochie şi o **mască** identice **cu ale ei. Privitorii** credeau cu siguranţă că văd gemene. **Teatrul fu străbătut** de şoc.

Aphrodite rosti pe o voce cultivată.

- **într-adevăr, rn-a angajat şi a plătit o sumă frumuşică pentru timpul meu!**

Ea şi **Kendra stătură faţă în faţă, apoi se înclinară politicos, ca şi cum ar fi fost prezentate una alteia. Lucas înrrebă:** *IhugOfitr şi otJonrr* , vrcodtiiA siiu ¡Mi M-hiinl^'ir informaţii/

¡nAdin cap. .....
Al'[1]" vUi'il nici i'" şi-lunih mrrc noi p;lna în '„Nu. [1 X]'
ţJ||>;l SlSt î» - ^ j |11 *
[1] | nori dovedi ca tu ai lost cea cârc i-a dis-

H'omni. nu Lady Densbire? [ir:l1] r ' siguranţă! Se apropie de marginea scenei şi se Denshirc şi prietenii lui. Arătă spre bărbatul "•^mia. Domnule! Sigur că n-am făcut cunoştinţă, f^înii amintesc de dumneata. Ai un mădular îndoit i > vest, nord-vest. Dar ai ştiut cum să-l foloseşti! "Zbatul roşi, dar nu arătă complet nemulţumit de comentariul ei.

-Asta e într-adevăr ceva ce şi-ar putea aminti. Aphrodire îşi îndreptă atenţia spre următorul bărbat. -Dumneata ai un tatuaj interesant cu un leu pe şoldul stâng. Majoritatea bărbaţilor îşi imaginează că sunt Ici în astfel de situaţii intime, nu-i aşa? Clipi nevinovată spre el. Ai strigat ceva în momentul crucial. Să le spun oamenilor ce ai zis?

-Nu! Roşi puternic. Sunt dispus să-mi modific mărturia, spunând că a fost Aphrodite cea cu care rn-am culcat în acea seară, nu Lady Denshire.

Aphrodite încuviinţă mulţumită din cap şi îşi mută privirea spre Hollowell.

- Dumneata ai spus că întotdeauna m-ai admirat, dar era necuviincios să te culci cu soţia altui bărbat, în special în casa lui. Am făcut tot ce am putut să te fac să te **^gândeşti, dar** simţul onoarei a fost mai puternic decât **dezmierdările mele** - şi să ştiţi că sunt foarte intense! **P ce râsetele care** urmară se stinseră, ea continuă: **recut ceva timp** discutând despre piesele ce se **teatre până** când mi-ai urat noapte bună. Te-am **[at un] adevărat** gentleman şi prieten.

Lucas întrebă:

- Domnule, credeţi că această femeie este cea cu care aţi discutat în acea seară?

Pârând uşurat, Hollowell spuse:

- Da. cu siguranţă Aphrodite e femeia din acea noapte. Am crezut că vocea ei nu era chiar aşa cum îmi aminteam eu, dar am întâlnit-o pe Lady Denshire doar o dată şi m-am gândit că greşeam.

-.Ai mers la acel spectacol de la Covent Garden pe care ţi l-am recomandat[7] întrebă Aphrodite.

Hollowell zâmbi.

- Da, şi ai avut dreptate. A fost excelent.
Kendra avu atunci o intuiţie fulgerătoare. Hollowell prefera

bărbaţii în loc de femei şi era îngrozit că acest fapt putea deveni cunoscut. Nu voise să se culce cu Aphrodite şi se temea de ceea ce putea spune, dar ea îi păstrase secretul. O femeie onorabilă.
Lucas întrebă:
-Aphrodite, te-ai culcat cu Lord Denshire înainte de plecarea din acea noapte?
-Nici pomeneală! spuse Aphrodite cu un accent mai puţin educat. Denshire are sifilis. Îi iau banii, dar nu mă culc cu el. Nu merită să-mi risc viaţa.
Publicul explodă după dezvăluirea făcută de Aphrodite. Chiar şi prietenii lui Denshire se retraseră de lângă el, îngroziţi de dezvăluire. În tăcerea şocantă, o voce rece şi cultivată spuse:
- Cred că Biserica va fi de părere că numitul caz al lui Lady Denshire ar fi trebuit abordat foarte diferit.
Sfinte Dumnezeule, acela putea fi arhiepiscopul de Canterbury? Opinia lui avea să influenţeze cu siguranţă un tribunal ecleziastic!
Denshire rămase singur, iar viaţa i se spulberă mai fulgerător decât cea a Kendrei. Primise ce meritase după toată truda ei şi a aliaţilor ei. Inspiră tremurat. Ce vedea era dreptate, dar nu era satisfacţie.

chii sălbatici, Denshire scoase un pistol de buzu- °haină, armându-l cu un singur gest furios, na' ^omentul să *termin* asta! aruncă el printre dinţi.

capitol! 33

tr stolul buzunar al lui Denshire avea ţeava du- <\'\ 1 ridică spre Kendra, şuierându-i o gravă insultă, i tinetele de luptă din Marina Regală se treziră la viaţă, •Lucas se aruncă spre Kendra, doborând-o la pământ
^acoperind-o cu trupul lui.
" 0 împuşcătură explodă asurzitor în apropiere. Lucas simţi o lovitură usturătoare în umărul stâng şi micul teatru 'se umplu de mirosul acru al prafului de puşcă.
A doua împuşcătură fu trasă o clipă mai târziu. Apoi se lăsă o linişte paralizantă. Lucas se rostogoli de pe Kendra. -Eşti bine? întrebă el. Ea clipi.

-Uşor strivită, dar altfel bine, cred. Tu cum eşti? Ai fost împuşcat apărându-mâ?

-Nu sunt., sigur. Ceva îl lovise, dar nu părea a fi un glonţ adevărat Se ridică şi îşi scoase haina. Primul glonţ mi-a zgâriat haina, dar nu m-a lovit. Dar unde s-a dus al doilea glonte?

Se clătină, ridicându-se în picioare, şi se uită în jos de pe scenă spre trupul acoperit de sânge al lui Denshire. Probabil că îşi trăsese al doilea glonţ în cap.

Spectatorii se amuzaseră de dramă şi emoţia spectaco- **lului, iar împuşcăturile îi** şocaseră foarte tare. Se auziră *** **în**

timp ce lumea începu să iasă. Ashton, **cu** chipul **'Nnjbru, traversă încăperea** spre **trupul lui** Denshire.

Până să ajungă, Hollowell îşi aruncase haina peste **j J¹^iţele** spulberate ale vechiului său prieten. Arăta la **de rău precum** se simţea Lucas. în luptă te aştep- ¹ᵘ **foarte,** dar nu **în** locul acela civilizat înconjuratde oameni civilizaţi. Însă Denshire nu era civilizat, iar asta ii adusese sfârşitul.

Kendra îşi reveni, aşa că el întinse mâna şi o ajută să se ridice de pe jos.

- Denshire s-a împuşcat cu al doilea glonţ, spuse fără ezitare Lucas.

-E...

Ea nu putu să termine fraza.

- Da. îi trase trupul tremurând în braţele lui. Acum eşti în siguranţă. Ai fost exonerată şi reputaţia ţi-a fost restabilită.

-Voiam să dispară din viaţa mea, şopti ea. Dar nu... aşa. După o lungă tăcere, spuse: N-am fost niciodată îndrăgostită nebuneşte de el, dar credeam că îl iubesc îndeajuns ca să-mi trăiesc viaţa alături de el. La început, au fost nişte perioade bune.

-Mă bucur, spuse el blând. Nimeni n-ar trebui ţinut minte pentru cele mai rele fapte.

Ea se îndepărtă de el.

-Trebuie să le mulţumesc celor care m-au ajutat.

-Bineînţeles.

Ea păşi în faţa scenei. Oaspeţii se învârteau, dar îşi reveniseră din şoc. A doua zi, majoritatea aveau să fie bucuroşi că asistaseră la un eveniment aşa de interesant.

Ridicând vocea, Kendra spuse:

-Am sperat ca spectacolul de azi să facă dreptate. Nu m-am aşteptat la violenţă şi îmi pare rău că a fost atât de supărător. Dar trebuie să aduc mulţumirile mele cele mai profunde tuturor celor care m-au ajutat să se facă dreptate nu numai pentru mine, ci, sper, pentru alte femei în viitor. Pe multe dintre voi nu vă cunoşteam când a început campania mea de restabilire a reputaţiei. Acum am devenit prietene. Voi sunteţi un dar mai presus de orice imaginaţie.

Se uită în jur pe scenă la Molly, la avocaţii ei şi la Aphrodite,

care îi făcu cu ochiul. Apoi se uită la public. Simon şi Suzanne, familia Kirkland, Doamnele- bărbaţii care păziseră uşile. impiedicându-I pe - jaire sa ruga.

^ , /^hton urcă cele câteva scări spre scena-

Cu multa plăcere, Kendra. Mă aşteptam ia o seară . ' esantâ, dar nici chiar asa!

ifi Mariah, cunoscută drept Ducesa de Aur, linişti ulii-

u urme ale şocului oaspeţilor *ti:* ÏÏ1C'r,ed că e potrivit să reluăm dansul în seara asta, dar ~2^ervi cina în salon. Vă rog sâ rămâneţi- să mâncaţi Î v ă relaxaţi discutând cu prietenii voştri. '4 uită în jos şi îl văzu pe sopjl ei poruncind Iinisrit -rvitorilor sâ ia corpul lui Denshire. -Mai presus de orice, îrnbrăţişaţi-i pe cei pe care
îi iubiţii
¡1 luă de mână pe Ashton şi îi trase pe o treapta mai sus ca să fie la înălţimea perfectă pentru o îmbrăţişare. Se luară în braţe cu tandreţe, alinare *şi* o pasiune discreţi Alte perechi făcură la feb

Lucas văzu tandreţea şi pasiunea cuplurilor şi îşi dori 2sta şi pentru el. în tirnp ce oaspeţii ieşeau din teatru, mulţi braţ la braţ sau ţinându-se de mână, Lucas o prinse pe Kendra de mână şi o trase pe lângă cortină în camera din spate. Odată ajunşi acolo, se întoarse, acum stând faţă în faţă. şi ţinându-se încă de mână.

-Acum eşti liberă, Kendra. Divorţul îţi interzicea sâ te măriţi atâta vreme cât soţul tâu era în viaţă. Acum nu mai e.

-Nu m-am gândit aşa de departe, spuse ea puţin uimită.

[Blestemând bunul-simţ, el continuă:

i~Cu siguranţa e prea devreme, dar te-ai gândi să te |j«lirjţi cu mjne cânj vej *fi* pregâtitâ.[7] Te rog! înlemni.

"Eşti .sigur că asta vrei? Eşti cavalerul care mi-a trans- at viaţa. **Mi**-am recăpătat renumele, libertatea, am Wfcat prieteni uimitori şi dreptatea. Nu ai nici o obli- ă te însori cu mine pentru că aşa ar trebui.-Nu are legătură cu obligaţia, Kendra. Dacă eu ţki$_{rn}$ transformat viaţa, tu ai făcut la fel cu a mea, spuse cl încet. Când te-am întâlnit, rătăceam şi eram nesigur, nu ştiam ce voiam sâ fac. Acum ştiu cine sunt. li zâmbi. Dar aş vrea să fiu şi alte lucruri, cum ar fi soţul tău şi tatăl celor doi copii minunaţi ai tăi.

-Mă iubeşti? întrebă ea blând. Sau e vorba de faptul că sunt aici şi că ne înţelegem bine? Lucas clătină din cap.

-Asta ai avut cu Denshire, nu-i aşa? Amândoi merităm mai mult. Te iubesc aşa cum n-am mai iubit nici o altă femeie şi nici nu-mi pot imagina să iubesc pe altcineva aşa de mult. îi studie faţa încântătoare, ochii scrutători ce reflectau o profundă şi caldă compasiune. Ştiu că e prea devreme. Poate că nu vei putea să mă iubeşti vreodată şi, dacă e aşa, sper că vei găsi bărbatul pe care să-l poţi iubi. Zâmbi trist. îţi fac doar o declaraţie. Ce faci cu ea depinde doar de tine.

Ea luă mâinile lor înlănţuite şi le aşeză pe inima ei.

- Credeam că îl iubesc îndeajuns pe Denshire, dar m-am înşelat. M-am temut că te iubesc prea mult.

Dintr-odată, chipul lui se lumină.

- Sper să mă fi înşelat din nou! Cu siguranţă nu poate exista niciodată prea multă dragoste.

-Niciodată! Ai atât de dăruit! Sunt copleşit şi recunoscător dacă îmi dăruieşti şi mie ceva. Ezită. Iartă-mă că sunt puţin confuz, dar asta înseamnă că te vei mărita cu mine?

- Exact asta înseamnă!

- Când? Denshire e mort de mai puţin de o jumătate de oră, aşa că poate ar trebui să aşteptăm o perioadă.

-Nu, n-ar trebui! **spuse ea hotărâtă. Refuz să-l las** pe individul acela **să-mi schimbe viaţa în orice fel.** Mai calmă, adăugă: **Am jelit moartea căsniciei mele** prea **mult** timp. **Acum sunt pregătită pentru viitorul meu.** Viitorul nostru.

Cu o fericire dincolo de cuvinte, o luă în braţe.Cu o

Dragoste fi *onoare* 1

aprobare specială ne putem căsători în două «utrenie! Ea clip[1]- .
^ , presupun ca putem, dar n-ai vrea sa mai stai un
■ să fii sigur? .
D -Sunt sigur. Zâmbi. În curând, vom face o călătorie ■ u **vreau** dormitoare separate.

,0 călătorie? Râse, înţelegând. Bineînţeles. Sper ca Simon şi Suzanne să aibă timp să fie alături de noi peste trei zile-

Si avură. Aliatele Kendrei fură, de asemenea, disponibile şi veniră la nuntă. Nu se vedea nici o banderolă neagră, iar Kendra avea haine pline de culoare pentru prima dată de când căsnicia ei luase sfârşit. Rochia era de un verde intens, aceeaşi nuanţă ca frunzele tinere în primăvară. Culoarea speranţei şi a renaşterii. Apoi veni timpul pentru călătorie.

-Am ajuns deja? Christopher se uită pe fereastra trăsurii, tresăltând de emoţie. Abia aştept! -Nu mai ai mult de aşteptat. Kendra nu se putu abţine să nu-l mângâie uşor pe pârul ce semăna atât de mult cu al ei. Cu cealaltă mână îl ţinea strâns pe Lucas. Erau căsătoriţi de doar trei zile şi nu voia să-l ştie prea departe de ea.

li aruncă o privire poznaşă. Era foarte bucuroasă că nu mai trebuiau să aibă dormitoare separate. El îi zâmbi, iar ea bănui că îi citise gândurile. Chiar spera asta!

Trăsura intră pe alee şi se opri cu zgomot. în timp ce **Lucas cobori** şi dădu jos scara pentru Kendra şi **Christopher,** cei din casă năvăliseră în curte. Mary **fc&i fiica ei,** Maggie, sora ei, Jane. *** frunte era** Caitlin, cu părul ei şaten, energică şi se- **ind incredibil de** mult cu fratele ei. Merse mai încet **ʻapropie prudentă** de Christopher cu ochii mari şi **"^aţintiţi asupra** lui.

Kit se uită la ea, rămânând fără glas acum, când sosise clipa. îi amintiră Kendrei de două pisici ce se vedeau pentru prima dată, dar, în loc să-şi atingă nasurile, Christopher îi întinse timid mâna.
-întotdeauna mi-am dorit o soră.
Deloc timidă, Katie îi prinse mâna între palme.
-Şi eu mi-am dorit un frate!
Pisica ei colorată o urmase afară cu o curiozitate de felină, aşa că ea făcu prezentările.
-Asta e pisica mea, Patches. Mătuşa Kendra a spus că ai un ponei cu acelaşi nume, aşa e?
- Da, e la şcoală cu mine. Râse. Asta dovedeşte că suntem gemeni, nu-i aşa?
- Da! Ai vrea să-mi vezi poneiul, pe Silver? De-abia l-am primit. Mă înveţi să călăresc?
- Mi-ar plăcea!

îl luă de mână şi fugiră spre grajd. Toţi adulţii urmăriră această primă întâlnire, dar acum venise vremea să se salute. Kendra îl prezentă pe Lucas drept proaspătul ei soţ, apoi o îmbrăţişă pe Jane înainte de a merge spre Maggie şi doamna Lowell. Familia lui Caitlin era acum şi familia Kendrei şi a lui Lucas.
Şi era destulă dragoste pentru toţi.